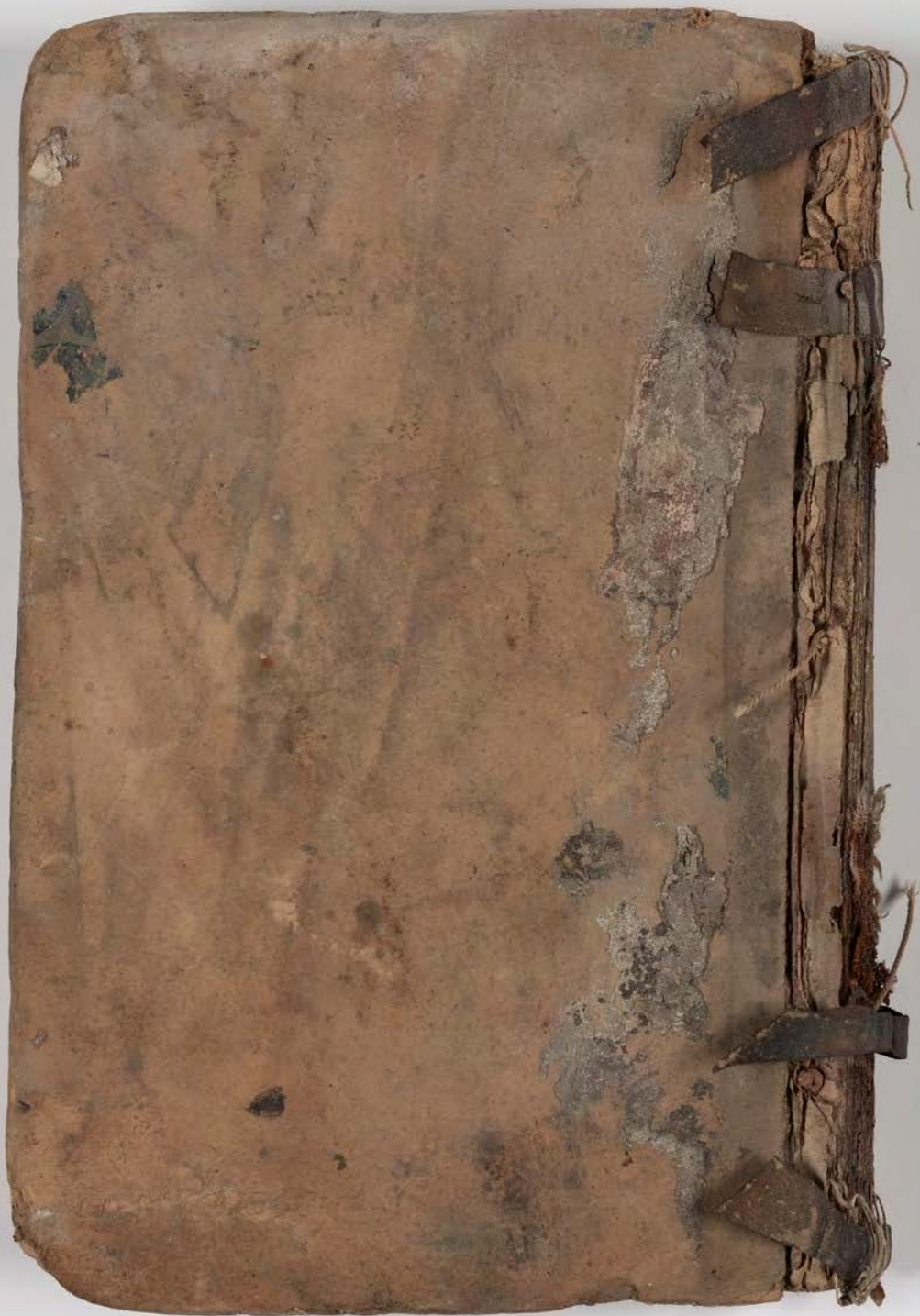

IJA # 277

Book Section - Prayer Book

סס לטו טול לטנד כל סוד סקון סלום סודס סודס

על היכלי אבנה יזמם ולילה. ולתפארת.

המהוללה: ולמסלום בכי תמיד על חרפן

ארץ צב ירושלים ועל עמוד אשר הלך בגולה:

ולמסלום בית תפארתו שם אויב לשמה. הושיבני בידי

גביות ושמה. על זאת אבנה תמיד בקול יללה: ולמסלום

ספדי תורה כי חוללה תפארתך. נפלה נזרך מיום שנתרב

ביתך. ושאי קינה על אהליבה ואהלה: ולמסלום חזקי עמי

מהר אבנה דבירכם. נקם אלביש ואשיב את שבתיכם.

תוך היכלי אשבון גבתחלה. כי מציון תצא תורה ותהלה:

כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו בחלמים:

או יפלא שחוק פינו ולשונונו רנה או יאמרו בגוים

הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו

היינו שמתים: שובה יהוה את שביתנו באפיקים בגגב:

הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך

הנרע בא בא ברנה נשא אלמותיו:

בַּח הַ בֵּינָה הַנִּינִי: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאַלְהֵי
כִּי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל:

וְאֵל יִשְׁכַּח מַלְכְּךָ בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה כְּדֵי לִוְמֵר מְלִיחוֹת כְּדַעַת רַבֵּינוּ בְּעַד
הַמּוֹרִים וְלֹא שֶׁפֶסֶק שְׁלֵא יִקְרָא פְּסוּקִים קֹדֶם בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה אִף עַל פֶּ
שְׁאוּמְרִים דִּוְךָ תַּחְנוּנִים:

וְאִשְׁרֵי בָּא בְּסוּד הֵי יִכְרֹךְ לְכַרְךָ בַּעַת הַהִיא כָּל סִדְרֵי הַכְּרֻכּוֹת יַעַן שְׂאִינוּ רָאוּ
לְהַפְסִיק בְּיַנְיָהֵם כִּי קִשְׁר וְיִחַד אֶחָד לְכוּלָּם מִתְחַלֵּת נְסִילַת יָדַיִם עַד
בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה כְּנֹדַע לְיֹדְעֵי הֵן גַּם צִרְיָךְ לְיֹדְעֵי לִוְמֵר כָּל סִדְרֵי תִקְוֵן חֲצוֹת כְּפִי
מִה שְׁהוּבָא בְּסִפְרֵי שְׁעֵרֵי צִיּוֹן כִּי הוּא עֵיקַר גְּדוּלַת לְבָבוֹת וְלִהְתַּאֲבֵל עַל חֲרִיבֵן בֵּית
מִקְדְּשֵׁנוּ וְיִשְׁבֵי יִתְּן עַל הָאָרֶץ וְיִתְחַיֵּל עַל נְהִירוֹת בְּכָל וְכוּ' כְּכַתוּב שָׁם:

בְּקִשּׁוֹת

יִשְׁן אֵל תְּרָדִם. וְעֹזֹב הַתְּלַהֲלֵהָ. תִּרְחַק מִדְּרָכַי בְּפִי
אָדָם. וְשׁוֹר דְּרָבִי גְבוּהָ. וְרוּץ לַעֲבוֹד צוּר קָדָם.
בְּרוּץ בּוֹכְבֵי גְבוּהָ. מַה לָּךְ גְּרָדָם קוֹם קָרָא אֵל
אֱלֹהֵיךָ: הִקֵּן לְרֵאוֹת שְׁמִי. וְאֵת מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתַי.
וְהַבֵּט אֶהְלֵי מְרוֹמָיו. תְּלוּיִם בְּזֹרְעוֹתַי. וְכוֹכְבִים חוֹתְמָיו.
פְּתוּחֵי טַבְּעוֹתַי. וּפְתַח מַפְנֵי אִמּוֹ. וְתִחַל אֵת יִשְׁעוֹתַי.
פִּי זִמֵּן יִגְבִּיהָ. וְרֵם לְבָבָךְ בְּגְבוּהָ: מַה לָּךְ וְצֵא בְּחֲצוֹת
הַלֵּילוֹת. בְּעַקְבוֹת אֲשֵׁי שָׁמַיִת. אֲשֶׁר בְּלִשְׁנָם תְּהַלּוֹת.
וְאִין תּוֹכֵם תּוֹךְ וּמִמּוֹת. לִילוֹתֵיךָ תְּשַׁלּוֹת. וְיִמּוֹתֵיךָ
צוּמוֹת. לֵאלֹהֵי בְּלִבָּם מְשַׁלּוֹת. וְלֵהֵם בְּכִסְאוֹ מְקוּמוֹת.
דְּרָבָם סֵלֶם לַעֲלוֹת. עַד יִהְיֶה אֱלֹהֵיךָ: מַה לָּךְ דְּמַעוֹת תִּזְוֵל
עֵינְךָ. וְתִתְחַרֵּט עַל פְּשָׁעִים. וְהִתְחַנַּן לְמִיל קוֹנֵךְ. וְאֵל
תִּתְחַר בְּמִרְעִים. וְהַשְׁפֵּל מֵאֵד אֵת גְּאוֹנְךָ. וְקַח הַטּוֹב כִּי
גַעִים. בְּבַד אֵל מַהֲנֵךְ. לַעַת יַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים. וְיִשְׁאוּ קוֹל
הַמּוֹנֵךְ. הַבּוֹן לְקִרְאוֹת אֱלֹהֵיךָ: מַה לָּךְ דְּלִים אֲשֶׁר עָפַר
יְסוּדָם. הַחֲכָמָה מֵאִין. וּמִתֵּר הָאָדָם. מִן הַבְּהֵמָה אִין. רַק
לְרוּאֵי צוּר בְּבוֹדָם. רֵאוֹת לֵב לֹא רֵאוֹת עֵין. וּמִצַּעַר

בקשות

ב

מעניני יסודם. הפּוֹבִים מִיָּיִן. כִּי כֵן בֶּשֶׁר וְדָם. תִּמְצֵא אֶת
אֱלֹהֶיךָ: מִה לֵךְ יְהִי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. אֲשֶׁר כָּל חַפְצוֹ פֶּעַל.
הַמְּמִית וּמְחַיֶּה. מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעַל. עֲמוּד לְמִשְׁפַּט וְחַיָּה.
וְעֹזֵב מִרְדּוֹ וּמַעַל. לֵאמֹר מְתִי וְאַיָּה. מִה לְמַטָּה וּמִה
לְמַעַל. וְאוֹלָם תָּמִים תִּהְיֶה. עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: מִה לֵךְ

קודם הסמוכים אם אינו יכול לומר כל סדר תקון חרטו כאשר כפננו לעיל נוספים
לומר על היכלי ושיר המעלות לעיל דף ח':

תִּפְלָה לְדוֹר שְׁמֵעָה יְהוָה צִדְקָה תִּקְשֶׁבָה רַגְלֵי הַאֲזִינָה
תִּפְלָתִי בְּלֹא שַׁפְתֵי מִרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי

יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בַּחֲנֻת לְבִי פִקְדֹת לִילָה
צַרְפָּתִי בְּלֹא-תִמְצֵא וּפְתִי בְּלִי-עֲבָרִים: לַפְּעֻלוֹת אָדָם

בְּדַבַּר שַׁפְתֶּיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אֲדָרוֹת פְּרִיץ: תִּמְדֵּךְ אֲשֶׁר־
בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בְּלִי-נְמוּטוֹ פְּעָמָי: אֲנִי-קָרָאתֶךָ בְּיַחְזִיגֵנִי

אֵל הַט אֲזַנְךָ לִי שִׁמְעֵ אֲמַרְתִּי: הַפְּלֵה חֲסִדֶּךָ מוֹשִׁיעַ
חַוְסִים מִמַּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ: שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי

כְּצֹל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּרְנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׂדֵהוּנִי אֵיבִי כְּנֶפֶשׁ
יִקְיַפוּ עָלַי: חֲלָבֹמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ דִּבְרוּ בְּגֵאוֹת: אֲשׁוּרְנִי

עֲתָה סִבְבוּנִי עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְצֶךָ: דְּמִינוּ כְּאַרְיֵה
יִכְסֹף לְטוֹרֶף וּכְכַפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה יְהוָה קְדָמָה

כְּגִוִי הַכְּרִיעֵהוּ פִלְטָה נִפְשֵׁי מְרַשָּׁע תִּרְבֶּךָ: מִמַּתִּים יִדָּךְ
יְהוָה מִמַּתִּים מַחְלֵד חֲלָקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנֶךָ תִּמְלֵא בְטַנְּם

יִשְׁבְּעוּ כְּגִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם: אֲנִי כְּצִדְקָה אֲחַטָּה
כְּפִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוַנְתֶּךָ:

לְדוֹר מִשְׁבִּיל אֲשֶׁר־י גִשׁוּי פִשְׁעֵ כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם
לֹא יִחְשֵׁב יְהוָה לוֹ עֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי

הַתְּרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׂאֲנֵתִי כָּל הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה
תִּדְבַר עָלַי יִדָּךְ נִהַפְּךָ לְשׁוֹי כְּתִרְבְּנִי כִּי־ן סָלָה: חֲטָאֵתִי

אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה עלי פשעי ליהנה
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל
 חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אדיו לא
 יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
 אשגילך ואורה בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל
 תדו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל
 קרוב אליך: רבים מקאובים לרשע ותבוטח ביהנה חסד
 יסובבנו: שמתו ביהנה וגילו צדיקים ותרגיעו כל
 ישרי לב:

למנצח מוזור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא באשר
 בא אל בת שבע: הנני אלהים בחסדך כלב
 רחמיך מחה פשעי: הרב בכסני מעוני ומחטאתי טהרני:
 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי
 ותרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדרךך תזכה בששטף:
 הן בעון הוללתי ובהטא יחמתני אמי: הן אמת הפצת
 בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר
 תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלגה
 עצמות דבית: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה:
 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל
 תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה
 לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים
 דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלתי
 תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדגי שפתי תפתח ופי
 יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:
 ובחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדבה אלהים לא
 תבנה: הטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:

מזמורים

או תחפץ זבחי צדק עולה וכליל או יעלו על מזבחת
פרים:

למנצח מזמור לדוד שיר: לך דמיה תהלה אלהים
בציון ולה ישלם נדר: שמע תפלה עדיף כל
בשר יבאו: דברי עולת נברו מני פשעינו אתה תכפרם:
אשרי תבחר ותקרב ישבן חצריך גשבעה בטוב ביתך
קדש היכלך: נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח
כל קצני ארץ וים רחוקים: מכין חרים בלחו נאזר בגבורה:
משבית שאון ימים שאון גליהם והמוץ לאמים: וייראו
ישבי קצות מאותתך מוצאי בקר וערב תרנין: פקדת
הארץ ותשקקיה רבת מעשרנה פלג אלהים מלא מים
תכין דגים כי כן תכניה: תלמיה רנה נחת נדוניה
ברביבים תמנגנה צמחה תברך: עפרת שנת טובתך
ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות מדרב וגיל גבעות
תתקנה: לבשו גרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו
אף ישירו:

למנצח לבני קרח מזמור: רצית יהוה ארצה שבת
שבית יעקב: גשאת עון עמך בסית כל
חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות מחרון
אפך: שובנו אלהי ישענו והפר בעסק עמנו: הלעולם
תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר: הלא אתה תשוב
תחינו ועמך ישמחו בך: הראנו יהוה חסדך וישעך
תתן לנו: אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: אף קרוב
ליריאו ישעו לשבן כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום גשקו: אמת מארץ תצמח וצדק משמים

נשקפה: גם יהיה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: אדם
לפניו יתלך וישם לדרך פעמיו:

תפלה לפני כי יעטף ולפני יהיה ישפך שיהו: יהיה
שמעה תפלתו ושועתי אליך תבוא: אל-תסתר
פניך ממני ביום צר-לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר
עגני: כי בלו בעשן ימי ועצמותי במוקד גתרו: הוצה
בעשב ויבש לבי כי שרתי מאכל לחמי: מקול אנתתי
דבקה עצמי לבשרי: דמתי לקאת מדבר הייתי ככוס
תרבות: שקדתי ואהיה כגפוד בונד על גג: כל היום
תרפני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אקלתי
ושקני בבכי מסכתי: מפני ועמד וקצפה כי נשאתני
ותשל-גני: ימי בצל נטוי ואני בעשב איבש: ואתה יהיה
לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרתם ציון כי
עת לתגנה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת
עפרה יתגנו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
את כבודך: כי בנה יהוה ציון גראה בכבודו: פנה אל-
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדר
אחרון ועם נברא יהל-יה: כי השקפה ממרום קדשו יהוה
משמים אל-ארץ הביש: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבוד את-יהוה: ענה
בדרך פחי קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי
בדור דורים שנותיה: לפני הארץ יסדת ומעשה ידך
שמים: המה יאברו ואתה תעמד וכלם כנגד יבלו פלבוש
תקליפם ויתלפו: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: בני
יעבדיך ישבנו וירעם לפניך יבון:

נוסחים לזכר נקונטטאטינה גם אלו הנומורים :

לְדָרוֹד יְהוָה אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי
 אֶפְחָד: בְּקֶרֶב עָלַי מְרַעִים לְאֹכַל אֶת בְּשׂוּרֵי צָרִי
 וְאִיבֵי לִי הִמָּה כְּשֵׁרוֹ וּנְפְלוֹ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה לֹא יִירָא
 לְבִי אִם תִּקְוֶם עָלַי מִלַּחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי
 מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי
 לַחַזוֹת בְּנֹנְעִים יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִזּוֹ בְּיוֹם
 רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֵר אֲהֲלוֹ בְּצֹר יְרוּמֵמִנִי: וְעַתָּה יְרוֹם
 רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְּאֲהָלוֹ זְבַחַי תְּרוּעָה
 אֲשִׁירָה וְאֶזְמַרְהָ לַיהוָה: שָׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי
 וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָנַי אֶת פְּנֵיךָ יְהוָה אֶבְקֶשׁ:
 אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאַף עֲבָדֶךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתִי
 אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי
 וַיהוָה יֶאֱסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ וּגְחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן
 שְׁרָרִי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שִׁקָּר וַיִּפַּח
 חָמֶם: לֹאֲלֵי הָאֱמָנֹתַי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאַרְצֵי חַיִּים: בָּנָה
 אֵל יְהוָה חֹזֵק וַיֵּאֱמֵן לְבָבְךָ וּבָנָה אֵל יְהוָה:
 רָנְנָנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּהָ תִּתְּלָהּ: הוֹדוּ לַיהוָה
 בְּכִנּוֹר. בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ
 הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה: כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְהוָה וְכֹל מַעֲשָׂהּ
 בְּאֱמִינָה: אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ:
 בְּדַבַּר יְהוָה שְׂמִים נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיו כֹּל צָבָאִם: כִּגַּם בְּנֹד
 מִי הָיִם. נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כֹּל הָאָרֶץ
 מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
 יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר: אֲשֶׁרֵי הִגִּיד
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו. הָעַם בָּתָר לִנְתַלְתְּלוֹ: מִשְׂמִים הַבֵּית

מזמורים

יהוה. ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השנית
אל כל יושבי הארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל
מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל. גבור לא ינצל בר
כח: שקר הפוס לתשועה וקרוב חילו לא ימלט: הנה עין
יהוה אל יראוי. למיחלים לתסדו: להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה ליהוה. עזרנו ומגננו הוא:
כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו: יהי תסדך
יהוה עלינו. באשר יתלנו לך: ויש נוסגים לועז:

קמתי באשמורת. לבקש על עוני. ונפשי שתחרת.
מפני רוב זדוני. רחם על עדתך. צאן מרעיתך.
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה: מבסא כבוד הודך
בשר לעם סגולה. שובה שבות קדשך. ותן בקרם סגולה
הפלא גא חסדך. ובגנה עיר תהלה. אשרי יושבי ביתך
עוד יהללך סלה:

סיקון סליחות בליני אשעורות.

יהי תסדך יהוה עלינו באשר יתלנו לך:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה: אשרי העם
ששכח לו אשרי העם שידונה מלכות אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד: בכר יום אברכה
ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה כתר ומהלל מאד
וגדלתו אין תקר: הוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך
גידו: הדר כבוד הודך ודברי גפלאותך אשיחה: ועזו
נוראותך יאמרו וגדלותך אספרנה: וקר רב טובך נביעו
וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה חכמה ארך אפים וגדול

סליחות

חסד: טוב יהוה כי כל ורחמיו על כל מעשיו: ודוד
 יהוה חסד כל מעשיך וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו ונבורתך יברו: להודיע לבני האדם נבורתו
 וכבוד הבר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה נווה לכל הנפלים
 וזוקף לכל הנפוסים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ויכוין מאד בססוק וו
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ח פאי נימטריא יאהרונגי ס"ת חתך ומשביע
 לכל מי רצון: צדיק יוהו והוהו תפארת בכל הרביו וחסיד בכל
 מעשיו: קרוב יהוה יסד לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראוי יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם:
 שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 תהלת יהוה הו יבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: ונאחזנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ולומר סמן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די בר א כרעותה. וימליך
 מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. כתיבון
 ובימיכון ויבתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 ותא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. ותברך וישמבח
 ותפאר ותרום ויתגלא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא תשבחתא
 ונחמתא. דאמרו בעלמא ואמרו אמן:

בן אדם מה לה גרדם. כיום קרא בתחנונים. שפוד שיתת.
 דרוש סליחה. מאדון הארונים. רחם וטהר. ואל
 תאחר. בטרם ימים פוגים. ומקרה. רומ לעזרה. לפני
 שובן מעונים. ומפשע. וגם רשע. ברח ופחד מאסונים

אנא שעה. שמך יודעי. ישאל נאמנים. לך אדני הצדקה
 ולנו בששת הפנים: עמוד כגבר. והתנבר. להתהוות על
 הטאים. יה אל דרוש. בכבוד ראש. לכפר על פשעים.
 כי לעולם. לא געלם. ממנו נפלאים. וכל מאמר. אשר
 יאמר. לפניו הם נקראים. המרחם. הוא ירחם. עלינו
 כרחם אב על בנים: לך ס' סלקס וכי

לך אדני הצדקה ולנו בששת הפנים: מה נתאוונ ומה
 נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו
 ונחקרה ונשובה אליך. כי ימנה פשוטה (סוד לכין יהודה)
 לקבל שבים: שבים אליך בכל לב שועתם תקבל
 ברחמיך: ברחמיך הרבים באנו לפניך גדלים וברשים
 דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום ותנון אל תשיבנו
 ריקם מלפניך: מלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו כי אתה
 שמע תפלה: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: שמע
 תחנה אליך כל הרוחות יבאו: יבאו אליך הרוחות וכל
 הנשמה: הנשמה לך ותגוף פעלך חוסה על עמלך:
 הנשמה לך ותגוף פעלך צור אשר אין דומה לך חוסה
 על עמלך: הנשמה לך ותגוף פעלך יהוה עשה למען
 שמך: אתאנו על שמך יהוה עשה למען שמך בעבור כבוד
 שמך כי אל מלך תנון ורחום שמך: שמך נקרא עלינו
 יהוה אלהינו: שמך נקרא בקרבנו אל תניחנו יהוה
 אלהינו: אלהינו בושנו במעשנו ונבלמנו בעונתינו: אין
 לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: כי רבו משובותינו
 לך הטאנו: הטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: מה
 נאמר לפניך יהוה אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: מה
 נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שובן שחקים.
 הלא הנספרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רוי עולם

סליחות

ותעלוזות סתרי כל חי: אתה חופש כל חדרי בטן רואה
 בקלות ולב: אין כל דבר געלם ממך ואין נסתר ממך
 עיניך: אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך: אם
 עונות תשמר יה יהוה מי יעמד: כי עמך הסליחה למען
 תורא: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: כי לא על
 צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפיך כי על רחמך
 הרבים: אדני שמעה. אדני סלחה. אדני הקשיבה ועשה
 (יבין הר"ם שרפה סקילה דבג וסגן כלבו נקבל ד' מיתות צ"ד לכפרת עונותיו)
 אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
 עמך: השיבנו יהוה מן הספר אליך ונשובה חדש ימינו
 בקודם:

יהוה אלהי הצבאות יושב הכרובים. בטית לעמך שובו
 בגנים שובבים. גשו נא אלי בדברים ערבים.
 דרשוני וחיו ימים רבים. הלא דבריה לעולם נצבים. וכם
 אנהנו נשענים ונקרבים. זכרנו לתיים טובים. חננו
 בחסדיך הרבים. טוב אתה לרעים ולטובים. ימינה
 פשוטה לקבל שבים. כי לא תחפוץ במיתת חיים. לכן
 אנהנו משגימים ומעריבים. מלך מהלל במחנות כרובים.
 נקני מחטא ומבל חייבים. סלח לנו כי פשענו מרבים.
 עננו למען צורים החצובים. פתחי תשובה כל יהו
 משולבים. צעקותינו לפניך יהיו נקרבים. קרבנו אליך
 חוצב להבים: רצנו בעולות פרים ובשבים. שבנו אליך
 נערים ושבים. תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים. רחם
 תרחם עלינו צור שוכן מזומים. אל מלך יושב על
 בפא רחמים:

שבט יהודה ברוחך ובצער. הישאג ארזה בפער. מקיים
 ישועתך אבות ונגים. העניים והאביונים: עמוד

סליחות

ז

ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז

רחמנא אדבר לן קיימה דאחרן כהנא
רחמנא אדבר לן זכותה דיוסף צדיקא
רחמנא אדבר לן קיימה דפינתם קנאה
רחמנא אדבר לן קיימה דדוד משיחא
רחמנא אדבר לן צלותה דשלמה מלכא
רחמנא ארים ימינד ואצמח פורקנד
רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמד רחם עלן
רחמנא גלי גבורתך עלן
רחמנא דינן אפיק לנהורא
רחמנא הדרך שוי עלן
רחמנא ולא תתפרע בעובדגא בישוי מינז
רחמנא ויוך אשרי עלן
רחמנא זכוון תפש לן
רחמנא חשוב עלן טבוון
רחמנא טבוון סניאן אייתי עלן
רחמנא יתגלגלון רחמד עלן

בעשרת ימי טעונס מוסיס

ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז
ב'נ'ז

רחמנא כתבינן בספרא דחיי
רחמנא כתבינן בספרא דרחמי
רחמנא כתבינן בספרא דצדיקי וחסידי
רחמנא כתבינן בספרא דישרי ותמימי
רחמנא כתבינן בספרא דפרגסתא טבתא ומזוני טבי
פד כלן לימי טעונס:
רחמנא פבוש חמתא ורוגזא מינז
רחמנא לא תעביד גמירא לן
רחמנא מחול ושבוך לחובין ולענין
רחמנא נהור טובך אנדר עלן

סליחות

ב"ו:

רחמנא סעיד וסמיד הוי לו

ב"ו:

רחמנא עביד עמנא אתא לטב

ב"ו:

רחמנא פתח שמיא לצלותין

ב"ו:

רחמנא צלותנא קבל ברענא

ב"ו:

רחמנא קבל צלותין ובעיתין בעידן עקחין

ב"ו:

רחמנא רחם על נשמתין

ב"ו:

רחמנא שתא טבת אייתי עלן

ב"ו:

רחמנא טוב מרוגזך

ב"ו:

רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמדך

ב"ו:

ניעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון

אך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים

נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתינו

ונחלתנו:

אנא בעב זדוני תמחהו. וסלחת לעוני בי רב הוא.

וסלחת לעוני בי רב הוא: אך ימחה ונכתב למול

אבי. בי אין בלבו מחשב במחשבי. למחות מאשר כתב

ליום ריבי. בי המכתב מכתב אלהים הוא. וסלחת לעוני

בי רב הוא: נא אם תחקור ותדרוש צור עלומיו. און

בלילו יחרוש ובימיו. ואם לחטאיו תדרוש ולאשמיו.

מזה רגל ועד ראש אשם הוא. וסלחת לעוני בי רב הוא:

יהרסין ויבנון בי רעיוני. יום בי חטאי יענון ובפני. אבן

סעפי יבינון בי יהוה. נשא עון וחנון ורחום הוא. וסלחת

לעוני בי רב הוא: מה לירידי ומלכי יסתה. ואשפוך

עתרת חגי ואין פותר. ואשאל בעד חלום חשני ואין

פותר. ואומר לא אוכל בי חתום הוא. וסלחת לעוני בי

רב הוא: שובה שיבת שארית עם הועם. ושלה מבשר

בברית להודיעם. את אשר יהיה באחרית הועם. ונוחם

סליחות

ח

יָאם לֹא עִם בְּיַנּוֹת הוּא. וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא: הוֹסֵף
יָד וְצִיר מִשְׁנֵה תְּשֻׁלִית. וְקָרַן לְגִישׁ וְנִעְנֶה תְּצַמִּית. וְגָבַר
וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִית. וְהוֹדַע כִּי מְשִׁיחַ אֱלֹהִים הוּא.
וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה אֶבְרוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם. גְּבוּרִים
לְעַמּוּד בְּפִרְץ: הוֹחִים אֶת הַגְּזִירוֹת. הֵיוּ לָנוּ
לְחַוְמָה. וְלִמְחַסֵּה בְיוֹם זַעַם. וְזוֹעֵכִים מִ'עֲסַכְכִּים אֵף בְּלַחֲשָׁם.
חָמָה עָצְרוּ בְּשׂוֹעֵם. מָרָם קָרְאוּ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לְעַתּוֹד
וְלִרְצוֹת. בָּאֵב רַחֲמָת לְמַעַנָם. לֹא הִשְׁבִּיבֹת פְּגִידָם רִיקָם.
מְרֹב עֲוֹנֵנוּ אֶבְדָנוּם. נֶאֱסַפוּ מָנוּ בְּחַטָּאוֹנוּ. סְעוּ הָמָה
לְמַנּוּחֹת. עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאִנְחוֹת. פָּסוּ גוֹדְרֵי גֶדֶר. צוּמְתוּ
מִשִּׁבֵי חָמָה. קָמִים בְּפִרְץ אֵין. רְאוּיִם לְרִצּוֹתָךְ אֶפְסוּ.
שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ. שִׁבְנוּ אֶלְךָ
בְּבִשְׁת פְּגִינוּ. לְשַׁחֲרָךְ אֵל בַּעַת צְרוּתֵינוּ:

אֵל מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל גִּסַּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים. וְסִלַּחַח
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בְּשָׁר וְרוּחַ לֹא כִרְעַתָם לָהֶם נוֹמֵל.
אֵל הוֹרְתָנוּ לְזִמְר מַדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. קָמוּ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקְרָם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַעֲבַד יי
בְּעַנּוּ נִיתְצַב עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּגִיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חַסֵּד וְאֶמֶת: נִצַּר חַסֵּד לְאֱלֹסִים נִשְׂא עֵינָיו וְפֹשַׁע
וְתַטְאָה וְנִסָּה. וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָנוּ:

הַתְּמַהֲנוּ מַדְעוֹת תִּשְׁשׁ כְּחַנוּ מְצֻרוֹת. שִׁחְנוּ עַד לְמַאֲד.
שִׁעֲלָנוּ עַד עֶפֶר. רַחוּם בָּךְ הִיא מִדַּתְנוּ. קָשִׁי
עוֹרָךְ וּמִקְרָם אֲנַחְנוּ. צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאוֹנוּ. פְּתִילְתוֹל וְעֵקֶשׁ
לְבַנּוּ. עֲלִיוֹן רַחֲמֵיךָ מַעֲוֹלָם. סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא. גַּחֵם עַל

על הרעה. מפה בלפי חסד. לא תתעלם בעתות כאל.
 כי בצרה גדולה אנחנו. יודע לעיני הכל. טובך וחסדך
 עמנו. חתום פה שמן ואל ישמין עלינו. זעום בו וידום.
 ויעמוד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו. דרכיה רחום
 ורחמים. גלית לנו אמו בית: בבקשו או מלפניה. אמונתה
 הודעת לו:

אל מלך יושב ימי:

בעבר יהיה על פניו ויקרא: יהיה. יהיה אל רחום ורחמן ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצור חסד לאלפים נשיא עון
 ופסע וחטאה ונקה: וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונתלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה. תאחו

ידך במשפט: בבוז תוכחה נגדך. שמנו

מספרך אל תמח: גשתך לחקור מוסר. רחמיך יקדמו

רגדך: דלות מעשים בשורך. סי' כראותך קרב צדק מאליך:

הורנו סי' אבינו בועקנו לך. צו ישועתנו במפגיע. ותשיב

שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו. זכור נאמת.

עדות לא תשכח מפי זרעו: חותם תעודה תתיר. סודך

שים בלמודך: טבור אגן הסהר. (סנסורי גדולס סנסוס סנסוס

סנסורו סל עולס ויסנס סנסול כדמות חני לנסה) נא אל יחסר המוג:

(סנסורי קנסה סל כ"ג סנס סליש סל כ"ד סגדול כנו מוג סין ססול סלסל סנסה)

יה דע את אשר ידעוך. מגר את אשר לא ידעוך: כי

תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:

סוד לסנסו כידו סיסנסה סל לצו כנסורו סנסנו וכו' וס כדכר סוד גדול:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל

תתעלם מתהנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי

עורף לומר לפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים

אנחנו ולא חטאנו אכל חטאנו אנחנו ואבותינו. אשמנו.

סליחות

מ

בְּגִדְנוּ. גָּזְלוּנוּ. דִּבְרָנוּ דוּפִי. וְלִשׁוֹן הִרְעוּ. הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָדְנוּ. חִמְסָנוּ. מִפְּלִנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כְּזָבְנוּ.
 לַצֵּנוּ. מִרְדְּנוּ. גִּאֲצָנוּ. גִּאֲפָנוּ. גִּשְׁפָּעְנוּ לִשׁוֹא וּלְשַׁקֵּר.
 סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קִשִּׁינוּ עוֹרָף: רִשְׁעָנוּ.
 שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. וְתַעֲתָעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל
 הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתוּדָה עַל עֲבִירוֹת. קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת.
 בְּלִילָה לְסוֹף אֲשֶׁמּוּרוֹת: יַצְרֵי עֲלִילוֹת
 בְּרִשְׁעֵי הַתְּעוּלוֹל. שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה
 מְלִיל: לְבִי וְעֵינֵי לְחַטּוֹא יֹאזְנוּ. יוֹם וְלִילָה לֹא
 יִשְׁבּוּתוּ: וְשָׂאֵר אֵיבְרֵי לַעֲשׂוֹת הִרְעוּ בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׁוּ.
 כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחַשׁוּ:
 וַיַּעַן אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה. וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.
 הִיָּדָה רָאוּי שְׂאֵשְׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִמִּתִּי
 בְּדַמְעָתִי עַרְשֵׁי אִמְסָה: אוֹלֵי יִשְׁמַע קוֹל בְּכִי
 נוֹרָא עֲלִילָה. יוֹם צַעֲקוֹתֵי בְּלִילָה: אֶקְרָא יוֹמָם
 וְאָרִים קוֹלִי. עַל פִּשְׁעֵי וּמַעֲלִי. וְלִילָה וְלֹא רוּמִיָּה
 לִי: אֵת מִקְצַת חַטָּאֵי אֲנִי מוֹדָה לְפָנֶי צוּפָה עֲתִידוֹת.
 לַיְלָה אֶקּוֹם לְהוֹדוֹת: וְאוֹדָה עַל פִּשְׁעֵי וְדוּגְנֵי.
 הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה:

יִשְׁמְנוּ מִקֵּל עִם. בּוֹשְׁנוּ מִקֵּל גּוֹי. גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ.
 דָּוָה לִבְנוֹ בְּחַטָּאָנוּ. הִחֲבַל אֲוִינוּ. וּגְפָרַע פֶּאֲרָנוּ.
 וְבוֹל מִקִּדְשָׁנוּ חָרַב בְּעוֹנָנוּ. מִיִּרְתָּנוּ הִתְהַה לְשִׁמְהָ. וְיִפִּי
 אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים. פָּחַנוּ לְנִקְרִים:

מליחות

לעינינו עשקו עמלנו. ממושק ומרס ממנו. נתנו עלם
עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.
פירק אין מידם. צדחת רבות סבבנו. קראנוך יהוה אלהינו.
רחקת ממנו בעינינו. שבנו מאחריך. תעינו בצאן ואבדנו:
נשדן לא שבנו מתעיתנו. והיאך נעזי פנינו. ונקשה ערפנו.
לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא הטאנו. אבך הטאנו אנחנו ואבותינו:

סלרי אללים כמז דמין למוד ולעד לטעמו דעקרי כלב עב על קילו סלל כל פדס
יס לסמדות על פדסי פונותיו סידועים לו נלסס :

אשמנו. בגדנו. גנלנו. דברנו דופי ולשון הרע. העוינו.
והרשענו. זדנו. המסנו. משלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות
רעות. כזבנו. לצנו. סרדנו. נאצנו. נאפנו. נשבנו לשוא
ולשקר. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו עורף.
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך
וממושפטיה המובים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל
הבא עלינו בי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

ודוי בלחש

אכלנו מאכלות אסורות. באנו על עריות סבתורה. גוינו
אב ואם והורים ומורים. גלנו סוד. גאנו. ודברנו
כל דבר האסור לדבר. התבדדנו בקלון חברים. הוצאנו שם
רע על חברנו. הזכרנו שם שמים לבטלה. הגדלנו פסע עם
רשע. והרשענו. גינו אחר לבנו. זרקנו צפורני ידנו. חמדנו
גשי חברינו וקמיהם. חשדנו בקשרים. טלטלנו מקצה ביום
השבת. וישנו בלילה בלא קריאת שמע. בעסקנו גדול ובשבת.
גוינו שם רע לחברנו: למדנו תורה שלא לשמה. לבטלנו
שעמנו. מלאנו פינו שחוק. מרדנו במלכות שמים. מרדנו
במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש ושלשמן אנו סבבקים
נקמנו ונטרנו שגאה. גהנו בדברי תורה. סוררים ומורים

סליחות

חוללים וסוכאים היינו. ענינו ותומים ואלמנות. פרקנו עול אודה
ומצות מעלינו. פרשנו מן הצבור. ציערנו אב ואם והורים ומורים.
קפצנו ידינו מלמן צדקה. קללנו את חברינו בשם. קלקלנו צנורות
השפע והפכנו אותם לכורות נשברים אשר לא יבילו הפנים
ונרמנו הלול שמך הגדול ושפחה פי תירש נברחה ועבר פי
ימלוד. נשכבה בבשתנו ותכסנו בלפתנו. פי כל אלה נרמו
עוננו ופשעינו האריכו קצנו. אוי להם לבנים שנלו מעל שלחן
אביהם. רדפנו אחר השררה. רכנו עם אדם חנם רעים לשמים
ורעים לבריות היינו. שמתנו בגפילת אויבנו. שבענו בתשובה
ואחר כך חזרנו לסורנו הרע. תקענו בפינו ולא קנמו: ואתה
צדיק על כל תבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

ערכ כלם תנחם וערכ יום כפור מוספין זו:

יצו האל לדל שואל. ויהיו דלתיו פתוחות. חמון שיהו
ומר רוחו. לאל אלהי הרוחות. אשר יירא. בעת
יקרא. למשפטים ותוכחות. ליי אלהינו הרחמים
והסליחות:

ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לו: ליהוה
אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו: אל נא
תשת עלינו חסאת אשר נואלנו. ואשר חטאנו: חטאנו
צורנו סלח לנו וצורנו:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים: ^{יש}

אראלי מעלה. אומרים יהוה אדוננו. בחיורי סגולה.

עונים ואומרים. יהוה הוא האלהים: ^{ה' הוא}

גלגלי מעלה. אומרים יהוה אדוננו. דגלי סגולה. ענינו

ואומרים. יהוה הוא האלהים: ^{ה' הוא}

המוגי מעלה. אומרים יהוה אדוננו. ישראל

בצרתם ובגלותם עונים ואומרים. יהוה הוא האלהים: כי
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעלם ועד: כי
 בשמים שחקים וארקים נמתחו. יהוה מלך. ועד לא
 מאורות זרחו. יהוה מלך. והארץ כפגד תבלה
 ושמים כעשן נמלחו. יהוה ימלוך לעלם ועד: ה' מלך ועד
 לא עשה ארץ והוצות. יהוה מלך. ובהבינו יצורים עלי
 ארצות. יהוה מלך. ועת יקבץ נפוצים מארבע תפוצות.
 יהוה ימלוך לעלם ועד: ה' מלך

מיוחד באתה אשר אתה. הוא הוה והוא הנה והוא
 יתנה. הוא ממת ומחיה. לפניו לא נוצר אל.
 ואחריו לא יתנה:

כך יס להפסיק נעט סרס יחטיל אחד:

אחד אלהינו. גדול אדוננו. קדוש ונורא שמו: כי
 גדול מעל שמים חסדך. ועד שחקים אמתך: כי
 גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך: שפך
 חסדך אל הגוים אשר לא ידעך ועל ממלכות אשר
 בשמך לא קראו:

לקרשת שמך עשה ולא לנו: לא לנו יהוה לא לנו
 כי לשמך תן כבוד. על חסדך ועל אמתך:
 למה יאמרו הגוים. איה גא אלהיהם: ואלהינו בשמים
 אחד אלהים בשמים. עדותנו בכל יום פעמים: חי וקיים
 הוא. מלא רחמים הוא. מלא זכיות הוא: כל אשר
 חפץ עשה בשמים ובארץ: אין מי יאמר לו מה תעשה
 ואין מי יאמר לו מה תפעל. כי הכל מעשה ידיו:

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון:
 אלהינו שבשמים אל תאבדנו באורך גלותנו:
 מ'ש אבד כל תקמים עלינו לרעה

סליחות

אֱלֹהֵי בְרִיתְךָ זְכוּר וְאֵל תְּשׁוּבָתְנוּ
 אֱלֹהֵי בְרַךְ לַחֲמֵנו וְאֵת מִיָּמֵינוּ
 אֱלֹהֵי בִשְׂרָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת
 אֱלֹהֵי בִפְסֵךְ מְעַלְיָנוּ כֹּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
 אֱלֹהֵי גְלָה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ מִתְהַרֵּד
 אֱלֹהֵי גְזוֹר עֲלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת
 אֱלֹהֵי הִרְשָׁנוּךָ הַמֵּצֵא לָנוּ
 אֱלֹהֵי הִרוֹשׁ הַמִּינֵנו מִיַּד קָמֵינוּ
 אֱלֹהֵי הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם בְּתַפְלַתְנוּ
 אֱלֹהֵי הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אֱלֹהֵי וְאֵל תְּבַיֵּשְׁנוּ מִשְׁבָּרְנוּ
 אֱלֹהֵי וּגְקֵרָא וְאִתָּה תַעֲנֵנוּ
 אֱלֹהֵי זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אֱלֹהֵי זַבְנוּ בְּדִינֵנוּ
 אֱלֹהֵי חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל מַפְיָנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ
 אֱלֹהֵי טַהַרְנוּ מִעוֹנֵנוּ
 אֱלֹהֵי יִחַמוּ גַּא רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ

נעשרת יוני תשנ"ח מוסק :

אֱלֹהֵי בְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים
 אֱלֹהֵי בְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי צְדִיקִים וְחַסִּידִים
 אֱלֹהֵי בְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי זְכוֹת
 אֱלֹהֵי בְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְחַמִּימִים
 אֱלֹהֵי בְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה עַד כַּסֵּף
 אֱלֹהֵי בְּבוֹשׁ אֵת כּוֹבְשָׁנוּ
 אֱלֹהֵי גְלָה אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ
 אֱלֹהֵי לִמְעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לִמְעַנְנוּ
 אֱלֹהֵי לַחֵץ אֵת לֹחֲצָנוּ

אֱלֹהֵי לֶחֶם אֶת לֶחְמֵנו
 אֱלֹהֵי מַלְא מְשָׁאֵלוֹת לִבֵּנו לְמוֹדָה (לְעַבְדְּתָהּ)
 אֱלֹהֵי נְקוּם אֶת נִקְמַתֵנו
 אֱלֹהֵי סְמוּךְ אֶת נְפִילַתֵנו
 אֱלֹהֵי סְמוּךְ אֶת סִבְת דְּוֵד הַגּוֹפֵלֵךְ
 אֱלֹהֵי עֲנֵה אֶת עֲתִידֵתֵנו
 אֱלֹהֵי עֲנֵנו בְּיוֹם קְרָאֵנו
 אֱלֹהֵי פָדֵנו מִיַּד כָּל אֵיבֵינוּ
 אֱלֹהֵי פָדֵנו מִיַּד יִצְרָנו הַרַע
 אֱלֹהֵי צַנֵּה אֶתֵנו בְּרַבְתִּיךָ
 אֱלֹהֵי צַנֵּה אֶתֵנו יְשׁוּעוֹתֶיךָ
 אֱלֹהֵי צַדִּיקֵנו בְּמִשְׁפָּטֶיךָ
 אֱלֹהֵי קָרֵב לָנו בְּזֶמַּן הַגְּאוּלָּה
 אֱלֹהֵי קָרֵב לָנו יוֹם הַיְשׁוּעָה
 אֱלֹהֵי קָרְבָנו לְעַבְדְּתָךְ
 אֱלֹהֵי רִיבָה רִיבָנו וּגְאֹלָנו
 אֱלֹהֵי רֵאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי רַפָּא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי רֵאֵה בְּדוֹחַק הַשָּׁעָה
 אֱלֹהֵי שַׁעֵה אֶת שׁוֹעַתֵנו
 אֱלֹהֵי שִׁים שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ
 אֱלֹהֵי שִׁים שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי תֵן חַיִּים וְשְׁלוֹם לְמַלְכֵךְ אֲדוֹנֵנו
 אֱלֹהֵי תֵן בְּלִבּוֹ לְהַסִּיב אֵלֵינוּ
 אֱלֹהֵי תֵן שְׁלוֹם בְּאַרְצֵנוּ
 אֱלֹהֵי תֵן שְׁבַע בְּעוֹלָם
 אֱלֹהֵי תֵן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת

סליחות

כ

אֵשׁ תֵּן טַל וּמָטָר לְכַרְבָּה בְּעַתָּם בְּאֶרֶץ
 אֵשׁ תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל
 אֵשׁ תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף
 אֵשׁ תִּבְזֹן תִּפְלֹתֵנוּ קִטְרֹת לְפָנֶיךָ

אֵשׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה.
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יִחַזּוּ
 אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלְמוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנוּ וּנְחַמְתָּנוּ: בְּרַגְזוֹ
 רַחַם תִּזְכּוֹר. בְּרַגְזוֹ עֵקֶדָה תִּזְכּוֹר. בְּרַגְזוֹ תַּמִּימוֹת תִּזְכּוֹר.
 בְּרַגְזוֹ אַהֲבָה תִּזְכּוֹר. הַבֵּט לְבְרִית. וְאַל תִּפְרֹךְ בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ
 עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת:

אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ. לְאוֹלָמֵי וְאֲשֵׁמוֹתַי. מִמָּדָּךְ לֹא
 נִכְחַדּוּ כָּל זְדוֹנוֹתַי: בְּהַעֲלוֹתַי עַל לִבִּי
 גִּדְּל מְשׁוּבוֹתַי. כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל
 עֲצָמוֹתַי: רַחַם בְּרַגְזוֹ תִזְכּוֹר. לְדוֹפֵק שַׁעְרֵי חַמְלַתְךָ.
 הַעוֹמֵד כְּדֹל שׁוֹאֵל מִבְּקֶשׁ סְלִיחָתְךָ: קִיְמוּ
 עֵינֵי אֲשֵׁמֹת לִסְפָר נִדְּלַתְךָ. אֲנִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר
 לְכָל יֵבֵא גְבוּרַתְךָ: גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה מִתּוֹרַתְךָ
 נִפְלְאוֹת. יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ מִיַּחְלֵי קִץ פְּלְאוֹת:
 תִּשׁוּבֵב לְגוֹיֵיהֶם פְּזוּרִים בְּכָל פְּאוֹת. כִּי אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ. נוֹרְאוֹת
 בְּצִדֵּק תַּעֲנֵנוּ. הַבֵּט פָּנֵי מְשִׁיחָךָ וּרְאֵה מַגִּינֵנוּ:
 וְשִׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ. לְעוֹלָם יְרַנְּנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ.
 עֲנֵנוּ הוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹד וְהַדָּר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְתִיק
 בְּנַחֲמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וַיִּשָּׂר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ.

סליחות

עגנו מהור עינים עגנו. עגנו יושב שמים עגנו. עגנו
 כפיר פח עגנו. עגנו לא אל הפין ברשע עגנו. עגנו
 מלך מלכי המלכים עגנו. עגנו נורא וגשגב עגנו. עגנו
 סומך נוֹפְלִים עגנו. עגנו עוזר דלים עגנו. עגנו פודה
 ומציל עגנו. עגנו צדיק ומצדיק עגנו. עגנו קרוב לכל
 קוראיו עגנו. עגנו רם וגשא עגנו. עגנו שוכן שתקים
 עגנו. עגנו תומך תמימים עגנו:

עגנו אלהי אברהם עגנו: עגנו העונה בעת רצון עגנו:
 עגנו פחד יצחק עגנו: עגנו העונה בעת צרה
 עגנו: עגנו אביר יעקב: עגנו העונה בעת רחמים עגנו:
 עגנו מנון דוד עגנו: עגנו אלהי המרבה עגנו: עגנו
 רחום וחנון עגנו:

רחום וחנון מטאנו לפניך רחם עלינו ארון הסליחות
 בוחן לבבות. גולה עמוקות. דובר צדקות.
 מטאנו לפניך רחם עלינו: הדור בגבלאות ותיק
 בגחמות. זוכר ברית אבות. חוקר בלילות: הלרע טוב
 ומטיב לבריות. יודע כל נסתרות. בובש עונות. לובש
 צדקות: הלרע מלא זכויות. נורא תהלות. סולח עונות.
 עונה בעת צרות: הלרע פועל ישועות. צופה עתידות. קורא
 הדורות. רוכב ערבות. שומע תפלות. תמים דעות: הלרע
 אל רחום שמך. אל חנון שמך. אל ארך אפים שמך.
 מלא רחמים שמך. בני גקרא שמך. יהנה עשה
 למען שמך:

כפסכת ימי תשובה עוסיק:

יהנה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וכתבנו :
 יהנה ביום ישועתה בשננו ורחמנו :
 יהנה גלגל המזן רחמך עלינו :
 ובחזו :
 ובחזו :

עשה למען צדקתך . עשה למען קדשתך :

עשה למען רחמנותך . עשה למען שבינתך :

עשה למען תורתך :

עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה

ואהרן . עשה למען דוד ושלמה . עשה למען

ירושלם עיר הקדש . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה

למען הרבן ביתך . עשה למען שממות היקלך . עשה

למען ישראל העניים . עשה למען ישראל הדלים . עשה

למען ישראל השרויים בצרות . עשה למען יתומים

ואלמנות . עשה למען יונקי שדים . עשה למען גמולי חלב .

עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו . עשה

למעןך אם לא למעננו . עשה למעןך והושיענו . הושיענו

ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה :

דעני לעני . ענינן : דעני לעשירי . ענינן : דעני לתבירי

לבא . ענינן : דעני לשפלי דעתא . ענינן : דעני

למביכי רוחא . ענינן : דעני לאברהם אבינו בחר המורה .

ענינן : דעני ליצחק על גבי מדבחה . ענינן : דעני ליעקב

בבית אל . ענינן : דעני למשה ואבותינו על ים סוף .

ענינן : דעני לאהרן במחיתה . ענינן : דעני ליוסף בבית

אסירי . ענינן : דעני לפינקס בשמים . ענינן : דעני ליהושע

בגלגל . ענינן : דעני לעלי ברמה . ענינן : דעני לשמואל

במצפה . ענינן : דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלם .

ענינן : דעני לאלהו בחר הפרמל . ענינן : דעני לאלישע

ביריחו . ענינן : דעני ליונה במעי הדגה . ענינן : דעני

לחזקיהו בחלותו . ענינן : דעני לתנניה מישאל ועזריה

בגו אתון נורא וקדמא . ענינן : דעני לדניאל בגובא

דאריותא ענינן : דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה .

ענין: דעני לעזרא בגולה. ענין: דעני לחיני במעגל.
 ענין: דעני לצדיקי וחסדי וחמיטי די בכל דר ודר.
 ענין: רחמנא ענין. רחמנא שויב. רחמנא פרוק. רחמנא
 דאתמלי רחמן רחם עלנא. ועל כל אנשי ביתנא. ועל
 כל ישראל אהנא. ומתשובא לנהורא אפקין בריל
 שמוך רבא:

אם אפס' כול לאומרו מחילה ועד סוף כדי לזכור עקדת יצחק ונפרט נאסמורם
 סנקר סאז ומעוררים הסקדים ומעתיקים הגזרות דפחד יצחק. ונסוף ספומן
 קולאיד נאים לקוד וכן לריד לסיוח עלי' ולקוד ולסמסוס ולא ליקוד צייד כי סוז
 לי יקר יקוד. לנקט סליספך יש גורסין להעמיד חסדיך מסמי מרועים אל מלך
 יוסב על כסא רחמים וכו' וכוננה סיא. ולסר אל מלך יוסב נאסרונס אף נמקוס
 סיס סס נפילה אפיס אין גופלים על פניסס כדוע לנאים נכוד ס' כי אין נטו
 כס לעורר סעולמות ולכללס נלילה ונס סנבורס אין מי סיעורר לוחס כדי סמססס
 ספולס על כללום סעולמות כי אין עת לס. ועוד סעמיס נעלמיס ומכל מקוס אס סוז
 סעוד לאור סיום לא יונעו מלפול על פניסס ואין לומר אז סוס ספוק וגס סיוס
 למתורס סטאטי כי אס אסר ויעצור סחף ועייד יסלו על פניסס:

בקשה זו לרבינו אפרים בר רבי יצחק חוק מבונא אשכנזי

אם אפס רבע תקון. אהל שבן אם רבן. אל נא נאבדה
 פי על בן. יש לנו אב זקן: פנים לו תביר.
 וצדקו לפניך גזביר. קח נא בן יקיר. ונמצה דמו על
 קיר: רץ אל הנער להקדישו. ונפשו קשויה בגפשו.
 עפרו בעצים ואשו. נזר אלהיו על ראשו: יחיד
 הוקל בצבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים גביא.
 ותשויה אין להביא: מדים השיבו מלהבהילו.
 בען ויאמר לו. בני אלהים יראה לו. ויוודע יהוה את
 אשר לו: במצותך שניהם נזהרים. ואתריך לא
 מהרהרים. השו והלכו נמהרים. על אחד ההרים:
 ראו אד תלולה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה קלולה.

ישרו בערבה מסלה: ראה יחיד כי הוא השה.
 נאם להורו המנפה. אבי אותי בבבש תעשה. לא
 תחמול ולא תכסה: כי תפץ ונגסוף. לבני לא
 לחשוף. אם תמנעני סוף. רוחי ונשמתו אליו
 יאסות: ידיו ונגליו עקר. ותרבו עליו פקר. לשומו
 על העצים שקד. והאש על המזבח תוקד:
 צואר פשט מאליו. ואביו נגש אליו. לשחטו לשם בעליו.
 והנה יהיה נצב עליו: תקר את כל אשר עשה.
 האב על בנו לא חסה. ולבו אל פנים גשא. וירא
 אלהים את כל אשר עשה: קרא מרחם משחר.
 תמור בנד הנבחר. והנה איל אחר. ועשה אל
 תאחר: חליפי אזכרתו. תבון בהקטרתו. ותעלה לך
 תמורתו. והיה הוא ותמורתו: זכרון לפניך בשחק.
 לעד בפפר יחק. ברית עולם כל יומחק. את אברהם
 ואת יצחק: קוראך באים לקוד. בצרה עקרה
 תשקוד. וצאך ברחמים תפקוד. פני הצאן אל
 עקוד: עזרה גבורתך לחקיץ נרדמים. למענה תפדה
 תרדים נרדמים. להמשיך רחמיך וחסדיך משמי מרומים.
 אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה
 לשופעים. עושה צדקות עם בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל.
 אל הזרתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
 עשרה. כמו שהודעת לעניי מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד
 ה'ה פגעו ותיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

יַעֲבֹר יְהוָה עַל פְּגִיבוֹ וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל רְחוּם וַחֲנוּן אֶרְךָ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׁמַת עוֹן וְפִשַׁע
וַתִּשְׂאֵה וּבִקָּה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹגְגֵנוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וּגְהַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ מְחוּל לָנוּ מִלִּפְנֵי בִּי פִשְׁעֵנוּ: בִּי
אִתָּהּ יְהוָה טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל לְרָאִיךָ: הַמִּיכָה בְרַצוֹנֶךָ
אֵת צִיּוֹן תִּבְנֶה הוֹמֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תִחַפֵּץ זְכָחִי צְדָק עוֹלָה וְקָבִיל
אֲזִי יַעֲלֶה עַל מִזְבֵּחַךָ פָּרִים:

אִם יֵם עֵילֵם אוֹ אִיִּים סַעֲחֵם מִדְּלִנְיָן עַד אֲחַטָּנוּ. וְאֲחַר אֲחַטָּנוּ אוֹעֲרִים טוֹעֵר יִסְרָאֵל:
לְמַתְנַדְּהָ חַטָּאתֵינוּ. וּמִזְדָּה עַל רֹב אֲשַׁמְיוּ. אֲשֶׁר בְּהִבֵּל שְׁנוּתֵינוּ
כָּלוּ בִּיבוֹן יָמֵינוּ. צוּעַק מִצְרוּתֵינוּ. וּמִבִּין תִּגְרַת קָמֵינוּ.
נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה בִּי רַבִּים רַחֲמֵינוּ: מִהֵיוֹתִי מִשְׁכַּחְתִּי. בְּחִבְלֵי
הַשָּׂנֵא עֲוֹנֵי. לְכֹן שָׁכַחְתִּי וּנְחַמְתִּי. כִּי לֹא אָדַע יוֹם דִּינִי. וְשִׁאֲרֵי
הַקְּרַבְתִּי. וְנִסְכַּחְתִּי מִי עֲוֵי. אֲזוּלִי יִרְחַם קוֹבֵי. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵינוּ:
כַּעֲלֵי שְׂדֵי גִילֵי צִמְקוֹ. וְאֵינֶנְךָ רֹאשׁ פְּתָנִים. וּמִי עֲוֵי שִׁחְקוֹ. מַעֲזוֹ
כְּאֲבֵי אֲבָנִים. וְרַחֲמֵי אֲבִי רַחֲמֵינוּ. וְלֹא חָמַל עַל בָּנָיו. וְאֲלֵי יִתְאַסְקוּ.
חֲמוֹן מַעֲזוֹ וְרַחֲמֵינוּ: כַּעֲלֵי הַבִּיאֲנִי בְּבוֹר לְבָאִים. וְהַגְהִילְגִי קִצְפוֹ:
וְנִשְׁכַּחְתִּי בְּבֵית כְּלָאִים. וְשִׁבְעֵתִי בַיּוֹם זַעֲפוֹ. כָּבֵל יוֹם אָרֶד פְּלָאִים
אֲחֵרֵי הַאֲרִיךְ לִי אִפּוֹ. הַשְׁבַּח חַנוּת אֵל. אִם קָפַץ בְּאֶפֶס רַחֲמֵינוּ: כַּעֲלֵי
וְיֵם טוֹסָאִים לוֹעֵר נִשְׁקוּס לְנַחֲסוֹס חַמְעֵם וו. (סִימָן טַלְמֵס חֲזַק):

בְּזִכְרֵי עַל מִשְׁכַּבֵּי. וְדוֹן לְבִי נֶאֱשַׁמְיוּ. אֲקוּמָה וְאֲבֹאָה
אֵל בֵּית אֱלֹהֵי. וְהִדּוּמֵינוּ. וְאָמַר בְּנִשְׂאֵי עֵינֵי.
בְּתַחֲנוּנֵי אֱלֵי שְׁמֵינוּ. נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה בִּי רַבִּים
רַחֲמֵינוּ: לֵךְ אֱלֵי. צוּר חִילִי. מְנוּסֵתִי. בְּצַרְתִּי. בְּךָ שָׁבַח
וּתְקוּתִי. אֵילוּתִי בְּגִלוּתִי. לֵךְ כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבִי. וּנְגַדְךָ כָּל
תְּאוּתִי. פְּדֵה עַבְדְּךָ לֵךְ צוּעַק. מִיַּד רֹדְדֵינוּ וְקָמֵינוּ: נִפְלָה עֲוֹנֵי
יְהוָה עֲוֹנֵי. בְּקִרְאֵי מִן הַמִּצַּר. וַיִּזְדַּע בְּעַמִּים. כִּי יָדָה לֹא
תִקְצַר. וְאֵל תִּבְהַה עֲנוּת עֲוֵי. צוּעַק מִתְּגַרְתִּי צַר. אֲשֶׁר
פִּשְׁעֵינוּ לֵךְ מוֹדָה. וּמִתְנַדְּהָ עַל עֲלוּמֵינוּ: נִפְלָה מַה יִתְאוּנָן
וְיֹאמַר. מַה יִּדְבַר וַיִּצְטַדֵּק. יִצִּיר חוֹמֵר. אֲשֶׁר תִּשׁוּב

גִּוְיָתוּ בְּאֵבֶךְ דָּק. מִהַ יִתֵּן לָךְ אֱלֹהִים. כִּי יִרְשַׁע וְכִי יַעֲדֶק.
 הֲלֹא מָלְיוֹ וּמַפְעָלָיו. בְּתוֹבִים בְּסִפְרֵי יָמָיו: נִסְלַח חַצְרוֹת
 (כ"ח בַּעוֹד) לִילָה לָךְ קָמוּ. עֲבַדְיָךְ בְּמַהֲלָלָם. זְכוֹת אֲבוֹת
 לָהֶם תִּזְכּוֹר. וְאַל תִּפְּזַן לְמַעַלְלָם. הִנֵּה עֲדַתְךָ בִּימֵי קָדָם.
 כְּרוֹשׁ יַעֲקֹב בְּאֲלֹם. וְהַנְּשֵׂא הָאָרֶץ עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם

בְּמִרוֹמָיו: נִסְלַח

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה גַּם בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
 רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֲפוּלָה):

רַחוּם וְחַנוּן חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נַפְשִׁי אִשָּׂא: אֱלֹהֵי בְּךָ בִּטְחָתִי אֵל
 אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קִנְיָךְ לֹא יִבְשׁוּ
 יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דִּרְבִּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתֶיךָ לְמַדְנִי:
 הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי
 כָּל הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם חָמְדָה:
 חֲטָאת נַעֲרִי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדֶּיךָ זָכַר לִי אַתָּה
 לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים
 בְּדַרְכֶּךָ: יִדְרֶךְ עֲגוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲגוּיִם דִּרְבּוֹ: כָּל
 אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדֲתָיו: לְמַעַן
 שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יִרְשׁ
 יְהוָה יוֹרְנֵי בְּדַרְכֶּךָ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּדְרִין וְנִרְעוּ יִירֶשׁ
 אֲרָץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעִם: עֵינֵי תָמִיד אֵל
 יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת רַגְלֵי: פְּנֵה אֵלֵי וְחַנּוּנֵי כִּי יַחִיד
 וְעֵנִי אֲנִי: צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רֵאָה
 עֵנִי וְעִמְלִי וְשֵׂא לְכָל חֲטָאתֵי: רֵאָה אוֹיְבֵי כִּי רַבִּי וְשִׁנְאָת
 חֲמָס שִׁנְאוֹנִי: שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי
 בְּךָ: תָּם וַיִּשֶׁר יַצְרוּנִי כִּי קִוִּיתֶיךָ: פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יהוה אלתי ישראל שוב מחרון אפך. והגהם על הרעה לעמך:

סמינס ליום ראשון. (מיין טנאל חזק):

יהוה שועת עמך הקשיבה. ועשה עמנו אות לטובה.
 ומי כעמך ישראל גוי אחר: מבין שני
 אריות תחלצם. ומארבע רוחות תקבצם. וקרוב אותם
 אחר אל אחר: ואת אבילי ציון תנחם. ואת
 אהליבה הנדודה תרחם. לחבר את האהל להיות
 אחד: אדום ומואב צמתו בבור תני. בחרפה הכו לתני.
 מזה אחר ומזה אחר: לנגלי טמנו פח ופחת.
 ותלחשו עלי יחד. אין עושה טוב אין גם אחר:
 חזק עמך שוכן שמי ערץ. ואיביך יהיו לכלה וחרץ.
 נתנה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה
 יהוה אחד ושמו אחד: שוב

סמינס ליום שני. (מיין יסודס חזק).

יהוה יחיד לבות כל בני אדם חוקר. עשה גדלות עד
 אין תקר. ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
 הקשב שיחת עבדך ונאמו. סובל גלות על שכמו. ויום
 גפלו לתקימו. יש אחר ואין שני: וזכור ברית
 ידידך. לעם צועקים נגדך. בני יעקב עבדיך. ויצו
 גם את השני: יודי הקשב תחינות. וחשוב תפלותם
 כמנות. בזכות מקריבים קרבנות. נתנאל בן צוער
 ביום השני: הט אונק לתפלת עמך. ושלח לנו משיח
 צדקך. ונקריב קרבנות לפניך. את הכבש אחד
 בבקר ואת הכבש השני: חזק לבי מלכי. ומטר

להאיר נשגבי. אם נסתרה דרכי. הצליחה נא
לעבדך ביום השני: שוב

מניס ליום שלישי. (סיון דוד כג אלעזר.)

יהוה דלו עיני למרום. בצר לי אקרא יהוה:
ותתעטף עלי רוחי. מרוב בעסי ושיחי. ואשפוך
את נפשי לפני יהוה: יה הקשב נאמי. ועשה אות
למובה עמי. רבות עשית אתה יהוה: דלותי ולי
יהושע. אל צדיק ומושיע. לישועתך קייתי יהוה:
בקום עלי אויבי. לא יירא לבי. ואני עליך בטחתי
יהוה: רמה בך ידי משגפי ולא בתרפי. כי לא
בחרב ובחנית יושיע יהוה: איבי גברו. ועלי
התאמרו. העל אלה תתאפק יהוה: למה פניך
תסתיר. ואיב עלי יכתיר. אל קנוא ונוקם יהוה:
עצות בגנשי אשימה. ועם לבבי אהימה. הלעולמים
יוגח יהוה: זדים יריבוגי. סעיפי ישיבוגי. כי לא
יוגח לעולם יהוה: ותמיה שברתי. כי לך יהוה
החלתי. אתה תענה אדני אלחי: שוב

מניס ליום רביעי. (סיון אלי דוד קסן.)

יהוה אם גדל עוני מגשואי. והסבלתי עשה. אל
תבוא במשפט את עבדך: גנעי לבי
הבר. ותטאת געוני העבר. גם מזדים חשך עבדך:
וגונתי גברו. ואגחתי לבי שברו. שמח נפש עבדך:
דורשי רעתי עלי הגדילו. לדתי גילו. אל תסתיר

פְּנִיָּה מֵעֲבָדֶךָ : וְעַד אֵן אֲשׁוּעַ וְאֵין מִשְׁפָּט. מִתִּי
 מַעֲשֵׂה בְרִדָּה מִשְׁפָּט. כַּמָּה יָמֵי עֲבָדֶךָ : יָשׁוּב
 אֶפְסָךְ לִרְחֹמֵי. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לִנְתַנְמִי. כְּאִמְרַתְךָ
 לְעֲבָדֶךָ : דְּרַכֵּי סִפְרֹתַי. וְעַלֶיךָ מִבְּטֹן נִסְמַכְתִּי. הָאִירָה
 פְּנִיָּה עַל עֲבָדֶךָ : קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים. צוּר מוֹשִׁיב
 יְהִידִים. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עֲבָדֶךָ : מִתְּהַנֵּי מִחֲטָאתִי.
 אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹתְרִי לְשׁוֹעֲתִי. אֲנָא יְהוָה כִּי
 עֲבָדֶךָ : נִפְלְאוֹת הִרְאֵנִי. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי. אֵל

תַּט בְּאַף עֲבָדֶךָ : שׁוּב

מְחִינָה לְיוֹם מַעֲשֵׂי (ס"ל סְמוּחֵל) :

יְהוָה שְׁעָה נוֹדַד מִקְּנֹו. וְעוֹרַר שְׁנַת עֵינָו. וַיִּקָּם בְּחֲצֵי
 הַלַּיְלָה : מִפְּנֵי בִשְׁת אֲשַׁמְתוֹ. הִיתָה לוֹ דְמָעָתוֹ :
 לַחַם יוֹמָם וְלַיְלָה : וַיְהִי בְשִׁבְיוֹ נִחְדָּף. וַיִּמְהַר לִגְבֹּעָה
 נִחְדָּף. לַחֲרַב בְּיוֹם וּלְקִרְחַ בַּלַּיְלָה : אֵיבִים אוֹתִי
 יִלְחָצוּ. וְעַלִּי יִתְעַצְּוּ. וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה : לִפְנֵיךָ
 תָּבֵא תִפְלֹתִי. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעֲתִי. יוֹם צַעֲקוֹתִי

בַּלַּיְלָה : שׁוּב

מְחִינָה לְיוֹם מַעֲשֵׂי (ס"ו אֲנַחֵס) :

יְהוָה אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְהִידִים. שְׁעָה לְעוֹמְדִים. בְּבֵית
 יְהוָה בְּלִילוֹת : בָּךְ בְּטַחְתִּי. וְשִׁמְךָ זִכְרֹתִי.
 עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת : רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכָה. אִישׁ
 תִּרְבּוּ עַל יוֹכּוּ. מִפְּחַד בְּלִילוֹת : הִגְנִי הוֹלֵךְ שְׁחוֹת.
 לֹא מִצָּאתִי מְנוּחַ. יָמִים גַּם לִילוֹת : מִלֵּט צוֹעֵק
 נִגְדָּה. לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ. וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת :

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעפך: אל תקצף יהוה עד
מאד ואל לעד תזכור עון. הן הכט נא עמך בדני: אל תנאץ
למען שמך אל תנבל פסא כבודך זכור אל תפאר ברידתך אהבת
אם עוננו ענו כנו. יהוה עשה למען שמך: פי רבו משובותינו
לך חטאנו. אדון סלח לנו:

אם אשמינו בתולע האדים. יהוה את המזן רחמיך מקדים. למען
אב מצל מבשדים. גברתו בעמק השדים. אהבתו זכור היום
לנו. פי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו: אם חטאנו
והרבינו לצון. יהוה גלה לנו עת רצון. למען דגול הנעקד פצאן
ואיל הושט בפרו לרצון. עקדתו זכור היום לנו. פי רבו משובותינו
לך חטאנו. אדון סלח לנו: אם הרבינו פשע ונעבירה. יהוה התרצה
בעתירה. למען תם חוה קלם ויירא. וכן במקום מה נורא. תפלתו
זכור היום לנו. פי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו:
אתאנו לחלות פניך. פי חסד ואמת יקדמו פניך. נא אל תבישנו.
נא אל תשיבנו ריקם מלפניך. סלח לנו. ושלח לנו ישועה
ורחמים ממעונך:

אתאנו לבקש מפה בפרה. איום ונורא. משגב לעמות בצרה.
תחינו. תחננו. ובשמך נקרא. סלח לנו. ושלח לנו
ישועה ורחמים ממעונך:

מרנא דבשמיא. לך מתחננן בעבדא דמתחנן למארה.
הב לן לבא לתיובתא. ולא נהדר ריקם מן קמך:
מרנא דבשמיא. לך מתחננן כבר שבאי דמתחנן
למאריה. בלהון בני שבאי בבקשא מתפרקין
ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונין. ארים ימיגד ואצמח
פרקנה. סגרא דתייא ומתיא:

מתרצה ברחמים. ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס.
לעם עני ומדולדל. פרקנא דמעלמא משויבנא
דמלקדמיו. פרוק ועלב מארעא רחיקא ואסיס ורעיה
מארעא דשבאי:

ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאול לחי עלמא
 ברא כד חמי אבוהי אלקיה. אבוהי דחיס. אפי
 לכאביה. עבדא דמריר. ונפיק בקולר. למאריה תאיב.
 ותבר קולריה. ברך בוקרך אגן ותטיגן קמך. הא תוּיא
 בפשין. בגידין מררין. הא עבדך אגן ומרדגן קמך. הא
 בבזתא ושביא. והא במלקיותא. בבעו מינד. במטו מינד
 ברתמך הנבישין. אפי לכאבין דאתקפו עלן עד דלא גחוי
 גמירא בשביא: מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאול
 לחי עלמא:

רחמים פשוטים בקשנו מך. כי רבים רחמים עמך.
 צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אגא יהוה
 אלהינו חסד ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל
 בכל מקום שהם. דבר וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
 ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר.
 מעמך: חיים טובים שא לנו מך. כי מקור חיים עמך:
 צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך: אגא יהוה אלהינו
 חסד ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל
 מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
 ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר
 מעמך:

יש לחזר מאד חלה לחסד סגורע לנלעיל חלה יסוס כחיד חכמלים:

אליה יהוה נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. בגודל חסדך:
 בשמך בטחתי. וכפי שפחתי. דברים לקחתי.
 ובאתי עדיך: גברו יגונותי. וירבו אגחותי. כי כל צונותי.
 שפה לגדך: דלפה מתונה. נפשי הענוגה. וחלץ
 סדאגה. נפש עבדך: תעבר חסאתי. אלהי ישועתי.

וגם את דמעתתי. שימה בנאדך: וברוגזי רחם. וזכרה
 והנחם. ושפח ונחם. גפש עבדך: זכור עניי ומרודי. לענה
 מעודי. עד מתי לנגדי. תתדש עדיך: תרפוני צוררי.
 אויבי ושוטרי. תקשב נא אמרי. בבאי בפחדך: טמנו
 לי זדים. פחים ומצודים. ובהם נלקדים. פעמי ידיך:
 ושימון לי מצודים. ושקר בי מעידים. בעלוגי זדים.
 צור בלעדיך: כבודך גלה צור. לעם עזוב ועצור. ושובך
 הנצור. תנה לשרדיך: לחוצים ברוב דוחק. מהם על
 תרחק. זכור לאברהם ליצחק. ולישראל עבדך: מרום
 ממרומים. רחם על עגומים. ועל זרע רחומים. לידי
 ידיך: נוֹאֲקִים כְּבוֹד גְּלוּת. בָּךְ שִׁמוּ אֵילוֹת. וְהָרַם
 מִשְׁפָּלוֹת. גִּזַע חֲסִידֶיךָ: סוֹבְלֵי עוֹל תִּצְהַל. וְאוֹיְבֵיהֶם
 תִּבְהַל. וּכְכֹדֶם תִּנְהַל. הַגְּלִי גְדוּדֶיךָ: עֲנֵה אֶת עֲתִידֶתְךָ.
 סְמוּךְ אֶת גְּפִילֹתֶם. וְהִשֵּׁב אֶת שְׁבוֹתֶם. מֵאִפְסֵי חֲלֻדֶיךָ:
 פָּדֵה עִם לִךְ הוֹמָה. וּכְאֵלֶם הוֹמָה. בְּגִלוֹת זֶה בְּמָה. שְׁבַעו
 גְדוּדֶיךָ: צְדִיק בְּמַפְעָלוֹת. לִךְ נִתְּנָנוּ עֲלֵילוֹת. הֲלֵנוּ
 מִמְּצִילוֹת. לְמַעַן חֲסִידֶיךָ: קִבֵּץ מִפְּזוּרִים. בְּכַבְלֵי צָר
 סְגוּרִים. בְּלַעֲוִים אֲכֹזְרִים. שִׁרְפוּ מוֹעֲדֶיךָ: רַחוּם הָיָה
 לְמַשְׁעָן. לְעַם הַרְוָה לְעַן. וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַן. שְׁלֹשֶׁת עֲבָדֶיךָ:
 שְׂרֵי נִשְׁגַּבְתָּ. בְּכֹל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ. בִּי צְדִיק אֲתָה: וְצַדִּיק
 מִדֶּיךָ: תִּכְפַּר עוֹנֵי. בִּי שִׁבְרֵי כָּךְ מִלְכֵי. וְכוֹנֵן אֶת דְּרָכֵי.
 אֱלֹהֵי לְעַבְדֶּךָ: תִּשְׁעָה לְתַפְלָתִי. וְלִשְׁיֹת רַגְתִּי. בִּי אֲתָה
 תִּקְנֵתִי. וּמִי לֹא יַעֲדֶךָ:

אָבוֹנוּ אֵב הַרְחֵמֵן
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 בְּצַר לָנוּ קְרָאנוּךָ
 וְלָגַל עֲלֵינוּ דְמוֹן רַחֲמֶיךָ

פליחות

ט

והושיענו למען שמך :	דב' שנוף המצא לנו
והל' ש :	העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו
והושיענו למען שמך :	ואל תבישנו משברנו
והושיענו למען שמך :	זכרנו בזכרון טוב מלפניך
והושיענו למען שמך :	חיים ורחם עלינו
והושיענו למען שמך :	מחרנו מטמאות עוננו
והושיענו למען שמך :	יהמו גא רחמיק עלינו
והושיענו למען שמך :	חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה גא ברוב רחמיק

חננו מלבנו ועננו :

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : אם הטבנו פועל אבינו אתה. ואם הרענו מעל. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : אם גבר פשענו אבינו אתה. אתה צור ישענו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : אם הרבינו אמר אבינו אתה. זכור כי אנחנו חומר. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : אם לך חטאנו אבינו אתה. ארון סלח לנו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : לך יהוה קוינו אבינו אתה. כי אתה אבינו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : לך פרשנו שעל אבינו אתה. המציא לנו תעל. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו : חושה שלח משיח אבינו אתה. וציץ

ישע תפריח. אין לנו אלא אתה : אבינו
מלפנו אבינו אתה. אבינו מלפנו אין לנו
אלא אתה. אבינו מלפנו רחם עלינו :

אבינו מלפנו אבינו אתה. אבינו מלפנו אין לנו מלך
אלא אתה. אבינו מלפנו רחם עלינו. אבינו

מלפנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים. עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא

נדע מה נעשה. כי עליך עינינו : זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה : יהי חסדך יהוה עלינו באשר יחלנו לך :

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי
דלונו מאד : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו

יהוה חננו כי רב שבענו בו : ברגז רחם תזכור. ברגז
עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכור :

יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע
יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על דבוי

כבוד שמך והצילנו וכפר על פשאתינו למען שמך :

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד
ישראל האומרים בכל יום שמע ישראל :

שומר גוי אחר. שמור שארית גוי אחר. ואל יאבד
גוי אחר. האומרים בכל יום שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחר :

שומר גוי קדוש. שמור שארית גוי קדוש. ואל יאבד
גוי קדוש. האומרים בכל יום. קדוש. קדוש.
קדוש :

שומר גוי רבא. שמור שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי
רבא. האומרים בכל יום. אמן יהא שמה רבא :

סליחות

ולווער סתם

ב

יתגדל ויתקדש שמו רבא. בעלמא די ברא כרעותה. ומליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בחיכוך
וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמה רבא מקברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
ונחמנתא. ואמירו בעלמא ואמרו אמן:

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
ויקים בכם מקרא שכתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף
עליכם בכם אלה פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם:
(בעשרים ימי תשובה ויכתבכם בספר חיים טובים) וכו'. יהי רצון
ונאמר אמן:

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושינוא
ורפואה ונאילה וסליחה וקפדה ורנח ותפלה לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומוי הוה ברחמי עשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר הפעלות מפעמקים קראתיה: אדני שמעה בקולי תהינח
אדני קשבות לקול תחנני: אם עונות השמר יה אדני
מי יעמד: בי עמך הסליחה למען תגרא: קויתי יי קנתה גפשי
ולדברו החלתי: גפשי לאדני משמרים לפקר שמרים לפקר:
אל ישראל אל יהוה פי עם אדני החסד והרחמה עמו סודת:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

ולווער קיים יסא סלמא רבא:

הנה אשר סניחות רחי וכוון לסיות כל אים ישראל נפור עד אור סוקר פוסק
ספרס כל א' כפי דעמו וסוף רחי ועקובל למיו יסנדק עסק סמורס נאטעורס
סוקר. וס' לן יסעסק דבריס סמלים ענניני סעולס וכיואל ס. וסעניס סונס

מוננו. ויחירו מחד מחד זהליכח ציח הכנכת להחפכלל צהיות זמן עטיפת הטליח חמין ק"ס ולא קודם שיעלה עמוד השחר. ולפעמים צומן זריחת הלכנה ידמו טהאיר מזרח ונחפכלין צעוד לילה וחי' מצרכים צרכות לצעלה. להיות קודם זמנה. ואינם מקיימין הנוטוס. לכן יאחרו עד שיאל הספק מלכס ולא יקרעו. ושוועי דצרי חכמים עליהס פנא צרכת טו צו וס' ישלח צרכה והללכה ככל מועשי ידיהס חמין:

בקשה לר' בנימין

בת אהובת אל קמה. בשחר. תתלבן אודם. בתמה. בצחר. שיר לה מהגלת. למנצח על אילת. השחר: נדדה שגרת עינה. גוברת. ולבקש על עונה. שוחרת. צועקת עד חטאתה. שופכת בדמעתה. עתרת: מי יושבת ברוב פחדה. פי חטאה. לזבשת סות חרדה. לה קוראה. עורכת תשובתה. אולי ממשויבתה. גרפאה: מי מדי עלותה בית אל. לתפלה. אביר גואל ישראל. מהול לה. תשא את חטאתיה. וברית מאבותיה. תזכר לה: מי נורא אתה שועתה. הקשיבה. את ריבה מצרתה. אל ריבה. נחם נא את עם אביון. גם ברצונה את ציון. הטיבה: מי חון תחון על פניה. לה שבים. ובפחד לפניה נצבים. וראים ערתי יקראו לדין. פי על בן בא. נבאבים: מי זכור תזכור רחמים יום הדין. הפר פעם וזעמים. עת הדין. ליראה. ולחושבי שקד. הפח יושבי על מדין: מי קרב לי שנת גואל. ופדני. על מי מנוחות האל. מנחני. וזכור לי זכות איש תם. על לבך פחותם. שומנו: מי אם עונות תשמור לי למשא. ראה צורי גואלי. איך אשא. לא אוכל שאת עלי. אבל רוע מפעלי. אל תשא: מי

מוכסס לכנוסה"ר דוד פארוז ז"ל למן אונגרי אין קי טי קונטיינים

- אתה בן אדם גם ריח. בטון מלא סיר גפוח.
- : על מה לבך בטוח. חל להיות גבור בארץ
- : זכור תזכור ראשיתה. מפרחון טפה גלמה.
- : איך תלשת עלי בפכה. במלך על כל הארץ
- : אם קנית הון ועשר. מי יודע אם ביושר.
- : אף פי לה שעת הכושר. חיש תפחד מן הארץ
- : אם גופך רב כפיר בם. לה מנגד בן מנוח.
- : פי גם הוא סופו זגוח. הלך נהך כל הארץ

התרת נדרים

כב

אֶבְשַׁל וְגַלְבֵּרְתִּי בִּי יִרְאֵנוּ בְּזָנַשׁל וְגַלְבַּד חֵם וְשִׁלּוֹם
 בְּעֵזֶן נְדָרִים וְשִׁבּוּעוֹת וְגִזְרוֹת וְחֲרָמוֹת וְאִסּוּרֵי וְקוֹנָמוֹת
 וְהַסְּמוֹת וְאִין (אֲנִי תוֹהֵא) אָנוּ תוֹהִים חֵם וְשִׁלּוֹם עַל קִיּוֹם
 הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הֵם (שְׁעִשִׁיתִי) שְׁעִשִׁינוּרַק (אֲנִי מִתְחַרֵּט)
 אָנוּ מִתְחַרְטִים עַל קִבְלַת הַעֲנִינִים בְּלִשׁוֹן נְדָר אוֹ שִׁבּוּעָה
 אוֹ קִזְרוֹת בְּלֵב (וּמִתְחַרֵּט אֲנִי) וּמִתְחַרְטִים אָנוּ עַל זֶה שֶׁלֹּא
 אִמְרָתִי (הִגִּי עוֹשֶׂה) אָנוּ עוֹשִׂים דְּבַר זֶה בְּלִי גֵדֵר וְשִׁבּוּעָה
 וְגִזְרוֹת וְחֲרָם וְאִסּוּר וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב וְלִכְזֵן (אֲנִי שׁוֹאֵל)
 אָנוּ שׁוֹאֵלִים הַתְּרָה בְּקִלְהוֹן (וְאֲנִי מִתְחַרֵּט) אָנוּ מִתְחַרְטִים
 עַל קָל הַנְּקָדֵר בֵּין אִם הִיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמִמּוֹן
 בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוֹף בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים אֵל
 הַנְּשִׁמָּה בְּקִלְהוֹן (אֲנִי מִתְחַרֵּט) אָנוּ מִתְחַרְטִים עַל לִשׁוֹן נְדָר
 וְשִׁבּוּעָה וְגִזְרוֹת וְאִסּוּר וְחֲרָם וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה
 מֵצַד הַדִּין הַמִּתְחַרֵּט וְהַמְּבַקֵּשׁ הַתְּרָה צְרִיךְ לְפָרוֹט הַנְּדָר
 אֲדָךְ דְּעוֹ נָא (רַבּוֹתִי) רַבּוֹתֵינוּ בִּי אִי אֶפְשֵׁר (לִי) לָנוּ
 לְפִוּרְטָם בִּי רַבִּים הֵם וְאִין (אֲנִי מְבַקֵּשׁ) אָנוּ מְבַקְשִׁים
 הַתְּרָה עַל אֲתָן הַנְּדָרִים שְׂאִין לְהַתִּיר אֲתָם עַל בֵּן יְהוִי נָא
 בְּעֵינֵיכֶם בְּאֵלֵינוּ (הִיִּיתִי) הִיִּינוּ פּוֹרְטָם (פְּרִטִיהֶם) :

ואנחתיך עשיתי לו טלסם פעמים בלשון סזח:

מְתָרִים לְכֶם (לְטוֹן יְמִיד לְךָ) : מְתָרִים לְכֶם : מְתָרִים לְכֶם :
 מְחוּלִים לְכֶם : מְחוּלִים לְכֶם : מְחוּלִים לְכֶם :
 שְׂרוּיִים לְכֶם : שְׂרוּיִים לְכֶם : שְׂרוּיִים לְכֶם : אִין בָּאֵן לֹא
 נְדָרִים וְלֹא שִׁבּוּעוֹת וְלֹא קִבְלוֹת וְלֹא הַסְּמוֹת וְלֹא הַנְּהִגוֹת
 וְלֹא גִזְרוֹת וְלֹא חֲרָמִים וְלֹא אִסּוּרִים וְלֹא קוֹנָמוֹת אֶבְל
 יֵשׁ בָּאֵן מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה הַתְּרוּ מַעֲיָקְרָן בְּשֵׁם שְׁדֵתֵר
 לְכֶם מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל מִטְּשָׁה כִּדְ יְהוִי מְתָרִים לְכֶם מִבֵּית
 דִּין שֶׁל מַעְלָה. וְסַר עוֹגְדָה וְחִטְאֵתָה תְּכַפֵּר :

התרת נדרים

ואמר כך יסא ווסר וודעס נפניסס ויאמר נלמון סוס:

כרי (אני מוסר) אנו מוסרים מודעא לפניכם (ואני מבטל)
 ואנו מבטלים מבאן ולהבא מה (שאקבל עלי)
 שנקבל עלינו כל הנדרים וכל שבועות וזוירות ואסורין
 וקנמות נחרמות והסכמות וקבלה בלב הן בהקין הן
 בחלום הויז מנדרי מענית בשיעת מנחה. ובאם (שאשבת)
 שששבת לתנאי מודעא הזאת (ואדור) וגדור מהיום עוד.
 מעתה (אני מתחרט) אנו מתחרטים עליהם. (ומתנה)
 ומתנים עליהם שיהיו בלן בטלין ומבטלין לא שרירין ולא
 קימין ולא יהיו חלין כלל וכלל בכלן אתחרטנא מעתה
 ועד עולם:

ויפסל זס כפלא פסור לתנאי זעעס ססנועס כנוסר ז"ד ואמר סנוועס יאננד
 סדייניס: קבלנו מסירת מודעא:

סדר התרות קללות

שנהנו לאומרה חסידים ואנשי מעשה בע"הק ירושלם חוב"ב בכל ערה
 זבמרס ערב ראש השנה וערב יו"הכ וקד"מה אל אר"ש נכון לבו יפריש
 סתנת ידו לצדקה. ולפני ה' ישפוך שיהו מדבר בצדקה. והאל הקדוש נקדש
 בצדקה. כי גדולה צדקה:

יעמוד ססואל לפני עשרס או ג' ס"ס ויכלי ס' וימכר ס מרסס על כל מעסוי ויאסר:

שמעו נא רבותי הריני שואל ומבקש התרה. מן הקדוש
 ברוך הוא ומן תורתנו הקדושה.

ומבית דין של מעלה. ומבית דין של מטה.

וממעלתכם. שמתירו לנו ולנפשינו לנשינו ולבנינו
 ולכל אנשי בתינו ולכל הגללים אלינו

כל מיני נדרים שגדרנו על עצמנו או על אחרים בכל מין
 לשון נדר. וכל מיני זוירות ואסורים שאסרנו על עצמינו
 או על אחרים בכל לשון שיהיה. וכל ההסכמות שקבלנו
 על עצמינו או שהסכמנו אפילו במחשבה. לעשות איזה

סדר התרת קללות

כב

מצוה בכל צד ואופן שיהיה. ומנהגים שהנהגנו את עצמנו לעשות איזה מצוה או פרישות או סיגים וגדרים או חומרות וגדרי זריזין בכל צד ואופן שיהיה. ונהגנו הדבר ההוא שלשה פעמים או יותר. ולא פירשנו שיהיה בלי גדר. וכל מיני שבועות שנשבענו בכל לשון שיהיה על עצמנו או על אחרים בכל צד ואופן שיהיה. וגם הרינו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו ולכל בני ביתנו כל מיני אלות שמתות חרמים ארורים נדויים ונזיפות ונכזיים. וכל מיני קללות שקבלנו את עצמנו או את אחרים. או שקבלו אותנו בין בהקיץ בין בחלום. ובפרט אם עברנו על אותם ארבע ועשרים דברים שמגדין עליהם על כלם או על מקצתן או אפילו על אחת מהם. או שעברנו על שום דבר שחייבין עליו שום קללה. או שום גזירה רעה. וכל מיני הלומות רעים שקלמנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שקלמו עלינו רעה. וכל מיני פתרונות רעים על החלומות שפתרנו לעצמנו או לאחרים. או אחרים שפתרו רעה לנו. וכל מיני מסירת דין שמסרנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שמסרו עלינו. וכל מיני פתחון פה לרעה שפתחנו פינו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שפתחו פיהם לרעה עלינו. וכל מיני גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים. וכל מיני גאווה וכעס וכל קפדנות ושנאה ותחרות. וכל מיני הזכרת השם לבטלה. וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפינו. עד הכל הרינו מתחרטים עליהם הרמה גמורה. ומבטלים אותם ביטול גמור. ואין אנחנו תוהים ומתחרטים חס ושלום על המצות ומעשים טובים שעשינו ושקימנו או שקבלנו או שהנהגנו. אלא הרינו מתחרטים

ענין מפורסם
אקבל עלי
יהי ויהיו
הקדיש
שואשבת
מהיום עוד
המיתה
שיריון ולא
קרא משחר

סודות ילנה

ככל עיה
לנו ירש
הקדוש וקדש
כל מסע וסנה
מן הקדוש

מפורסם.
וינו ולבגנו
ליום ארטי
ים גדל מן
על עצמינו
ת שקבלנו
עשות איזה

על שקבלנו הענינים ההם בחיוב גדר או שבועה. ואנחנו
גירא לנפשינו שלא נבשל חס ושלוש בעון גדרים ושבועות.
ועל כולם הרינו מתחרטים בהם ועליהם תרטה גמורה
ומקבלים עלינו לשוב בתשובה שלימה. ומעתה אנחנו
מבקשים ממעלתכם להתיר לנו עליהם התרה גמורה:

ויענו סטומנים

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה וברשות בית דין
של מעלה. וברשות בית דין של מטה:

וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדרי גדולה
וברשות סנהדרי קטנה. מתרים יהוי כל קללות
אלות ושמותות נחרמים וארורים ונדיויים וגיזפות ובטויים
וכינויים וכל דברים רעים וכל הלומות רעים ופתרונות
רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים
אסורים וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני עין רעה
וכל מיני מחשבות והרהורים רעים. וכל מיני גאווה ובעס
וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות. וכל מיני גדרים ושבועות
וגזירות ואיסורין וקבלות ומנהגים שהושמו על שום יהודי
או יהודית. ובפרט אותם שהושמו (עליכם או על שום
אחד מבני בתיכם) וכן קללות שקללו אתכם אחרים.
או שקללתם את עצמיכם או שקללתם את אחרים בין
בשוגג בין במזיד בין בבעס בין ברצון בין בכונה בין
שלא בכונה בין בחלום בין בהקיץ בכל אופן שיהיה. או
שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או
גיזפה או שום גזירה רעה באיזה צד ואופן שיהיה. על
הכל מעתה ומעכשיו אנו מתירין ומבטלין מעליכם את
הכל בצירוף הקדוש ברוך הוא ובית דינו פמליא של
מעלה. ופמליא של מטה:

סדר הדרת קללות

מתרים לכם. מתרים לכם. מתרים לכם.
שרויים לכם. שרויים לכם. שרויים לכם.
מחולים לכם. מחולים לכם. מחולים לכם.

אין באן קללות. אין באן אלות. אין באן שמתות. אין
באן ארורים. אין באן תרמים. אין באן נדוים. אין
באן גזיפות. אין באן בטויים. אין באן דברים רעים. אין
באן תלומות רעים. אין באן פתרונות רעים. אין באן
מסירת דין. אין באן פתחון פה לרעה. אין באן מחשבות
זרות ורהורים רעים. אין באן גזירות קשות ורעות. אין
באן עין הרע (דנשים). אין באן עין הרע של אנשים אין
באן עין הרע דשונאים ודאזהבים. אין באן דברים אסורים.
אין באן קבלות. אין באן מנהגים. וכלם יהיו בטלים
ומבטלים וחסובים כחרס הנשבר. וכדבר שאין בו ממש.
שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. וכל מיני עין
הרע יוסרו מעל כל ישראל. ומעליכם ומבתיכם ויושלתו
במצולות ים. בכתוב ולא ידבק בידך מאומה מן התרם
למען ישוב יי מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה
כאשר נשבע לאבתך :

אנא יי התמלא ברחמים ויכבשו רחמיה את בעסך
ויגורו רחמיה על מדותיה ויתמתקו הדיגין מעל
עמך ישראל ומעלינו וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו
באילו אפרו צבור ומנח על המזבח והבט באפרו להצילנו
רנו ולקד ישראל. וכשם שמשפטים ומתירים לכם הבית
הזו של משה. קד יסמינו ויתירו לכם הבית דין של
מעלה:

וכל הקללות וכל החלומות רעים וכל פתרונות רעות
וכל מסירת דין וכל פתחון פה לרעה וכל טעי

פזירות קשות ורעות וכל מיני דברים אסורים וכל מיני
 מחשבות זרות והרהורים רעים בולם יתהפכו לכם לטובה
 ולברכה בכתוב ולא אבה יי אלהיך לשמוע אל בלעם
 ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה בי אהבך יי
 אלהיך: וקתיב ואתם הדבקים ביי אלהיכם תיים בלכם
 היום:

עשה למען שמך: עשה למען ימנך: עשה למען
 תורתך: עשה למען קדושתך: יהיו לרצון אמרי
 סיני והגיון לפניך יי צורנו וגואלנו: יי עוז לעמו יתן
 יי יברך את עמו בשלום:

ואת"כ השואל ינסור עודעל סזאס:

הרינו מוסרים מודעה לפני הקדוש ברוך הוא ולפני
 בית דין של מעלה. ובית דין של מטה. ולפניכם.
 ומבטלים מעתה ועד עולם כל מין קבלה אם נקבל
 עלינו מנדרים ושבועות וגיזרות ואיסורין וקונמות ותרמות
 והסקמות וקבלה בלב בבל לשון בבל צד ואופן שיהיה
 בין בהקנין בין בחלום חוץ מנדר קבלת תענית אשר
 נקבל: ותנאי מודעה זו יהיה קיים עד עולם. ולא יתבטל
 בשום צד ואופן שיהיה. ואם נשכח לתנאי מודעה זו
 ונהדר עוד. או נשבע עוד ולא נזכור לתנאי מודעה זו
 תוך כדי דבור לנדר או לשבועה. או בשערה שאנו
 זוכרים לתנאי מודעה זו נחזור נהדר או לשבע מחמת
 איזה סבה שתהיה. בין באונס בין ברצון בין בכונה בין
 שלא בכונה. בכל לשון בין בלשון גדרים ושבועות או
 גזירות או אסרים או קונמות או תרמות או הסקמות או
 קבלה בלב בבל צד ואופן שיהיה הרינו נבטל אותם
 בטול גמור ומתנים עליהם ושהיו בלם בטלים ומבטלים

לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל. וחרינו מעתה
מגלים דעתנו שאין לנו הפץ בהם ולא בקיומם כי
אם בקיום תנאי מודעה זו שלא תתבטל לעולם:

ועוד אנו מוסרים מודעא לפניכם בכל לבנו ובכל
נפשנו וחרינו מבטלים מעתה ועד עולם כל מין
מעשה של אסור אם נעשה חס ושלום וכן כל מין דבור
של אסור אשר יצא מפינו חס ושלום מהמעשים
ומהדבורים האסורים מדאורייתא או מדרבנן או מדברי
קבלה או מדברי סופרים. וגם כל מיני מחשבות זרות
והרהורים רעים וגם כל מיני גאווה וכעס וקפדנות וקנאה
ושנאה ותחרות והמדה ותאוה ונפימה ונטירה וכל מיני
ראיה ושמיעה וריח וקול ורמיזה האסורים. אם נעשה או
נדבר או נחשוב אותם חס ושלום בין באונס בין ברצון.
בין בשוגג בין במזיד. בין בכעס בין בכונה בין שלא
בכונה. בין בחלום בין בהקיץ. מעתה חרי אנו מתחרטים
עליהם ומתנים עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים
מעיקרן ולא יהיו חלין כלל ועיקר ובכילהון נתתרפא
בהון מעתה ועד עולם (עם נסיון סנייד):

ועוד חרינו מוסרים מודעא לפניכם בכל לבנו ובכל
נפשנו שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא
דלפא אם יעלה בלבנו ומוחנו ובפרט בעת התפלה ותלמוד
תורה באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא ותברך
מעבשיו אנו מבטלים אותן מחשבות והרהורים רעים
ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון קודשא בריך הוא
ושכינתיה ביטול גמור בחרס הנשבר. ומכל שצן אם נדבר
איזה דבור רע ואסור מעבשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים.

ועתה אנו מבררים ומפרשים באר היטב ואנו מגלים דעתנו
 ורצוננו בכל לבנו כי רצוננו ומאוינו ובגנותינו לעבוד את
 בוראינו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה
 עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה
 ושמחה גדת מה לעשות. וכל מחשבה דבור ומעשה
 שהם נגד רצונו ותברך מעבשיו בטלים ומבטלים בי הם
 מצד יצר הרע והכל הבל באופן שגל עבודתינו להבורא
 ותברך שמו במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות
 גנת רוח לפגיו דוקא בלי שום פגיה בלל ועיקר. והכל
 הוא לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו ליחדא שם ייה ברה ביחודא שלים בשם
 קל ישראל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו.
 ולדעת הרב רבי יצחק לוריא אשפגזי המקום ברחמי
 יעזרנו על דבר כבוד שמו בעתה ועד עולם יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגואלי:

ויתנו תבות לזדקס לעניים לנפיש.

ולא יכזבו העומדים תסירת מודעא זה נוסחא:

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה קבלנו מסירת
 המודעא הזאת אשר מסרתם (סניס) נוסכם
 נפשכם ונשמתכם לעלת כל העלות וסבת כל
 הסבות. וכל מה שתעשו מהיום נגד מסירת המודעא
 הזאת. הן במעשה הן בדבור והן במחשבה. אנהנו
 מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצירוף
 קודשא בריך הוא. ולא יעשו בקם (נס'נס) שום רושם בלל:

נן מי דניס נפילס אלמיס און עכז רלס סקנס אינטיירו אכטיס די דילס און ללס
 סליסוס מי שולירי. אחלון סלזיר סעניס און עכז רלס סקנס: אלס רלסלרטיאן עכז
 רלס סקנס: סלענזין אלס מנסב נכזן די סוואל סנילס מנסו קרי אי אלס אונליגלזח
 פיל אונזרי די סלזיר סענזס די סוס פיקלדוס לפני נס יוס ס' סנדול וסטנדל:

סדר ערב ראש השנה

ערובי תבשילין ליום טוב

יום טוב קי אקאסיו די שיאור די אין זייליכט נו גזאלחן פארס שנת סין אזיר פירוז
 די פרז יום טוב: איסטי עירוז לו ארזן פאן אי גיזאלו אי לה קאטיראלד די
 איסטי גיזאלו נוסיהס זיינוס דיקואנטו אונס אוליצה איס זנוס סו'רי טורו אומזרי
 אזיר איסטי עירוז אינוסי פואידי אספרייר סו'רי איל עירוז דיל חכס סינו קין סי
 אולזידו אוקיפואי פורקאלרו אוקילואמו איסיליפירדייו: איסומארס איל פאן אי איל
 גיזאלו אין לה זאלו די דירס לה זרכה:

החכם או ס"ל המערב לאמרים לריך לזכות להם ע"י אחר כבוד. ולריך לסודיע זנים
 הכנסת ואומר וי שלל הניח ערובי תבשילין בחור ביתו יסמוך על שלי:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על מצות עירוב:**

**ברוך עירובא יהא שרא לגא למיפא ולבשולי ולאטמוני
 ולתקוני ולאדלנקי שרגא ולמעבד כל צרכנא
 מיום טוב לשבת. (לגא ולבל בני העיר הזאת):**

ערב ראש השנה נסגו רוב ימדי סגולה להשענות ולשוב אל ה' אלהינו לפני זא צם
 האדיר יום סדין ולכן טוב הוא להסתכל אל ה' ולסוויא נחשבתו וכוונת שנים זפס
 וגם יסתכל לקוט נעת החסנו: ואחר עמידת נכנס צברז ראש השנה אוערים:

**מודה אני לפניך יהוה אלהי בבשת פנים בחרפה וקלימה
 בשקרן רוח ובגמברי קומה. שחטאתי ופשעיתי.**

**ושפשעתי לפניך. בושתי וגם נקלמתי להרים אלהי פני אליך
 כי עונותי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלו עד לשמים ועמה
 שבתתי עדיך אלהי כי ימינה פשוטה לקבל שבים. עונותי אורחותי
 המקולקלים ובאתי בלב נשבר ונדבה להתנפל לפני כפתי
 כבודך והגני מקבל עלי שלא לשוב לחטא ולעבור עוד על
 מצותיך מדעתי כל ימי חיי:**

**אנא אל הפליחות והרחמים למען תסניף הרפים בפר גי
 לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי
 לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה. הרב בבסני
 מעוני ומחטאתי שחבני כי אתה יהוה קלא רחמים טוב וסלח
 ורב חסד לכל קראיך. והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא ועיר כל חמתו. ונשענתי עד רבי חסדיך
 שהבטתם על יד גביאיך הקדושים יעזב רשע ורפו ואיש און**

מלכות
 לעבוד
 עבודה
 בראה
 דבר
 ופעל
 ביה
 ונתנו
 להבין
 הוא
 לעשו
 יעקב
 ותה
 בראה
 ארחה
 א שלים
 בע
 גי אלעז
 בני
 מקום
 ברה
 לים יהו
 ליה
 גיאל:
 סבס:
 קבלו
 מסו
 ס (מכ)
 נוסק
 גלות
 וסבת
 ירח
 המוס
 חשבה.
 חשבה
 בני
 ויום
 רשע
 כל
 יום
 די
 רשע
 יום
 כל
 קרי
 אי
 חס
 חס
 ס
 סגול
 וסגול

סדר ערב ראש השנה

מחשבתיו וישוב אל יהוה וירחמיהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות.
 ויבן תוציא לאור משפטנו וחתום פי שטן ואל ישטין עלינו
 זעום בו וידום: מינה יהוה נאדרי בפח מינה יהוה תרעץ
 אויב: וברוב נאונה תהרם קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש:
 ויעמד מלין טוב לצדקנו הוא נגיד יושרנו. ומחר יקדמונו
 רחמיה כי דלנו מאד. יהוה חננו לה קיינו כי יהוה שופטנו
 יהוה מחוקקנו. יהוה מלבנו. הוא יושיענו אמן בן יהי רצון:

סדר ערבית

תפלת אליהו הנביא ויע"א:

כתב סדכ הר"י ז"ל טעון לחדס ללמוד פתיחת אליהו קודם כל תפלה ותפלה וסוף
 לעזר ולסועיל למחוס הלכ זיראס וזאנר קודם וסיי נועס ס' אלטינו וכו':

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון
 אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין
 לית מחשבא תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפיקת י' תקינן
 וקרין לון י' ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין
 ועלמין דאתגליין ובהון אתקייאת מנגי נשא ואנת הוא
 דקשיר לון ומיחד לון ויבני דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד
 מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך ואלין
 עשרה ספירן אינון אזלין בסדרן חד אריף וחד קצר וחד בינוני
 ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לה לא לעילא ולת
 לתתא ולא מקל סמרא. לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין
 גשמתין לבני נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו נוסף
 לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקינת דא. חסד
 דרועא ומינא. נבנה דרועא שמאלא. תפארת גופא. גצה
 והוד תרין שוקין. ויסוד סיימא דנופא אות ברית קדש. מלכות
 פה תורה שבעל פה קרינן ליה. מוחא חכמה איהו מחשבא
 מלגו בינה לבא ובה הלב מכין ועל אלין תרין בתיב הנספחות
 ליהוה כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית
 אחרית ואיהו קרקפתא דלא מנח תפילין מלגו איהו ירד הא
 וא"ו הא דאיהו ארבע אצילות. איהו שקי דאילגא בדרועא
 ואנפוי (כ"ט ואנפוי) כמא דאשקי לאילגא ואתרבי בהווא שקי:

רבוין העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאשקי
 לאילנא ברהווא נביעו ונחוינא נביעו איהו בגשמתא
 לנופא דאיהו חיים לנופא אבל כד לית דמיון ולית דיוקנא
 מפל מה דלגאו ולבר ובראת שמא וארעא ואפיקת מנהון
 שמשא וסידרא בפכבים ומולי. ובארעא אלגין ודשאין ונגתא
 דעדן ועשבין וחיוני ועופין ונוגין ובגי נשא לאשתמודעא בהון
 עלאין ואיד. ותנהון בהון סמאין ועלאין ואיד אשתמודען
 מעלאי ותמאי ולית כד דבע קלל ובר מינך לית יחידא (סא
 יחידא) בעלאי ותמאי ואנת אשתמודע אדון על כלל וכל
 ספרון כל חד אית ליה שם ודיע ובהון אתקריאו מלאכיא
 ואנת לית לך שם ודיע דאנת הוא ממלא כל שמקן ואנת
 הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסמלק מנהון אשתארו בלהו
 שמקן בנופא בלא גשמתא אנת חכים ולא בפקמה ודיעא
 אנת הוא מבין ולא מבניה ודיעא לית לך אחר ודיעא אלא
 לאשתמודעא תיקפך וחולך לבני נשא ולא תחזא לון איד
 אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט פסום
 עובדיהון דבני נשא דין הוא גבורה משפט עמודא דאמצעיחא
 צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי קשום. חין צדק
 אנת ברית בלא לאחזא איד אתנהיג עלמא אבל לאו דארת
 לך צדק ודיעא דאיהו דין ולא משפט ודיעא דאיהו רחמי ולא
 מפל אליון מדות כלל:

תפלה לומר קודם כל התפלות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחמי ורחמי ליחידא
 שם ייה בוח ביהודא שלים בשם כל ישראל תריני מתפלל
 (ערבית). (שחרית). (מוסף). (מנחה). ליחוד ספירות העליונות
 להמשיך שפע וברכה עליהן ומשם אל המדרגות התחתונות
 ומשם יושפע על נפשנו ורוחנו ונשמטנו לעבדך וליראה ולא תבה
 את שמך נצח סלה ועד. ויהיה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני
 כפא כבודך להעלות על ידי תפלתנו פירותי גיוצני הקדושה
 אשר נתפזרו בין תקליפות חיל בלע ויקאמו מפטנו ורשינו אל
 בלע הפנות לנצח נתצרה תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים

ב רפה לקח
 יחשיו צד
 דה זקה חרצ
 יאכלמו פקט
 ומדר יקדמו
 וזקה שופא
 בן יתי רבי
 כל תפלה ומפלות
 ס' סלשיו וכו'
 ולא בקח
 ל כל סתם
 יקח י
 קלא אתה
 ואנת הוא
 דאפריש
 ליש כד וא
 צד וחד ביט
 לעלא ולא
 דמפיהו פת
 קריאו נפא
 ה ר א. ד
 ה נופא. נ
 קדש. מלכו
 יהו מחסד
 מיב תפלת
 צד סאשת
 יהו יוד ח
 לנא פדות
 ברהווא שקי

היודעים והמבונים כל פגנת צירופי שמונתיה הקדושים וכל
 תיחודים וזווגי מדות העליונות הבאים על ידי התפללות והתברכות.
 ותפלתנו זו אנו מכונים נרדף כלל לדעת רבי שמעון בר יוחאי
 הקדוש ולדעת רבי אלעזר בנו לדעת יוחם בן עזניה הקדוש.
 ופינו כפיהם ותפלתנו פתפלתם וכוונתינו ככוונתם. ויהי אנו
 סומכים עליהם ככל מפל כל. יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לפני
 לקנייה יהנה צרכנו ונאלנו :

תפלה לכל שליח נזיר קודם שיחפלו

יהי רצון מלפניך יהנה אלהי נא להי אבותי שבשעה שאני עומד
 היום להתפלל תפלת (ערבית) (שחרית) (מוסף) (מנחה) הקר
 מעלי כל מיני מהשבות זרות. וכל מיני מרדה. שלא יבלבלו
 מהשבותי. ותן לי אומץ פח ובר לבב להתפלל. ושלא יחר
 גרוני ותהא עבודתי עבודת קדש. ולא יהיה לי רפיון ידים.
 וישלוט בי יצר הטוב. ולא ישלוט בי יצר הרע ותן בלבי אהבה
 ונדאחה לעמוד לפניך לשרתך. ולשורר ולזמר לשמך. ותהיה
 פונתי לשם שמים בלב שלם. וקבל תפילתי בקרבן הקרב על
 ידיהתפגים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפני לקנייה יהנה צרכי ונאל :

ואומר עשרה פעמים פסוק זה :

גח מצא חן בעיני יהנה :

בליל ראשון של ראש השנה

יהנה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפמיו : וברוך שם כבודו לעולם ונסלא כבודו
 את כל הארץ אמן ואמן : השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ
 דברו : יהנה מלך גאות לבש לבש יהנה עז התאזר : אבא
 בגבורות יהנה אלהים אפיר צדקתך לבדך : האירו ברכיו מבל
 ראמה ותחל הארץ : הודיע יהנה ישועתו לעיני הגוים בלה
 צדקתו : ויהנה לעולם ישב פוגן למשפט פסאו : יושב בסתר
 עליון בצל שדי ותלונן : המקרה בפנים עליותיו השם עבים רכבו
 המהלך על פנפי רוח : המשלח מעינים בנחלים בין תרים ית' כונו :

בליל שני של ראש השנה

יהנה אלהים צבאות שמעה תפילתי האוינה אלהי יעקב סלה : יהוד ויהוד לפני
 עז ותפארת במקרשו : ואתה ה' אלהים צבאות אלהי ישראל הקימה

למקד כל הנוים אל תחן כל בוגרי און סלה: קוד והדר מעלו וצדקתו עומדת לעד: יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה: אלהים צבאות שוב נא חבם משמים וראה ופקוד נמן ואת: דרעשת ארץ מצמתה רמא שבריה כי מסה: ואל תמים דרכו אמרת ה' צרופה מן הוא לכל החוסים בו: ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: דללוהו בנבורותיו הללוהו כרוב גדלו: דללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכגור:

כסמל ים לסטון בשנת ממחלין מאן:

כסמל מןמזר לךוד הכו ליהוה בני אלים הכו ליהוה קבוד נעו:
 הכו ליהוה קבוד שמו השתחוו ליהוה בההרת קדשו:
 קול יהוה על המים אל הקבוד הרעים יהוה על מים רפים: קול יהוה בפתח קול יהוה בההרת: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלכנון: וירקיעם קמו עגל לכנון ושריוןזכמו קראמים:
 קול יהוה הצב להבות אש: קול יהוה יהיל מדבר יהיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויהשוף יערות ובהיקלו פלו אמר קבוד: יהוה למפול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ובכסמל ראם הסנה ציום חציטי ויום שטי חן חומרים זה בשנת שלאחר יום ראם:

במה מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלבש. ולא בחוסן. ולא בקלד. ולא בפתילת האידן. ולא בפתילת המדבר. ולא ביוקרה שעל בני המים. ולא בזפת. ולא בשענה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שריפה. ולא באליה. ולא בחלב. נהים המדי אומר

פירוש מלוקט

במה מדליקין. יד על שנת בנה עושין פתילות ושמיים להדליק: (לא בלבש). כעין למד ים זכר בין הקליפה לעץ וקריו לבש: (בחוסי). פתחו שליו מוסף: (בכלך). פקולע על מטי: (בפתילת האידן). כעין למד ים זכר בין הקליפה לעץ: (בפתילת המדבר). עלי ששכ ארוך ענדליןוחוס ונדליקין זכס: (ביוקרה שעל פני המים). כעין למד שגדל זרופני הפסיס פססס זמן מרובה זמים: עד כלן פקול פתילות מכלן וליך פקול פתילות: (לא זכס ולא בשענה). מלא יתן זסס נאס ושעוה זכס זכך זכקוס שמן ודליק אכל לעשום כעין פתילות חמוס כנו שנגלין לעשום משעוה מוסר: (שמן קיק). שמן היולא ענרעייים שבוך הלמד גסן: ופסילות שאלמו חכמים חין מדליקין זכס זסע עסני שלין האור זכסן חוך הפתילות אלא קצבי ומחן. ושמיים שאלמו חכמים חין מדליקין זכס. לפי שמיים ומשכין אחר הפתילות. ומחן שלין הכר דולקס יספ מייטיין שאל יספ השמן עמי הכר ומלא מצעיר. א"י שאל יספ הכר וילא. ולכן קימיל דכר על שנת חוזה: (ולא בשמן שריפה). שמן על חרוטה ששעוה וקרי לים שמן שריפה הולא ועומד לשריפה. ובי"ט שאל לסיים זע"מ עסקי". ששמדליק הכר מצע"י ומלא שוק שמן עמי של חרוטה זע"י. ולכן קימ"י

מדליקין בחלב מבושל וחכמים אומרים אחד מבושל ואחד
 שאינו מבושל אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן
 שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן
 מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים
 בשמן שומשמין. בשמן אגוזים. בשמן צנונות. בשמן
 דגים. בשמן פקועות. בעטרן ובגפס. רבי טרפון אומר
 אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: כל היוצא מן העץ
 אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו
 מטמא טומאת אוהלים אלא פשתן. פתילת הפגד
 שקפלה ולא הבהה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין
 מדליקין בה. רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה:
 לא יקוב אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן. ויתגנה
 על פי הנר בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס
 ורבי יהודה מתיר. אבל אם הברה היוצר מתחלה מתיר.
 מפני שהוא כלי אחר: לא ימלא אדם קערה שמן. ויתגנה
 בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה. בשביל שתהא
 שואבת. ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנר. מפני
 שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעה.

פירוש מלוקט

אין שורפין קדשים צ"ע: (וחכמים אומרים). והלכה נחכמים: (3) (אין מדליקין בשמן שרפה ביום
 טוב). עונש דאחזקה לדעיל קאמר ו"ט חנן ולא בשמן שרפה לפי שאין מדליקין בשמן שרפה ב"ט
 שאין שורפין קדשים צ"ע: (בעטרן). פקועות של זפת וכיוצא בהם שרפה כבוד שבת. ויחיד נוסף לחכ הפחילה
 יוצר מן שרפה מפני שהוא כן הלכך ללעולא מפני כבוד שבת הוי מדליקין בו: (שומשמן). זרע דק
 נוסף: (שמן לנרות). היולא זרע למן: (פקועות). דלענה מדבדית: (כספ). ויין זפת הוא ולכן ויחיד
 רע: והלכה נחכמים מדליקין בכל השמנים חוץ חלוטין הפקועות שמונו לעיל. וחוץ עונש אכרסותון
 ופסע לבן: (2) (כל היולא מן העץ אין מדליקין בו). לעשות עונש פתילה. וקנינים ולגני בגין לתי
 יולאין מן העץ ויחיד ללח ויחיד זרע מן הלכך מדליקין בהן: (אינו עונש עונש אוהלים). אם עשה
 זרע אוכל והנה חסתי הוי כשאר בים ואינו עון זרע ועיילא דלוחל עלונו אינו נקבל עונש
 אלא כליס שחסינו: (אלל שפתן). שחם עשה עונש אוהל והנה חסתי האוכל עלונו עונש: (רע
 אומר). והלכה כר"ע: (7) (שפופרת). הקליפה חקפה העליונה: (שציל שחסי עונש). עשה עסק
 לחוך הכר. ועונש גזירה שחסי יסחק עונש וכיון שהקלוהו לגר חייב עונש וזכרה: (אפי' היא של
 חרס). דמאס אפי' גזיני כיון שאין הפחילה דולקת בחוך זה הכלי יסבור שאין כאן עונש וזכרה:
 (וכ"י חסתי). דלא גזר: (ענשי שהוא כלי אחר). והו ליכא לתיסח. דמשום איקורא דשבת צדיל
 ויחיד: (ויין רחש הפחילה). שהוא יולא מן הלך לשאוב השמן ויגזר דרך הפחילה ללחש היולא:

ואם בשביל ההוללה שישן פטור: פהם על הגר פהם על
 השמן פהם על הפתילה חיב. רבי יוסי פטר בכלן. חוץ
 מן הפתילה מפני שהוא עושה פהם: על שלש עברות
 נשים מתות בשעת לידתן. על שאינן זהירות בנדה.
 ובתלה. ובחדלקת הגר: שלשה דברים צריך אדם לומר
 בתוך ביתו ערב שבת עם השיכה. עשרתן ערבתן הדליקו
 את הגר. ספק השיכה. ספק אינה השיכה. אין מעשרין
 את הנדאי ואין מטבילין את הגלים ואין מדליקין את
 הגרות. אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וממנין את
 החמין:

רבי חנניה בן עקשאי אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
 ישראל לביכף הרבה להם תורה ומצות שגאמר יהוה חפץ
 למען צדקו יגדיל התורה בגאדיר:

ואסכ כך קדיש דכנן ואומנים

מחברו ר' שלמה הלוי אלקבץ וצ"ל

לכה יודי לקראת פלה. פני שבת נקבלה:
 שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיוחד. יהוה
 אחד ושמו אחד. לשם ולתפארת ולתהלה: לכה
 לקראת שבת לכו ונלכה. פי היא מקור הברכה. מראש
 מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה: לכה

פירוש מלוקט

ור' (וחי). ובשניהם אין הלכה כר"י: (ה) (ונפני עב"ס). כגון פקטיים שאין מניחין להדליק אור
 צדוק אדם: (ונפני לקטיס). שלא יראו שיש עם אדם ויצאו עליו: (ונפני כוח רעה). השורה עליו
 ובשלישית רואה כוח לו: (בצביל החולה). שיש בו סכנה. וכן ונפני עב"ס (ונפני לקטיס ונפני רוח
 רעה. ויירי שיש סכנה: (בחס על הגר). שלא יפקע: (חייב). דק"ל ונלכח שאינם לריכס לגופה חייב:
 (וכי יוקי כוטר). ונשם דכולהו הוי ונלכח שאל"ל ופטור: (ונפני שהוא עושה פהם). שהוא מחברין
 לעשות עכשיו צריכו זה פהם שהיא והוזהבת להאיר יפה זה הוי ונלכח שלריך לגופה: (ו) (בשעת
 לידתן). בשעת סכנה וזונון פורעניות: (ז) (עם משיכה). כשהוא סמוך למשיכה: (הדליקו). לא שייך
 צלשון שאלה סכנה רואה אם הדליקו או לא: (אין נעשרין). דהוי נחמן. וכן אין נעצילין: (אצל
 נעשרין את הדמאי). ולא דמי לנחמן דרוב ע"ה נעשרין הם: (ועונוני את החמין). בדבר שאינו
 נחמן הכל:

שמור וזכור כו' היצם פטור שבעשרה הדברות האחרונות. ופי' זכור שצדקות הראשונות
 הצויעו אל הכוונת בדבור ה' ויה שאין רכס ויכל לדרר (ה' אחד כו') כי שינוי שנויות

מְקַדֵּשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה. רַב לֶךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבְּקָא. וְהוּא יַחְמוּל (וְלֹא חָמַל) עֲלֵיךְ הַמֶּלֶךְ: לכה

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּמֵי. לְבִשְׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ עִמִּי. עַל יַד בֶּן יִשְׁי בֵּית הַלְחָמִי. קְרַבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֹלָה: לכה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אֹרֶךְ קוּמֵי אֹרֵי. עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבַרְי. כְּבוֹד יְיָ עֲלֵיךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִקְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוִי וּמַה תִּתְהַמֵּי. בְּךָ יִחַסוּ עֲנִי עִמִּי. וּנְבִנְתָה עִיר עַל תְּלָה: לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַ שׁוֹסֵךְ. וְרַחֲקוּ בָל מִבְּלַעֲךָ. יִשִּׁישׁ עֲלֵיךְ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כְּלָה: לכה

וְזִמִּין וְשִׁמְאֵל תִּפְרוּצֵי. וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצֵי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי. וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה: לכה

בּוֹאֵי בְּשֵׁרוֹם עֲסָרְתָּ בְּעֵלָה. גַּם בְּשִׁמְחָה. (בְּרִנָּה) וּבְצִקְלָה. תּוֹךְ אַמּוּנֵי עִם סְגוּלָה. בּוֹאֵי כְלָה וְאוֹרֵר פַּעַם צ' צִלַּחַס

בּוֹאֵי כְלָה וְשׁוֹב יֵאמֹר יִשְׁבֶּת מְלִקְתָּא: וְכוּפֵל תּוֹךְ אַמּוּנֵי פַּעַם אַחַרְתָּה: כִּשְׁחַל יוֹם טוֹב כְּחֹל מִתְחִילִין מֵטוֹב לַהֲדוּדוֹת:

(כ) מְזִמֵּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַהֲדוּדוֹת לַיהוָה וְלַזְמֵר לְשִׁיר עֲלִיזוֹ: לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חֶסֶדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עַל עֶשֶׂר וְעַל גָּבֵל עַלִי הַקִּיּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנִי יְהוָה בְּפַעֲךָ

פירוש מלוכת

הוא צא מלך מעולותיו. חס הוא לו לשם ולהפארתו כו' (לקבלת שבת כו') נלכה לקבלת שבת כי מקור הכנה של כל ימי החול: (מקובה) נחכדה: (קוף) מעשה כו'. אף שהיא קוף ימי העשיה ככ' היתה חסלה נחשבה: (מקדש מלך כו'). ירושלים עיר המלוכה שמה נקראת מקדש מלך: (קווי) לאי מחוק). הסבת הגלות: (הסוערי נעמל). אחנו מנבטים מלפניך שחנחם לשכינה הקדושה וחסונם אלוהי הסוערי מצאב העפר שהיה עד הכה נחפלה בעפר: (קווי) לבשי בגדי כו'. ע"י משיח בן דוד שבה עזים לחם (קרבס וכו'). ולנו ג"כ מנבטים מלפניך שהקרבס הגדולה: (לא חסויה). העיר ירושלים: (בך יחסו). העיר ירושלים: (עין ושעאל כו') (ושמחה ונגילה). ע"י משיח שהיה נבטי פתן:

שיר של לויס: ליום השבת שזמנו אותו נבטחות והוא מדבר בענין עו"הכ שכולו שבת: עוב להודות לה'. יום השבת עוב להודות בו יוסר משאר ימי השבוע. כי האדם פנוי בו מעסקי העולם ונשמתו זכה מערכת הגוף ולזמור. ועוב לזמור לשמך. לנצח לך עליין: לסיגיד צנוק. של גדולה שנחשב ליום אחד: חסדך. ביום שבת העמיד: ולזמנהך צלילות. הגלויות. האלויות והכניס. שבת לנו צהם יום השבת לנוחיה. לאות על השביתה העתידה הנעמה העלמית והאנושית:

במעשי ידיך ארגנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו בל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעולם יהוה: פי הגה אביך ויהוה פי הגה אביך יאכדו ותפרדו כל פעלי און: ותרגם בראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשוורי בקמים עלי מדעים תשמענה אונני: צדיק בתמר יפרח פארז בלבגנון ישנה: שתולים בבית יהוה בפתרות אליהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד פי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

יי מלך נאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תבון תבל כל המזוט: נכון בסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות:

פירוש מלוך

ומלך האמונה. להאמין שאתה יאמן לשלם שכר: עשור וכל. ומפורשים לנעלה: עלי הגיון. ונעם השיר צפה על הככור: כי שנתחני. ציום השנה שיש לי פנאי להצדקן צפעלך הארץ יסדה צחכמה פעלה: צועשי ירך. שמים צחכמה כוננה: מה גדלו ונעשי: הגרמים ששמימיים: מאוד עמוק ומחשובך. צבולם השכל הלו. עמוק ומחול צבל הכליון וההפסד. וזו ימלאנו להשיג הכליון. של מקור ההעדר הזה כנשם צלתי שומר חנוותי: בער. לשון ובעלה הרע. נבער מדעה נעור וריק מן הדעה: לא ידע. גכבי שמים ומודל מעשיהם: זחה. הארץ הנשמה. היטה כגן עדן. קודם שנתקלקל העולם: צפרות רשעים. צבקה פריחה רשעים: כמו עשב. כי לא היה אחרית לרע: ויילוו. וכשהלו: פועלו און. וילך קלקול וכליון העולם עומה: להשדמם. כי הרע מכלה עליו: ואחה מרום לעולם ה'. וכל וקום אחה ומרווים כשאתה עומה דין צרעיים: אביצך ה'. המעלים לשמים אביצך הרעים לצדיותך: יתפרדו מן הדקים והישים. זהו חכמת מליחוח הרע לבחון צו העוב לבחון יתברכו ויחלצנו וילמדו הטובים. ויפסדו הרעים ויאכלו פני דרכם: והרם. חרומונה קרנות לדיק צבדע כל קרני רשעים: כראים. וכל יוד'. לרמוח על עשרה קרנות שנטלו מישראל ועשיל' לחזור להם: קרני. רגוז המסורר ציחוד על עלונו. יהיוה נשים ה' ע"י קרן השמן. כענין שדרכו ז"ל רעה קרני צה'. ולא פני. זהו שמים: צבולו צענין רענין. הוא שגון של קרן המלוכה הקיימת להשקט ונעם צדית מלח עולם. וכמו ג"כ על מלכות בית יוסף שנמשל לקרני ראם. שהיו לחדים צדו מלך המשיח שיאל מחללו. כמו שכבר היו חמה ידו: צבולו. לשון צבולה: צבולו. צמלם וקורי. המציעים אלי להרע ועשויים צי צולי ומלאו לו עילה להשחיתו כענין ויהי שאלו עיון אה דוד הציעה עינו נקמות מהם נגד עינם הרעה: בקוים. צבולותם עליו ומרעים מלשון קול העם צרעה. יאמר אם מרחוק ירים מלחמה רעם שרים וחרוניה: משמעה אזני. קול שצרכ צרעם יבערו יכלו צי: לדיק כחמר יסרה. סופי חיצות קרה. ור"ם כמקצת ק"ך ויני מרע"ה צבל המזמור החפלה על חיקונו ומיחסו כחמר. לשלח פני: וכלתי. שזמנו מחליף, והם גזוהים שצאלינות: ישנה. פרכי לויח משורכים שעמדו מנצני: יובון. כמו שפוליס צדית ה'. צביו הלויים: צבלרות ה'. יסריתו. פרכי לויח משורכים שעמדו מנצני: יובון. כמו מפתוחה שדי: צביעה. לא יסקת לחומם ושטוחם. ולפ"ד דרש הכ"ל פירוש צביעה ימשו חסום לשיבה: להביד. ויגידו כל אדם מועל ה' ומעשהו יטבילו: כי ישר ה'. דבניו ייעבי עם הישר הולך: ולא שולחה צו. אשר שם שמוח צארכ להצדיר אביצו. וצובדים יקחו מונחם. ולדיקים יטבנו לרע עליהם: דה' מלך. ציום הששי שצו נכבד האדם. לכן יש צו חיצות כמספרו. שהוא חכמת הצביעה אשר ילכו לעצד לו והוא יח' מלכו וחלסיו: גזוח לבש. עליו גאווה ציוסר: לבש ה' עז. צבילום החמוסים: אף הכון חבל- ע"י עוז זה שולצצטים ארוח מלמטה וחד העולם מן הארץ גורם שיעור השפע ומלעלה כפלים. ומתקצק העולם: צל חמוח. שאל סארכ לחומו וצורה אש אדם אין לעצדה ולשמה: כסאך. כסא מלכותך: מאל. מני שים אדם עלי ארץ: כי לך

הרשעה...
 (הוא המלך)
 עמי...
 גאולה...
 עמי...
 תהמי...
 לכה...
 שיש...
 לכה...
 על יד איש...
 לכה...
 רמז...
 בליל...
 יהוה...
 כח לקחת...
 סוף ימי...
 חקרים...
 הקדושים...
 ע"י המשיח...
 השרי...
 יום מנצי...
 הכח...
 האדם...
 יין...
 חסות...
 מלכות...

ערבית ליל ראש השנה

קולם ישאו נדרות דקיים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
בפרום יי: עדותיה נאמנו מאד לביתה נאנה קרש יי: לארץ ימים:
כסמל נטול עמחליץ כסן רים אוננים אחום קטנס סמלס כך סעלס סרנ נטל
חודת ימים :

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הרישי
לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תה כנור נעים
עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חם
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי
מסבל שכמו בפיו מהוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
אענה בסתר רעם אבהנה על מי מריבה סלה: שמע עמי
ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר
ולא תשתחווה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
מצרים הרחב פיה ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: ואשליחהו בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרךי יהלכו:
במעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי
יהוה יכהשו לו ויהי עתם לעולם: ויאבילוהו מחלב הטה
ומצור דבש אשביעך:

פירוש מלוך

ושמט חכון כסאו: העולם. מני עד. כמו לעולם ועד לעולמי עד. עלי הפסק. כי עם סוף יצארו
עמדי עד ועולמי עולמים: אהה אל. גם צרם. חולל ארץ: נשאו נהרות. הם נהרות הארבעה
סידוים שבהם נהסלו חרבע מלכיות. כמ"ש ז"ל. קיבל המפורר ימנה לכסא שופט נדק לא נענה בראש
לא חנו מולכות: נשאו. ראש על עמך: נשאו. במורכב בים ראשון סמך נר ס': נשאו. צמי: יפאו.
לעמיד במלכותם גור ונגוב כי יהלכו מלכי ארץ. אשר קבלו מלכותם מידך כי לה' המלוכה ויחולל
צבאים. ובה' זרו נשאו ויחשכו עליך: דכיס. מלשון דכו צמודה. לרובם נטבול ולעקור אש הכל.
ור"ס אומנה ישאו דכיס. ישאו צבאם נשט: מקולות מים רבים. מן הקולות שבהם ניסגה סודם
(שם נאמר קול ה' על המים ובו' ה' על מים רבים): אדירים. אלו יפאלו המקיימים אהם
שם יצאו ומכדי ים נבט. כי אש עם אדיר ה' (לנו) צמרום הכים ויהיה לה' המלוכה ומלכותם
יי לעלמין לא תהפול. ארנון על משפטו ישג ולא חנוט חבל: עדותיה. יעודיק. נאמנו מלה. להקיים:
לביצך. שהיא כלה קודם ולא יאל למולין: לאוכך ימים. כל ימי עולם ואם ילכו כימים אשך ארץ
צבם חמץ. לא יבצר חזון ולא יסול מדבר ה' ארלה. שלא ימחלל קדושת הניה צבוס זמן. ואש"ש
שמשן בקדושתו עונד. כי לא זזה שכינה עוננו (ונהרות לא ישטפום) יהוה לעולם מדור קדש: נאיה.
מלשון נאיה אלהים. בשביל נאיה:

ולחך כך לזמנים פזונון זס :

סימן אברהם הון אחות קמנה תפלותיה. עורכה ועונה
תהלותיה. אל נא רפא נא למחלותיה. תכלה
שנה וכללותיה: בנזעם מלים לך תקראה. ושיר
והלולים בי לך נאה. עד מתי תעלים עינך ותראה. זרים
אוכלים נחלותיה. תכלה שנה וכללותיה: רעה
את צאנך אריות זרו. ושפוך חרונה באומרים ערו. ונפת
זמנך פרצו וארו. לא השאירו עוללותיה. תכלה שנה
וקללותיה: מתי תעלה. בתך מבור. ומבית פלא.
עדה תשבור. ותפליא פלא. בצאתך בגבור. להתם וכלה.
מכלותיה. תכלה שנה וכללותיה: חילה קבעו.
הגוי פלו. וטובה שבעו. ובזו איש לו. ולבה קרעו.
ובכל זאת לא ממך נעו. מעולותיה. תכלה שנה
וקללותיה: זמירה שבת. והשקה תגביר. לחפון
קרבת. הודה ותעביר. מלב דאבת. נפשה ותסיר. לבקש
אהבת. כלולותיה. תכלה שנה וכללותיה: נחה
בנחת. לנה רבצה. רב גונחת. מדוד הפצה. והיא
כפורחת. עלתה נצה. לא הבשילו אשבלותיה: תכלה
שנה וכללותיה: חזקו וגילו. כי שוד גמר. לצור
הוחילו. בריתו שמר. לבם ותעלו. לציון ואמר. סלו סלו
מסלותיה. תחל שנה וברכותיה: וחזר סמן בנינו חזקו:

ובליל שני נוהגים לומר בנקום אחות קמנה פזונון זס :

חזן תחזן על בגיך לך שבים. ובפחד לפניה נצבים. יראים
עת יקראו לדין. פי על בן ברוי נבאבים. זכור תזכור
דחמים: יום בדין. הפר בעם וזעמים. עת מדין. ליראיה ולחושבי
שמה המה יושבי. על מדין: קרב לי שנת גואל. ופדני. על מי

שכרי ים ארו
לאורך ימים
סבלס מוט
עזנו ריש
גבור נעים
גי חכ
דוסף שמו
ג: הסירותי
ח ואדלצד
שמוע עמי
בך אל זר
עדה מארץ
נמי לקולי
לבם ילכו
בי הלכו:
משנאי
תחלב תטה
סמ"ט צלח
ס הכוח סלכנה
זרק לא גמלע נין
כסלו כמרי: של
ל' סלכוס וסמו
ולעקוד סס סג.
סכס ססס סוס
סחסימס סוס
ססלכוס סלכוס
ס ססל. לסססי:
ס ססיס ססל סל
ססוס סן. וסל:
זרן סרס ססלו.

ערבית ליל ראש השנה

מנוחות האל. מנהגי. וזכור לי זכות איש תם. על לבך בחותם שימיני :

ואח"כ אומר קדים ומחפלין ערבית כזוונת גדולה :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעיתיה וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. כתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברקתא שירתא משבחתא ונתחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

ואומר סמון ברכו את יהוה המברך: ואוורים חסל נלמס :

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו אין אלהים יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ומרומם על כל ברכיה ויתהלל:

אי קיריסטנדלן קון צוז אלטא:

וענין בקול רס ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

וטוב לכיין לקבל חוספת קדושת י"ט על ה' בחינות כשנתו צה' חיות טיש צנרוך ה' וכו' ע"ד זה ברוך כפס ה' רוח המבורך כשנס לעולם מיש ועד ימיסה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרוך מעריב ערבים. בחקמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים. ומחליף את הזמנים. ומסדר את הזוכים במשמרותיהם ברכיע ברכונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך: וחשך מפני אור. ה' יציר יום ומביא

פירוש מלוקט

מעריב ערבים. אומר לשון רבים על כל ערב וערב: (כרנונו). עפ"י רלונו שאין צ"ל העם: (צורל יום וילנה). לא כזאונת עמים הקדמונים צעלי שניות שהאמינו שליום וילנה לכ"א צורל לברו. או ר"ל שהיום והלילה כ"א צריאם ניומדת מהצורל יח' לא שהלילה העדר האור: זה שאמר (בולל אור) מפני (חסך) וכו' (וועציר יום ונביא לילה ונעדיל וכו'). כל' שעושה בכל אחד מעשה בפ"ע: וינין הוהצבר ז"ל ה' צה"ס כ"ל דל' ועריב ערבים היא כינוי ללכות פזאים על ישראל: (בשכונה מוחם שערים). כו"ש מוחם טער לרופקי בשכונה: (עשנה עמים). כמו לעשות כלום כע"ס עם ללדת ועם למוח כו': (ומחליף את הזמנים). כו"ש חז"ל (שנה קי"ו) וחי דעמד דקאי דקם צועטב מהדירנא וווקמי לי' במחמס:

ערבית ליל ראש השנה
לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו:

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות
חקים ומשפטים אותנו למדת. על בן יהוה
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיה בחקיקה ונשמח ונעלו
בדברי תלמוד תורתך ומצותיך וחקתיך לעולם ועד. כי
הם חיינו וארך ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה: ואהבתך
וחמלתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יי אלה
את עמו ישראל:

יכוין ארון הכל. יוד. הי. ויו. הי. היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה אחד:

לא יהיה לך אלהים אחרים:

שמע ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ

לריך להפסיק בין ונלכות שמים לעול ונות:

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום
על לבבך: ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך
ובלביתך בדרךך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות ער
ידך והיו למטפות בין עיניך: לא תחמוד וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:

פירוש רש"י

ה' אלהינו ה' אחד. ה' שהוא אלהינו עשה ולא אלהי האומות ע"כ. הוא עתיד להיות
ה' אחד שנאמר כי אז אהפוך אל עינים שפה כדרכי לקרוא
כולם בשם ה'. ונאמר ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: ואז צ"ס. עשה דרכיו ונלכדה אינו דומה
עושה מלכדה לעושה מיראה: צ"ל לצדך. שלא יחל לצד חלוק על המקום: וצ"ל כפ"ך.
אפילו הוא נוטל חס נטק: וצ"ל מאודך. ככל מנוק: והיו הדרכים. ומהו האהבה והיו
הדברים האלה שמוך כך חסו מכיר בהקב"ה ומדבק בדרכיו: אשר אנכי עושה היום. לא יהי
צדעך כפקודם הנהך ישנה שאלך אדם חושבה אלל כחדשה שהכל לבין לקראתה: וסנכס. לשון
מידה הוא שיחיו ומודדים בפיך שאם ישאלך אדם דבר לא תהא לריך לנגוס אלל אומר לו מיד:
לצדך. הלמודים ב"כ קרוים בניס: ודצ"כ צס. שלא יחל עיקר דיבורך אלל צס. עשם עיקר
ואל העשם עפל: צס צדך וצ"ל כפ"ך. ככל דרכיך דעוה: וקשרתם לאוה על ידך. אלו חמילין
שבזכות: והיו לעטפת. אלו חמילין שבראש. ועל סם ופיון משיחיהם בקלאו עוועפת. עט צבטמי שמים.
סם צבטמיקי שמים: (בין עיניך). כדונה הלשם שהוא מכוון בין העינים:

ערבית ליל ראש השנה

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל גפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש לא תנוב ואספת דגגה ותירשף ויצדקו ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמח לך פדפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרה יססינעט אה יהוה בכם ועצו את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תמן את יבולה לא תרצח ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל גפשיכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: כדו את אבך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם השמים על הארץ:

סידור רש"י

היה אם שמע תשמעו. אם שמע צינן שמע צדק: (מלו סחכס סיס). סיהו עליכס מדעיס כללו שמעס צו ציוס: (לסכסכ סח ס'). עשו מלכסס: (ולעצדו ככל לצכסס). צדקס סחיס צלצ. חו סכסלס: (יורס). היס רביע' הוטלס לסכר סרזיעס: (ועלקס). רביעס סורדס סמוך לקציר למלכס סתבוטס כקסיס. דבר סמלכס נקלס ועלקס: (ואכלס ועצעס סעצו לכס). כיון סכסו סוכלס ועצעס סעצו לכס סלל סעצו. סלון סרס מורד כקכ"ס סלל סמוך סניעס. סלכר סן סככל ועצעס ועקד וללכך ירצין עס הו סמוך סכריו וכס לצכך ועכס: (ועעס. סק לסכר סכסו היס מלרצין. כעלל? ועסו לסס לילס. לסון סחלס. ככו וקכסו צלילס רלסי. לו נקללו יללס ס"ס ולכסס סווס ככו מלצן מן סכסכס: לנע ירוק כרקיע לנעו צדס סלון: ולל ססורו סכר לצכסס. ככו סכור סלכך. סלכ וסעיס סס מלכלס לגוף מלכקכיס לו סס סעציקס. העין רולס וסלכ סומד והגוף עעס סס סעציס: (למי ס'). כלען לסלס סככ: (ללכסס). ליערע: (לכר סוללסי סלכסס). על נכס כן מדעיס סככס סקלכו עליכס כזיכוס: (למי ס' סלכיסכס). עוד לנע סלכר. כדו סלל ילכרו יסלל עמי עס סכר סקוס. לא סעעסו ועול סכר. לא עושין ולל טעלין סכר. סל כככס סמי מלכיס. וכן הו סמוך סלל סל כד חקכס סעלך עליכס:

סידור מרינוב"ץ

שמעו ירבו ימיכם. סכסרס היס סס סיס ומכלל הן סלס סומע לכו: נכעו. כרך לסכס סנין: לסס לכס. כלן. מלכר ס"ס ע"ס: כעיס סעיס. למוך סלון סכקכ לנכסס סלכך ללכוס ונכיס:

מֵאַרְצָן מִצְרַיִם לַהֲהוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תַעֲנֶה כִּרְעוּךָ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּם נִקְרְיָלָם טַעַע עַם פִּסְקוּן נִרְוֹךְ עַם רַעִים מִיַּנּוּם פִּסְקוּר נִי וְסַחַד נִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת:

אָמַת תִּאֲמַנְנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם אֲלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זִוְלָתוֹ. וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפְּרַנְנוּ מִיַּד
מְלָכִים. הַבּוֹאֲלֵנוּ מִלְּבָנוּ מִבְּרַח בָּל עֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרַע לָנוּ
מִצְרַיִם. הַמְשַׁלֵּם גָּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
כַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵינוּ. הַמְדַרְרִיבֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ
וַיֵּרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הַעֲשֵׂה לָנוּ גִקְמָה
בְּמַרְעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם. הַמְבַרְכֵה בְּעִבְרַתוֹ
כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. נִיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחִירוֹת
עוֹלָם. הַמְעַבִּיר בְּגִיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף. וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֵת גְּבוּרַתוֹ.
שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עֲנֵנוּ שִׁירָה. בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלֶם:
מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה. מִי כַמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ נִוְרָא
תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְאוּ כְּנִידָה עַל
הַיָּם יַחַד בְּלֶם הוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם

פירוש מר"עבין

מדריי אהכס. טהקבלו עליכם גזרותי. ליל בין אהכס ונולדן: מאלרן מלכים. אני הוא שהכחתי
במלכים בין טפה של כבוד להשיבה כבוד. אני נחמין ועמיד ליסרע עמי. טהולס קלא לילן בכנחו.
ואוור סבלה הול. וקור סבלה ידוע כי היא סבלים לור עם טהשן טמי. וקור אחר אל טבל. הוא קל"ט
לילן כקוף בנפי ארס. לכך הולך להזכיר ולא סתורו. והוא טמיים: לטווח לכס לאלהים. הוא טדי.
הוא טהשלים טכח טוד. ועם טווחים אל טהטרכ, וטווח טחזר וקיים בטוב בוטוד טלס: אני ה' אלהים
בעל הגמול לטווחים ולטוייטים, אני הוא ה' טהטש כל אלה. אני ה' ולא אחר. אין טשלי להטפוק בין
אלהים לטוחם. טחום טגאל' וט' אלהים אמת. אכן לרין ליתן ריוח קלח בין ב' טפיטום טלא יטליפ
טל'. אטי' טחר טין וטוור ה' אלהים (כל יסוד יוכל לטעור טעור. לו יטווח לטלח על ידו) כדי
לטפלים רמי' טיטום כטנין רמי' של ארס, וטוור טעס ב' אמת. הוא טהטלס טככס.
ואינו טלעקף לטנין טיטום של ק' ט:

מלכותך (כאלו). טמי' זיל מלכ' לטלך ב' טככס וכו' וכו' טכל טולנין ארס טהטך טמי טחוט
ב' טווחם טכל כטככלס קטנ' על טיס לל טולך אטד אטס לטמול טלל טין
טטלוטו טטטו טולס וטטנו זס טלי.

ערבית ליל ראש השנה

יעד: ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים
ולשלום. ופרוש עלינו סבת שלומך ותקנתנו
מלכנו בעצת טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך.
דגון בעדנו. ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום: ברוך
אתה יהוה הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ועל ירושלם אמן:

ואם חל צמח ווספיץ חז:

ישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש:

וכסחל כחול ונתחיל ונכח:

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: ואומר חסון

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בחייכון ובימיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונהמתא
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

פירש מלוקט

השב בבר וכו' (ופרוש וכו') והגן בעדנו והקר ועליו לויז וכו'. ועמי סכל סחד סחלוס סולח
ולמחום ועלילות לויז וכל סגן ופגע רע כלום עב"י רוב רק כלילה להפסיענו. ונוחוס
וכן נכסו וסודים ומוקין וריווח רעום רק צומחך ועעיסוס. לכן נחקה סכלה ונרבה. א סחלוס
י"ס. סח לנו כלל ככסו ויסורכו ויילכו לעד

וקודם העמידים יכוין צדוק ה' לפחות כללות הכונה כי צד"ה נעשית הילידה דוגמת
 כריאת העולם. ונלכות שנים ירדה צדריאלה קודם ערבית ועתה היא העולם עד
 סגורם ששם קלווים הו"ן ושהענין צכת פ':
אין ראש השנה או כפור דיראן לה עמידה קון צד"ה אלטס עודו איל קהל אינטיבו
 לו דריצו אים דזיר סינפרי בלחט:

אדני שפתו תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים קנה הפל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:**

בנוסף זה יש צו י"א תיבות ובכל יום וני"ח יש לו לכיון בתיבה א' וציה"כ יכוין אלתיס
 חיים. וסס י"א תיבות כסנוני הקטורת:

**זכרנו לתיים. (אל) מלך הפין בתיים. כתבנו בספר
 חיים: למענך אלהים חיים. (אל ח'י). מלך
 עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גס יתנה אל שדי) מגן
 אברהם:**

**אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה: רב להושיע.
 ומוריד הפל. מבליגל חיים בחדר. מחיה מתים
 ברחמים רבים. סימך גופלים. ורופא חולים ומתור
 אסורים. ומקום אמונתו לישני עפר. מי כמוד בעל גבורות
 ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמית ישועה:**

**מי כמוד (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתיים.
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
 מחיה המתים:**

**אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום והללוך סלה:
 לרור נרור המליכו לאל כי הוא לבהו מרום וקדוש:**

ערבית ליל ראש־השנה

לח

ובכן (ביממדי' ע"כ כנגד אומות שנכסוק ויסע וסוף כנגד אנרסם סקידס פש יתנדד בעולם) יתקדש שמה יהנה אלהינו על ישראל עמה:

ובכן (ע"כ אומות שנכסוק וינא וסוף כנגד ספר ילמק) תז פחדה יהנה אלהינו על כל מעשינו ואימתה על כל מה שבראת. ויראה כל המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו בלם אנדה אחת. לעשות רצונך בלבב שלם. שידענו יהנה אלהינו שיהשלטון (או שיהשלטון) לפניך. עוז בידך וגבורה בימינך ושמה נורא על כל מה שבראת:

ובכן (ע"כ אומות שנכסוק ויס כנגד יעקב סאמר נכמל"ז) תז פבור לעמה תהלה ליראה ותקנה טובה לדורשיה. ופתחון פה למתלים לה. שמחה לארצה. ששון לעירך. יצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריבת נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:

ובכן (ע"כ סמות סיולאים עג' פסקים סמ' וסוף כנגד דומע"ס סוד לדיק ונדק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפזין פיה. והרשעה בקלה (לילס סכטעס) בעשן (סעאל) תכלה. בי תעביר ממשלת דרון מן הארץ: יס נוכסין נעטן.

ותמלוך אתה הוא יהנה אלהינו מהרה על כל מעשיך בהר ציון משגן בבורך. ובירושלם עיר מקדשך. בבתוב בדברי קדשך. ימלוך יהנה לעולם אלהיך ציון לדר ודר תללויה:

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלוה מפלעדיך בבתוב ויגבה יהנה צבאות במשפט. והאל הקדוש

ערבית ליל ראש השנה

והקדש בקדוה: קדוה אתה יהוה (תנה כמו) המלך
הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותך
והקדמתנו מלבנו לעבודתך ושםך הגדול ותקדוש עלינו
קראת:

כסחל צוולאי טנת וויסיין זס :

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חקי
רצונך ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה
משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובים ותגדילנו
זמני ששון ומוצאי קדש וסגוי נדבה ותודישנו קדשת שבת
וקבוד מועד וחגיגת הרגל. בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת
והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדשתך: עד כאן
ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום
הזכרון הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה. יום
תרועה (בשני) זכרון תרועה באהבה) מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע וראה וירצה
ישמע ויפקד. ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו
וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למוכה לחן ולחסד
וקרחמים ביום השבת הזה וביום הזכרון הזה.
וביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו.
זכרנו יהוה אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו
לקרבה. והושיענו בו לחיים טובים. ברבר וישועה

ורחמים. היום ורחמינו וחמול ורחם עלינו והושיענו. כי אליך

עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כלו

בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע

בהדר גאון ערך. על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל

פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו.

ויאמר כל אשר נשמה באפו. יהיה אלהי ישראל מלך

ומלכותו בכל משלה:

קדשנו במצותיך. תן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.

שמת נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך

באמת. כי אתה יהוה אלהים אמת. ודברך מלכנו אמת

ובקם לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש

(השבת) ישראל ויום הזכרון:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה

וקשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד

עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו. ותחוינה

עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה

המחזיר שכינתו לציון:

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי

אלהינו ואלהי אבותינו.

אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר

בראשית. בר כות והודאות

לשמך הגדול והקדוש על

שהחיייתנו וקיימתנו. בן תמינו.

ותחננו. ותאסוף גלותינו

מודים אנחנו לך. שאתה

הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד.

צורנו צור חיינו ומגן ישענו.

אתה הוא לדר ודר. נודה לך

וגם שר תהלתך. על חיינו

המסורים בידך. ועל

מיו
הוא
בני ורצית
במצות
קדוש על
תום תם
ע
באהבה
כיום ותחול
קדשת שבו
לקדשת
שה הקדוש
תך: מי
בת הוה ואת
ש הנה. יו
קדש יו
ראה ורצו
זון אבותינו
עבדך וכו
לחן ונתנו
הנה.
ולהושיענו
ופקדנו מ
בר ישוע

ערבית ליל ראש השנה

גשמותינו הפקודות לך. לחצרות קדשך לשמור תקיף.
ועל גסיף שבכל יום עמנו. ולעשות רצונך ולעבדך בקרב
ועל גפלאותיך וטובותיך. שלם על שאנו מודים לך.
ששכל עת ערב ובקר וצהרים. ברוך אל ההודאות:

הטוב כי לא בלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך. כי
מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד. וכל התיים יודוך סלה.

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לשלם כי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

שיום שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו באחד
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
ותיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עו
ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלוש. ופרנסה טובה. וישועה
ונהמה. וגזרות טובות גזבר ונתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלוש:
ברוך אתה ויהווהו המברך את עמו ישראל בשלוש אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי
אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקל
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לב
בתורתך. ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הנפשים על

לו

ערבית ליל ראש השנה

לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מהשבותם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יתלצון ירדך. הושיעה ימינך וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי:

עשה השלום (גוי ספרי"אל סופר של מעלה) במרומו. הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ואם הל בשבת אומרים:

ויבלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מקל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מקל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ואומר ס"ך זככת מנן לזכור:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ. מגן אבות בדרך. מתיח מתיים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו. המניח לעמו בשבת קדשו. כי כם רצה להגיה להם לפניו בעבוד ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות. ורוב ההודאות. לאדון השלום. מקדש השבת. ומברך השביעי. ומניח בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך. שבוענו משוכך. שפח נפשנו בישועתך. ומחר לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה. וינחהו בה כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

עד כאן מוספין כשחל בשבת:

יתגדל ויתקדש שמוי רבא. בעלמא די ברא כרעיתה. ומליך מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתיכון

ובימיכון ובהי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
ימא שמיה רבא מקברד לעלם ולעלמי עלמיא. ותברך וישתבח
ותפאר ותרום ותנשא ותהדר ותעלה ותהלל. שמיה
דקדשא קריד הוא לעלא מן כל ברכתא שרתא תשבחתא
ונחמתא. ואמרו בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן:

ימא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושינא
דפיואה ונאילה וסליחה וכפרה ורח ונצלה לנו ולכל עמו
ישקאל ואמרו אמן: עשה שלום במרומו הויה דנחמיו ועשו
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

אס חל נשנח עומסין:

מזמור לדוד יהוה רועי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני
על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבמך ומשענתך המה ינחמני:
תערוך לפני שלחן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי בומי
רנה: אך טוב נחסד ירדפוני כל ימי חיי ושקתי בבית
יהוה לאורך ימים:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בעלצלי
תרועה: כל הגשמה תהלל יה הללויה:

ריש סוגרים גם כן מזמור לתודס. ולזמרים סיד סנעלות חליך נחמסי. וקדוש
קדוש נמלא יאמר זס סמועור ליהוה וכל סמוס סויס יסיו נקוד זס וססנל

כדי שלא יחסרו מזמוריו כל סנסס:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תבל וישבי בה:
כי הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי

ערבית ליל ראש השנה

יתגדל ויתקדש שמו: רבא. בעלמא די כרא כרעותה. ונמליך
 מלכותה. ונצמח פורקניה. ויקרב משיחה. פתיכון
 וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
 ונחמתא. ואמרו בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא
 ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח ונאולה לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומוי הויא ברחמי עשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המבורך:

ועינין נקוליס ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בנזי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה שלא
 שם הלקנו בהם ונזרלנו בכל המונם. ואנחנו (פורעים) משתחיים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
 ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בנבחי מרומים.
 הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפניו ואפס זולתו. בכתוב
 בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך.
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לתקן
 עולם במלכות שדי. וכל בני כשר יקראו בשמך להפנות אליך
 כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כד יושבי תבל פי לך תכרע כד
 ברוך השבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יברעו ויפלו. ולקבד
 שמך יקר יתנו. ונקבלו בלם את עול מלכותך. ותמלך עליהם
 מתרה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך
 בקבד. בכתוב בתורתך יהוה ימלך לעולם ועד:

ותיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יתיה יהוה אחר
 ושמו אחר:

ערבית ליל ראש השנה
 לט
 וַיְהִי כִּי יִשְׁתַּבַּח גַּמְצָא וְאִין עַת אַל מְצִיאֹתָיו:
 אַחַד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ. גַּעְלָם וְגַם אִין סוּף
 לְאַחֲדוּתוֹ: אִין לֹא דְמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף. לֹא גַעְרֻךְ אֵלָיו
 קְדָשְׁתּוֹ: קְדָמוֹן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר בְּרָא. רֵאשׁוֹן וְאִין
 רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אַדְוִין עוֹלָם. וְכָל נוֹצֵר. יוֹרֵד
 גְּדֻלְתּוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שְׁפַע נְבוּאָתוֹ גִּתְנוּ. אַל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
 חֲתָפְאָרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִשָּׁה עוֹד גְּבִיא וּמְבִישׁ
 אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת גִּתָּן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד גְּבִיא
 גְּאֻמָּן בֵּיתוֹ: לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים
 לְזֻלְתּוֹ: צוּפָה וְיוֹרֵעַ סְתְרֵינוּ. מְבִישׁ לְסוּף דְּבַר בְּקַדְמוּתוֹ:
 גּוֹמַל לְאִישׁ חֲסִיד בְּמַפְעֵלוֹ. גּוֹתָן לְרִשָּׁע רַע בְּרִשְׁעָתוֹ:
 יִשְׁלַח לְקַץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לְפָדוֹת מִחֲבִי קִץ יִשְׁוֹעָתוֹ:
 מִתִּים יִתִּיה אֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהַלְלָתוֹ:
 אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הֵם עֲקָרִים. הֵן הֵם יִסוּד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ
 (וַיֵּם חוֹנְרַיִם יִסוּד תּוֹרַת מִשָּׁה וּגְבוּאָתוֹ:)

וּבְצִאָתוֹ מִצִּיּוֹן סַכְסַכָּם יִלְךְ לְנִימוֹ וַיִּסְמַח לְבוֹ וַיִּגַּל כְּזוֹר וַיִּבְטַח בְּסִטְיִים. וַיִּקְדַּע
 עֵשׂוֹד צַלַּס וּבְנַסֵּס סַפְלָס. וַיִּחְזִיק מִנְּגוֹ כָּל יְגוֹן וְחִנְקָה סָלָא לִיטָן
 סַמְמוֹן סַס לְעַקְסָרָב כִּי אִין לֹא מַקּוֹס אֵלָּא בְּנַקּוֹס יְגוֹן וְחִנְקָה וְעִרְיָנָס וְקַסְטָס. וַיִּסְחִי
 סַס וְסַמַּח וְסוּב לֹב וַיִּקְיִים וַיִּלְוֹ בְּרַעֲלָס:

קידוש לראש השנה

כשחל להיות בשבת אומרים :

יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְבָרְכוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלַמְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְקַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

קדוש ליל ראש השנה

ואם חל יום טוב בחול מתחילין כאן:

סברי מדגן. ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו.

נתת לנו יהוה אלהינו באהבה את יום השבת הזה. ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה וזרון תרועה יום תרועה באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. ודברך מלבנו אמת וקיום לעד: ברוד אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש: וכל צליל שני אומרים ססמינו ויש נוסבים ליקח איזה פרי חדש על סמלמן ואם כל נמולאי שנת אומר קודם ססמינו:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת. והקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוד אתה יהוה המבדיל בין קדש לקדש:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוד אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

מ קידוש ליל ראש השנה
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש
עלינו שנה טובה ומתוקה: (כי סיל סקלס סנס סמר)
מראשית השנה ועד אחרית השנה:

ברתי סלס'ס סלסו יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיגרתנו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ואמר כד יאמר)
היום ידך על צריך וכל אויביך יגרתו:

סלקא סל'י סלסו יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שישתלקו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ואמר כד יאמר)
סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בקיי: סורו
סורו צאו משם סמא אל תגעו צאו מתוקה הברו נשאי
כלי יהוה:

חמרי דלטי'לוס סלסו יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיתמו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ואמר כד יאמר)
תמו הפאים מן הארץ ורשעים עוד אינם בקרי גפשי את
יהוה: ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צנורי גפשי כי
אני עבדך:

קרא קאללס'ס סלסו יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקרב
רע גור דינו ויקראו לפניך וביטינו:

דנים יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שידעו
וביטינו:

קידוש ליל ראש השנה

ראש כבש ימנר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנתנה
לראש ולא לזנב :

(חכר לטיוו סל יחק ומטעמא קלח רלש דג סו עוף סני :)

מסכת ראש השנה

סי דיני די דמיר דיעום פדקים אין לה עיזס :

סוק א ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים
ולרגלים. באחד באילול ראש השנה למעשר בהמה. רבי
אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש
השנה לשנים ולשמטין וליובלות לגמיעה ולירקות. באחד בשבת
ראש השנה לאילן גדברי בית שמאי. בית הלל אומרים בהמשה
עשר בו: ב בארבעה פדקים העולם גדון. בפסח על התבואה.
בפערת על פירות האילן. בראש השנה כל באי העולם עוברין
לפניו בכני מרון. שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל
פעשיהם. ובחג גדונין על המים: ג על ששה חדשים השלוחין
יוצאין. על ניסן מפני הפסח. על אב מפני התענית. על אילול
מפני ראש השנה. על תשרי מפני תקנת המועדות. על כסלו
מפני חנכה. ועל אדר מפני הפורים. ובשנה בית המקדש
קום. יוצאין אף על אדר מפני פסח קטן: ה על שני חדשים
מהללין את השבת. על ניסן ועל תשרי. שבהן השלוחין יוצאין
לסוריא. ובהן מתקנין את המועדות. ובשנה בית המקדש
קום. מהללין אף על קלן. מפני תקנת הקרבן: ה בין שנה ראש
תעליל. בין שלא נראה בעליל. מהללין עליו את השבת. רבי
יוסי אומר אם נראה בעליל. אין מהללין עליו את השבת:
ו מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועברו רבי עקיבא בלוד.
שלח לו רבן גמליאל. אם מעבב אמה את הרבים. נמצאת
מקשילן לעתיד לבא: ו אב ובנו שראו את החדש ולכו. לא
שמצטרפין זה עם זה. אלא שאם יפסל אחד מהן. יצטרף השני
עם אחר. רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובין פשרין לעדות

לימוד לסעודת ר"ה

מא

החדש. אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא. שראה את החדש
 בירושלם. הוא ובניו ועבדו משוחרר. וקבלו הכהנים אותו ואח
 בנו. ופקלו את עבדו. וכשבאו לפני בית דין. קבלו אותו ואח
 עבדו. ופקלו את בנו: ה' אלו הן הפסולין. המשחק בקוביא.
 ומלוח ברבית. ומפריחי יונים. וסותרי שביעית. ועבדים. ור
 הפלל. כל עדות. שאין האשה בשרה לה. אף הן אינם פשרים
 לה: **ס** מי שראה את החדש. ואינו יכול להלך. מוליכין אותו
 על הקמור. אפילו במשה. ואם צודה להם. לוקחין בידם מקלות.
 ואם היתה דרך רחוקה. לוקחין בידם מזונות. שעל מהלך לילך
 ויום מחללין את השבת. ויוצאין לעדות החדש. שנאמר אלה
 מועדי יהוה מקרא קדש אשר תקראו אתם במועדם:

מקב אם אינם מפירין אותו. משלמים אחר עמו להעידו.
 בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם. משקלקלו
 האפיקורסים. התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן הפבירים:
 בראשונה היו משיאין משואות. משקלקלו הפותים. הרקינו
 שיהו שלוחין ויצאין: **ג** כיצד היו משיאין משואות. מביאין
 בלונסאות של ארז ארוכין. וקנין געצי שמן. ונעורת של בשמן.
 וכורבן במשיחה. ועולה לראש החר. ומצית בהן את האור.
 ומוליך ומביא ומעלה ומוריד. עד שהוא רואה את חבירו שהוא
 עושה כן בראש החר השני. וכן בראש החר השלישי: **ד** ומאין
 היו משיאין משואות מהר המשחה לסרטבא. ומסרטבא
 לגרופינא. מגרופינא לחורן. ומחורן לבית בלתי. ומבית
 בלתי לא זו משם. אלא מוליך ומביא ומעלה ומוריד. עד
 שהיה רואה כל הגולה לפניו במדורת האש: **ה** הצר גדולה היתה
 בירושלם ובית יעקב היתה נקבאת. ולשם כל הערים מתפנסים.
 ובית דין בודקין אותם שם. ופעודות גדולות עושין להם. בשביל
 שיהו רגילין לבא. בראשונה לא היו זזין משם כל היום. התקין
 רבן במליאל תקון שיהו מחליכין אלפים אמה לכל רוח. וכל
 אלו בלבד. אלא אף החכמה תפאה לילה. ותבא לתציל מן
 התלמה. ומן הגים. ומן הנקר. ומן הפפולת. הרי אלו באנשי

רימוד לסעודת ריה

קעיר. ויש להם אלפים אמה לכל רוחו פיעד בודקין את העדים.
 וכן שבא ראשון בודקין אותו ראשון ומכניסין את הגדול שבבתו
 ואומרים לו. אמור פיעד ראית את הדבנה. לפני החפה או לאת
 החפה. לצפונה או לדרומה. כמה היה גבהה. ולאן היתה נוטה.
 וכמה היה רחבה. אם אמר לפני החפה. לא אמר כלום. ואחר
 כך היו מכניסין את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דברייהם
 מכניסין. עדותן קימת. ושאר כל הזנות שואלין אותן ראשי
 דברים. לא שהיו צריכין להם. אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש.
 בשביל שהיו רגילין לבא: וראש בית דין אומר מקדש וכל העם
 עונים אחריו מקדש מקדש. בין שנראה בזמנו. בין שלא נראה
 בזמנו. מקדשין אותו. שקבר קדשוהו שמים: ה דמות צדור
 לבנות היו לו לבן נמליאל בסבלא ובכוחל בעליתו. שבהן
 מראה את ההדיוטות ואמר הנה ראיתם או כזה. מעשה שבאו
 שנים ואמרו ראינוה שתרית במזרח וערבית במערב. אמר רבי
 יוחנן בן נורי עדי שקר הם. ובשבאו ליבנה. קבלן רבן נמליאל.
 ועוד באו שנים ואמרו ראינוה בזמנה. ובכליל עבירה לא נראה
 וקבלן רבן נמליאל. אמר רבי דוסא בן הרבנים עדי שקר הו.
 היאך מעידים על האשה שילדה. ולמחר כריסה בין שנייה.
 אמר לו רבי יחושע רואה אני את דבריה: ט שלח לו רבן נמליאל
 בזרני עליה. שתבא אצלי במקלה ובמעוטיה ביום הכפורים
 שכל להיות בהשבוקה. הלך ומצאו רבי עקיבא מצר. אמר לו
 יש לי ללמד. שקל מה שעשה רבן נמליאל עשוי. שנאמר אלה
 מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם. בין בזמן בין שלא
 בזמן. אין לי מועדות אלא אלו. ב- לו אצל רבי דוסא בן
 הרבנים. אמר לו אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן
 נמליאל. צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות
 משה ועד עכשיו שנאמר ויעל משה ואהרן נדב וצביהוא ושבעים
 מזבחי ישראל. ולמה לא נתפרשו שמונת של וקנים אלא ללמד
 שקל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הכי הוא בבית
 דינו של משה. נטל מקלו ומעותיו בידו והלך ליבנה אצל רבן
 נמליאל ביום שחל יום הכפורים להיות בהשבנו. עמד רבן

לימוד לסעודת רה

מב

מליאל. ויגשקו על ראשו. אמר לו בא בשלום רבי ותלמידי.
רבי בהקמה ותלמידי שקבלת את דברי:

פרק ג ראיהו בית דין וכל ישראל. נחקרו העדים ולא הקפיקו
לוטר מקדש עד שחשיבה. הרי זה מעבר. ראיהו בית
דין בלבד. נעמדו שנים ויעידו בפניהם. ויאמרו מקדש מקדש
ראיהו שלשה והן בית דין. נעמדו שנים וישיבו מחביניהם אצל
היחיד ויעידו בפניהם. ויאמרו מקדש מקדש. שאין היחיד נאמן
על די עצמו: א כל השופרות בשרין חוץ משל פרה. מפני
שהוא קרן. אמר רבי יומי והלא כל השופרות נקראו קרן.
שנאמר במשוח בקרן היובל: ג שופר של ראש השנה של יעל
פשוט. ופיו מצפה זהב: ושמתי חצוצרות מן הצדדן. שופר
מאריך וחצוצרות מקצרות. שמצנת היום בשופר: ד בתענית
בשל זכרים בפסיון. ופיהן מצפות קסף. ושמתי חצוצרות באמצע
שופר מקצר וחצוצרות מאריכות. שמצנת היום בחצוצרות:
ה שנה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות. רבי יהודה אומ
בראש השנה תוקעין בשל זכרים. ובזבולות בשל יעלים: ו שופר
שנכדק ודבקו. פסול. דבק שכרי שופרות. פסול. גקב וסתמו.
אם מעכב את התקיעה פסול. ואם לאו בשר: ו התוקע לתוך
הבור. או לתוך הדות. או לתוך הפסים. אם קול שופר שמע
יצא. ואם קול הברה שמע לא יצא. (וכן) מי שהיה עובר אחורי
בית הכנסת. או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת. ושמע קול
שופר או קול מגלה. אם פנ לבו יצא. ואם לאו לא יצא. אף
על פי שזה שמע וזה שמע. זה פנ לבו וזה לא פנ לבו: ח והיה
באשר ידים משה ידו ונבר ישראל וגומר. וכי ידיו של משה
עושות מלחמה או שוכרות מלחמה. אלא לומר לה. כל זמן
שהיו ישראל מסתגלים בלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן
שבשמים היו מתגברים. ואם לאו היו נופלין. בייצא בדבר אמת
אומר. גשה לה שרף ושים אתו על גס. והיה כל הגשוק וראח
אתו וחי וכי נחש פמית. או נחש מתיה. אלא בזמן שהיו ישראל
מסתגלין בלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו

לימוד לסעודת ריה

מתרפאים. ואם לאו יהיו גמזקים. חרש שומה וקמן. אין מוציאין את הרבים ידי חובתן. זה הכלל כל שאינו מתיב בדבר. אינו מוציא את הרבים ידי חובתן:

פרק ד יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת. במקדש היו תוקעים. אבל לא במדינה. משתרכ בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אליעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד. אמרו לו אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין: כ ועוד זאת היתה ירושלם יתרה על יבנה. שכל עיר שהיא רואה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא תוקעין. וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד: נ בראשונה הוה הלולב נוטל במקדש שבועה ובמדינה יום אחד. משתרכ בית המקדש. התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהא לולב נוטל במדינה שבועה זכר למקדש ושהיא יום הגף בלז אסור: ד בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום. פעם אחת גשמהו העדים מלבוא. ונתמקקלו הלזים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה. נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש. משתרכ בית המקדש. התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום. אמר רבי יהושע בן קרחה. ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי. שאפילו ראש בית דין בכל מקום. שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הנעד: ה סדר ברכות אמר אבות ונברות וקדשת השם. וכולל מלכות עמקן ואינו תוקע. קדשת היום ותוקע: זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה. וברכת פתנים. דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר לו רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכות למה הוא מזכיר. אלא אמר אבות ונברות וקדשת השם. וכולל מלכות עם קדשה היום ותוקע. זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה וברכת פתנים: ו אין פוחתין מעשרה מלכות. מעשרה זכרונות. מעשרה שופרות. רבי יוחנן בן נורי אמר אם אמר שלש שלש מקבלין יצא: אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של

לימוד לסעודת רה

הווי ידעי אמאי כתיב פה אמר יהוה אלא נדאי סתימא
 דמלא טיבו סגי עבד קודשא בריה הוא בישראל דאתרעי
 בהו באבהתא ועבד לון רתיבא קדישא עלאה ליקריה
 ואפיק לון מנו נהרא עלאה יקרא קדישא בוצינא דכל
 בוצינין בגין דיתעטר בהוא הדיא הוא דכתיב פה אמר
 יהוה בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם הנהר ההוא
 נהר דאשתמודע ואתידע מעולם מאי קא בעי הכא אלא
 לאחזאה חקמתא מעבר הנהר מעולם אלא ההוא נהר
 עולם אקרי ועל דא בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
 לאחזאה טיבו וקשוט דעבד קודשא בריה הוא לישראל.
 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר מאי קא מירי
 אלא אברהם לא אתדבק ביה בההוא נהר פמו יצחק
 דאתדבק ביה בסטריה לאתתקפא. תא חזי האי נהר אף
 על גב דלאו איהו דינא דינין נפקיה מסטריה ואתתקפו
 ביה ובד יצחק אתתקפו (ודינוי) בגני ברין עלאין ותתאין
 מתפנפי לדינא וכרסיא דדינא אתתקפו ומלכא קדישא
 יתיב על כורסיא דדינא ודאין עלמא ברין תקעו בתרש
 שופר בכסא ליום חגנו וקאין אינון ישראל דידיעין לסלקא
 כרסיא דדינא ולתקנא כורסיא דרחמי ובמה בשופר. רבי
 אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון אמר ליה זמנין סגיאין
 שאילגנא על האי שופר מאי קא מירי ועד כאן לא
 אתישבנא ביה אמר ליה נדאי האי הוא ברירא דמלא
 דישראל בעין ביומא דדינא (נ"א דא) שופר ולא קרן
 בגין דקרן הא אתידע כאן אתר איהו ולא אתדבקא דינא
 לא בעינא אבל הא תנינן במלן ובעובדא בעינן לאחזאה
 ולא תערא מלן סתימין. תא חזי כד ההוא שופר עלאה

לימוד לסעודת רה

מד

ונתחזקו דכלא ביה אסתלק ולא גהיר לבגין גדין דינא
 ותער וכרסון אתמקנו לבי דינא ודא שופר אילו דיצחק
 אקרי תוקפיה דיצחק תושבתמיה דאבהן בר אסתלק יהוא
 שופר גדול דלא יגקא לבגין גדין יצחק אתמקף ואתקן
 לדינא בעלמא וכד אתער האי שופר וכד בני גשא
 מייבין מחטאיהון בעין לנגרא קול שופר מתמא וההוא
 קלא סליק לעילא בדין אתער שופרא אתרא עלאה ואתער
 רחמי ואסתלק דינא ובעינן לאחזאה עובדא בשופר
 לאתערא שופרא אתרא ולאפקא בהאי שופר לתתא
 אינון קלי לאחזאה דכל אינון קלין דלעלא דבלילן בלהו
 בההוא שופר עלאה יתערוז לנפקא ובהני קלין דלתתא
 יהבין ישראל חילא לרחמי מתמא ואתער שופר גדול
 לעילא ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דאולסדרא קלין
 לבונא ביה בגין לאתערא שופר אתרא דביה בלילן קלי
 לעילא ולסדרא קלין בשופר. סדרא קדמאה קלא נפיק
 ומתעטר לעילא סליק רקיעין ואתבקע בין סורי רמאי
 ומטי לגבי דאברהם ושריא ברשיה ואתעטר ואתער הוא
 ואתקן לכורסיא. ובספרא דאנדרתא תנינן בשעתא דההוא
 קלא קדמאה אתער ואתעטר אברהם ואתקן לברסיא
 פקדין עליה אבא. (ליג) (ואמא). אדהכי סלקא תנינא
 תקיפא לתברא תוקפי רגיון ודא סדרא תנינא ההוא קלא
 תבירא בתוקפי וכדין סלקא וכל דינין דיתערוז (סא
 דאתערען) קמיה אתברו עד דסליק לאתריה דיצחק בין
 דיצחק אתער וחמי לאברהם מתקן לכורסיה לקימא קמיה
 בדין אתכפיא ותבר תוקפא קשיריה ובהאי בעי מאן
 דתקע לבונא לבא ורעיתא בגין לתברא חילא ותוקפא
 דדינא קשיא הדיא הוא דכתיב אשריהעם יודעי תרועת.

ודעי תרועה ודאי. סדרא תליתאה קלא נפיק וסליק
 ובקע קל אינון רביעין ורחמי מתערן ומשיי שהוא קלא
 לרישי דיעקב ויעקב אתער וסמי אברהם מתקן בגיסא
 אחרא כדון אחרון תרניהו ביה ביצחק דא מהאי סטרא
 ודא מהאי סטרא ולא יכלין תוקפוי לנפקא לבר ותני
 תלתא סדרין בלהו סדרא חד. סדרא אחרא קלא נפיק
 וסליק ונמיל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתמא לאתר
 דתוקפיהון דיצחק שריין וקוימן ליה לאברהם בגנייהו.
 סדרא תנינא נפיק קלא תבירא לא תקיפא בקדמאה לא
 דתליש ההוא קלא דתקע אלא ההוא קלא לאו איהו
 לגביה יצחק בקדמיתא דתמן תוקפא תקיפא שריא אלא
 לגבי אינון ביה דינא דלתמא דאינון רפויין יתיר וכולהו
 תמאן לאברהם לגביהו ואתכפין קמיה. אדהכי סדרא
 תליתאה קלא נפיק וסליק ואתעטר ברשיה דיעקב ונגיד
 ליה לתמא להווא אתר דאינון נוגראן שריין וקאים
 לקבליהו אברהם מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא ואינון
 באמצעיתא כדון אתכפין בלהו ומשתבחין (ס"א ומשתבחין)
 באתריהו והני בלהו סדרא אחרא תנינא. סדרא בתראה
 דבעיא לסלקא לון לאתריהו ולישבא (ס"א ולישרא) ביניהו
 ליצחק במלקדמין בגין דהאי בעי לישרא ליה באתריה
 ולא יפוק בתקפוי לבר כדון דינין בולהו אתכפין ורחמין
 אתערו על דא בעי לכונא לבא ורעותא כהני קלי ולמתדר
 בתויבתא קמי מאריהון. כדון כד ישראל מתקני ומסדרי
 קלין ברעותא דלבא כדקא יאות בשופרא דא אחר
 ההוא שופר עלאה וכד אחר מעטרה ליה ליעקב ואתתקן
 בלא. וכורסיא אחרא רמיו וכדון חידו אשתבח בכללא

דשמעשא ורגין בך בגסה ליום חגנו בתיב. רבי אבא שלח
 ליה לרבי שמעון אמר אימתי זוונא דקנסת ישראל במלכא
 קדישא שלח ליה וגם אמנה אחותי בת אבי היא אף לא
 בת אמי ותהי לי לאשה אתרגיש רבי אבא ארים קליה
 בקה ואמר רבי רבי בוצינא קדישא. ווי ווי. ווי לעלמא
 בך מפוק מניה ווי לדרא דיהון בעלמא בך תסתלק מנהון
 וישתארוזן יתמין מנך. אמר ליה רבי היא לרבי אבא האי
 דשלח לקבלך מאי קאמר אמר ודאי לאו זוונא דמלכא
 במטרוניתא אלא בזמנא דנהרא מאבא עלאה וכד
 אתגתרא מניה קרינן ליה קדש דהא מבי אבא נטלא האי
 וכדין מזדוני בתרא בגין דמנביא קדש אקרי דכתיב קדש
 ישראל ליהוה דנטיל מאתר דאקרי קדש גדין אחותי בת
 אבי היא אף לא בת אמי דהא מבי אבא שמא דא ולא
 מבי אבא ועל דא ותהי לי לאשה לאזדונא בתרא בזמנא
 דא ולא בזמנא אתרא בזמנא דנטלא מבי אבא ולא בזמנא
 דנטלא מבי אבא ויום הכפורים אויבה דתשמיש המטה
 אסור בגין דזוונא לא אשתבת דהא מבי אבא נטלא ולא
 מבי אבא. אמר רבי היא ודאי זבאה דרא דרבי שמעון
 שארי בגייה זבאין אינון דקיימין קמיה כל יומא. אמר
 רבי אבא בראש השנה גברא אדם וקאים גדינא קמיה
 מאריה ונתב בתיובתא וקביל ליה קודשא בריך הוא. אמר
 ליה אדם אנת תהא סימנא לבגיה לדרי דרין בהאי יומא
 קיימין גדינא ואי יתובון אנא אקבל לון ואיקום מבוססין
 דדינא ואתקיים על פוסין דנחמי ומרחם עליהו. ודוד
 אמר אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחננני ועל דא
 בתיב כי עמד מקור הים באורך נראה אור:

שחרית של ראש השנה

פו

ואחר ספודים יקרא ב' ספרים על תהלים עם הנקמה של ימי רצח חף ששול
 ים ובהשכמה יקרא סג' ספרים אחרים ג"כ עם הנקמה וצ"ס יסוד
 יקרא פעם שני ספר תהלים כולו ששני פעמים ק"ן הם כס"ד ונ"כ יכוין להקץ עון
 סבעט בק"ן מזמורים אלו שהם כענין אה"ס דהסין ק"ל גימטריא כעם:
 ואחר טילמוד שלשה ספרי תהלים שהשכמה ראוי ללמוד בזה ספר האמור לעיל
 וסוף סוד התקיעות ששם רעוזים כל כודות וכוונות התקיעה וייעילו ויעלו
 דברו כאלו כיון בכל סכוונות וכן מנסיג חסידים הראשונים ללמוד קוד סמנוס סרס
 עשותה הוצא נכסי הזוהר:

ומנהג חסידים הראשונים להחמיק צניס הכנסת לעצוה התקיעות עם הסך
 סמנה וכוונות הספילות והתקיעות נבחר לקמן צפ"ס:

שחרית של ראש השנה

כשיטול ידו יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על גמילת ידים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
 האדם בהקמה וברא בו נקבים ונקבים חלולים
 חלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתם אחד מהם
 או אם יפתת אחד מהם אי אפשר להתקיים אפילו שערה
 אמת (כי אם על ידי גפלאותיך ורפואותיך): ברוך אתה
 יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות:

ברכת מליח קמן.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על מצות ציצית:

צונו וצניס סכנסה נסער צמורא וסוד יחפלה ספלה ו סכוללה כל סספלות של
 סיום ותקיעת סופר:

רבונו של עולם עפר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין
 בנו כח להשיג ולבנות מעלתך ויהדותך וצירוף
 שמותיך הקדושים ובונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה
 ובונת כל ברכה וברכה שפתוך כל תפלה וכל תחנונים

וזווג המדות העליונות הבאים על ידי התפללות והברכות
 ועגנת אמונים והתקנה שעל ידי מעשה המצות. לכן יהי
 רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אב הרחמן יראה
 אל עבדך פלעך ויהא חשוב ומרוצה תפלת שחרית
 ימוסף ומנחה וערבית שאתפלל לפניך היום וכל מעשה
 המצות ובפרט מצות תקיעה ושמיעת קול שופר שנעשה
 היום באילי נתכנונו בכל צירופי שמות הקדושים העולים
 מתוך התפללות היום וממעשה המצות ותקיעות ושמיעת
 קול השופר שנעשה היום וכל היחודים וזווגי מדות הקדושות
 העליונות הראוים לבא על ידי תפלתנו ועל ידי עגנת
 אמונים. ותצדק מהשבתינו הטובה דרך גלל למעשה
 פרטיות לכל ברכה וכל שם ושם בפני עצמו בתפלתנו
 ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר תפללות
 ומעשה מצות תקיעת שופר של בניך היודעים והמכונים
 כל בנות שמותיך הקדושים. המעלים ייחוד זווגי מדות
 העליונות וקדושה מעלה מעלה ואף שאר התפללות אשר
 נדחו מחוסר בוגתינו בהן בשאר הימים המה יעלו היום
 עם תפלתנו ותענה עתידתנו ועתירת עמך בית ישראל
 היום ברחמים אמן בן יהי רצון. יהי לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגאלי. ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו:

ואחר כך יאמר זו התפלה:

רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות
 רצונך ולקיים כל המצות שבתבת בתורתך ולהזהר
 בכל האזהרות שהזהרתנו בתורתך לכן יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהי ואלהי אבותי שתהיה בעזרי שאיכל שלא
 אעבור היום ובכל יום ויום אפילו אחת משסה מצות לא

תעשה ושאוכל לקיים היום ובכל יום ויום כל המצוה שיוצא
 מר"מח מצות עשה ומה שלא אוכל לקיים תצטרף מחשבת
 הפזובה למעשה ויחשב לפניה באילו קימתי גם אותם
 במעשה ועל ידי זה תעשה לבוש רוחני לנפשי רוחי
 ונשמתו לר"מח איברייהם הרוחנים ולשם גידיהם הרוחנים
 ויבזה יהיה לי חלוקא דרבגן בעולם הנשמות בגן עדן
 ולהתלבש בהן בתחת המתים לחיי העולם הבא אמן
 בן יהי רצון:

ואח"כ יאמר תפלת אליהו הנביא לעיל ותוסף בכוננת היום ויאמר:

אם נתחייבתי בבית דין של מעלה להכתב בספר רשעים
כי הסבימו עלי להזכה. הגה על ידי הקברות סוד
 הספירות וכל האצילות העליון אשר גם המה נתנו חלקם
 בקריאת האדם יושפע אור הרחמים לבטל כל הדינין וכל
 גזרות קשות ורעות מעלי ע"כ:

ועל כן אף נ"י טלח נהו כן נטאר הינוים תפלת הינוים האלה לא יעבור ונלאוונה:
 ואח"כ יסדר הזמירות עם הליצור כי גם הנה סגולתן לזונר ולכרות כל מיני
 משחיתים הנאים לקטרג על תפלתיו ולטון זמירות ונלטון וזה כרוך לא
 תזמור. וענין העקידה נחקה בזמירות. לזונר כי אצרהם נדה חסד הוא עוקד
 למאריהו דדיין. חסד יחק וכנו כן לריך לכיין כשיאמר ועקד את יחק ננו ככל
 יום ויום וצוטר תפלת הינוים האלה טמרה עד יו"ט סכ שיעקוד הקצ"ה כל
 תוקטריגים על ישראל ונלועלס כמו טהיה נטעה העקידה כטאצרהס עקד את
 יחק ונלועטס. הקצ"ה היה עוקד לכל הטרים ונלועלס. וני זס יערב אל לנו לנגדס
 ולהתריס עליהס הוא לנדו ואין עוזר לו. אשר על כן לא יאמר הזמירות ציחיד כי
 אס לאט לאט עם הנזור ויתנהל עונהס:

ובפרט צענין פרטה התמיד ונעשה הקדנות אשר הרבה נעסקוקים הזמירו
 לקרותם עם הנזור טיהא צוקוס קרבן התמיד טהיה קרב נצזור. וי"א
 לאווערס עעווד דונויא דקדנות דכתיב לעווד לטרת וכטויגיס לפסוק וטחט אותו
 על יד המזבח צפניה כתיב לפניה יכוין לעקידה יחק. ונ"כ כתיב לפניה יכוין
 טהוא כגיני' טס ע"כ ס"ג ע"ס ז"ך:

ועוד כתיב לפניה חמרו טיס לכיין טלפון הוא נוקס דיין כני"ט ונלטון תפחה
 וטו וטיהיה נדה דיין נטחט וכננע לפני ה' נדה הרחמים. ולכן אמרו ז"ל
 כל הזונר פסוק זס ונכוין צו הקצ"ה זוכר עקידה יחק לפי כי הכולה צו הוא
 טעין ונעשה העקידה כי יחק טהוא דין נעקד על ידי אצרהס טהוא חסד כנו"ל:

שחרית של ראש השנה

כשנכנס לבית הכנסת יאמר

הריני נא לך יי אשאל מפילת סחריה סתיקן חכרסס חזינו סנא קדישא לימחא
 סכעסא סדרעסא ינוכא דקנ"ס. סצית חלסיס ססלך סרנס :

ונאני ברוב ססדף אבוא ביתך אשתחנה אל היכל קדשך
 ביראתך :

אנטיש קי סוננס חיל סליח מיכרסס לוס ליניו סי חיססלן בסרסס סלרס קי
 סיחס לה סרנס לנסלס :

סי דיספוסיס קיסחו חיל עליח סוסידייני סקלסו קחילי די חינוכ"ס יעסוו
 סונסו. קולנדו לו סוכלרסס אפוניר דיסס חוטרס סיו לס סרנס :
 ברבח סליח גדול :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו להתעטף בציצית :

בקשות

כל ברואי מעלה ומטה. יעידון יגידון כלם באחד יהוה
 אחד. ושמו אנו. יעידון שלשים ושתים גתיבות
 שבילך. וכל מבין יסודם יספרו את גדלך. והם יבירו כי
 הכל שלך. ואתה האל המלך המיוחד : יעידון לבבות
 בהשכם עולם בנוי. ימצאו כל יש בלתך שנוי. במספר
 במשקל הכל מנוי. כלם נתנו מרעה אחד : יעידון מראש
 ועד סוף יש לך סימן. צפון וים וקדם ותמן. שחק ותבל
 לך עד נאמן. מזה אחד ומזה אחד : יעידון הכל ממך גזבר
 ובור. אתה תעמד והם יאבדו אבוד. לכן כל יצור לך
 יתן כבוד. כי מראש ועד סוף הלא אב אחד : יעידון

וברתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר. שמע ישראל
 יהוה אלהינו יהוה אחד : ויבעת היום והשבת
 אל לבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת אין עוד :

ואוערס חס"כ סיר לנסלות אשא עיני וכי ואס"כ סונרס :

שחרית של ראש השנה

מת

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כֹּל יַעֲזֹר גְּבֵרָא: לַעֲת גַּעֲשֵׂה בְּחַפְצוֹ
 כֹּל. אֲנִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל. לְבִדּוֹ יְמִלּוּךְ
 נוֹרָא: וְהוּא הֵיךְ וְהוּא הוֹרָא וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד
 וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחְבִּירָה: וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן. לְכֹל
 חוֹמֵר וְכֹל צוּרָה: כְּלֵי רֵאשִׁית כְּלֵי תְּכָלִית. וְלוֹ הַעֲזוֹ וְהַמְשִׁירָה:
 כְּלֵי עֶרְךָ כְּלֵי דַמְיוֹן. כְּלֵי שְׁנוֵי וְהַתְּמוּרָה. כְּלֵי חֶבְרֹר כְּלֵי פְרוּשׁ.
 גְּדֹל כַּחַ וְהַתְּכִירָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי נוֹאֲלֵי. וְעוֹר חֲבָלֵי בְּיָם צָרָה:
 וְהוּא גָּפִי וּמְנוּסִי. מְגַת כּוֹסֵי בְּיָם אֶקְרָא: וְהוּא רֹפֵא וְהוּא
 מְרַפֵּא. וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עוֹרָה: כִּיְדוֹ אֶפְקִיד רִחְמֵי. בְּעֶרְתִּי אֵישׁוֹן
 וְאַעֲזִירָה. וְעַם רִחְמֵי מְוִתֵּי אֲדוּנֵי לִי וְלֹא אֵינְא:

בְּמִקְרָאֵינוּ תִּגְלַל נַפְשֵׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה. וְאֵין גָּשִׁיר
 בְּבֵית קְדוֹשֵׁי אָמֵן אָמֵן שֵׁם נוֹרָא:

אֲבָרְךָ אֵת שֵׁם יְהוָה. הַנֶּעֱלָם מִכֹּל נִמְצָא. וְאַתְּ חֲסִדוֹ
 כֹּל יָמֵי. עַל כֹּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה: גִּתָּן לָנוּ אֵת
 הַתְּוֹרָה. לְזִכְרוֹתֵינוּ רְצָה: וּמְרוֹב כֹּל הַטְּאֵתֵינוּ. נִתְּנָנוּ
 לְמִשְׁיחָה: מְשַׁלּוֹ בְּנוֹ אֵיבָנוּ. הֵן לְרִיב הֵן לְמַצָּה: שְׁפָרוּ
 כֹּל עֲצָמוֹתֵינוּ. כְּקִנְיָה הַרְצוּצָה. וְהֵאֵל בְּרוֹב חֲסִדָיו. פָּנִיו
 לְעַמּוֹ נִשְׂאָ. וּבְטוֹבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ בְּמְרוּצָה. עַמּוֹ
 אֵלֵיהֶוּ הַגְּבִיא לְקִיָּם אֵת הַמִּשְׁאָ. אֲבָרְךָ אֵת שֵׁם יְהוָה
 הַנֶּעֱלָם מִכֹּל נִמְצָא:

אֲבָרְךָ אֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲזָנֵי אַף לִילּוֹת יִסְרוּנֵי כְּלִיּוֹתֵי
 שׁוֹיִתֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד כִּי מִיָּמֵי בֶל אָמוּט: לְכֹן
 שְׂמַח לְבִי וְיִגַּל כְּבוֹדֵי אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁפֵן לְבִטָּח: כִּי לֹא תַעֲזוֹב
 נַפְשֵׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תַתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת: תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ
 חַיִּים שְׁבַע שְׂמָחוֹת אֵת כְּנִיָּה נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח: מִי יִתֵּן
 מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

ואחר כך אומרים יגדל אלהים חי כמו שכתוב בערבית :

בקשה לשבת

קָמַתִּי לְהַלֵּל לְשֵׁם הָאֵל הַנִּבְכָּד. שְׂעִיר כֹּל וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת. וְאָמַר לוֹ. בְּעוֹד בִּי הָלוֹ. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשָּׁבַת:

בְּרֵאשִׁית כָּל בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם. אֵשׁ וְאוֹר הָאָרֶץ וְהַמַּיִם
וְאָמַר יְהִי אוֹר. וַיְהִי אוֹר. בִּקְרָר וּצְהָרִים: וְאָמַר
וְגַם בְּרָא אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרִים. לְאוֹר עוֹלָם וּלְתוֹעֲלֹתוֹ הַחֹם
מְאִירִים. וְאָמַר לַהֲיוֹת. בְּהִמּוֹת וְחַיּוֹת. טְמָאִים גַּם
טְהוֹרִים:

דְּגָיִם וְעוֹפּוֹת וְכָל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה. וְגַם יָצַר אָדָם בְּצַלְמֵךְ
וּבְהִקְמָה. וְהִמְשִׁילוֹ עָלַי כָּלוֹ תוֹלָה אֶרֶץ עַל
בְּלִימָה:

וּבִשְׁבִיעֵי שַׁבַּת מִכָּל מְלֵאכֶתוֹ. אֲשֶׁר עָשָׂה לַהֲיוֹת הַכֹּל
מִמְשַׁלְתּוֹ. וּבְרַכּוֹ וְהִמְלִיכּוֹ. מִכָּל יוֹם נִבְרָךְ
אוֹתוֹ:

שַׁבַּת וְדִינֵיךְ נָתַן לָנוּ בְּמִרְהָ. וּבְהָרַסְתָּנוּ הַתּוֹרָה.
וְשַׁבַּת רִשְׁמוֹר. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. אָמַר לְאִמְרָה
טְהוֹרָה:

וְגַם אָסוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְלֵאכָה. וְהַעוֹשָׂה אֵין רוֹאֶה בָּהּ
בְּרָכָה. וְהַמְלַאכּוֹת הַמָּה עֲרוּכּוֹת. בְּדַת וּכְהִלָּה: וְאָמַר
אֶרֶץ בְּעֵינֵי מְלֵאכּוֹת חֶסֶד אֶחָת מִסְפָּרָם. כִּאֲשֶׁר צִוָּה וְאָמַר
נִשְׂא וְרָם. וְהַמְקַל הוּא יִסְקַל. כִּי מִיתָתוֹ הוּא
נָרָם:

לְקַרְאָתוֹ עוֹנֵג אָמַר הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה. בְּלִבּוֹשׁ נָאֶה
וּבִמְאֻכָּל וּשְׂתִיָּה. וְעוֹנֵג נַפְשׁוֹת. פִּירוּשׁ וְדַרְשׁוֹת.
לְלִמּוֹד תּוֹרָה. נִקְיָה:

וּבִכּוֹתָהּ תִּנְצְרֵנּוּ בְּבִבַת. וְאַחַר מוֹת תַּצִּילֵנוּ מִבַּת.
לְהַתְעַדָּן. בְּגוֹן עֲדוֹ. עוֹלָם שְׁלוֹ שַׁבַּת: וְאָמַר

יש נוהגים לומר אלו הפסוקים :

וְהִתְפַּלֵּל מְנַה וְתֹאמֶר עֲלֶיךָ לִבִּי בִיהוָה רַמָּה קִרְנֵי בִיהוָה
 רָחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי כִּי שִׂמְחֵתִי בִישׁוּעֹתֶיךָ : אִין
 קְרוֹשׁ בִּיהוָה כִּי אִין בְּלִתֶּךָ וְאִין צוּר בְּאַלְהֵינוּ : אַל תִּרְבוּ
 תִּדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אַל דַּעוֹת יְהוָה
 וְלוֹ גִתְּנֵנוּ עֲלֵילוֹת : קִשְׁת גִּבְרִים חֲתִים וּגְכָשָׁלִים אֲזוּרוּ
 חֵיל : שְׁבָעִים פִּלְחִם נִשְׁבְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה
 שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלֵלָה : יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד
 שָׁאוֹל וְיַעַל : יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִם :
 מְחִים מַעֲפֵר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֶכְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיכִים
 וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחִילֶם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם
 תִּבְלָל : רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמֹו כִּי לֹא
 בָּכַח וְגַבַר אִישׁ : יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עֲלֵיו בַּשָּׁמַיִם וְרַעַם
 יְהוָה יִדְוֶן אֶפְסֵי אֶרֶץ נוֹתָנוּ עֵזוֹ לְמַלְכֵנוּ וְרַם כֶּרֶן מִשִּׁיחוֹ :
 אֲתוּהִי בְּמָה רַבְרָבִין וְתִמְהוּהִי בְּמָה תִקְיִפִּין מַלְכוּתָהּ
 מַלְכוּת עֲלֵם וְשִׁלְטָנָה עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן
 מִרְעִיתֶךָ גֹּדְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדָר נִסְפֵר תִּהְלֵתֶךָ : עֲרַב
 וּבָקֵר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : בְּרֵן יַחַד
 פּוֹכְבֵי בָקֵר וְרִיעֵנוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מְרַבְבוֹת
 עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : וְאַנִּי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה
 לְאַלְהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי : כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה
 תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי : רִגְלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים
 אֲבָרְךָ יְהוָה :

דיני ברכת השחר ע"פ שלמות הלב.

(א) יִזְדַּרְךָ לַנְּקוּת גּוֹפוֹ קוֹדֵם חַפְלָה כְּדִי עֲלֵה חַסִּים חַפְלָתוֹ תּוֹעֵבָה : (ב) עוֹד יִזְדַּר
 כָּכָל עַתָּה שֶׁחַפְלָל אוֹ לִוְדָה ד'ת עֲלֵה יַעַב צִדִּיק אַחַד צִשְׁרוּ צִמְקוֹמוֹת
 סוֹכּוֹסִים עֲצוּבִים וְלֹא יִגְרוּד אַחַד רֹאשׁוֹ וְלֹא יַעַב צִמְכַעֲלוֹ וְאִם כִּגַּב צִדִּיעַד יִעוֹל יָדֵי
 עוֹד : (ג) אֵף אִם יָקוּם מוֹעֲטוֹ צִלִּילָה אִינֵן יִכּוֹל לְלוֹדֵר קוֹדֵם עִצְרֵךְ צִכַּח סוֹמֵר
 עַד וְאִם אֲנַחֵם כִּכְחוֹב צִצְרוֹת וְאִם אֲנַחֵם צִצְרוֹת כִּכְחוֹב וְאִם אֲנַחֵם כִּכְחוֹב
 Sph. Maach.

ללמוד: (ד) כשהביע זמן התפלה אינו רשאי לאדם לעשות דבר אם קודם לא התפלל
וגם לא יחלל וישתה כ"א לרמוזה: (ה) ישחלל להתפלל בזהב"נ עם הצבור שחפלה
צבור נשענת תמיד ואם אינו יכול לקום צאטמורת לאזורה צבור לפסוח יתפלל
בזהב"נ ואפילו ציחיד:

זמירות

כשאושר אלהי נשמה יכוין צלוצ אוחיות נשמה עם אוחיות עמו דהיימ אם הם
עמו אברהם. צחול יקדים אוחיות עמו לנשמה כזה אנבשרמהם. וצנצח יקדים
אוחיות נשמה לשמו כזה נאשבמרהם. וכן כל השמות:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה נשמה מאלילות. אתה בראתה

נפש וצריחה. אתה יצרתה רוח מיליה. אתה נפתתה בי

נשמה ונעטיה. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לשלה ממני

ולתחזרה בי לעתיד לבא. גל-זמן שהנשמה בקרבי מודה

אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שאתה הוא רבון

כל המעשים. אדון כל הנשמות. מושל בכל הפריות חי

וקים לעד:

ברוך אתה יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי

בינה להבחין בין יום ובין לילה

בא' אלהינו מלך העולם פוקח עורים

בא' אלהינו מלך העולם מתיר אסורים

בא' אלהינו מלך העולם זוקק גפופים

בא' אלהינו מלך העולם מלביש ערומים

בא' אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על הפנים

פירוש מלוקט

מהורה. כי נשמה עסור מולבס: אלה בראתה. נגד ג' צחיות נפש רוח נשמה אלה בראתה נגד
נפש כי הדם הוא הנפש כדכתיב ויצר אלהים את האדם: אלה ירסה. נגד רוח שנאמר
יוצר רוח בקרבי: אלה נשמה. נגד נשמה שנאמר וישם בלחי נשמה חיים: ואלה נשמה בקרבי.
שלא חלל אהנוק עד פה צח דכתיב: לעלה ונעמי. ליום המיתה: לעמוד לבא. לחסיה נשמה:
המחזר נשמות כו'. אני נותן לך הודאה עלוניה על ום שהחזרה צי נשמה ואני נאלצין בלמונס
עלימה שאלה נחיה הנחיים מאל"הר עד טק כל הדורות. ים מי שיהיה לזכרון עולם יש מי שיהיה למי
טולם עכ"ם בבורחן הגדולה ציה שחכיר וחדע כל נשמה ונשמה ליתן צנוק שלו אף שהגופים צבר נקצו
מכמה אלפים שנה. וכמה אלפים ורבעות גופים עד אין עסקר שחצערבו עלמוחיהם חלו עם אלו ואלהם
יתנך חכיר וחסבר עולם אל פלמו של כל בון וחסן בכל בון נשמה השיך לו. מי יוכל בצרוחין צום

שחרית

ב

בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם הַמְכִינֵן מִצְעָדֵי גִבּוֹר
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שְׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צְרָבִי
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם הַגּוֹתֵן לַיֶּעֶף כַּחַ
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שְׂרָא עֲשֵׂנִי גוֹי (סלמס אומרת גויה):
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שְׂלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד (סלמס אומרת
 שפחה)
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם שְׂלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (סלמס אומרת
 שְׁעֲשֵׂנִי בְּרִצּוֹן)
 בָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם הַמְעֲבִיר חֲבָלֵי שָׁנָה מֵעֵינֵינוּ
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעֵפֵינוּ

ולסר כך יכוין להכתיק חלונים פנימיים :

וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאֵל
 תְּבִיאֵנוּ לַיְדֵי חַטָּא. וְלֹא לַיְדֵי עֲבִירָה. וְלֹא לַיְדֵי נַסְיוֹן וְלֹא
 לַיְדֵי בְּזִיּוֹן. וְתַדְבִּיקֵנוּ מֵיֵצֵר הָרַע. וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטּוֹב.
 וְתַגְּנוּ לָאֱהָבָה לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל
 רֹאֵינוּ וּגְמַלְנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּצִּילֵנוּ
 הַיּוֹם. וּבְכֹל יוֹם יוֹם. מֵעֲזֵי פָּנִים. וּמַעֲזוֹת פָּנִים.
 מֵאֲדָם רָע. מֵאִשָּׁה רָעָה. מֵיֵצֵר רָע. מִחֶבֶר רָע. מִשְׂכָּן רָע.
 מִפְּנֵעַ רָע. מֵעֵין הָרַע. וּמִלְּשׁוֹן הָרַע. מִמַּלְשֵׁינוֹת. מֵעֲדוֹת
 שָׂקֶר. מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת. מֵעֲלִילָה. מִמִּיתָה מְשׁוּגָה.
 מִחֻלָּאִים רָעִים. מִמְּקָרִים רָעִים. מִדִּין קָשָׁה. וּמִבְּעַל הַיִּין
 קָשָׁה. בֵּין שְׂהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין בְּרִית. וּמִדִּינָה

שֶׁל גְּדוּנָם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה : וְהָעֶרֶב (י"ג סל"י
 זכ"ס הערב) נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ בְּלִנּוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ
 לְשִׁמְחָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ
 מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה : טוֹב אַתָּה וּמְטִיב לַמְּדֵי חֻקֶּיךָ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן וְאֶל-בָּנָיו
 לֵאמֹר כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם :
 וּבְרַכְּךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה וּפָנָיו אֲלֶיךָ וַיִּחַנְךָ : יִשְׂאֵל
 יְהוָה וּפָנָיו אֲלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֲבָרְכֶם :

הריני מקבל עלי מצות עשה שאמרה תורה ואהבתלרעד כמוד והריני אהב
 את כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי. והריני מוזמן פה שלי
 להתפלל לפני בוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 וּפְקַדְנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי
 קָדָם. וְזָכוֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקָּדְמוֹנִים אֲבֹרְהֶם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
 הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיזָה וְאֶת
 הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ. בְּגִתּוֹב
 בַּתּוֹרָתְךָ :

בראשית כ"ב וַיִּדְּבַר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְהָאֵלֹהִים נִפְקָה אֶת-
 אֲבֹרְהֶם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֹרְהֶם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי :
 וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחְזָקָה שְׂרֵר-אֶהְבֵּת אֶת-

יצחק ולד-לדך אל-ארץ המדינה והעלהו שם לעלה על אתר
 הקרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם בבקר ויחבש
 את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת-יצחק בנו ויבקע
 עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים:
 ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום
 מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמר
 ואני והנער נלכה עד-בה ונשתחוו ונשובה אליכם:
 ויקח אברהם את-עצי העלה וישם ער-יצחק בנו ויקח
 בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
 יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בנו ויאמר
 הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם
 אלהים יראה-לו השה לעלה בנו וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם
 את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-יצחק בנו ויטון
 שכשם שאברהם אביו עליו השלום בעל החסד עקד את יצחק בנו שהוא
 גבורה כך הקב"ה עוקד ויעקד למעלה כל שונאיו ואויבינו ומקטרינו מעלינו
 ומעל כל עמו ישראל וכן יהי רצון וישם אתו על-המזבח ממעל
 לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת
 וישחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים
 ויאמר אברהם: אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשחח
 ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
 ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנה את-יחידך ממני:
 וישא אברהם את-עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בפסבד
 בקרנו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה
 תחת בנו: ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה יראה
 אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
 א-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם-יהוה

כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֵי־
 אֶת־יְחִידָהּ: כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרַבְּהָ אֶת־זֶרְעֶךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׂ זֶרְעֶךָ
 אֶת שְׁעַר אֲבִיבִי: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ לְלִי גֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם אֶל־גְּעֵרֵיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּדוּ
 יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמֵי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם. בְּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ

אֶת פְּעֻסֶךָ. וַיִּגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ. וְתַתְּנֵהֵם עִמָּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְתִכְנַס לָנוּ לִפְנֵים
 מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ. מַעֲמֶיךָ.

וּמַעֲרֶיךָ. וּמֵאֲרָצֶיךָ. וּמִמַּחְלְתֶיךָ. וּקְיָם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת
 הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר:

וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת
 בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וַנֹּאמֶר וְאֶף גַּם זֹאת

בְּהִיוֹתְם בְּאֲרֶץ אֲבִיכֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלִתִּים לְכַלּוֹתֶם
 לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַנֹּאמֶר וּזְכַרְתִּי

לְהֶם בְּרִית רֵאשִׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לְהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וַנֹּאמֶר וְשִׁב

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשִׁב וּקְבַצְךָ מִבְּלַי הָעַמִּים
 אֲשֶׁר הִפְצִיָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: אִם יְהִיֶה גִדְּחָךְ בְּקִצֵּה

הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבְיָאָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרָשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וּיְרַשְׁתָּהּ

וְהִטִּיבְךָ וְהִרְבָּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וַנֹּאמֶר עַל יְדֵי לְבִיָּאָךְ
 יְהוָה חֲנֻנוּ לָךְ כִּינֻנוּ הָיָה זְרוּעַם לְבַקְרִים אֶף יִשׁוּעַתָּנוּ בְּעַת

צָרָה: וַנֹּאמֶר וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה וַיִּשְׁעַ: וַנֹּאמֶר
 בְּכָל צָרָתְךָ לֹא צָר וּמְלֹאךְ פְּנֵי הוֹשִׁיעַם בְּאַהֲבַתְךָ וּבְחַמְלַתְךָ

שחרית

ד

הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: יכוין לייג סדות
 ונאמר מי אר במודך אל. נושא עון רחום. ועובר על פשע וחנן.
 לשארית נחלתו אר. לא החזיק לעד אפו אפים. כי חפץ
 חסד הוא: ורב חסד. ישוב ירחמנו ואמת. יכבוש עונותינו ויצר
 חסד. ותשליך במצולות ים כל חטאתם לאלים. תתן אמת
 ליעקב נושא עון. חסד לאברהם ופשע. אשר נשבעת
 לאבותינו וחסאה. מימי קדם: ונקח. ונאמר והביאותים אל
 הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עלותיהם וזבחייהם לרצון
 על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: אלו
 דברים שאין להם שיעור הפאה והבפורים והראיון וגמילות
 חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם עושה אותם.
 אוכל מפירותיהם בעולם הזה. והקרן קיימת לו לעולם
 הבא. ואלו הן פבוד אב ואם. וגמילות חסדים. ובקור
 חולים. והקנסת אורחים. והשגמת בית הנקסט. והקבאת
 שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד
תורה כנגד כלם:

ס אורחים כחן מזמור ע"ז וכל ט"ט זו סודות הללו צטום הוא סתמכון נסחתי
 כגן עדן:

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: הולך תמים ופעל
 צדק ודבר אמת בלבו: לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה
 חרפה לא נשא על קרובו: נבזה בעיניו נמאס ואת ידאי יהוה יכבד נשבע
 לרעה ולא ימר: כספו לא נתן ב'שך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה גא
 י'וט לעולם:

לעולם יהא אדם ירא שמים בפתר כבגלוי ומודה על
 האמת ודובר אמת בלבו. וישבם ויאמר: רבון
 העוקמים ואדוני האדונים רא על צדקותינו אנחנו מפלים
 תחנונינו לפניך ביעל רחמיך הרבים. אדני שמעה. אדני
 סלחה. אדני תקשיבה ועשה. אל תאחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: מה אנו. מה חיינו. מה

חסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה פחננו. מה
 גבורתנו. מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 הלא כל הגבורים כאין לפניך. ואנשי השם בלא היו;
 וחכמים בבלי מדע. ונבונים בבלי השכל. כי רוב מעשינו
 תהו. וימי חיינו הכל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה
 אין כי הכל הכל. לבר הנשמה הפהורה שהיא עתידה
 לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים כאין נגדך.
 שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן
 אים כדק יטול: אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם
 אברהם. שנשבעת לו בחר המזריה זרע יצחק עקרבך
 שנעקד עד גבי המזבח עדת יעקב בנך בכורך שמהבתך
 שאהבת אותו. ומשמחתך ששמחת בו. קראת שמו
 ישראל וישרון:

לפניך אנחנו חייבים להודות לך. ולשבחך. ולפארך.
 ולרוממך. ולתן שיר שבח והודאה לשמך
 הגדול ותקיים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד.
 אשרנו מה טוב חלקנו. ומה נעים גורלנו. ומה יפה מאד
 ירושתנו. אשרנו בשאנו משכימין ומעריבין בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות. ומיוחדים שמך בכל יום תמיד ואמרים
 פעמים באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

כלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא אחר קודם שבראת העולם. ואתה הוא
 אחר לאחר שבראת העולם. אתה הוא אל
 בעולם הזה. ואתה הוא אל בעולם הבא. ואתה הוא
 ושנותיך לא יתמו. קדש שמך בעולמך על עם מקדשי

שְׁמָהּ. וּבִישׁוּעַתָּה תָרוּם וּתְנִיבֶינָה קַרְנֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב
לְמַעַן שְׁמָהּ: בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ (י"ב שְׁמָה) בְּרַבִּים:

(ויכון אחיה) אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.
אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעַדְךָ אֵין
אֱלֹהִים קִבְּץ נְפוּצוֹת קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. וְיִדְרֶה
וְיִדְעוּ כָל בְּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְךָ עֲלִיוֹן
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מִדָּה תַעֲשֶׂה וּמִדָּה
תַּפְעֵל: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם חַי וְקַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד בְּעֵבֶר שְׁמָךְ הַגָּדוֹל. הַגָּבוֹר. וְהַנּוֹרָא. שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ
וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יָדֶיךָ
צְפִינָה הַזֶּה קְאָמוּר. בְּעַת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְּצִי
אֶתְכֶם כִּי אֵתָן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה. בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה:

יְדִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם
עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ
אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. וְשִׁפְּנָה
בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַן הַתְּמִיד
שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבַּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַד יְדֵי
מִשָּׁה עֲבָדְךָ:

סדר העבודה

נחמיה טל סחר טככל יום זין זחול זין זקנת זין זר"ם טוטל ידו ויקלל אומיו
וּמְבוּרָה קודם וידבר ה' ויהי ויהלל לזמננו ז':

מראש מקדמי ארץ אתה יהוה אחר. ובששה ימים כל העולמי התחלת והשלמת
מחנות טלאכי לגדולתך בראת. ומאורי עשית בשמים קבעת. נפש חיה

ועוף ורגלים ובהמה עשית. ופירות ורשאים מן האדמה הצמחת. חיים וחסד עשית עם כל החיים ומרם עשיתם למו שולחן ערכת. מאוחר לכל אדם בעלם אלהים לעבודך יצרת. תמשילוהו במעשה ידיך תחת רגליו כל שתה. מצאצאיו בחרת באברהם זמננו עקרו את יעקב אחבת. מתוך בני ישראל לשרתך לך הלוים לקחת. אהרן וזרעו לכהן לך קרשת. מכל הארצות ציון למושב לך אויתה. ובבית קרשך ותפארתך שםך שכנת. משמור משמרתו כהנים ולוים יום ולילה לא יושבותו ושם נעשה לך זבח ומנחה כאשר אמרת. ובכזו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו ובכל יום נקריב קרבן התמיד שיכפר בעדינו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:
 כשאומר עולת תמיד יכוון להכניע הקליפה הנקראת תולע בני עולת כידוע ליהודי חן:

לסדר הקרבנות יכוין בשם אלהים שהם נקודות אה הכל והקטיר המזבח:

(במדבר כ"ח) וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחֵחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה בְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת־הַבָּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: יַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינֵי לְרִיחַ גִּיחֵחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְגַסְבוּ רְבִיעֵת הַהֵזֵן לַבָּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה

פירוש מלוקט

צו לשון זיכה. ואזכרה להם. לקבוע חובה לדורות: קרבני. זה הדם: לחמי. חלו חמורים הנקטרים; לאשי. הנחנין לאשי. להערכות האש שעל המזבח: ריח גיחוחי. ריח של נחת רוח לפני שמועתי ונעשה לרגלי: השמרו. להעמיד משמרת כהנים ולוים על גביהם בשלימות כל ישראל ולמנונו עוד שבעון צבור. נאמר כאן השמרו. ונאמר להלן והיה לכם למשמרת: צמועדו. צמועו בצורך וצמעדו חס' ששבת וצמועוהם; ואזכרה להם. אזכרה לצ"ד: שנים. ולא אזכרה שאין להם השלמותין אש עבר וזנו בעל קרבנו; ליום. שהיו נשמעים בגד היום: חמיר. בלי הפסק יום: אסוד. מובחר מיוחד שבעדו: בצורך. עד ד' שעות קרוי צורך: שמי. שאם לא הקריבו כגש בצורך צמירי ששאל לא יקריבו שערב: צין הערבים. משש שעות ולמעלה קרוי צין הערבים לדעתיו ומניי ששכר שני ערבים. עכאן קמכו לזמן מנחה גדולה ומנחה קטנה: ועשירית האיפה. מ"ג צילים וחומש צילה: קולת. מן הסעים: למנחה. מנחה נקבים: צלולה. רחיים ליבלל אין צילה ונעכנת: כחית. לא נאמר חלה לחלוט; רביעית הסין. שלשה רגלין: עולת חמיר. העשה בעולה העשויה צמר סיני שכל' זה באגונוט אגלדת ששעורם כלי: הסעים. צגי' הסעים העשוים שנתקנס צמר סיני היא זאת עולה מן המזבח; ויחזרו. יין; צקודת הסך. על המזבח יתקן ויבלע צו: שכר. יין המשכר שרט לזין ומנוט:

שחרית

בין הערבים כמנהגת הפקר וכנסנו תעשה אשה ריח ניתח ליהנה:

וכן וכך היתה עבודת התמיד בבית אלהינו. לפני עלות השחר כהני בית אב שבמקדש פשטו בגדי חול ירדו ושבלו ועלו ונסתפגו ולבשו בגדי כהונה סמוך לעלות השחר. בא הממונה ודפק עליהם והם פתחו לו. אמר להם בואו והפיסו מי תורם את המזבח. הפיסו זכה מי שזכה. קרא הכרוז עמדו כהנים לעבודה ולוים לרוכזן וישראל למעמד. מי שזכה לתרום את המזבח קרש דינו ורגליו. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח פנה הנחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות וירד. הניע לרצפה הפך פניו לצפון. הלך למזרח הכבש כעשר אמות צבר הנחלים על הרצפה רחוק מן הכבש שלשה מפרסם. ראו אחיו שיורד רצו מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם. נטלו המנפרות והצנורות ועלו לראש המזבח. וכל האברים והפדרים שלא נתאכלו כל הלילה סולקים אותן לצידי המזבח. החלו מעלין האפר על גבי התפוח החלו מעלין גורן לסדר המערכה. מי שתרם המזבה מסדר מערכה גדולה ובצידה מערכה שניה ושני נזירי עצים על מערכה גדולה ומחזירין האברים והפדרים שלא נתאכלו למערכה הציתה שתי מערכות באש וירדו ובאו ללשכת הנוית:

אמר להם הממונה בואו והפיסו. מי שוחט מי זורק מי מרשן מזבח הפנימי מי מרשן המנורה מי מעלה אברים לכבש. הפיסו זכה מי שזכה. הניע זמן השחיטה אמר להן צאו והביאו מלה מלשכת המלאים. הביאוהו וכנסו ללשכת הכלים הוציאו משם תשעים ושלשה כלי כסף וכלי זהב והשקו את התמיד מים ונקדוהו לאור האבוקות. מי שזכה בתמיד מושכו לבית המטבחים. ומי שזכה באברים הולכים אחריו מי שזכה בדישון מזבח הפנימי יבדישון המנורה היו מקדימין וארבע כלים בידם והכו ושני מפתחות. בא לו לפשפש הצפוני ופתחו ונכנס להתא ומתא להיכל ומחלך בהיכל עד השער הגדול ופתחו. מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ושני בידו הניע למזבח הניחו לפניו והיה חופן מרשן המזבח ונתן לתוכו ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והניחו ויצא. מי שזכה בדישון המנורה נכנס וכזו בידו בא ועמד על האבן שלפני המנורה שבה שלש מעלות אם מצא שתי נרות המורחיות דולקות מניחן ומדשן את השאר ואם מצאן שכבו מדשנן ומדליקן ואחר כך מרשן את השאר ומניח הכזו על מעלה שניה ויצא. עקרו את הטלה שחמו השובט בצפון וקבל המקבל את דמו בכלי שרת בצפון ובא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחת צפונית ועוד בא לו לקרן מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. שיירי המם היה שופך על יסוד דרומי. הפשיטו התמיד ונתחווהו והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש ומלחום וירדו ובאו ללשכת הנוית:

אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת. החלו קורין אהבת עולם ועשרת הברכות שמע והיה אם שמעו ויאמר וברכו נ' ברכות אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים אמר להם הדישים לקטורת בואו והפיסו. הפיסו זכה מי שזכה. וזכה כהן אחר במחתה. אמר להם הדישים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. הפיסו זכה מי שזכה. מי שזכה בקטורת נטל כוך מלא וגדוש קטורת. ואחר עשר סמנים היו בה ואלו הן הציר והצמור

הקרי עשה
אלהים לעני
בדת באר
הלוים לקח
איותה. ו
ם וליה ל
מלפניו י
נעשה למ
כמו שכתב
עלות כוונ
המנוחה
את-ה
הקרב
מקדו
בכשי
ההקב
עשה
לה בש
סיני ל
ש האד
וני תע

והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מיר וקציעה ושכולת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון חשעה בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק. מלח סדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת הירדן כל שהוא נתנו בתוך הכף ונטלו בידו. מי שזכה במזוזה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבה וחתה מנחלי מערכה שניה. ירד ועירן לתוך מחתה של זהב ונטלה בידו והלכו להם. הגיעו בין האולם ולמזבח נטל אחד את המגפרה וזרקה בין האולם ולמזבח שמעו את קולה ורצו ובאו כהנים להשתחוות ולוים לדבר בשיר החלו עולים במעלות האולם. נכנס מי שרשן מזבח הפנימי ונטל השני והשתחוה ויצא. נכנס מדישן המזורה והטיב שתי נרות ונטל הבו והשתחוה ויצא. נכנס מי שזכה במחתה צבר הנחלים על נבי המזבח וירדן בשולי המחתה והשתחוה ויצא. מי שזכה בקטורת נטל הבוק ונתן הכף לאוהבו אם נתפור לתוכו אוהבו ונתנו לו בחפניו והשתחוה ויצא. אמר לו הממונה הקטיר. הקטיר והשתחוה ויצא. נכנס כהן גדול השתחוה ויצא נכנסו אחיו כהנים השתחוה ויצאו. באו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה האברים מן הכבש למזבח אם רצה כהן גדול להקטיר עלה בכבש הושיטו לו האברים וסמך עליהן וזרקן ואם רצה הוא סומך ואחרים וזרקין. החלו אלו שעל מעלות האולם ומברכין ברכת כהנים ואומרים את השם ככתבו וידיהם נשואות על נבי ראשיהם וכהן גדול אין מנביה ידיו למעלה מן הציץ. הקטיר עשרון סולת מנחה בלולה בשמן והקטיר החביתין. נתנו לו יין לנסך. הסגן עומד על הקרן והסודרים בידו. ושני כהנים עומדים על שולחן החלבים ושתי חצוצרות בידם תקעו והרעו ותקעו. באו ועמדו אצל הממונה על הצלצל אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך הניף הסגן בסודרים הקיש זה בצלצל ותקעו אלו בחצוצרות ונגנו אלו בנבלים וכנורות ודברו הלויים בשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוה העם. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחוה. אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו :

נמדנכ כ"ס וביזם השת' שני כבש'ים ב' בני' שנה תמימ'ם ושני עשר' נים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על
 עלת התמיד ונסכה: עד כאן

אזל יוסר טוב סלא לאונרס ד' פסוקים אלו אלא קודם ויוסף:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
 קטורת הפמים בזמן שבת המקדש קים. באשר
 צוית אותם על יד משה נביאך בנתוב בתורתך:
 ויאמר יהוה אל משה קח לך פמים נמר וישחלת
 וחלבנה פמים ולבנה זכה פד בבר יהוה:

פירוש מלוקט

פמים פסוקים: ונאן לנודו רז"ל י"א פסוקים נאזכרו לנשה צמינו. ויעוט סופים פנים. נטק סהלא
 סלכנא. הכי חששה. סופים פתלא. לרבות עור כנו אלו. הכי עשרה. ולבנה הכי אסד

וְעִשִׂית אֶתְּהָ קְטֹרֶת לֶקֶח מַעֲשֵׂה רִוְקַת מִמֶּקֶה טָהוֹר קָדָשׁ׃
 וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶרֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֶהֱלֹ
 מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם׃
 (וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְבַּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם קָדָשׁ
 תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה׃) וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲלֵיו אֶהְרֵן קְטֹרֶת סַמִּים
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִישִׁיבוּ אֶת־הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה׃ וּבַהֲעֵלוֹת
 אֶהְרֵן אֶת־הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנֵי בְּשׂוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמְנֵה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 בְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה. מִנָּה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׂמֵדִים מְכֻנִּים בְּהֵן
 גְּדוֹל מְלֵא הַפְּנּוּי בְּיוֹם הַבְּפוּרִים. וּמִחֲזוּרָן לְמִכְתֶּשֶׁת
 בְּעֶרֶב יוֹם הַבְּפוּרִים גְּדִי לְכֶם מִצֹּת דָּקָה מִן הַדָּקָה׃
 וְאַחַד עֶשֶׂר סַמִּים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן. טוֹב וְיִשֵׁר לַמְנוּחַ הַסַּמִּים
 הָאֵלוֹ בְּאֵצְבַּע הַיָּמִי (א). וְהַצִּיפּוֹרִיק (ב). וְהַחֶלְבָּנָה (ג). וְהַחֶלְבֹנָה
 (ד) מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנֵה. מוֹד (ה). וְהַקִּצְעָה (ו). וְשִׁפְרֵת

פירוש מלוקט

שֶׁמֶר׃ וְכַחַּס צִהֵי' עַסְקוּ וְהַקְטוּרָה אֲשֶׁר הַעֲשֵׂה יֵשׁ צו י"ח חִיבוֹת כְּגוֹל י"ח קַמְוִנִים שְׁבַקְוֹרַת
 נֶעַף. בְּאֶלְסָמוֹ. וְהוּא הַלְרִי. וְנִקְרָא כֵן ע"שׁ שְׁנוֹעַף מֵעֵי הַקֶּקֶף. הוּא עֵץ הַאֲסַרְקָמוֹן׃ שְׁחֵלָה. הוּא
 הַלְמָרוֹן שׁוֹרֵשׁ צוֹטֵס חֶלֶק וְהַלְרִי כְּלָטוֹרִן׃ הַחֶלְבָּנָה. סִרְף עֵץ נִקְרָא גְּלַבְלָטוֹ שְׂרִיטוֹ רַע. נִלְטוּוִינו
 לַעֲרַבּוּ צִמְיֵי הַקְטוּרָה. כַּחַּס לְרַקַּף שׁוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל צִמְעִיחוּסוֹ. שִׁחֲזוּרָו צִמְעוּשָׁה ו' יִתְמו רִיחֵם לַעֲוֹד׃ לְצוֹטֵס
 הוּא כְּמוֹן סִרְף חֵילִן. שְׂרִיטוֹ הַטּוֹב נוֹרֵף׃ מוּוֹלַח. מוּעוֹרֵב יִשָּׁה. וְסַנְדַּל מְלַמַּח סוּוֹוִיחַ שׁוֹחֲמִין צֵה׃
 מוּמָה. מִנָּה לְכָל יוֹם סַסֵּס צִמְחִירָו וְסַסֵּס בֵּין הַעֲרָבִים׃ צֹאחֵל מוּעֵד. דֵּהִיכֵל. עַל מוּצַח הַסִּימִי׃ אֲשֶׁר
 אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה. לְדַבֵּר וּלְגַלוּ סִינָה. כְּעִיֵן סַח' כִּי צַעֵן אֲרָחָה (וְנֹא' וְהַקְטִיר ס"ס חֵלוֹה)׃ צַבּוּק
 צַבּוּק. סִלְקָוּו לְשֵׁי צַבּוּקִים. מִכָּאן לְמוֹד שְׁעִטִּיֵן וְחֲזוּרִין וְעִטִּיֵן׃ צִהֵיטִיֵן. נִיקְרִי צוּזִיֵן עַל
 מַעֲוִה. מִדָּסֵן סַחִלוֹס שְׁסַרְפּוֹ צִלְעָה. וְהִים מוּעִיֵן צִבֵּל צַקֵּר׃ סִירוֹס. סִירוֹסֵן שְׁעוֹן יִסְחִילוֹ מוּמָן
 צֵן סוֹלִיֵר צִלְעָה׃ וְצַסְעֵלוֹת. צַסְחֵלִיק׃

סַמִּים. כְּחִישָׁה וְסִיקוּן קַמְוִי הַקְטוּרָה וְעֲרוּבֵן יֵחַ׃ מִנָּה. הוּא דִּיכֵיל וְסִדִּיר מִשְׁקַל דִּרְסֵס וְסִלִּי.
 וְסִדִּרְסֵס מִשְׁקַל ס"ד שְׁעוֹרוֹת צִיּוּל וְדִרְסֵס הוּא דְרִיעַ לוּיע׃ כְּמוֹן׃ יִמֹחַ הַסִּנְהָ. צִבֵּל יוֹם
 סִיו וְקִעִיֵן (עַל מוּצַח הַחֵב צִנְהִיכֵל) מִנָּה אֲחֵר. הֵלִי צִמְחֵר וְחֵלִי בֵּין הַעֲרָבִים׃ וְסַלְסֵה מִחֵס אֵע"ס
 שְׁסַחֵן עַם שַׁחַס סַמִּים. מוּחִיֵן לְמַכְתֶּשֶׁה צִעִי' וְסוּחֵקן יִשָּׁה כִּדִּי שְׁחֵחַ דָּקָה עֵן סִדְקָה. לְהַכְּסִים
 לְשֵׁי וְלַסִּים. שְׁלִרְכָה שְׁחֵחַ דָּקָה יִזְחֵר מִשֵּׁל כֵּל הַסִּנְהָ. שְׁחֵחֵר קַעוּרַת סַמִּים דָּקָה׃ הַלְרִי וְסַלְסוֹן
 סַסְלִצָה וְסַלְצוּהָ. ס"ל צַבּוּק הַחֲמוּד׃ שְׁעִטִּים שְׁעִטִּים מִנָּה. כֵּל אֲחֵר מִדִּי קַמְוִים סַלְלוֹ סִיס
 שְׁעִטִּים מִנָּה׃ מוֹד. מִיִּחֵחַ. וְקִלְיִטָה. שׁוֹרֵשׁ עֵשֶׂב קָרוֹי קֵהָ צִכְסוֹת׃ שְׁבֹלַח. סַסִּיקוֹ׃ עֵד. שְׁסוֹס

שהרית

גַּרְדָּה (ח) וּכְרֹבֹם (ט). מְשַׁקֵּל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מִנָּה
הַקֶּשֶׁט (י) שְׁנַיִם עָשָׂר קְרוּפָה (י) שְׁלֹשָׁה. קַמְמוֹן (יא) תְּשֻׁעָה.
בוּרִית בְּרִשְׁיָה תְּשֻׁעָה קַבִּין. יֵין קַבְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא
וּקְבִין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קַבְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוּר
עִתִּיק. מִכָּה סְדוּמִית רֹבַע הַקֶּב. מַעְלָה עֲשׂוֹן בַּר שְׁהוּא.
רַבִּי נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אִף מִזַּבַּת הַיַּרְדֵּן בַּר שְׁהוּא. אִם
נֶתַן בְּהַדְבֵּשׁ פְּסָלָה וְאִם הִסְרָא אַחַת מִכָּל פְּמֻנְיָה חֵיב מִיתָה:
רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְרִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלֶּה שָׂרָף
הַנוֹטָף מַעְצֵי הַקָּמָף. בּוּרִית בְּרִשְׁיָה לְמָה הוּא בָּאת

פירוש מלוקט

דומה ליד של שגול: כרכוס. זעפראן: קושט. כך שמו: קלוסה. קליטה עץ גוסס: קמוון. לא נשמר
כ"ל מעט שגולס ולינו מלי: צוריס כרשיה. הוא עשב ששמו כך. ומלכנין וזוהבנין. או הוא
קרוץ מלכוס. וכרשיה. הוא עץ הנקוס שנעשה עס: קמוון השפה. מניס. זוס כשליס מנין טס"ס
מניס וכל המדום שטוגס מכלן וליך ליק מוקסיץ צושקל הקטורה שלין מחערנין עומס. ולין חלל
ללוצך חיקונו והסכרו. בוריה. מלשון צר לצב צבור סכין. ע"ש שסוף מוסר ומלמלח הצבדים מכלכוון:
יין (נקוד לירי. כי הוא דנוק): קפריסין. משקה חזק ועו דומה לין בחזקו נעשה משיי קפריסין:
סגוליס צבילן לנץ. כ"ס העיקר (עמו"ק) חוה שאלמו משני שסיא עוז: סאין סלחא. הוא ערס
סנה וקבין סלחא מזה חרקב וכקב הוא אחד משנה צסלח סלח וקב חרנעס לוגין וסלח שסס
צליס: סלחא. יראה שסנה חרומיס משני ששיי אדם לוומר צלשון רבו וכך שמועס: חירין. י"מ יין
לגן מלשון חיר וכל לגן עו חלל נוטס ללצוניה מעט ע"ד ירקק וחדעס ולינו רחוק חללי שכן
נקרא ע"ש מקוס הנקרא טורין שכתוב סוף ס' יחוקאל שסס גדל: סדומית. מלח הכשסס מצייר י"מ
הנלח שסיא יניס על קוס (וכסב סרצ"י וכן צב"ש שלינו מחערב צקטורה צמעסס שמונח חלל סיס
ללוצך חיקון הסמונין עס הצוריה ויק כ"י לסרוח צסס או שמו זסו שיעור הנלח שמוח פליס צעסס
הקטרה למ"ד שצריכס מלח כדרך כל הטולין וסיס לריך רובע למליחסס וכל השיעורין סלי"ע (צקיר
החמיד צ"י הסרסס ששיי לו קטוכות ככתוב ע"ש) וסס ח"ש חירוסלמי דק"ל ששיי עליו מיסס חס
הקרו וס"ל לצבשו כדעס סב"ס ויחל נמי דקסיי ליה צבדי מועלס עטן דדני ליה צבדל מיסס חבל
צלחם צב" סר"ו ז"ל משמוע שסנלח ס"ס ככס צפעוונס כלחד מקמוניס ולי זל"ל צעסיי דכ"ס
ל"ס דדני מלח כד"ל חקרא (חעי"ג זלח אידכר צחלמודח צדיח) וכי פליגי צעסלח. אי לריך
לחור ולמלח ס"ל חס קרה חמיי יוסר מוצרי ב"י וצ"ש חלל שעדיין ל"ע זל"ס ס"ס מנין סיכי
משכסס לס סו דחי לל כ"י דלח משיי רובע לקצ ונלח מידי צעסקלס דילמח מעוס דלינו צל צעסקל
כי חס צמלס לל חקסיי ליה וסעי"ג דנוסיף צמלחס ומיילח סכי סלי"ע סחלח נעשיי צעס"ס
מנין מכלל ס"י סקנין וססלר ב"ד שסס ענל מועלס עטן וכסס חירון חעי"ג שצכרס מרצין צמונח
לין חלין צמסנון מחסר עטין לסס משקל ידוס): רובע. רביעיח סקב צי"ע: מעלס עטן. כך נקרא
עשב ידוס מחערב ומעלס עטן הקטורה כעקל שלינו מוסחר. וועלס עטן ודחי סיס ככסס צקטורס
ומחערב צ: כסס. י"ל שסוף מין עשב העריס או וכי שדרכו ליגדל על שפס חירון ו"ל ססוף חלח אונרס
סנולח לק ע"ס מניס: דעס. כולל כל מניי מסיקס ב"ס דבוריס או על חמריס וכל השיירות ככלל:
צס וסקלס חפי' צביעי"ס צלמלח גם קודס שסמערב שסס ע"י כחיסס משל"כ שחור כל זנן ש"ל סמערב
נוטלו ולא פקלס צביעי"ס: וסס סקר. ס"יס יחר (חלל צמחקר לל סייי חלל על קמוניס ס"יס חלל
שסס סקר ח' מסיס וסכניסס כ"ג צי"ס לסיס חייב מוסס ציחס ריקניס (וחל ססיכל צלחסי"ס שח"ש

בְּדִי לְשִׁמּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן בְּדִי שֶׁתְּהָא נֶאֱחָה. יִין קָפְרִיסִין
לְמָה הוּא בָּא בְּדִי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן בְּדִי שֶׁתְּהָא
עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֶלְתָּא שְׂאִין מִכְנִיסִין מִי
רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אֹמֵר הֲדַק הֵיטִיב
הֵיטִיב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבִשְׁמַיִם. פְּטֻמָּה
לְחֻצָּאִין בְּשֶׁרְהָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶה הַגִּלְגַּל אִם בְּמִדְתָּהּ בְּשֶׁרְהָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חֶסֶד
אַחַת מִבָּל סַמְמָנִיהָ חֵיב מִתָּה :

תַּנְיָ בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הַיְתֵדָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנְיָ בַר קַפְרָא אֵלּוּ
הָיָה נִתָּן בָּהּ קָרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעֻמּוֹד

פירוש מלוקט

פ"ג דיומא) מש"כ בנכס א' ומש"כ הדברים שגלן להכניסה ולהקנה אינו חייב מיחה כ"ג צ"ב
וכ"ל דוקא בשתיקן אוחה ע"י ד"א חוקים ועזים שגמרה אוחה בנן בנזן שלקח מ"ד הסה י"ק וכן
תלם אסתרוקביס חסה מקום הסדומים. וזורים מכל עוקס חמורה של כרטינה צה"ג הוא דשעור וילא
בדיעבד שגין זברים הללו אמורים אלח ע"ד המוצנח אבל אם לא הקנה צרמייה וסרטייה כראוי לה
סרי לא נעשים כ"הכסה וקטורה זרה היא (ואם חקר ונעלה עשן עמ"ס סריע"ג צלח"ס פ"ג דיומא
ובמ"ק) וחייב עליה בזדאי אמנס ציטר לה קוננין כל עסן חייב בכל אופן:) רענ"ג לפסח צא הלרי
לא הטעם שהוא מריאק מורכב. אלא טרף של עין האפרקמון (באלאמון בלע"ז) שקוטפין צימוס
הסמה. ונועף ממנו טרף כעין גומח בלע"ז. והוא סרי: כדי שחסה. הלפורן גאה ויקור שמרויחאל
ע"י שיפס סרויח: ומניי שהוא עזה. כך היא הניכסא הכוסס. ואי"ק קאי' שהוא עז כניל ואין
לחוש אם הוא לפון נקבס. אחר שגין צו רוח חיים ונעלה גם בכחוב שמריה יסחו. וי"ג כדי שחסה
עזה. וקאי' אלפורן. והיא היא. דעעמא הוא נעסוס שהלפורן נעשים עזה ע"י סרייח צ"ק ספן:
מ"ר. כנשמעו שסס סריעין במ"ס לענין כה' וחי' לאו שחינה נעשים חרן למקדס. סיה ראו לשדות'
צסס. ומאחר שסס יפין לה. כי הלפורן שגמלחמין אוחה ציוהר. וזה כבודו ללגנה סיעב. וע"ר לל
נשאר צה כלום ולחינה צולענה מרס. כי הלפורן היא חלקה וקסס כסמה. ואין מענעס צלצוע. לכן ודאי
ומהראוי סיה לשדות אוחה ציפס לה. ח"ל מטעם שח"א לעשותה חרן למקדס: אומר המעונס לטוסק
סיעב סדק. סיכוחס דק דק. וי"א שהסוסק עלמו אומר סיעב סדק. כל זמן שסוסק צסמריק. לפ'
ססקול וסדיצור יפס לנשמיס. כסס שהוא רע ליוין. וכרחה טעמס שהיין יפס לו ההעלס והלניעווס.
כי היין צודר. וח"א חמרה אכספיה דערי שזור. לכן עוב לו השתיקס שכל יפסס חס טעמו צסרקוסו
ויצאוהו צסוד שכל ילא ויקור כמו כמו שסס נכנס יין ילא קוד. ונשמע סדצור. כך אם נכנס צדור
ילא יין ונעסס חוונן. מש"ל. צשמיס שכל ניחשו צסנע"י. אינס ומחפעל' ען הקול וסדיצור. חרצפ
ומחצבלי ע"י הנועס ונדוד. ענ"ס כשען חורק. ללוזיה של פלייעון כל זמן שמוכנס חן. ריחח דודק.
וכשמריקין אוחס נוחנס ריחח: טעמס לחלחין. שכל עסס מוננס אלח משקל קס"ד מני' צנח אסס.
צסרה. שלמי' ולרציע. חס טעמא: לא שמועו. חס היא צרסס: חס כמקדס. שלקס ככל קעוויס
כושקל סקלוצ. וחל"כ סקל. או שלקס חני משקלו על כל א' ופעמס ללחלחין צסרה: וחס חקר
אסס. מנח אסס ומכל מנייה ספיחס או סופיר צין צבולס צין סחל' לפי ערך. ססולס: חספ
לש"י או לנעמיס. שסכסן סיה חוסן מלח חלפי צי"אכ מלשחט מין של קעורס. לא לקס סכל שש"י

מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה
 אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקמיהו ממנו אשה ליהוה :
 וליהוה הישועה על עמך ברבך סלה : יהוה צבאות
 בשנו משגב לנו אלהי יעקב סדה : יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בה. יהוה הושיעה המלך יענגו ביום קראנו :
 וישענו יהוה אליך ונשובה חדיש ימינו בקדש : ושרבה
 ליהוה מנחת יודרה וירושלם גימי עולם וכלשנים
 בקדמניות :

בשנת יז נוספים לומר כל ימים השנה :

אבי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
 דאבא שאול. מערכה גדולה. קודמת למערכה
 שניה של קמורת. ומערכה שניה של קמרת. קודמת
 לקדור שני גזירי עצים. וסדור שני גזירי עצים. קודם
 לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי. קודם להטבת
 חמש גרות. והטבת חמש גרות. קודמת לדם התמיד
 ודם התמיד. קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות
 קודמת לקמרת. וקמרת קודמת לאברים. ואברים למנחה.
 ומנחה לחביתין. וחביתין לגסכין. וגסכין למיספין.
 ומיספין לבזיבין. ובזיבין לתמיד של בין הערבים. שנאמר

פירוש מלוקט

שמשאל בן קמחיה סמיס ידו מחוקק ד' קבין. לא סיי חופן חלה כזים או כספי חסי. ולא כל
 סמיטות חחס. לקוף ס' אי פ' סמיס. רבו חופן סמיס על ס' ח' וכו'. ולא סיי לריכ' לטסס חופס
 סנה. חלל כשו מחליטס ולא לחללץ חון קלחנר כי גס' הריס לא סיהס יכולת לסיס. חלל קרה
 לטסס : קורעו. חוס קטס סמיס טכטתיס חלו : מפי ריחס. הפוז חוקק. כטפסל סטסס
 קטס טיקטיס על סחס לפי ס'. מד סס פזרו ס' לפרס מטסס סקסס :

סדר קדו מערכס. סס קדו סגורס על כל יום : מטסל דמכס. קד מקובל סגורס נתי גני
 סטיס : חליב' (פיין ח'ל) ח'ל'ס. דחנר גס מטקס לסו : מטכס גולס. סול סטורס
 פליס ח'ערי' ודריס : מטכס טריס. טוטליס מטס גולס גמטס לטכיק לפוז ספירי ססל'
 ודריס : גריס בקטס מטס חוס על סמכס. סנל' וסנו פליס על סחס : דיקון. סקס ססן :
 סנל' : סמורס סטססל. סמכס סונג סו ססלס. לן סול קודס לסטס. סלץ מטגיץ על
 סנל' : לסכס סחס. סל דמקס סטסס גזיקס דס סטורס. מטס דכסי גזוקר גזוקר בספיו.
 לסרס סרס סלס סטסס לחי בקריס. וסוס סכס מטס ססלס רכין דלסלס נשו סני רובל דלסס
 לסי : לוח סטורי. חריקס : סחי כרוס. דכסי בספיו סכרוס חץ סמוס מטסיס : לקטורס.
 לסקטורס : לחריס. לסלורס לקטורס על חוס סטילון : לססס. מטס סכו על סיד. וטסיס.
 יסיס ל'ו סקטורס נבל יסי. וסרלץ יסי סמסס סטסס סס : סכיס. ין : סאזיו. סל סס יסי :

שחרית

ועד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה
השלם כל הקרבנות בלם :

ויעוד ויכון נשמות הקדש הוילאים ונר"ח ולא יזכרם צפה ויתן ריוח ונעט צן סמי
מצות עד כלות :

- (א) אָנָּא בָּכַח גְּדוּלַת יְמִינָה תַתִּיר צְרוּרָה : (אבנ"חץ)
- (ב) קָבַל רַנַּת עֲמֹה שְׁגָבְנוּ מִהֲרַנּוּ נֹרָא : (קרע'שמן)
- (ג) גָּא גְבוּר הַדְרָשִׁי יַחֲדָה בְּכַבַּת שְׁמָרִם : (נגד"כש)
- (ד) בְּרַכְסִם מִהֲרִים רַחֲמַם צְדָקְתָּךְ תַּמִּיד גְּמִלִם : (בטר'צנתג)
- (ה) חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב מוּבָדָה נִהַל עֲדָתָךְ : (חקב'מנע)
- (ו) יָחִיד גָּאָה לְעֲמֹה פְּנֵה זוּכְרֵי קִדְשְׁתָּךְ : (יגל'סוק)
- (ז) שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת : (שקרי'צית)

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כיו (יהוד) רבוז העולמים אמה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו. ולהקטיר לפניך בכל יום קטרת סמיים

וליהיות בהנים בעבודתם ולוים ברוכנם וישאל במעמדם.
ועתה בעונותינו חרב בית המקדש. ובטל התמיד. ואין
לנו יכולת לעשות חובותינו לפניך ואין לנו לא בהן בעבודתנו.
ולא לוי ברוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואמה אמת
וגשלמה פרים שפתינו :

לבן יהי רצון מלפניך יהודה אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא (זה) שים שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה
לפניך באלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדנו על
מעמדו : (במו' שנאמר וגשלמה פרים שפתינו) :

חקטרו קטורת חמים ודברו הלויים בשיר ותרצנו ותמחול לנו את כל חטאתנו
ותכפר לנו את כל פשעינו ותמנע מגפה מנחלתנו ואל תשים עלינו כל נגע

פירוש מלוקמ

בדין. שני זכרי זבובים. סמי ומחיס אלל לחם סמיים כל שנת. וסוף סלק נבוס : מליס סמיים
פל פולס סבוקי סמלס כו' עלל יסל דבר מלוסר למעיד על צן סמניס : סמליס. לטן סמלס :

Sph. Mach.

וכל מחלה ותשלח רפואה שלימה לחולי עמך ותאמר די לצרותינו ותצילנו
מכל מיני מורעניות המתרגשות לבא בעולם ותמלא כל משאלות לבנו לטובה
למען שמך :

וְנֹאמַר וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יַרְדֵּךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה לִפְנֵי יְהוָה :
וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹךְ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סְבִיב : וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעֵלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת .
וְלִאֲשֵׁם וְלַמְלוֹאִים . וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים :

יסתכל להציק מה טהור חומר כדי ללאח ידי חובת קריאה בכל יום נשנה וחלמוד
אשר צעזר זאת נחקקה וכן צרימח דרבי ישמעאל דבסוף :

אֵיזוהוּ מְקוֹמָן שָׁל זְבָחִים . קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן . פֶּר וְשְׁעִיר שָׁל יוֹם הַכֹּפָרִים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן . וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרֶת בְּצִפּוֹן . וְדָמָן טְעוֹן הַזֵּיה
עַל בֵּין הַפְּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב . מִתְּנָה
אַחַת מִהֶן מְעַבְּת . שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מְעַרְבֵי שָׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן . וְאִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֵב :

פְּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשְׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן .
וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרֶת בְּצִפּוֹן . וְדָמָן טְעוֹן הַזֵּיה
עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב . מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַבְּת .
שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שָׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן
וְאִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֵב . אֵלֹו וְאֵלֹו נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חַטָּאת הַצִּבּוֹר וְהַיְחִיד . אֵלֹו הֵן חַטָּאת הַצִּבּוֹר . שְׁעִירֵי
רִאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשָׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן .

פירוש מלוקט

אֵיזוהוּ מְקוֹמָן שָׁל זְבָחִים . כלומר איז מקומוהו ראויה לטעום בן סגולה של אנשים וסייט טחיתת
וקבלה זמן חריקתן ועוקם לכילה זבחים סהכלין . וטרישם סהרפין ולזב סכי עמרם סכי
וגן לכילתן וניי סס סהכלין אוחן כדעפרם ולזיל : קדשי קדשים . טעלות ועולות ואשמות . זבחי
טלמי לצבור : בלפון . מכותל סתנחם סלמוכי עד כוסל סעורם וסוה ס' אנה וסלי רוחם על ס'ו לסס
לזכך : פס וטעיר של יום סמוריס . סהזובים בלסחי עום : טעון . לטון לזכך : על זין סגדל .
פוער זין טבי זדי סלרין ומס : מעבבת . טלס סקר ס' מן לא כישר : טעיר ססס . טלרין ססס :
פריים סהרפס . סהזובים זרקדל ס' אלו . פריים וטעירים סהרפין : ואלו . פס וטעיר של יסאיכ :
אלו סן סהלם סליצור . טנחם סמו ערנרים : טעקס ו טעיר סהרפס סכר סכר סהזובים ז' : טעיר

שחרית

וקבול דמן בבלי שרת בצפון. ודמן טעון ארבע מתנות
על ארבע קרנות. ביצר עלה בכבש. ופנה לסוגב. וקא
לו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית
מערבית. מערבית דרומית. שיירי הדם היה שופך על
יסוד הדרומי. ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהונה
בכל מאכל. ליום ולילה עד חצות :

העלה קדש קדשים. שחיטתה בצפון וקבול דמה
בבלי שרת בצפון. ודמה טעון שתי מתנות
שהן ארבע. ומעונה הפשט ונתות. וכליל לאשים :
ובחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות. אשם
גזלות. אשם מעילות. אשם שפחה חרופה. אשם גזיר.
אשם מצורע. אשם תלוי. שחיטתן בצפון וקבול דמן
בבלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע.
ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל.
ליום ולילה עד חצות : התורה ואיל גזיר קדשים קלים
שחיטתן בכל מקום בעזרה. ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל.
ליום ולילה עד חצות : המזרם מהם ביוצא בהם אלא
שהמזרם נאכל לכהנים לנשיהם. ולבניהם. ולעבדיהם :

פירוש מלוקט

ראשי חמשים וכו'. נויקרא כ"ס וכ"ט : עלה זכבט. טהי זכרונ. ודוקא בחטאות לזד לזך לעלות
פ"ג הנוצח מפני שדעת ריבן על קרנות הנוצח טהי ונעולה חבל שחר קרנות דעס ניחן נחלי
גובה הנוצח ולמטה וסכין עווד על גב הרלפס :
לפנים מן הקלעים. זמטין טהס סיו קלעים. וזבית עולעים טיהס חומס הזכיס זנוקוס קלפים :
בכל מחכל. פי' זין לזון זין טלוקין או זנזוליס : ליום ולילה. יוס זיטחון וזיל
שלאסכרו עד טלוח :

העולה. נויקרא ח' : קדשי קדשים. ליפקל זיוול וזוועליס זס : טחי זחטוס חסן ארבע. שכל
חסת מלוקט לטיס כנון טוחון זחידוד זויח חקון ודסס זמחלקס לטיי לזדין : הפשט
ויחטוס וכי. סטעט עורס. וזחוס זכריס וכולס זכרפס ע"ג חלש זעל טחזס :
זכחי טלמי זכור. ככחי זעלרס זכחזכיס נויקרא כ"ס : חלש זזילוח. סחזכור זעזועס חסכין
זכוק סדר וקרא : חלש זעזילוח. סכזס מן חסקדס : חלש זעזעס זכרופס. זכח על
זשסס טלמיס זשסס וזלסיס זס סורק סעזופזל לעזד זכרי : חלש זזיר. זננוחל זעס : חלש סלוי.
ססס זכד זכריס סטיינץ על זזרו זכס. וסול זכסי נויקרא חלל חלש זעזילוח :

שְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וּדְמֵן
 מָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל
 אָדָם בְּכָל מֵאֵבֶל. לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד : הַמּוֹרֵם מֵהֶם
 בְּיֹצֵא בָהֶם. אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל לַכֹּהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם.
 וְלַבְּנֵיהֶם. וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח. קָדְשִׁים
 קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וּדְמֵן מָעוֹן מִתְנֶה אַחַת
 וּבִלְבַד שְׁחִיטָתָן בְּגִנְדַר הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאִכִּילָתָן. הַבְּכוֹר נֹאכֵל
 לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל
 מֵאֵבֶל. לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד : הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל אֶלֶּא
 בְּלִילָה. וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלֶּא עַד הַצּוֹת. וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלֶּא
 לַמְּנוּיָן. וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלֶּא צְלִי :

רְבִי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 גִּדְרִישֶׁת. ^א מִקַּל וְחֹמֶר. ^ב מִגְּזֵרָה שְׁוֵה. ^ג מִבְּנִין אֵב
 וְכַתוּב אֶחָד מִבְּנֵין אֵב וְשָׁנֵי כַתּוּבִים. ^ד מִקְּלָל וּפְרָט.
^ה מִפְּרָט וּכְלָל. ^ו קְלָל וּפְרָט וּכְלָל. אִי אֵתְנָה דָן אֶלֶּא

פירוש מלוקט

הַתּוֹרָה. זוֹקָרָא : אֵיל חַיִּי. עֲנִיבֵיז צִיּוֹם תַּגְלַחְתּוּ כַדְכַחֲצִי צַ' נֶשֶׁח : קִדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל
 קִרְבָּן מַעֲלֵה. בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. שְׁחִיטָתָן עֲנִיבֵיז לְמִן : בְּכָל הָעִיר. בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם : לְכָל
 אָדָם. לְזָרִים : הַמּוֹרֵם מֵהֶם. מִזֶּה וְשׁוֹק שֶׁנֶּחֱן לְכַתֵּן וּד' מִלּוֹת מִסְחָרִים וְחֵזֶה וְשׁוֹק וְזִבְעוֹ בְּשֶׁלֶם וְשֶׁלֶם
 עֲלֵה חֵזֶה וְרִקֵּק חֵזֶה וְקִרְבָּן כּוֹיִר : לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד. יוֹם שֶׁחֵשְׁבוּ וְלִילָה שֶׁלֹּא חֲסִיּוּ וְעִוְוָה
 עַד הַלֵּילָה וְלֹא עַד בְּכֻלָּל :

מַעֲשֵׂר. עֲנִיבֵיז בְּהֵנָה : כַּנְגַד הַיְסוּד עַל מַעֲשֵׂה. מְקוֹם עֵיט יְקוֹד חֲסִיּוּ לְאִפּוּקִי מִנְחָתִים דְּרוּמִים
 שְׁחִיטָתָן עַס קָוִד :

שְׁנֵי צִבְיִינָה. זֶה מִזֶּה אֶחָד מִשְׁעִיבֵיז חֹתֵן לְמִתָּן דְּרוּמִים : לְמַעֲוִי. לְחֹזֶם שְׁנֵי צִבְיִי דְמִי לְקִיסְתּוֹ :
 רְבִי יִשְׁמַעֵאל וְכו' עִקְוִי. עִנְיָ' עִנְיָ' בְּמִדְבַר יוֹצֵ' מ' יוֹד הֵלֵךְ חֲכֵלם ז' יוֹמִים קוֹ' לְשִׁכְיִים יוֹד יוֹמִים אֵלֶּא
 עִדִי לְצֵחַ מִן הַדִּין לְהִיּוֹם כַּדּוּן :

מִגְּזֵרָה שְׁוֵה. כֹּח' בְּיִסְרָחֵל וְלֹא חֲשִׁימוֹ קִרְחָם וְגו' דְבָרִים יוֹד ע' ח'. וְנֹאמַר בְּכַהֲנִים לֹא יִקְרְחוּ
 קִרְחָם וְגו' וְקִרְחָה כֹּח' מ' ח'. מִזֶּה לְהִלָּן כֵּל הַדָּשֵׁן אֵף כֵּחָן כֵּל הַדָּשֵׁן וְנֵה לְהִלָּן עַל
 עַם אֵף כֵּחָן עַל עַם :

מִבְּנֵין אֵב וְכַתּוּב חֵזֶה. כֹּח' בְּחַב הַמּוֹלֵם בְּעִוְוָה יוֹצֵ' ע' יוֹד אֵף חֵזֶה לְכָל נֶשֶׁח וְגו' וְלֹאמַר
 זֶה בְּנֵין אֵב לְכָל הַמּוֹעֲדִים :

בְּנֵין אֵב מִכֹּהֲנִים. נֹאמַר בְּנֵימִי חֵזֶה וְקִרְחָה כֹּח' מ' כ' חוֹ בְּנֵין וְגו'. וְכֹח' בְּנֵימִי בְּהֵנָה
 עִוְוָה וְגו' זוֹקָרָא כֹּח' מ' כֹּח' חֲזוֹ' לְכָל מְקוֹם שְׁחִיטָתָן מוֹלָאִים מוֹם קִרְחָה וְנִחְסִי עַלִי עוֹשֵׂי
 חֵזֶה וְנֵימִי בְּהֵנָה :

מִכְּלָל וּפְרָט. כֹּחֵיז זוֹקָרָא ח' מ' ב' חֵזֶה כִי יִקְרֵיז מִכֵּס קִרְבָּן לֵס' מִן בְּהֵנָה. זֶה כְּלָל. שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל בְּהֵנָה. מִן הַבְּקָר וּמִן הַחֵלֶן מִרְע. וְאִין בְּכָלֵל חֵזֶה מִזֶּה שְׁחִיטָתָן : מִשְׁרַע וְכָלֵל. כֹּחֵיז
 בְּהֵנָה אֵלֶּא בְּדָבָרִים כֹּח' מ' ב' כֵּן חֲטָעִה לְחִמּוּרוֹ וְלִשְׁמִלְחָתּוֹ מִרְע. לְכָל אֲחִיזָה חֲחִין כְּלָל. זֶה כְּלָל
 מוֹרֵם עַל מִרְע. וְהַשְׁמַח אֲחִיזָה עַל דְּבַר זָר : כְּלָל וּפְרָט וְכָלֵל. דְּכַחֲצִי בְּעִוְוָה כֹּח' מ' ב' עַל דְּבַר מִשְׁמַח

שחרית

יא

בְּעֵין הַפֶּרֶט. ז' מְבַלֵּל שֶׁהוּא צְרִיךְ לִפְרֹט. וּמִפְרֹט שֶׁהוּא
 צְרִיךְ לִכְלֹל. ח' וְכֹל דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל. וַיֵּצֵא מִן הַכֻּלָּל
 לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא. אֲלָא לְלַמֵּד עַל הַקֶּלֶר
 פֶּלֹו יֵצֵא. ט' וְכֹל דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל. וַיֵּצֵא לְמַעוֹן מַעוֹן
 אַחֵר שֶׁהוּא כְּעֵגִינוֹ. י' יֵצֵא לְהַקְלֹו וְלֹא לְהַחְמִיר. י"א וְכֹל דִּבְרֵי
 שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְמַעוֹן מַעוֹן אַחֵר שֶׁלֹא כְּעֵגִינוֹ יֵצֵא
 לְהַקְלֹו וְלְהַחְמִיר. י"ב וְכֹל דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל. וַיֵּצֵא לְיָדוֹן
 בְּדָבָר חֲדָשׁ. אִי אִתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֻלָּלוֹ. עַד שִׁיחְזִירוּנוּ
 הַקְּתוּב לְכֻלָּלוֹ בְּפִירוּשׁ. י"ג וְדָבָר הַלְּמִד מֵעֵגִינוֹ וְדָבָר הַקְּמִד
 מִסּוּפּוֹ. י"ד וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁין זֶה אֶת זֶה עַד
 שֶׁיָּבֵא הַקְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן חִימָא אָמַר הָיוּ עֹז בְּגִמְרָא וְקַל בְּנִשְׁרָא וְרַיָּן בְּצַבִּי וְגַבְדָּא
 בְּאֵרִי לְעִשׂוֹת רְצוֹן בְּבִידָא שֶׁבְּשִׁמְסִים. הוּא הָיָה אָמַר עֹז
 פְּנִים לְגִיְהֵנָם וּבִשְׁתַּת פְּנִים לְגַן עֵדֶן :

סירוש מלוקט

כלל לחייב שבוטה. על שוכ. פרט. על כל חכמה. חזר וכלל אי אהת קן אלא כפי הפרט. שם
 הפרט דבר המוטעל ובוטו מונון. אף כל דבר מוטעל ובוטו מונון: וכלל סטוח לרין לפרט ויהיה
 סטוח לרין לכלל. כתיב במדבר ג' ט' ו' סקול כל צבור זה כלל. זכר זה פרט. חס הפרט ויהיה
 דא"כ הייתי כולל גם סקבול וכן הכלל מולך דאלו כתיב הפרט סטוח זכר היינו מונוני
 אותם סטוח צבורים: דבר סטוח בכלל ואל. חא' צורקא כ' ט' ז' אשר ית מורשו לעולך עות יתם.
 ועולך בכלל שאר פועלות סט ואל: לא ללמד על עמלו ואל. לוונר סטוח צקקילה. אלא ללמד על
 כלם צקקילה: כל דבר סטוח בכלל ואל לטעון עטן אחר סטוח כענינו וכו'. נאמר צדדריס י"ב
 ט' ואשר יבא אל רעשו ציער וגו' וכה צגגסה בכלל רולת סוח ענא' צורקא כ"ז ט' כ"א וכה אדם
 יומה קסם. ואל וכה צגגג מן הכלל לטעון עטן אחר סטוח כענינו של וכה מודי זה סטוח
 חס סטוח: יאל להקל ולא להחמיר. שנילו צערי מוקלט: כל דבר סטוח בכלל ואל לטעון סק
 אחר סאל כענינו. חא' צעבר צערי ובצביעה יאל להפסי שמוח כ"א ט' ז' וכולי אמה סעצריס
 מן הכלל. ענא' צענוח כ"א ט' ז' לא חאל כלאה סעצריס. ואמה בכלל סיהס: עטון סאל כענינו.
 סעצבר חינו ואל לא צביעיס ולא צביעה סהצון ואמה יולאה צביעיס חלי' צחוק עט.
 סיי להקל לס יאלה ולסחמיר סהצונה מוקדס צע"כ: כל דבר סטוח בכלל ואל ליוון צדבר סיהס.
 חא' צבוחח זכר סיה צבנווח סקדסיס לא סחבל צורקא כ"ז ט' ז' י"א חס בכלל צין סטוחס. ואלס
 ענא' צביעיס חס סיהס חלונסה וברוסה עד סחיוצרו סחכונ. צפירוש ענא' צורקא כ"ז ט' ז' וכה כס
 לכללו. חס' סיהס חלונסה וברוסה עד סחיוצרו סחכונ. צפירוש ענא' צורקא כ"ז ט' ז' וכה כס
 ג' וסנה אל ביה צביע וגו': דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מקומו. חא' צבנה עבו איס סחחיו סטוח
 י"ז ט' כ"ע לאו דוקח סלא חיס מוקוונס. אלא לוד מענינו. סלא יאל מוקוונס חלמיס חס: חסי
 חכוביס סחכמיסין זה חס זה וכו'. חא' צבאשיס צבא חלמיס חס סטוחס וחס סחצין דסטוח
 עמיס סחלסה. ונא' צבאשיס צ' ט' ז' ציוס עטוח ס' חלמיס חצין וסמיס. דסטוח חצין סחלסה. גס
 סככוב סטליסי וסכריע צביעיס. ענא' צביעיס ח"ס ט' ז' יג קורא חני חליסס יענוד סידרי :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות רצונך
(ברכב שלם):

ואומר קדיש דרבנן:

ותגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה
ויצמח פורקניה. ויקרב משיהה. בתיכון וביומיכון ובחיי דכל
בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך
לעדם ולעלמי עלמא. יתברך. וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתקדר ויתעלה ויתחלל. שמה דקדשא בריך הוא לעלא מן כל
ברכתא שירתא השבתתא ונתמתא. ואמרו בעלמא ואמרו אמן:
על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
דעסקין באורתא קדשתא די בארתא הון די בכל אתר ואתר.
יהא לנא ולהון הנא וחסדא ורחמי מן קדם מרה שמיא וארעא
ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה ונוח והצלה. לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

דינים השייכים לזמירות.

- (א) יש לומר קדיש קודם הודו ואם אין עשרה יאמרו עד צורך שאמרו:ואי אמרו קדיש.
- (ב) אין להפסיק הרבה בין פרשת התנויד להודו דהשנה הזה נתקן על כי בתנויד של שחר היו אומרים מהודו עד ובגזיאי אל תרעו ובתנויד של בין הערבית ותיירו לה' עד והלל לה' ולכן אין להפסיק ב"ב צנתיס: (ג) לא יאמרו הזמירות צנרוכה כי אם צנחת והזמורה לנוי שאומר הזמירות צנחת את עומו יסא.
- (ד) לריך ליחן ריוח בין הדבקים צפוקי זמורה כונו צק"ס: (ה) אינו רשאי להסתכל על פה ואם שגורה תפלתו צפוי וזחר ולהזילא אחרים אף אם שגורה תפלתו צפוי אסור להסתכל על פה: (ו) האר"י ז"ל היה נוהג לומר הזמירות מותר הסודר ולא על פה וצנחת וצנכסע וכל פ' צטעמיו וזשנה צנגינה וציוס ע"ק היה מרים קולו וצטע יוחר ומחול צנעימה לכבוד שנה: (ז) מותר לענות אמן צפוקי זמורה אך מדברי האר"י ז"ל וצטע דצאומצע צ"ס אין לצננות אמן:
- (ח) אין לומר הזמירות צנרוכה ולא ידלג שום תיבה ולא יצליעם אלא יזילא מפוי כאלו מוכה זעבות. ד"נו]:

ז"ל טעמ"ם. הענין צנזמור הזה של הודו לה' הוא כאשר העלה דוד את הארון צלית' ח' מציה עובד ארום אל חלבו סקן צנה אז לשנה אושו לפני הארון צכל יום כו'. ויש מהכמינו ז"ל אומרי' ששיר זה הוא עשור ספרות צסעלוותם את הארון משה פלתיס. לכך חנו קורין אושו צכל יום ויש צכאן עשר למנוס כצד פשר סקירות. הודו. שירו אמרו כו' וזחר חלו העשרה יש עמי פסקים זרע יסאל עבדו

שחרית

יב

כל ה' אלהינו ואלו שני מקוים רומזים לדבוקים ישראל בשמו והוא ע"ד שאלו"ל חסם עשיהם אומי
שטינה חסם ואני אעשה אהבם העינה חסם אני לדודי ודודי לי: חסו זרע ישראל עניו והוא צדק צנו
ואהבנו בני יעקב במיריו גם אהבנו עבירים ויודעים אלהותו ונקבלים עלינו והוא יהוה אלהינו כו' עכ"ל:

הודו לוי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו
רו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו: התהללו בשם
אדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו:
זרע ישראל עבדו. בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטייו: זכרו לעולם בריתו. דבר צנה
לאלה דור: אשר ברת את אברהם. ושבעתו ליצחק.
ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה
אתן ארץ פנען. הבל נחלתכם. בהיותכם מתי מספר
במעט וגרים בה: ניתחלכו מגוי אל גוי. ומממלכה אל
עם אחר: לא הגיח לאיש לעשקם. ויובח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי. ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל
הארץ בשורו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את
גבורה. בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל
מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי צדק להסיר בפסוק כל
אלהי העמים אלילים. ימסיק מעט קודם שיאמר וה' היה שמים
עשה: הוד והדר לפניו. עזו וחדוה במקומו: הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועזו: הבו ליהוה כבוד

פירוש מלוקט

הודו כו'. ומזמר זה (עד והלל לה') דוד אמרו כשהעלה הארון עמים ארום אל אהלנו וקצבו לאומנו
ככל יום לפני הארון: שירו. צפה: זמרו. ככלי: לו. מה שהשירו וחזנו ימים לה': שישו.
ואם תשימו ימי' צכל נפלאותיו: שההללו. התפללו להיוחסם נקראים על עם קדשו: צמס קדשו. צממו
קדוש: ועזו. ומקדש זכרו נקראו עזו: זרע. לוי אני מלוה שימכור לזרע ישראל כו': אלף דור. ככח
שוור סברים וסחקי גוי' לאלף דור. וימי דקאי על הסורה שהקע"ד ישראל כו': אלף דור. ככח
דוכוה בסקרו הגדול: לאמר לה. לכל אחד ואחד אשר כן: חבל. חלק: צסוחסם עמי מקטר. מעט
חז טבע להם להח להם את ארץ כנען וזה דבר גדול: וגרים בה. גם זה המעט לא היו יושבים צס
אלא גרים בה דכתיב הוא חזרו אשר גר עם אברהם וימקו. וחס"י גרים חושבים לא היו. אלה:
ויחלכו מגוי אל גוי. אברהם הלך למצרים ולגבר וכן יצחק וכן יעקב היה צדים לכן: ויובח עליהם
עלבים. טרעה ואציוולך: אל חגעו במשיחי. כן לוח להם הקצב: עמימי. כל עמימי הוא לטון טרכס
עזובם: כל הארץ. כל אומי הארץ: אלילים. אהם וססו: הנו. חנו ומה ימנו לו ושימס כבוד ופחו:

שמו. שאו מנחה ובאו לפניו. השתחוו ליהוה בהדרת
 קדש: חילו מלפניו כל הארץ. אף תבון תבל כל תמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהוה מלך:
 ירעם הים ומלוואו. יעלץ השדה וכל אשר בו: או יתנגו
 עצי היער. מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו
 ליהוה כי טוב. כי לעולם חסדו: ^{ד"פ סודו} ואמרו הושיענו
 אלהי ישענו. וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם
 קדשך. להשתבח בתהלתך: ברוד יהוה אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם אמן. והלל
 ליהוה: רוממו יהוה אלהינו. והשתחוו להם רגליו קדוש
 הוא: רוממו יהוה אלהינו. והשתחוו להר קדשו. כי
 קדוש יי אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אמה יהוה לא
 תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר
 רחמיך יהוה וחסדך. כי מעולם הבה: תנו עז לאלהים
 על ישראל גאותו ועוזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשך
 אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוד אלהים:

כיון לעשרה הווי מלכות שהקצ"ה יקום דעם:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ
 השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך
 ברבך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב

סירוש מלוקט

ירעם הים ומלוואו. כל צריות עמים: סופיע. הסגלה: הנשא שופט הארץ. סירות כשעבר הקצ"ה סוף
 עמסא ומהרומם: לה' הישועה. פי' על הקצ"ה להשיע את ישראל: פי' לצלות עמנו. צעו"ה: ומעב
 לנו. צעו"ה: עזרנו. צעו"ה. ומגינו. צעו"ה: יי חסדך ה' עלינו ונו'. הראנו ה' חסדך ונו'. הס
 ס"ה עושה עמנו שני מיני חסדים. חסד אחד הוא שאינו נודע לנו והס נקיים נסחרים שעליהם נאמר
 לעושה נפלות בזולת לבנו. ואנחנו רז"ל אין צביל הנס נוכי בנקו. ואלו הס עלינו. אצל לא לנו.
 כלומר לא נבלים לנו. הראנו ה' חסדך. הס הנקיים יבגל" המורכב"ז זכו שאנר חסן לנו. (עכ"ל
 עמ"ס): וצדנו לנשן חסדך. אף אם אין לנו ראוים. ויש לנו סחסון מה לבקש כך כי הלא אנשים:
 אנשי ה' חסדך בו'. אינו מעלך ואלו מלכים ודי בכל עשלה. ולום: חסדך סד. לשאלו כל חסדך
 ומאגלואו. לכן יש לנו פי"ס לבקש:

מלה : יהוה צבאות אשרי אדם במטה בך : יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפשנו חבתה ליהוה
 עזרנו ומגננו הוא : בי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטיחנו : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך : הראנו
 יהוה חסדך וישעך תתן לנו : קומה מלע עזרתה לנו
 ופדנו למען חסדך : אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
 מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם ששכח לו
 אשרי העם שיהנה אלקיו : ואני בחסדך בטחתני יגל לבי
 בישועתך אשרוה ליהוה כי גמל עלי :

(ו) ארוממך כתר יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי :
 חכמה יהנה אלהי שועתי אלקי ותרפאני :
 בינה יהוה העלית מן שאול נפשי חייטני מירדי בור :
 ופרו חסד ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רנע באפו
 חיים ברצונו בערב ילין בכי ולפקר רנה : ואני אמרתי
 בשלוי כל אמוט לעולם : גבוה יהוה ברצונך העמדת
 להררי עז הסתרף פניך הייתי גבהל : אלקי תפארת יהוה
 אקרא ואל נצח יהוה אתחנן : מה בצע בדמי בדרתי א

פירוש מלוקט

דליתני, רווננתי וזכרנתי. אם היה לאדם חיות סולי ר"ל או חיות מולי ר"ל צ"ב ונכתשו יסן ככל
 שנה לספ"י צו"ל (א"י נוחן לך יח"ש הודלם על אז ששלמה רבואס כו') : מן שחול. אם נוסף
 לך שודלם עוונתם על שנתה חלקי וגורלי בצורלך הקדוש להצדק באלהותך. וצוה העליה מן שחול נמס' ו
 כי רנע בשלו כו'. אף צוהוה רנע שכעס סק"ס י"ש לכס להודות : חיים צלנונו. שרנון הקב"ה להסיר
 לכס חיים נלחיים וז"ל לצוה לעוה"ב אלה ע"י יסודין לך כעס הש"ס על הדיקים צוהו"ל שחול כמו
 רנע לפני עולם הנה : צער כו'. צוהו"ל שזוהה לערב ילין בני : ולצדק. אבל לעוה"ב שזוהה לצדק
 יהיה רנע : בשלוי. בשלוות הייתי חושב לא חנוט לעולם ; אך עשה א"י רואה שאין הדבר צדשוה לך
 צדשוהק : ס' צלנווק. כשהיית מרוול לי : שזוהה להסיר. ולגדולתי חיים צה שזוהה. וכאשר סקתם
 סניך. צעבור עווי : חיים צהל. וחזר מהסרות הצלות עני : אליך ס' אקרא כו'. שלא חנוט קודם
 חזני ולא חסד חזני ולא חסד חנוט קדוש השכחתי קודם חנוט. כי צוהו"ל כל חסד חלחנו חנוט ונשכח
 חוסך יסודך כל חסד לפי שכלו צבורו צהיים : מה צלע צדמי. חס חנוטל חיים לך כשוהק דעי צדמי
 כו'. כי כשהחסד חס לעשר (היודך עשר כו' אך שזוהה ס' חשדי) להחיותו וזו נוסד לך. ועוד צדמי
 ס' חס חוזר לי. לעשות חשדיה יוד"ה ס' הכל רבוה פעמים : פהכס חשדי י"ו חסס חס"י חשדי

שְׁהַת הַיּוֹדֵד עִפְדַּת תִּנְיִיר אֲמַתָּה : שְׁמַע הוּד יְהוָה וְחַנְנֵי
 יִסוּד יִהְיוּוֹהוּ הָיָה עֹזֵר לִי : הִפְכַּת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי
 פִּתְחַת שָׁקִי וְתִאֲזַנְנֵי שְׁמַחָה : לְמַעַן יִזְמְרֶדָה כְּבוֹד וְלֹא
 יִדַּם מַלְכוּת יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְדָה :

כפי כתבי האר"י ז"ל אין חוננים לדוד זרכי :

(קג) לְדָוִד בְּרַכֵּי אֶת יְהוָה וְכָל קְרִבֵי אֶת שֵׁם
 קְדָשׁוֹ : בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה וְאֵל תִּשְׁבַּחֵי כָּל
 גְּמוּלָיו : הִסְרַח לְכָל עֹנְכֵי הַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל
 מִשַּׁחַת חַיִּיכֵי הַמַּעֲמָרֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים : הַמְשַׁבֵּעַ בַּטּוֹב
 עֲדִידָה תִּתְחַדֵּשׁ בְּנִשְׁרָה נְעוּרֵיכֵי : עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה
 וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים : יוֹדֵיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלִילוֹתָיו : רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד : לֹא
 לְגַצַּח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוּר : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ
 וְלֹא כְעֹנוּתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ : כִּי כִגְבַהַ שְׁמִים עַל הָאָרֶץ
 גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יִרְאָיו : בְּרַחֵק מִזְרַח מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמְּנוֹ
 אֶת פְּשָׁעֵינוּ : בְּרַחֵם אֵב עַד בְּנִים רַחֵם יְהוָה עַל יִרְאָיו :
 כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עִפְרָ אֲנַחְנוּ : אֲנוֹשׁ בְּחָצִיר
 יָמָיו בְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶן יִצְיָן : כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינָנוּ
 וְלֹא יִבְרָנוּ עוֹד מִחַוְמוֹ : וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצַדִּיקוֹתָיו לְבְנֵי בְנִים : לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹזְכְּרֵי
 פִּקְדוֹתָיו לְעֲשׂוֹתָם : יְהוָה בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה : בְּרַכּוּ יְהוָה מְלֹאכֵינוּ גְבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל דְּבָרוֹ : בְּרַכּוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשֻׁרְתָיו עֲשֵׂי רִצּוֹנוֹ :

פירוש מלוקט

אשר נחתי על עממי בעבור סגולתו והלכתי בתרם לזכותו ועליו : ותחזורי שמחה. לזם גם עתה תנני :
 לזכותי. בעבור זה : חונן כבוד. יונק ויטחנם לזכותי הנשנה חמדי : ולא ידום. ולא יטחוק מלשבע
 יסוד : עולם ארך. לני ענקל עלי בקבל' אנוחית סטטבט וטרם לך ימ' ש' לני ובני כל שיוחית

בְּרַכּוֹ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלָתוֹ בְּרַכֵּי נַפְשִׁי
אֵת יְהוָה :

צייני תשובה לוונרים ה' הוא האלהים ז"פ ואחכ"א ה' מלך ז"פ כמו בכל הסנס
וננסג האר"י ז"ל לעמוד על רגליו אף אם הוא צתוך הזנירות וכן וננסג :

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

יְהוָה מֶלֶךְ סוֹס יְהוָה מֶלֶךְ סוֹס יְהוָה יְמַלֵּךְ יְהוָה יְמַלֵּךְ יְהוָה יְמַלֵּךְ יְהוָה
יְהוָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד ע"ב מְעוֹמֵר : הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וּמְבַצְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לִשְׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלֻתָּךְ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אֲמֵן הַלְלוּהָ : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלַּל
יְהוָה הַלְלוּהָ :

יש נוסגים לאוונרו צצנת כלבד :

(יט) לְמַנְצַח מוֹמֵר לְרוֹד : הַשְּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל.
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לַיּוֹם יִבְרַע
אָמַר. וְלִילָה לְלִילָה יְהוָה דָּעַת : אֵין אוֹמֵר וְאֵין דְּבָרִים.
כָּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תֵּבֵל
מְלִיָּהֶם. לִשְׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֵם : וְהוּא כְּחֵתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ
יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרֶח : מְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ
עַל קְצוֹתֵם. וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ : תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה.
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲדוּת יְהוָה נְאֻמָּה מַחְבִּימַת פִּתִּי : פְּקוּדֵי

פירוש מלוקט

השמים מספרים כבוד אל. המסורכ עלונו מיכס אם הדבר. אין לוונר ואין דברי אינס מדברי
עם הדברות. אלא מחוך שכלל הארץ ילא קום ועליו לבריות מחוך כך ומספרי הדבר
כבוד אל ומונים ומצרכים על המאורות : ונעשה ידיו מניד הקיץ. הסוכנים ועולות עסם מפשט
ידו של סקצ"ה אשר הם עס בקיץ השמים ומשם נבדיל כבודו : יציע. מלשון נבדונו מים. כלושי
מאורו האונר לא יסקוק לכל ימים הולך ונובע מיום אל יום : ימוס. לשון הדגס : בכל הארץ
לא קום. קו השמים עסם נוחמים על פני כל הארץ ונחמה כן : ובקלס תכל מליסם. שהכל מדברי
צטלחות עסם רוחים : לעמש עס. סקצ"ה : אהל צהס. צמוים. מכלן שהשגס נחון בחוך חיקו :
יזלא מנחשו. בכל צוקר : ותקופתו על קלותס. סקסס סבובו מקלס אל קלס : ואין נסחר ממחשו.
אלמלא נחן בקיץ סתמון לא היס ארס סקסר עשיו עשיו חעיונותו. שחנה ולכנס צרקיע שבי
שעס ה' העיפס. גם היס מליסס כעמש כמו סלמטר צקק העיני מליסס עיניס : עשעס

יְהוָה יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְּחֵי לֵב. מַצֵּנֶת יְהוָה בְּרַחַם מְאִירֵת עֵינַיִם;
 יִרְאֵת יְהוָה מְהֻרָּה עֹמֶדֶת לְעַד. מְשַׁפְּמֵי יְהוָה אֲמַת
 צְדָקוֹ יַחְדּוּ; הַנְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפָּז רָב. וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
 וּנְפֶת צֹפִים; גַּם עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם עֲקֵב רָב;
 שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתוֹת נִקְנִי; גַּם מִזִּידִים חֲשָׁף עֲבָדָה
 אֲדַר יִמְשְׁלוּ בִי. אִזְ אַתֶּם וּגְנַתִי מִפֶּשַׁע רָב; יְהוִי לְרָצוֹן
 אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן רַבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי;

צלוס גדליה חומר :

לְמַנְצֵחַ בְּגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ
 סֵלָה : לְדַעַת בְּאַרְצָךָ דְרָבָךָ בְּכֹל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתְךָ : יוֹדֵךָ עֲפִים
 אֱלֹהִים יוֹדֵךָ עֲפִים בָּקָם : יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאֲמִים בִּי תִשְׁפֹּט עֲפִים
 מִיִּשׁוֹר וּלְאֲמִים בְּאַרְצָךָ תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדֵךָ עֲפִים אֱלֹהִים יוֹדֵךָ עֲפִים
 כָּלָם : אֲרֵץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֲרֶץ :

ואס"כ חומר צדוק טאמר :

(לג) רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה : הוֹדוּ
 לַיהוָה בְּכִנּוֹר. בְּגִבֹר עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ; שִׁירוֹלוֹ
 שִׁיר חֲדָשׁ. הִיטִיבוּ גִגֵּן בְּתוֹרְעָה; בִּי יִשָּׁר דְּבַר־יהוָה וְכֹל־
 מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה; אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה
 הָאָרֶץ; בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיו בְּרַצְבָּאָם ;

פירוש מלוקט

משיבחו מדרכי מופת לדרכי חיים עדות ה' נאמנה. כאלמנה היא לנעוה צלומים : מחכימת פיה.
 נוספת חכמה לפתאים : צרה. מלחמה : ונופת לופים. ומתק לופים : צמחם מקב רב. חכמים צמחיית
 צביל רב עובד אשר נפח : עקב. כמו צביל : עבירות מי צין. אפי חכמים צמח צמח אי חשטר להסיר
 חלה אשבה צמח : וחסה נקני ונקמרות טמחור עומי ולא יעמי צמחי צמח : גם חכמים. מן הדורות
 צמח השמים כתב צמח ק' עשרה מלמרות ח"ל. הם יכר הרע מחטם צמח עמט. והלחם חוטא חלחלו.
 צלום וקופו צלון. ע"כ חמר עבירות מי צין מוהות הטבע מקולקל צמחקה של חוה למיכח שמים
 זו מלחמי ונקמרות נקני חף צמחט נקמות חוהי מפינס הנקמרות כעמס חסר חסמיר פני. גם
 חכמים הממחיים והדורות כעמס קוכה קטיגור חמד חשון ענדק אל יעמלו צי למעוה עוד פכ"ל :
 לא חיסם חס"י חמיי. (כי החוטא הוא צמל חוס) : יס"ז לרלון. כיון חמיי צמחלה יעמל חסאל
 שיקבל חמלחו : וסגיון לבי. כי דברים רבים יחטבו חמד צלנו ולא יכין לדבר כן צמחיו :
 צמל עמור. של עשר חיי חמייח : עיר חמד. חמדו לו עיר חמיר כי חמייח וחכיל לא חמחמל
 חמט ח"כ : ככל. כוחל. כי יי חיק נבויים על חמייח צמחום חכור : צמחורות חמור.

בגם בַּגֹּד מִי הַיָּם. נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִרְאוּ מִיְהוָה
 כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל־יִשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם הִנְיָא מִחֲשֻׁבוֹת
 עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מִחֲשֻׁבוֹת לְבוֹ לְדָר
 וָדָר: אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו. הָעַם בָּחַר לְנַחֲלַת
 לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה. רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם:
 מִמִּכּוֹן־שִׁבְתוֹ הַשְׁגִּיחַ. אֵל כָּל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיוֹצֵר יַחַד
 לְבָם הַמִּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמִּקְדָּה נוֹשַׁע בְּרַב־
 הַל. גְּבוּר לֹא־יִנְצַל בְּרַב־כַּח: שִׁקֵּר הַפֹּסֵם לְתַשׁוּעָה
 וּבְרַב חִילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאוּ. לְמַיְחָלִים
 לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּדְחִיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשֵׁנוּ
 חֲקַתָּה לִיהוָה. עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ. כִּי
 בְּשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְּשַׁחֲנוֹ: יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר
 יַחֲלֵנוּ לְךָ:

(לו) לְךָ רָד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעְמוֹ לְפָנַי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּנְרָשְׁהוּ
 וַיִּלְךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת. תָּמִיד
 תִּהְלֹתוּ בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי. יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ:
 בְּהִלּוֹ לִיהוָה אֲתִי. וַנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ: דְּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה
 יַעֲנֵנִי. וּמִכָּל מַגּוּרֹתַי הַצִּילֵנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרּוּ. וּפְגִיחָם
 אֵל יַחֲפְרוּ: זֶה עֲנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע. וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעֵנוּ:
 הִנֵּה מִלֶּאֲדָ יְהוָה סָבִיב לִירְאוֹ וַיַּחֲלֵצֵם: טַעְמוֹ וַרְאוּ כִּי

פירוש מלוקט

ספאין עומד עליהם הם מוכנים ונחמים צוללי: הענין. הענין. לפי שחזק סוילר לבם
 יחד זה כח אים לא נכדף אף הוא ענין אל כל הענינים: עזרנו וענינו הוא. לפי שחכינו לו.
 כי לא יעזבו קוץ: ישי ספק. לסוף לבנו בצעקתן: כאלשר יסלמו לך. שחזרנו בחסדך בצעקת
 שחזרת. שלא ישוב לבנו בצרכו:
 בשגותו אם טעמו. טענה דברו וטעמו ועשה עלמו טעום: אביעלך. הוא אביעם ערך גם והכינה
 סיס אביעלך: אברכס אה ס' בכל עת תמיד שחזרו חסדו. ריל אף שחזר ענין אה ס'
 בכל עת בלי שגות רבש. אה'ס לא גמרה' אה' סהלס אהס צעלמות וחסלותו חסו ס' סהלסו
 לסוף יחד ולא אמר שחזרו. אלא כלומר אה' סהלס אהס וחסלותו עדין הוא צמי (שפס'ס):
 ע' סהלסו נפשי. ממשאר אה וחסלל ע' לי סתקו כזס לסתוים ולסגן: יעזבו ענינים. נחללך
 שפס'ס לי. סהד עסללי עינו חוסס ויעזמו: ענינים. עזוכליס: עזוכליס. לסוף סהד: סכינו סללי.

טוב יהוה. אשרי הגבר יחסה בו : וראו את יהוה קדשיו.
 כי אין מחסור ליראיו : בפירים רשו ורעבו. ודרשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לכו בגנים שמעו לי. וראת יהוה
 אלמדכם : מי האיש החפץ חיים. אהב ימים לראות
 טוב : נצור לשונה מרע. וישפתיה מדבר מרמה : סוד
 מרע ועשה טוב. בקש שלום ורדפהו : עיני יהוה אר
 צדיקים. ואזניו אל שועתם : פני יהוה בעשי רע. להכרית
 מארץ זכרם : צעקו ויהוה שמע. ומגל צרותם הצילם :
 קרוב יהוה לגשפרי לב. ואת דבאי רוח יושיע : רבות
 רעות צדיק. ומגלם יצילנו יהוה : שומר כל עצמותיו.
 אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה. ושנאי
 צדיק יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
 החוסים בו :

תבִּלְהָ לְמִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַגִּי מֵעוֹן אַתָּה הִיִּית
 לְנוּ בְּדֹר וָדֹר : בְּטָרִם הַרִים יִלְדוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ
 וְתִבֵּל. וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבַא
 וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם : כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
 אֶתְמוֹל בִּי יַעֲבֹר. וְאִשְׁמוּרָה בְּלִיָּה : זִרְמַתָּם שָׁנָה יָדוּ

פירוש מלוקט

כל אחת שהטעם חליו ממך לכהם : ונחשו. האירו פניכם : יחסרו. יחשישו : טעמו וכו'. כלומר הסבילו
 וכו' : יראו. יסיו יראם לשון ליווי : רשו. לשון דלות : לכו. לשון הונעה בני אדם : בקש שלום.
 עמקיע : ורדפהו. עמקיע אחר : פני. פנים של זעם : לעקו. הדרקים וה' טעם : רבות רעות לדיק.
 סוד' רבות ופחדים בזהו עליו. ועכס ילול : שומר. סקביה כל עלמוסיו : המוחה רשע רעה. המוחה
 לא סרע והרעם מהו עושה : מוחה. חיות : ולא יאשמו. לא יחסרו ללאור אשמו סמכיו כך :
 מעון. מחד ומנוק לא עם : סייח לנו בוד דור. מעולם כי אחת מקדם סכל סייח' צערים
 רבים יולדו. נבראו. וטעם שולל ארץ ותגל : ותחולל. עיני יצרים : ומעולם. ראשון
 ועד עולם אחרון אחת אל : הטע אהת עד דכל. מציף אחת יקרים על האדם עד שאלה ומחירו
 לשיח סייח כס וקצו למוח והאשר לו ציורים : שובו בני אדם. מודככים הרעים. על כי אין יקובי'
 עלה טעם : כי אלף שנים. ריל פיי סיקורים כללו חאמר להאמר הלא חף חס המיה אלף שנים הלא
 סיו צפירך כיום אחמול כאשר יעבור. כי אחר טעבר חמון עם לו חס סיה זמן ערובה או זמן מועד
 טלא סלך לו וזכינו : ואשעורו בליט. וכמו משעורו אחת שהוא שליט הליט. כי לאחר טעבר חמון
 עשור אחד ואלף שנים ללחם חסעט : צענחס. לשון טעיה. כמו זכס מים כלומר מנוח חיה'
 שמה כחלוס טענים כי בטקילו חץ דבר מדברי סחלוס כן חץ ממש צמי חלדם : צנוקר. ריל צמי הכעורים
 צדי מטיח ומלפף כס סכלר סה טרס צנוקר יעליף כס : צנוקר יעץ. חס צנוקר יעץ ומלפף כס. סלל

שחרית

מז

בבקר בַּחציר יחלוף : בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש : כי כלינו באפה ובחמתה גבֹהֵלנו : שתה עונותינו
 לנגדה. עלמנו למאור פנה. כי כל ימינו פנו בעברתה.
 בדינו שגינו כמו הנה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה
 ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון. כי גז חיש
 ונעפה. מי יודע עז אפה וכוֹרֵאתה עברתה : למנות ימינו
 בן הודע. ונביא לבב חכמה : שובה יהוה עד מתי.
 והנחם על עבדך : שבִּעֵנו בבקר חסדך. וגרננה ונשמחה
 בכל ימינו : שמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה :
 יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בגיהם : ויהי נעם
 יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו. ומעשה
 ידיו פוננהו :

אשב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אומר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח
 יקושי. מדבר חרות : באבדתו יסד לך ותחת נגפיו תחסה

פירוש מלוקמ

לעצ צמי הזקם יעולל ויצט. ודומה הוא לחליר הכייעש אשר שרחה המנה עליו כל היום : כי
 כליו. עתה ידבר על לשון צמי הגלות שאמר אם חיי כל אדם הוא הגל אף אם המה בשלום. כי שחמנו
 צלוח אשר כליו באש סלמח צנו על עונותינו : ונחמתך. הוא כפל במלות שונות : טחה. טחה :
 פוטותיו לעד. לזכור מהם ולפרוע עליהם גאול : עלונו. השביחות טחנה נעלמים מלחמו השיום
 טול מאור פניך לזכור צהם ולפרוע עליהם גאול : פנו. הלכו להם צעדים וזעם הבחם מערך : כליו :
 שחמו בעונותיהם גורמים כליון שנותיהם להיום : כמו הגם. כושך זמן דבור צעלוא : צהם. צוקצקם :
 ולא צברות. ולא צהתגרות כח טעב : ורהבם. אף החוקק והאונן של השנים ההם המה יגיעים
 אצור : כי גז חיש ונעפה. לפי שלא ירכבו ימי האונן כי עכר יכרוח ויעוף א"כ האונן טחם בשלם
 גרמם להוסף המר בזהעדרו : מי יודע עז אשך. צמיים מועטים כאלה מי יקנה לו לב לדעת אה עז
 אשך ליראש אשך : ואהם כיראשך עברתך. כשם טחה יראוי בן עברתך קשה ונפרע מן המוחש :
 ולכן צהתנין סרבים שודיענו אהם לנכות יעונו. כלומר סורינו להטיח על קולב יעונו. ולא צה
 אהנו לבב טחנם : נביא. לשון טחה : טחנה ס'. מחרון אשך : עד מתי. חלף עוד : והנחם.
 עמחטנה ו' לשתת מחטנה עונה על עבדיך : צוקק. צכל צוקק : ונרננה. צהודות והלל : וכשמחה.
 כי טחת לטעך למ צעבור רוב טהודחם והלל : צכל יעונו. בן ימים הולך וטחר חלילה כל היום :
 כירוח. כושך ימים אשר עניה אוחנו. וכפי השנים אשר ראינו רעה : ויהי נעם. נעיונה אם
 ימים עליה : כוננה עלינו. סכן עליו להיום מחוקן צדינו ולא ירעה לנו חקלה צעה נעשה אם
 טחטטה : ומטטה ידיו כוננהו. סכן אם העמשה היא שכל יארע צם חקלה והפסד מה :
 ישוב טחט עינין. אהנו נלשון קריאה אל מול היום. אהם טחטט טכטר עינין. ר"ל טחטטט
 טעבורה ס' וטעין קטרי חרמו : צכל עזי יחלוק. ענין טחטטט (כאו דק יצן צה) וכפל
 טטר סוף ילך משה הלכוד. ונדבר טחטטט : צהטרט. טכטיי טיכך ויגן עלך : טחט. טגן :

צַנְה וּסְחַרְהָ אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָהּ . מִחַץ יַעֲוֶף
 יוֹמָם : מִדְבַר בְּאֶפֶל יִהְלֹךְ . מִקֶּטֶב יִשׁוּד צַהֲרִים : יִפֹּל
 מִצִּדָּה אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיְמִינָה אֵלָיִךְ לֹא יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיֹט . וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי
 עֲלוּיֵן שִׁמְתָּ מְעוֹנָה : לֹא תֵאָנֶה אֵלָיִךְ רָעָה . וְנִגַּע לֹא
 יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ : כִּי מִלְאֲכֵי יִצְוֶה לְךָ : לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל הַדְּרָכֶיךָ :
 עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה . בֶּן תַּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל נִפְתָּן
 תִּדְרֹךְ . תִּרְמַס בְּפִיר וְתַנּוּן : כִּי בִי חִשְׁקָאֶפְלֹטְהוּ . אֲשַׁנְּבֹהוּ
 כִּי יָדַע שָׁמַי : יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצַרָה אַחֲלֶצְהוּ
 וְאֶכְבְּדֶהוּ : אֲרִךְ יָמִים אֲשִׁבִיעֶהוּ . וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

לְמַנְצֶחַ עַל הַגִּתִּית לְאַסָּף : הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עָנּוּוּ הַרְיֵעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ זְמֶרָה וְתַנּוּ תַף בְּנֹדֵר נְעִים
 עִם נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּכֶסֶף לְיוֹם חַגְנוּ כִּי חֵק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפֹּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שָׁמַי
 בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפַּת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמְעֶה : הַסִּירוּתִי
 מִסָּבֵל שְׁכַמּוֹ בְּפִיו מְדוּד תַעֲבֹרְנָה : בְּצַרָה קִרְאתִי וְאַחֲלֶצְךָ
 אֶעֱנֶךָ בְּסִתֹר רַעַם אֶבְחָנָה עַל מִי מְרִיבָה סִלָּה : שָׁמַע
 עִמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה בְךָ
 אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר : אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲרָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֶהוּ : וְלֹא שָׁמַע
 עִמִּי לְקוֹרֵי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי : וְאֲשַׁחֲהוּ בְשִׁרְיֹת

מירוש מלוקט

וקוסה. לבוש עכרול מקננת טוף ספור ספור : אטווי. אנתח סנעמחו סיו כלנס וקסרה : לא
 פירא. על כי טוח יסוך עניך לא הירא עשד סעדים סטולעים כלילה : נסין. עסעד העעסעק
 ציס כסין : מרנד וקעטנ. טעוה עדים סס. זס מדיק כלילה חס כלסרים : יסוד. יסודד : יסול. סף
 חס בעה סדבר יסלו חסנים כבים מלדק ועיעיק ע"ע חליך לא יגס סדבר ססוול וולא זיק לך :
 דק וגי. מיחס סולמסיס סנעז קב בעיניך : וסלעס. סטלוועין : כי חסס. טעס ס' עליון ססוול עססי
 לעטוויך. כלווער סליס בעטווק זו : סלוסי. ענין סודעטווס (כמו וסולססיס חלס לידו) : לך. עליק :
 סן סוף. סן סכעטל : ססל. עין חלסיס : ססין. עין נעס : כסיר. חלי כסוור : וסכין. עין נעס : כי
 כי ססין וגי. כס יסער ס' : סללסל. ענין סוללס חוליחסו מלנח סכלל :

שחרית

יז

לפס ילכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל בדרך
הלכו : במעט איביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי :
משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם : ויאכילהו
מחלב חסה ומצור דבש אשביעה :

(נח) מומור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו : לפני יהוה כי בא
לשפט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים :

(סא) שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ :
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך : הגה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל : יהוה שמך יהוה צדק על יד ימינה :
ימים השמש לא יגבה ורח בלילה : יהוה ישמך מכל
רע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם :

(סב) שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
גדך : עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים :
ירושלם הבנויה בעיר שחברה לה יהוה : ששם עלו
שבתים שבתי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה :
כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד : שאלו
שלום ירושלם ישליו אהביה : יהי שלום בחילך שלנה

Sph. Maoh. Tom.

מחצית
ים : י
ק בעני
יהוה
נגע לא
ל הרה
שחר
אשכנז
אחלה
שועתו
הריעו
נור נעים
בי חק
ספ שמו
הסירות
ואחלה
ה : שמע
יהוה בה
אלהיה
לא שמע
בשרות

ספ וספ : 53
מספר המספר
מורה : שול
ולא יק
לפני שחזק
: לן :
שמן ספ : 53

שחרית

יה

לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ : יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר :
 בִּי יְדִין יְהוָה עֲמוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם : עֲצָבֵי הַגּוֹיִם בָּסֶפֶר
 וְזָחַב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם :
 וְלֹא יֵדְאוּ : אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף אֵינן יֵשׁ רוּחַ בְּפִיָּהֶם :
 כְּמוֹתֵהֶם יְהִי עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּיַמֵּךָ בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בָּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אֶהָרָן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ
 אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
 שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

צמור זה נקרא סרי צמורה. ורואי לאונורו בשנה שמי'ס ח"ל כנף עוד לוורר סריה וסקפיה צמוריה
 לי כנף צמורה לפני סריה צמורה ונכנף חרץ גבו'. ויש צו כ"ו פסקוס נגד וספר סם הויה.
 וסמיין צמור. כנגד מילוי צמור צמור. וכו' יס לכון. לא לשום מלאך ח"ו. ומליה סם
 כי לא לחכיר שנות מהמלאכים. וכ"ס שלא לוורר סום הפלה וצקסה חליהם:
 צמור זה יש צו כ"ו פסקוס נגד וספר סם הויה. ועלה סוד קאי על כל הכ"ו פסקוס. והו
 סכל הגדול של מלאכי השרת. והאונורו צמורה יש לו סלק לעוה"צ:
 סכל הגדול צמוריה מלאכי השרת אשר סודא בן' סרוס. ומליה מלאכיר צפה סם סום מלאך
 רק צמורה :

- קל (ו) חריאל הודו לוי בי טוב
- צכריאל הודו לאלהי האלהים
- גאחאל הודו לאדני האדנים
- דזישאל לעשה נפלאות גדלות לבהו
- סודיאל לעשה השמים בתבונה
- דעזריאל לרוקע הארץ על המים
- צכריאל לעשה אורים גדלים

- בי לעולם חסדו :
- בל"ח :
- בל"ח :
- בל"ח :
- בל"ח :
- בל"ח :
- בל"ח :

פירוש מלוקט

מכאן לא כמו שהיה צדק חרץ גזולס. נחלה לישראל. להם נחמה חרץ גזולס : ה' סוף לעולם.
 לנחם יסא סוף נקרא לעולם. כי סוף נקרא על עירך ועל עמך : גם י"ל לעולם גזולס אז נקרא צמור
 סמיוסד ומלא"כ צמור' הוא נעלם ואינו נהנה : זכך. לא כסוה סכא כנפס סוה נקרא סוה וסוה לוור
 אור צמוריה וצמוריה סוה חכר כך : כי ידן ס'. דין עמו חף סם סעלו לו ויסלסס ציד סשעס. עוד
 יקוס נקמסס צמס סעלוס : ועל ענדיו. הסעים חליו : יתנסס. להיעיד להס להסעים על חמסס
 ומלסס לחיו סם ס' נקרא עליסס. ויסבך וסרו צסיס לוור וזור : עליו. החלילים עליון
 ס' לעובדיסס. כי לא יסיעוס מלוויהסס : חף חין יש סרוס. חפ' רוס סמיוו כצבננו חין צסיס :
 ב' לעולם סקדו. כי סקד ס' הוה דבר סמקייס לעולם ולא כן סקדו של צ"ו : לאלהי החלסיס.
 סם סמלאכיס ססס חלסיס לנח סלונעס וסס. וסיה חלסיס עליסס : ללדווי סלדוויס. סולכיס
 וססריס סבאך. וסוה חרון עליסס : לעושה נפללות. דצוק עס סודו. וכן כל סמקויס סמססיס : לצדו.
 צבאסן לא נכרס מלאך כסעסס סכרוס ספללות סגדלוס סוסיס גאך וכל צבאס (גס קאי על ססיס
 גאך סנו רואיס כק סוה לכדו יס' עוסס חוסס כדמרי' חין צעל סגס מכיר צנפו) : לעושה סוסיס.
 סר וסרס סמללות סוכר : לרוקע ענין עסיס וסריסס : לעושה חוסיס גזוליס. ככל סס סשסס.

בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :
 בִּלְחָ :

סחיאל אַתְּ הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם
 סחיאל אַתְּ הַיָּרֵחַ וְכוֹכְבֵים לְמַמְשַׁלֵּוֹת בְּלַיְלָה
 סחיאל לְמַבְה מַצְרִים בְּבִכּוֹרֵיהֶם (וַיַּד ד'ע"ג)
 סחיאל וַיִּצְאָ יִשְׂרָאֵל מֵהַתּוֹכֶם
 סחיאל בַּיַּד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה
 סחיאל לְגִזְרֵים סוֹף לְגִזְרִים
 סחיאל וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 סחיאל וְנָעַר פְּרַעְזָה וְחִלּוֹ בַּיּוֹם סוֹף (הָי ד'ע"ג)
 סחיאל לְמוֹלֵךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 סחיאל לְמַבְה מַלְכִים גְּדֹלִים
 סחיאל וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 סחיאל לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 סחיאל וַיַּעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 סחיאל וַנִּתֵּן אֲרָצָם לְנַחֲלָה (וַיִּן ד'ע"ג)
 סחיאל נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו
 סחיאל שֶׁבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ
 סחיאל וַיִּפְרַקְנוּ מִצְרֵינוּ
 סחיאל נָתַן לָהֶם לֶכֶל בֶּשֶׂר
 סחיאל הוֹדִינוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם (הָי ד'ע"ג)

וטוב לוור גם כן הטעם הכתוב הזה :

על פי קרא א"ב כסול :

:	האדרת והאמונה לחי העולמים :	הבינה והברכה לחי עולמים :
:	הגאון והגדולה לחי עולמים :	הרעה והרבור לחי עולמים :
:	החוד והחרר לחי עולמים :	הועד והותיקות לחי עולמים :
:	החיו והוודר לחי עולמים :	החיל והחוסן לחי עולמים :

פירוש מלוקט

טעם : לגור. ענין כריחה ומיחוך ; לגזרים. לקרעים הרבה. לכל טעם טעל לעלמו : טעמלס.
 טעם טעם דככלי טעמלס טעמלס זכר חוסנו : ויפרכנו. לעחיד כמו כן ולא יענים ללנוט ישי
 וטעמו זכר חוסנו. כי לטעמו יעסה : לכל זכר. אע"פ שאינו כחל :

שחרית

י

השכם המזרח לחי עולמים : היהו והיראה לחי עולמים
 הכתר והכבוד לחי עולמים : הלך והלבוש לחי עולמים
 המלוכה והממשלה לחי עולמים : הגיו והנצח לחי עולמים
 הסגיו והסגב לחי עולמים : העוז והענוה לחי עולמים
 הפאר והפדות לחי עולמים : הצבי והצדק לחי עולמים
 הקריאה והקדושה לחי עולמים : הרחמים והרוממות לחי עולמים
 השיר והשבח לחי עולמים : רתהלה והתפארת לחי עולמים

יש לחשוף ב' לילות שלפניו צידו היוניתי ולצפוף יכשקס : ועונדו וואונר בזכונה : ויש
 לוונריס בריך שאונר על דרך הקבלה שהול מפ"ז תיבות.

והתולעי' כתב מי שנכנס לב"ה כנע בשעה שהס"ן מחולל יולר חור וקולא ק"ש בצרכותיה כדי
 להסתכל עם הנצור שאין לו לחזור ולקרוע פסקוי הונירות וזרכות שלפניהם ושלחוריהם
 כי מהפך הקדר העליון אשר כל הפלותיו סודרו כנגדו. ומפני שנעלם סוד זה ועיני קבל
 מהסוקקים כתבו שיחזרו ויקרא חסר הפסלה כל מה שילג. עכ"ל :

עוד כתב חולעת יעקב רחמי' צל"ז כי שנה זה הקבוצה אחי כנ"ה ע"ש פתקא שנפלה מן
 השמים ויש בו ס"ז תיבות והנוס"ף או גורע ונעקשר זה עונה וקוטר הכונה המוכונה בו
 כי כך קבלו איש מפי איש ושנה זה לריך לאונרו ונעונד ויתלהב לב האדם לוונר השנה זה
 כנענייה ובכונה ושמה עליונה והקון שנה זה בעולמות עליונים הונב צו"ה ס' ויקל 77 כע"ז
 ע"ב ע"ג : ואלו לכל ומשיל שיחזר השנה הגדול הזה צמחון גדול והצונן שנה של כל בריך שאונר
 הכונה הנפלה. וליחן כנעשכחו הונלה ושנה להצורח ית' וכנ"ש הונ"ה ס"ל לבכח ליה על כל
 עובדא ועובדא ולשמות ש"ע בחלוקתו יתברך וועין כל זרכה. היינו בצורך שאונר והיה העולם
 ובצורך עושה ישנה ש"ע בגדול אלהותו שנמחנרו לבד עשה כל הנביאה. ובצורך ונחם על
 הנביאה ויון שברזו רחענותו סובל עונותיו ונחריך אשו עלי ואלו נותן לך הודאה עליונה על זה
 שחא : עושה ענין חקד בשביל רחענותך ולא בשביל זכותי. ובצורך מי לעד וקיס ללנה ישנה ש"ע
 בחלוקתו הנלמות לעד ולעולמי עד. ויתלהב ש"ע בגדול אלהותו עד קיום השנה הגדול הזה :

לריך לזכור מאוד בכל שם שיזכור לשלש השמות יאהדונה י.

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך אומר ועשה. ברוך
 גוזר ומקיים. ברוך עשה בראשית. ברוך מרחם
 על הארץ. ברוך מרחם על הנביות. ברוך משלם שכר
 טוב ליראיו. ברוך מעביר אפלה ומביא אורה. ברוך
 אל מי לעד וקיים לנצח ברוך שאין לפניו עולה. ולא
 שבתה. ולא משווא פנים. ולא מקח שחה. צדיק הוא
 בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו. ברוך פודה ומציל.
 ברוך שנתן לעמו ישראל את יום ^{לשנה} השבת הזה ואת יום

הזברון הזה את

יום טוב מקרא קדש הזה : ברוך הוא וברוך שמו. וברוך
 זכרו לעולמי עד : ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ מִשְׁבַּח
 וּמִפּוֹאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ.
 נְהַלְלֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְהַדְדֶךָ נְגַדְלֶךָ.
 נִשְׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרֶךָ. נְרוֹמְמֶךָ. וְנִמְלִיכֶךָ. וְנִקְדִישֶׁךָ. וְנַעֲרִיצֶךָ.
 וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְבְּנו אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מִשְׁבַּח
 וּמִפּוֹאֵר שְׁמוֹ עַד־עַד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בַּתְּשֻׁבוֹת :

ברוך שמועד על דרך הקבלה שהם פ"ז תיבות שעליו כאמר ראשו כחם פו : נוסח שנה
 זה לכל הסנה בלה עליו חין להסוף לא ששחות ולא ציונים טובים ואין להחליף קוד
 זה כי הוא נוסדר על דרך י"ג תקוה דיקנא קדישא כנגד י"ג ברוך והם כנויים ונלועל
 לנעשה והמשכילים זהירו. לדין לאוונרו צניגון וצניעיומה וכמו כן שחר הזמירות :

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהוּהוּ הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בְּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לַיְרָאָו בְּרוּךְ חַי לְעַד
 וְקַיָּים לְנֶעְמָתוֹ. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִה עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמִפּוֹאֵר
 בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת. וּנְגַדְלֶךָ וּנִשְׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְבְּנו
 אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מִשְׁבַּח וּמִפּוֹאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֵלֵל בַּתְּשֻׁבוֹת :

בשבת אומרים זה וכשהל יום טוב בחול מתחילין מטוב להודות :
 (ב) מְזוֹמֵר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלוּיָן
 לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדְךָ וְאַמּוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלוּיָן עֲשׂוֹר וְעֲלוּיָן

פירוש מלוקט

ברוך שמועד וסיה העולם ע"י אעירא נהוה העולם בלי שום פעולה אחרת שנאמר גדבר ה' שמים
 נעשו : ברוך הוא. הוא לבדו ברה העולם והוא לבדו ונתקבץ : ברוך עושה בראשית. לבטל ידע
 שהעולם שהעולם קדמון : ברוך אומר ועושה. על שם שהוא אומר ולא יעשה : ברוך מרחם על הארץ
 שהוא משגיח בעולם הסבל בדרך רחמים כעשה עמי ה' העם משועטים בשל הארץ לא כדברי הכופרים
 שהעולם עז ה' אה הארץ : מרחם על הנריות. גם על הארץ הנספדים בלונר משגיח. בכל ברים
 וצריה כעשה היוגר יחד לבס הענין אל כל מעשיהם : ברוך ומשל סכר עוב. שלא האמר כיון
 שמעגיה על כל הבנים ומפי מה אנו רואים לדיק ורע לו לסיכך בה ולמדך שהוא משלם סכר
 עז ליראיו. וזוה בעולם שהא חשין הכלים עוב העושה הכלים עובד ולא רע הכלים רע. שלא
 סבל בעולם שכלו עוב : שהסבל צמי ענו כו'. שהם מהללים לה' כלשון צמי אדם לא שהם מהללים
 עצמינה עלוה אלא שהסודם התינה להם לסללו כדי לאוהה מליחותו לעם זה אי אשער מעגים
 יסר הסורארים ומהללים כפי לטון צמי אדם : מי העולמים. שמוח פיוס וקוים הכל :

שחרית

כ

נָבַל עָלַי הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפִקְעָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיךָ אֲרַנֶּנּוּ: מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עִמָּקוֹ מִהַשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן לְהַשְׁמָדָם עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתִרְם בְּרָאִים קַרְנֵי בִלְתֵי בִשְׁמֵן רַעֲנָן: וְהַבֹּט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקַמִּים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח בְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּתַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבֹּהוּ בְּשִׁיבָה הַשָּׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

מִן מִלֶּךְ גָּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יי עוֹ הַתְּאֵדֵר אַף תִּבּוֹן תִּכְבֵּל כָּל תַּמּוּט: נִבּוֹן בְּסִפְאָה מֵאֵד מְעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי יָם אֲדִירֵי בְּמַרוֹם יי: עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמַנֵי מֵאֵד לְבֵיתָהּ נֶאֱוָה קָדֵשׁ יי לְאוֹרֶךְ יָמִים:

ונווד להודו יכון שיש בו מ"ב היבות נגד טס מ"ב ויש לו היות נגד ד' לריבין להודו טקיינס ח"י"ס ר"ת. חזש צב"א חסודים. יסודין. יס. מנדכ. חזו ג"כ חנוז וכל חמיס יודך טלה. עוד נכנוז חרעו לה' כל חלך ר"ח הלכה עיוס שחרכ צטמ"ק חין להקצ"ה חלל ד' חנוז של הלכה ולכן נכנוזין נידח הלכה וקרצן הודאה כי חלו יהיו קיימים לעולם. כי כל סקרצנוס יהיו צעלים לעתיד לכל חון מקרצן חודה:

(ק) מְזֻמָּר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאֵד לִפְנֵי בְרִנָּה: דָּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ לֹא (ויו ק) אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֵאן מְרַעִתוֹ: בְּאֵד שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצִרְתָּיו בְּתִהְלֶךָ הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: כִּי שׂוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד דֹּר דָּר אֲמוֹנָתוֹ:

סוקוס של ימי כבוד מי שעיין צבתי חכרז"ל גדול ועלה ים סוקוס חלו צודאי יחלסה לצו לחומרם צכווסם עלומה וצנוחה כי ס"ח סוקוס חלו וי"ח אזכורה טחס וק"ח אוחיה טחס סכל ס"ח טנסק וצנסקד על קר טחוס הקדוטים ועולמות עליוני' גס עניין גודל טענה של ססוקוס חלו צנלום מולד"ים הטלחצוח גדול וט'ע צלל חלס מגודל חלחוח ומלכותו י"ח ט' וסוקו זס של ימי כבוד שר העולם חנוז וסוח (נעערון):

מִן ס מַלְכֵי ס' יִנּוּדָךְ לַעֲוֹלָם וְעַד לֹא יִפְסִיק כְּמוֹ לְהִלֵּךְ צִין ס' חֲלַהֲכִס אִמַּת (ח"ר) ס'י ל"ח צטס פסק חוס':

בכל פסוק יכוין אות אחד מששה צדופי ישדי
ש יְהוָה כְּבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: ד יְהוָה שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: י מְמַרְח

שחרית

שָׁמַשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : ש רָם עַל כָּל גּוֹיִם
 יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : י יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה וְכַרְךָ
 לְדָר וָדָר : ד יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הַכִּיָּן בְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה : ד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יְהוָה מִלֶּךְ : י יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעַד : ש יְהוָה מִלֶּךְ עוֹלָם וְעַד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ : ד יְהוָה
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : ש רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת
 כְּלָב אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם : י עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּמְעַמַּד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר : י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמַד : ש כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹדָה לְמוֹשֵׁב לוֹ :
 ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : י כִּי לֹא יִמַּשׁ יְהוָה
 עִמּוֹ וּנְחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב : ד וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר בְּלִי חַמְתּוֹ : ש יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגִנּוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ :

מודעת זאת עולמו רז"ל צרכות. גדול ונעלה מהלל לוד אר"ח אר"ח כל האומר תהלה לדוד ב"ס
 בכל יום מונעם לו שהוא בן עושה ואיתא נמי דם' כל כהני אר"י יתא חקי עס גונוי הבל ומסקי כי
 קאמר בספוקי דזמנה ונח' יתו תהלה לדוד עד כל השנים ההלל ית. והוצא באבודתה'ס דשם האודת
 ח"ל לנה כל ספוקי האלפא ביהא של תהלה לדוד באמנע הספוקים אהרי האתנחתו ונחמילין בו"י חן
 עשרי ספוקים שהם חנון ורחום ה' וגו'. קרוב ה' לכל וגו'. לומר לך חן חל לאווננו בכל יום ה'
 דמחן ק' דקרוב הרי חן ח' דאדך ל' דלכל הרי חל. עכ"ל. והס"ל כח' עון אשרי עד ונחמנו יש חרי"ג
 אורח"פ רנו כל האומר בכל יום בכונה כעקיים חרי"ג עולת ולכן נחמו האלוים חס לך כיון צפוחת
 חס ידך לרדך לחזור. הנה זה ידוע לכל דר שכל שבדלי חין הצעחה הגנ' וכל הספרים היל' להיות
 בן המוס"ב ולסיום כולל מביטם על מי שאומר מוזנר זה בלא כוונה הלכ' ובלתי כוונת המודעות
 זכרו לו ית' כפי הוראת התיבות של כל המוזנר. אך בוודאי אחר כוונות הדברים אנוניס. ע"כ
 יסר עמד בכונה מוזנר זה. ומזונך זה מיוסף על הפרנסה ובלא כוונת משה כי הונן בזכות
 נשכר"ה וסוף חיקן עכבה חון. והי"ם (שככה) בני' משה :

אֲשֵׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ מְלָה : אֲשֵׁרֵי הָעַם
 שִׁבְּכָה לוֹ אֲשֵׁרֵי הָעַם שִׁיְהוּנָה (מלכות) אֶלְהוֹי :
 וְקַמְח) תְּהַקְרָה לְדוֹד אַרְוִמְךָ אֶדְהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ

פיווש מלוקט

ספואי. שקיפתו : חוס. עסיק ס"א. חוס אוחה ולטון פאוס ומסק חוס : כל חמורו אלוטם
 מנסמו. מלטון ולרש חין כל :

וְאֶהְלֵלָהּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה כְּתוּב וּמְדַלֵּל מְאֹד
 וְגִדְדָתוֹ אֵין חֶקֶר : הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ
 יִגִּידוּ : הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֵׁיחָה : וְעוֹזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : זָכַר רַב מוֹבָד יִבְעִנוּ
 וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגְּנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה חֲכָמָה אֶרֶץ אֲפִים וּגְדוֹל
 חֶסֶד : מוֹב יְהוָה בִּינָה לְכָל וְרַחֲמוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ
 יְהוָה חֶסֶד כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
 בְּכָל הוֹר וָדָר : סוּמָךְ יְהוָה גְּבוּרָה לְכָל הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכָל
 הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּכְיוֹן מְאֹד בַּסֶּסֶק זֶה כִּי בּו עֵינֶךָ
 הַפְּרִסְנָה רַחֵם פִּאֵי נִי יֹאהֲדוּנְהִי נִי סֹאֵל סִית חֲתָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רְצוֹן : צַדִּיק יוֹהוּוֹהוּ תַפְאֵרַת בְּכָל דְּרָבּוֹ וְחֶסֶד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְהוָה יִסֹּד לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
 בְּאֵמֶת : רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה נֶעֱמַ אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַדִּיק יְהוָה הוֹד יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הללוים יכוין ג' אלהים. ועם עשרים פעמים סכל וים. כוונין עשר ספירות קדוים.
 חיל עמים הללוים יש בה אחריות עם (יהוה). גם עולה עם (אלהי אהים). וכן עולה ענין (אלהים)
 ועירוף אלו השמות הם ג' ימורים דהיינו הוים אלהים עם ואלא יקוד הדין והדמיונים הוים אלני ימוד
 חיווג ח"ה ונלכותה צדוק (יחלונס). הוים אהים ימוד חיווג חכמה וצניח צדוק (יחלונס) :

פירוש מלוקט

ארומך. חספר כוונתך; דור לדור. דור זה ישבה מעשיך לדור כהא חסריו: ועוזו. לשון עוז
 וחוזק: נוראותך יאמרו. וגם אני גדולתך חספרנה: ישכרו. ענין תקוה: פוחם אח ידך. חסם
 פוחם אח ידך ונשביע לכל מי לפי רלונו והלוטו: בלמת. ר"ל בלב שיהיה פיו ולבו שוים. ולא
 יכחם סלע מאונר פיו: בצאל"י פי' קרוב סי' סכל קורחיו. בין רלויו צין לינו רלויו. אחר שיקרא צמועל
 קרוב סי' לו. חונס לכל אשר יקראויו צעמדי. לינו קרוב לענותם צעמס יקראו. אס לא לאשר
 יקראויו בלחם בלב כנון: וזכמנו וגו'. מעוס דהחוזר חסלס לדוד בכל יום עובעם לו שהוא צן
 עו"סס לכן עקיימן וזכמנו צכך ים מע"וע לוונר שחכס לצכך ים גם לעו"סס :

שחרית

בספוק פוחם אה ידך דע שיש צו ג' כוונות. א' באכתי על הזמירות. וא' באכתי שקודם וצמ
לגוף וא' באכתי שקודם זמנה. באמירות הכוין בל"ה פוח"מ א"ה יד"ך לשם (חל"ה) והוא נש"ב שמוח
גם קודו הו"ה אל"ה במצור (יאחזק"ה). וכמו בזה"ק ובחוקים. אה ידך קרי ציה פוחם אה
יד"ך על (יאחזק"ה). והכווין צו מצרך אה העלווים ואה החתומים וחזונו גדול וטוב. וזהו כוונתו
הקצ"ה פוחם יוד של עם הו"ה ומשפיע ליו"ד של אדני. ומשם יורד כל השפע וכל הצרכה לעולם.
וה"ה הכוין לשם (חמ"ך) הוא עם קדוש וטוב ונקרא עם הפרנסה צין המקובלים. גם הכוין כי חמ"ך
בא"ה צ"ה (קא"ל) הוא עם א' נש"ב שמוח הקדושים. הוא ג"כ ג' (יאחזק"ה) כמו ה"ה (והג"ה)
בשם זה הוא המילוק שיש צין שחרית צמח הזמירות. ובצין לאמר העמידה. ובצין קודם זמנה וענייני ק
הכוין כי עם זה מירשו וקודו נגזר מחילוק עם הו"ה (והלפ"ך) שהוא צביעו"ש' כוונין (אלהים) במלך
יוד"ך שהוא ג"כ צבי (ש) וזהו קודו (הו"ה אלהים ונלפ"ך) עם האותיות והשמות צמלום הם צביעו"ש
(חמ"ך) להורות שמהם ילא זה ידוע כי עם (והלפ"ך) הוא קלה רחמים ועורב עם דין. כי פלה הוא
מילוק (הו"ה) ומילוק הוא דין. ובכן הוא צביעו"ג' כמו (אלהי) דיו"ך ולאנש קדון כך הוא (הו"ה)
אח"כ (והלפ"ך) ואח"כ (אלהים). לכן צומירות שעדיין לא התפלגו ולא ירד השפע עדיין אינן מתגבלים
רמזים הו"ה. אך להיותו בשחרית שהוא מקד אינו מאיר עם (אלהים) רק (והלפ"ך) שהוא מנוול ואמר
הענינה אז מאיר עם (הו"ה) צמלמו : ואכתי שקודם זמנה הוא (אלהים) שאז מתעוררים הימים.
אנשם כוונה זה השם בשחרית אחר העמידה היא בשם (הו"ה) דשם ע"צ צמילוי יודין ח"ה פוחם אה
ידך יודך הם ד' יוד"ך של עם ע"צ הזכר והם צבי"ה' כי כל יוד"ך כולו מעשר הרי"ל יודין הם ד'
מזוה. ונלוו המילוי של עם ע"צ הם כ"ה אהונו הרי (חמ"ך) אמנם כוונה כל זה הספקו בכל הזמנים
הם שיש רק בשם זה של (חמ"ך) יש צו מילוק צבי זמנים ה"ל. וצמילה (ומשניע) לרך לכוין ג"כ
(חמ"ך) ע"ד (חמ"ך) ה"ל. עוד הכוין צמילה (ומשניע) שהוא אחיות שעבים מלכד ו' הפעולה. שלכל
שצבים עבו"ם נוח הקצ"ה לאכול לפנים ושורם הדין רק צמלון העוה וזהו ומשניע לכל ח' רלון. גם
(רלון) ר"ה רשעים לדיקים וצמילים לכולם משניע :

הללויה שבין המזמורים חסילה וקוף יאמר אוחם צהלהצוה גדול ובש"ה וצמחו דסימו שיכין
פ' העלה של הללויה וישנה צלבו ש"ע על אלהותו יח"ש שיש לנו אלוה כזה שראוי לשמחו בכל השמחה.
ח"ל אמרנו צב"ה ע"ה ד' ק"ד ג"א ארי"ל צעפרים שמים של שנה לאחר קשר חסילים כולו גדול
מכולם הללויה שכולל עם ושנה צנה אמה : ועשרה הללויה אלו שבין המזמורים חסילה וקוף הם
הקוף בש"ע בעולמות העליונים. וע' בזה"ק פ' בנדבר וכן בפרשת תרומה דף ר"ב ע"ב מלשק
המזמורים והללויה שצמיהם לפני הקודים ע"ה :

(קמו) הַלְלוּהָ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּתִמְי
אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעֹדֵי : אֶל תִּבְמַחֲו
בְּנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשְׁוֶעָה : תִּצְאָ רוּחוֹ יִשָּׁב
לְאֹדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשִׂתְנֹתָיו אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב
בְּעֹזוֹ שִׁבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת
הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֶּׁמֶר אֲמַת לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מִשְׁפַּט
לְעֹשִׂיקִים נָתַן לָחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה
פָקַח עֵינָיו יְהוָה וְקָף בְּפִוּפִים יְהוָה אֱהָב צְדִיקִים : יְהוָה

פירוש מלוקם

(בעודי) צמד אני סי : (שפתותיו) ומשכמותיו : (שכרו) חקומו : (שעורו אנה לעולם) לקוף
חזות רבים הוא עקיים ושומר אמונתו הצמחה : (יעודל) לשון כם : (ודרך רשעים
ישום) יצב קצום לעוה דרכם שלא ימלא שאלתם ולא יקום מפלם :

שָׁמַר אֶת גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲזוֹב :
יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

קטו) הַלְלוּיָהּ בִּי טוֹב זְמֶרָה אֱלֹהֵינוּ בִּי גַעִים גְּאוּרָה
תְּהַלֵּל : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל
יִכְנָס : הַרְוֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֵה
מִסַּפֵּר לְבוֹכָבִים לְבָקֶם שְׁמוֹת יִקְרָא : גְּדוֹל אֲדַנְנוּ וְרַב פֶּחַ
לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסַּפֵּר : מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים
עַדֵי אֶרֶץ : עַנּוּ לִיהוָה בַּתּוֹדָה זְמֶרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בַּכְנֹד :
הַמְכַסֶּה שְׁמִים בְּעֵבִים הַמְכִין לְאֶרֶץ מִטֵּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים
הַצִּיר : נוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֶמְדָּה לְבִנֵי עֵרֹב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא
בַּגְּבוּרַת הַפּוֹס יִחַפֵּץ לֹא בִשְׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יְהוָה
אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְּוַחֲלִים לְחַסְדּוֹ : שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה
הַלְלוּ אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : בִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרַךְ בְּגִיד
בְּקַרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּרֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב הַטֵּיִם יִשְׁבִיעֶךָ : הַשְׁלַח
אֶמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יִרְוֵץ דְּבָרוֹ : הַנִּתְּנוֹ שְׁלֵג בַּצֶּמֶר
בַּפּוֹר בְּאֶשׁ יִפּוֹר : מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כַּפִּיתִים לַפְּנֵי קֶרְתּוֹ מִי
מִי יַעֲמֵד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַס יִשְׁב רֹחוֹ יִזְלוּ מַיִם : מִגִּיד

פירוש מלוקמ

זמרה) זמור : (כי נעים) וכי נאה תהלה לאלהינו. ואלו כי חשמע צבוער טעום : (נאום) נאום :
(לשבוירי לב) אזלי ליון שלכס טעור ודכס : (ומכסע לעבזחס) עוטס חסנזס לעבזחס.
ריל יעביר העלכוון אשר עחס רבו עלנזחס על טעס. (זוכס ומסר לכוכיס) מפי טס ישראל מנעסו
לכוכבי טעיס נכן אצך כון אשר כיוס נדחיס כו לא יסקר אחד מהס נגלוס. כו עוד טעזוכס הלון
ע"י זוכס לכאוס טעין חסר מהנכסר. אים לא נעדרו : (מעודד וגו') אע"פ טעסו גדול וככ כח טס
משניס על העניס והספלים והחלוטוס ומכסס אוחס. ומשפיל הסעטיס מהחנאים עדי אקן : (עט)
הכינו קול לה' צהודס על הטעיס : (גלילי) דסח : (למסס) מנכסל : (לכני עורכ) סטעורכ אכורי טל
כניו והקצ'ס מרחס עליס ומזונן להס יתעיס ולוכלים אוחס : (לא צבזוכס) איו חסן כני טעולס
צטעונו צבזוכס הסוס לכוון ולכרוך צולמס : (לא צעוק) לא יללס כני טעוטס כחסן טעוקי לכון
צבגלוו : (צעוקי) צעוק הכניל : (היחלים) העקוס : (חלב) מעיד. (למכסו) טס חמסר טכס צלמכסו
(עד מכה) כחשר יטלמנו ירוך מכה לעטוס שלימחוס : (כסור) כעין טלגנופל טס צכסר כניי סקור
ומפוזר כחסר : (מלכין קדמו כחסיס) טעיס ומגלדיס ומעטיס טעיסין : (לפני קחו) לפני סקור
טכס צבזוכסו מו יוכל להקטיס חס לא יחמנס צבזוכס העמחוניס : (שלס צרו) ריל יטלס טעמסר לו
טס טעמס וחס מנעקיס חס טעלס והקמס : (ומכס) עלטון טעמס : (טע זכוס) כוס מעככס
לכפניס סקמס וילו עיפי

דבריו ליעקב תקו ומשפטיו לישראל : לא עשה בן לבל
גוי ומשפטים כל ידעים הללויה :

(קמט) הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים : הללוהו כל מלאכיו הללוהו
כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל פוכבי אור :
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים : יהללו
את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור : הללו את יהוה מן הארץ תנינים
וכל תהמות : אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : התורה
וכל בהמה רמש וצפור בנה : מלכי ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ : בחרים וגם בתולות וקנים עם
נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו. הודו
על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו. תהקה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה :

(קמט) הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים : ישמה ישראל בעשיו בני ציון
וגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו :
כי רוצה יהוה בעמו יפאר עניים בישועה : ועלו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות אל בגרונם וחרב
פיפות בידם : לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים :

פירוש מלוקט

(כובבי אור) כוכבי לילה: (חק נתן) חס. זה יעושה ביום חם יעושה צלילים וכל יעבור אורו חק :
(תנינים) דגים גדולים: (קיטור) חול, חלוד העולה מן הארץ נדושה לעשן : (עופש דבר) העושה
אח דברו ועלימותו : (לאמים) עמים : (וירם) הוא ירומם קרן אומלה לעמו וירצה סהלה לכל
הקדיו של בני ישראל עם הקרוב לה' :

(רוממות אל בגרונם) צרכוס וקמרו רוממות האל. חם סהים למרע מיסוף צידם. רל ע"י זה יגבה
על סהותו באה אהז בידם מרע צללח סמיפוס תדויה וסמי סלדדיו : (צמיק) טרעסלופי

לְאִסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹזַל לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :
 וְקַטְוֵה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּיָהּ בְּרִקְיעַ עֵזוֹ : הַלְלוּיָהּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹיָהּ הַלְלוּיָהּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ : הַלְלוּיָהּ
 בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּיָהּ בְּגִבּוֹל וּבְנוֹר : הַלְלוּיָהּ בְּתַף וּמְחוֹל
 הַלְלוּיָהּ בְּמִנִּים וְעִנְבִּים : הַלְלוּיָהּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַעִי הַלְלוּיָהּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשֻׁמָּה תִהְלַל יְיָ הַלְלוּיָהּ : כֹּל
 הַנְּשֻׁמָּה תִהְלַל יְיָ הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת קְבֵדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָעֶלְמָי
 כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

דסי"ח כ"ט לניך לעמוד בכוכה. נחמ"י סי

וּבְרַךְ דְּוִיד אֵת יְהוָה לְעֵינַי כָּל הַקֶּהֱל וַיֹּאמֶר דְּוִיד בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם : לֵךְ יְהוָה הַגְּדִידָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד
 בִּי כֹל בְּשֵׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִדְּפִנְיָהּ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידָדָה כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבִידָדָה לְגִדֵּל וּלְתַזְק לְכָל : וְעַתָּה אֲדַרְשֵׁנִי
 מִזֵּדִים אֲנַחְנוּ לֵךְ וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתָּךְ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם

פירוש מלוקט

(משפט כבוד) כבודם וצבאיהם כי הם עבדו יקום. ודוונס : (כרז חזק) עש סטס נמרים לעשות
 משפט בללואמים הם זה סרז לכל יסכל :
 (ברקיע עז) יקמו כהכלל היראה ברקיע עזו. כי עזו כשחקים יכר : (בגבורותיו) שיעש כוללום
 גדולות וקסרום צמללס : (כרז גדלו) כללוו סרזס. כלטר גדולתן. רבס : (בגבל) כלי זמר
 סמין כלה. והס צבל נקצים : (בכנור) צבל מיקרים : (צמרים) כלי זמר שיש צו מיר קלות משוסס
 סצוס וקוס. סצו מסיקוס רב : (וטוב) עלסון מיר עובים ענין סק וחסס : (בלללי סמע) סס
 סחולרוס עמוקמים ססס לסקסיל סס סעס צעס סמלחמס : (סעע) מנזרס וסמע סחול. לו ססי
 סלללליס הכסוסים סל חוס סעמע : (בלללי סרועס) סס סחולרוס : (סען) כצכר : (זסען) לעסיד :
 (לעיני כל הקבל) ססקסיל כל ססי ישראל וצכר על סטר סחולרוס רבס גדול לכנין כססיק : (סממסל)
 ססססססוס : (לגר לללס) הכקס סמססל לכל להים עליו רשס : (מסר סררים) סככסן סכסס :

בבֹּדֶד וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהַלְלָהּ. אַתָּה הוּא יְהוָה
 לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּדָם וְאַתָּה
 מַחִיָּה אֶת בָּדָם וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא
 יְהוָה הָאֱלֹהִים. ע"כ וְעוֹנֵד ל"ם אֱהִיָּה אֲשֶׁר בְּתַרְתּוֹ בְּאֶבְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וְשָׁמַת שְׁמוֹ אֶבְרָהָם: וּמִצָּרַת
 אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ: וְקִרְוֹת עַמּוֹ הַיְהוּדִים לְתַת אֶת
 אֶרֶץ הַבְּנֵי עַמִּי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָשִׁי
 לְתַת לְזַרְעוֹ וְתִקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְתִרְאֵה אֶת
 עַנְי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
 וְתַתֵּן אֶתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶץ
 כִּי יִדְעַת כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
 וְהֵיטֵב בְּקַעַת לְפָנֶיךָ וְנִעְבְּרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּיַבְשָׁה וְאֶת
 רַדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוּלוֹת כִּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַד־שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּקְרָא
 הָעָם אֶת־יְהוָה יְיָ אֱמִינוּ בַּיהוָה וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ:
 אֲנִי יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נִאֲוָה נִאֲוָה סוּס
 וּרְכָבוֹ רַמָּה בָּיִם: עֲזִי וְזַמְרָת יְהוָה נִהְיִילִי
 לַיְשׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי

פירוש מלוקט

(כי חזיר) כי הכתיבו עליהם: ויחל יתפלל לה מלכיה מה, שמלען הים על שספו כדי שלא יאמרו ישראל
 כעם שלנו עוליים מלך זכר הם עוליים גדל חסד רחוק מענו וידעו לחסרנו: אם הו' סגולה. אם
 סגולה גדולה שעשקה ידעל סק"ס: ויאמרו בה' סבול אלה ונלען לקיים דבריו: ונחשט עבדו. ספול
 פלמו ולא יעשה רק מה שילוו האל: אז ימיר משה. אז כשראה הכנע עלה בלבבו ספיר שיריה כי גלס
 גלה. כסבלה על גבוליו סוק ורכבו. הסבול' כנלמשה: רעס, ירה: עזי. סולסס דבר כמו עז (וסיד'
 נוסף): חמס. לען כריסה (כמו לא סזוס). וכול דבוק לסיבס כעס. וסירוסו. עז וקנסו סל
 סלכיו סיס לט לישועה: וסי. עסיד כנסוס עכר סללו כסיב סיס: וסוסו. לען סי ססמר סי

שחרית

כד

אָבִי וְאֶרְמָגְדוֹ : יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ : מִדְּבָבוֹת פָּרַעַה וְחִילוֹ יִרְהוּ בָּיָם וּמִבְחָר
שְׁלֵשׁוֹ טָבְעוּ בְּיַם־סוּף : תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמַצְלוֹת
קְמוּ־אֲבֹן : יְמִינֶךָ יְהוָה גְּאֻדְרֵי בְּגָח : יְמִינֶךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב : וּבְרַב גְּאֻדְרֶךָ תִּהְרָם
קָמוּךָ : תִּשְׁלַח חֲרָגְךָ יִאבְלָמוּ בְּקֶשׁ : וּבְרוּחַ
אֲפִיךָ גָעַרְמוּ מִים : נִצְּבוּ כְּמוֹ־נֶדֶד
לְזֹלִים : קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלֶב־בָּיִם : אָמַר
אוֹיֵב אֲרַדְךָ אֲשִׁיג : אֲחַלֵּק שְׁלָל תְּמַלְאֵמוּ
נַפְשֵׁי : אָרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדֶי : נִשְׁפֹּת
בְּרוּחֶךָ בְּסִמּוֹ יָם : צִלְלוּ בְּעוֹפְרַת בָּמִים
אֲדִירִים : מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה : מִי
בְּמַכָּה גְאֻדְרֶךָ בְּקָדֶשׁ : נוֹרָא תְהַלֹּת עֲשֵׂה־
פְּלֶא : נְשִׂית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ : נְחִית
בְּחֶסֶדְךָ עֲסִיזוּ גְאֻלְתִּי : נִבְלַת בְּעוֹזְךָ אֶל־גְּוִה
קָדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן : חֵיל
אָחוֹ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי : אִזּוּ גְבַהְלוּ אֱלוֹהֵי
אֲדוּם : אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֲזוּ רֶעֶד : נִמְנוּ

פירוש מלוקט

ועצמו לבלי עולם: זהו אלפי אבני, מוסקת ועומדת לי הקדושה והללוהו עלי מימי
לבושי ובלה לי שלכונם אוחו בשירי: ה' אש תלחמה, בעל מלחמה: ה' שמו, מלחמותיו לא בכלי
זיין אלא בשמו הוה נלחם. דל. ה' שמו. אף בשעה שהוה נלחם ונוקם עלויביו אוחו הוה נלחמו
לכסם על נחשו ולעון אס כל בני עולם ולא כמדה מלכי אדמה כשהוה עוקק בתלחמה מוכה עלמו מכל
עסקים ולין בו כח לעסם או חו: ירה, לשון ירייה יכסמו. כמו יכסו מ' המים יחזרו ויכסו אוחו;
יירק ה'. הלארס נכח, מה מללכסם. ייניק סיל סרען לוי: החרוק, סמיד אסה הורקו: קוויך,
סקרים נגדן: ונכוח אמיר, סיוול משני נחירי של אף. דבר הכחוב ככילו בשכינה דוגמת עולך כ'ו
כדי לפשמע אוחו נכריו כפי הוה סיוכלו לסבין דבר, כשארס בעסם יולא רוח מנחיו: נערמו,
לשון ערמה ממים מנוקד רוח סילא מאסיר בשו סמים ועשו כתיב גלים וכרוחם של ערמה סהם נבזי:
כח, כסועס: קפלו, כמו וכנבים חקסיאלי, ססוקמו ועשו כלכניס: גב, סחוק סיס: אמר
לוי, לעמו כשמיס נדבריס: אהלך שלל, עס שרי ועבדי: סמלמו, סמלל מוס: נספ, רוח
מלומי: אריק חרבי, אסוק: סורסמו, לשון רסוח דלוח: כספס, לשון ספסס: לללו, סקעו: גלסלי,
סחוקיס: נוכל סחלות, ירלו מלסביד ססלוסין סן יעעמו, ע"כ לך דומיס סחלס: נעים יעיק,
סמקב'ס מוס ירו כרעמיס כליס וספליס: כסלל, לשון מוסל: לוס קסוק, סול מוסקס: ירגזון,
ס סרביץ: יעסי סלסס, סלססיס: מנוו, מוק: ספל גלסיס, יספל סספל גלסיס סיעסס וסמו

גַּל יִשְׁבִי בְּנֶגֶז׃ תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה
 וּפְחַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה׃ בְּגִלְלֵ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן עַד-
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה׃ עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ
 קִנְיֹת׃ תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּתֵר נִחְלֹתֶיךָ׃ מִבּוֹן
 לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֵת יְהוָה׃ מִקֵּדֶשׁ אֲדָנִי בּוֹנֵנִי
 יִדְיָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם׃ וְעַד׃
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וְעַד׃ יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלְמֵיָא׃ פִּי בָא סוּם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִמְרָשָׁיו בָּיִם
 וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִן הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁת
 בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעַלֹּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשִׁפְטֵ אֶת הַר עֲשׂוֹ וְהַיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה
 אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד׃
 וּבְתוֹרַתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹב לְאֹמֵר שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

פירוש מלוקט

ולא יאלו לקרוא ישראל לנלחמה : אימחה. על הכתובים : ומחד. על סקרוניס : קניס. שהי
 עבדים צוללים וחסה קניס אוחס ליהוה לך לעבדים : הנאטו והטעונו. חפל' טיעוודו עס ימיס הרבס
 ולא יבן : מכוון לשבחה. מקדש של מטה מכוון כבוד כסא של מעלה אשר פעלה : מקדש. אשר כוננו
 ידך ד' : ה' יונלך. לאשר טיהיטנו ישראל בארץ יודע מלכותו של הקב"ה בכל העולמים : לעולם ועד.
 לשון עולמות הוא : ועלו מושיעים. אלו הנשיחים : וזהו ה' לנלך על כל הארץ. לעולם הנח : יחס
 ה' אשר. זה מוס הרחמים שלא החס ודה הדין בעולם אלא בכל צרחות : ושמו אחד. שהטס
 יקרא כחציבתו ולא כבניו כי כל הארץ יהיה בקדושה כמו הנקדש כי פחדת. וזהו שמו אחד זה השם
 סכבד והנורא שהיו אומרים בנקדש יקרא לעו"ה בכל העולם : כי צא. כלשכ. בא סוק וגו' אז
 טדע והוכר כבוד מלכות שמיס : וחלולל לא גאל הקב"ה אח אנוחינו מנלרים הכי חת. וצני צניס
 עשועבדים היינו כשארס. ולא יאלו מעס לעולם. ולא היסה מהפסעס מלכותו יס' על העס שבח
 לו. לכן ע"י ילואס מלרים. ה' ינלך עלי הפקס. וצני ישראל סלכו. הרי זה כס הוק נס : צדיך נוצר
 גס סקוק כי בא סוק. כי גס הוא מושיט. ועד כלן לא נעלמו הפסעה. וכל פסעה דלל סקס
 משה לא סקקינ כע"ס סלמוד ערך ספ"ק דצרכות. וכ"ב האר"י וכ"ס מנהגו של אה"ה ז"ל. לא היס
 כופל הפסוק ה' ינלך. גס לא היס מסכגס אוחו. אס"ו מוסיפין סקוקיס דצצני הנציחיס שחכ
 להס היחד לעמיד. גס כדי לסללים ה"י אזכרות כי צניס אין רק ע"ו שמוס הוי"ה. מ"ס ד"ל
 עס ע"ב נד עס של ע"ב שהוא חקד : ועלו מושיעים. ז' דועיס ז' נקסי ארס : ומסליפין צמוס
 כמו צמלכיוס דר"ס. ועס זה נעלמו גס כן כ"ל סויוס דז"ל. וסיהס ססיעס סקוקי דזוגנה כסמיססן.
 כע"ס סק"ד אלא סקוקי יהי כבוד יע"ס וזהו אנו לריכין לסכיר קבלס מלכות שמיס בכל ד' סלוקי
 צולמות סכן סקוקו צצח"ס ונעליונו. לפי שבכל צמיקס אצ"ע סולרככו לסקוני ק"ס וס"י ככסלן חק
 וסעסס. לכן סעיך לסומו. כ"ס מנסנו של ס"ס ז"ל

זמירות של ראש השנה

כה

אלו סמנים מה ללמודם מהם חזק הסמנים מלל להסכים בתקום סמנתי מלל להסכים. ומועד מ"ן למני הסנים עם ז' סמנים ולומר

אלהי אל תדינני במעלי. ואל תמוד אלי תקי בפעלי:
בהמלתך גמול עלי ואחיה. ואל גא אל תשלם
לי גמולי. גאון לבי לה אשפיל ואקרע. במכאובי לבבי
לא מעילי: דוה ללב אני נצב ונעצב. עלי פשעי ורוב
רשעי וסקלי: הלום יגון בלי יין באין. אשורי מנתבך ממ
ורגלי: ומה אענה ואן אפנה לעזרה. ביום משפט למי
אנוס ומי לי: זדונתי למול פני ועיני. בלימתי לעומתי
ואצלי: חטאי לו ירחיון בם שבני. אזי ברחו ורחקו
מגבולי: ממא ללב אשר סובב ושובב. לבבי בי עלי
כל חטא פילי: ידעתים בעלותם על לבבי. ראיתים על
ימיני גם שמאלי: בקש גדה אני נרדה ונהרף. ולא נכנע
ולא נמנע עמלי: לה עיני בתהנוני יהוה. בהאנחי שמע
שיחי וקולי: מנת חלקי רצור חזקי וחשקי. ומבטחי וגם
בחי וחילי: נחני גא באורח הנבונה. לפניך והבן את

אלהי אל תדינני

מי דיין טון מי צחנים קומו מי אלקסיאס, אי טון מידאס חס מי פיצו קומו מי אודים:
קון טו פילדד בואלחדונה סוצרי מי אי ציזרי, אי טון אגורה מי דיין סליגס חס
מי מי בואלחדון: לוסאניאה די מי חלמה דילאנטרי מי רינאטארי: אי רחזארי קון
מי דולור מי קוראסון אי טון מי מאנטו: דולורייחו די קוראסון יו פאלדו אי
אסריסטאדו, סוצרי מי ריזיליו אי מוצירומנרי די מי מאלסיא אי מי לוקוס:
גולסיאדו די אקסיא קומו איציריגאדו סין צאלור די נאדס: מי פאסו די טו סינדורו
קי ריפאייז אי מי פי: אי קי ריסטודריי? אי אדו קאטארי טור איידס? איז דיאס
דיל גואסייו, אי אודי קין פולייז אי קין חס מי?: מיס סוניצייאס איסקואינטרס
מיס אלקסיס אי מיס אלוז, מי ציריבוליסס איסקואינטרס מי אי סירקס מי: מיס
פיקלדוס: קי גולייאן איניליוס מיס ציינטוס, איסונסיס (סיגורו) פולייאן אי סי
חליצארטן די מי טירנטי: איניקונארדו די קוראסון קי סינאפרי רינולצירא מיסאלנדו,
(סאצין) איז מי קוראסון מי טירנטי: איניקונארדו די קוראסון קי קוננסון קואנדו אסוציק
סוצרי מי קוראסון, לוס ציי (סינאפרי) אה מי דייריגה אי מי איסקיירדס — קומו
קוסקאס אינאטאדס יו סריסירדו אי אינאטאדו (קון טורו) טון פואי קיראנטאדס
מי מינטס צידאס, מי אלקסיאס: אה פי מיס אלוז קון מיס רוגאטיאס יי: איז

זמירות של ראש השנה

שְׁבִילִי: סֶלַח חוֹבֵי וַיִּשַׁר אֶת לִבִּי. אֲשֶׁר תּוֹעֵדָה כְּמוֹ
 רוּעָה אֹוִילִי: עֲנֵה נֶאֱקִי דְלִתְיָךְ בְּדַפְקִי. רֵאֵה צוּרֵי רֶעָא
 צִירֵי וְחִילִי: פְּדִנִי מֵעוֹנֵי צוּר גְּאוּנִי. אֵילוּתֵי בְּגִלוּתִי וְחֶשְׁלִי:
 צִירֵי עֲצָבִי מִשׁוֹשׁ לִבִּי בְּקִרְבִּי. וְשִׁמְחֵתִי בְּאַנְחֹתַי וְאֶבְלִי:
 קְדוּוֹנֵי־לֵךְ אֶלְךָ שְׁחוּחַ בְּלִי כַח סְלִיחֹתְךָ בְּשִׂאלִי: רֵאֵה
 כִּי זָכַרְךָ יְהִי תוֹף לִבִּי. וּבְזוּמִי כְּמוֹ יוֹמֵי לִילִי: שְׁעֵנִי
 כְּאֵל רְצוּנִי אֵל אַמּוֹנָה. וְתִישַׁב לְךָ תְּשׁוּרַת מַהֲלָלִי: תַּנְהַלְנִי
 יְמֵי מַדַּת צְבָאִי. וְתִרְעֵנִי יְמֵי חֲלָדִי וְחֲדָלִי. חֲמוּל עָלַי וּבְפֹר
 מַעֲלָלִי. וְשׁוּר שִׁירֵי כְּשִׁיר מוֹשֵׁי וּמַחֲלִי. וְעַת תְּבִיא יְצִירְךָ
 בְּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי אֵל תְּדַיְנֵנִי בְּמַעֲלִי:

סימן רבי משה:

רְעָה בְּשִׁבְטְךָ עִם מְקוּמֵי פְדוּיֹם. כִּי לְמִשְׁפַּטְיָךְ עֲמִדוֹ הַיּוֹם:
 מִחֶשְׁבוֹתֵי אֹוִנִי עַל לִבִּי שִׁמְחִי. וּמִפְּנֵי זְדוּנֵי בּוֹשֵׁתִי
 וּנְבִלְמַתִּי. וְעַל רֹוב עוֹנֵי הַגְּנִי נַחֲמַתִּי. וְאַרְתְּ חֲטָאִי אֲנִי מְזַכֵּר

ווי סוספיראך אוויאזי ווי אַללם אי ווי נח: דאדיב'ה די ווי פארטי אי פיניס די ווי
 פֿורטאלים אי ווי קוֹדֶסִיאַס: אי ווי פֿיאַחֵיט טאַנצן ווי פֿואירקס אי ווי אַצֵיר:
 גיאני אגורס אין איל קאנינו דירצו: (פור אנדער) דילאנטרי עי, אדירקס ווי
 קינדיר: פירדונה ווי קולפס אי אדירקס ווי קוראסון, קי טראסירו קונו פאסטור
 אלוקאדו: ריספונדי ווי ציימדו, (אצרי) טוס פואירטאס אין ווי נאטי: — וויר ווי
 פֿואירטי (פור) מילינאכר אה ווי דולור אי ווי אינפֿירמיד: רינמימי די ווי דילטו
 פֿואירטי די ווי לוסאניס — ווי (אונקס) פֿורטאלים אין ווי קאטיציריו אי ווי
 פֿלאקזס: טרייאקה די ווי דולור, נחו די ווי קוראסון אי ווי אינטראניס, אי ווי
 אַלגינראס אין ווי סוספירו אי ווי לימוניו: דיניגירדו אה עי אנדארי אפרינדו סין
 פֿואירקס, טו פירדון אין ווי דינאנדאט: בייאי קי טו עיווריאס ווי אינטי ווי
 קוראסון, אי אין ווי פינכאטייטו (ראייגאדו) טאנטו אין ווי דיאס קונו אין ווי נצֵי:
 קאמאמי אגורס אינפֿילונטאני דיוו די צירדל: אי אפלאזה אה טי פרינטי די ווי
 לואור: גיארמיאס דיאס קי מדיקטיס אה ווי עיינפו, אי גוֹצֵינאניאס דיאס די
 ווי מונדו אי פאקאדיה: אפיאדה סוצי ווי אי פירדונה עיס (נאלאס) איצאס:
 אי קאטה ווי קאטינו קונו קאטי די (לום לויס) מושי ומחלי: אי אורס קי
 סראילאס טוס פֿורמאדוס אין צואטיי. עי דיו! כון ווי צונגס קונו ווי פֿאלאסא:

זמירות של ראש השנה

היום: כי למשטיר שְׁקָרִי סְתָרִיו אֲשֶׁר נוֹאֵל. הַפְּחִידוּ יְצוּרֵי סְלִיחָה
 לְשֵׁאל. וְאִיךָ יָרַב אֲמָרֵיו אֲנֹשׁ בְּחֶטְאוֹ מְנוּאֵל. וְיִצְרוּ מְנַעֲרֵיו
 רַק רַע כָּל הַיּוֹם: כי למשטיר הוֹצֵא שְׁבוּיִים. מִיַּד מְצִיקִים. מַחְטָא
 גְּקִיִּים. וְרִצּוֹן מְפִיקֵי שְׁמֵעוּ פְדוּיִים. אַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה חַיִּים
 כְּלִכֶּם הַיּוֹם: כי למשטיר

סימן שלמה:

שׁוֹאֵף קְמוּ עֲבָד. יִשְׁאֵף לֵיד רַבּוֹ. חֲסִדָּה פָּרַשׁ עָלָיו וְקָרַע
 שְׁטָר חוּבוֹ: שׁוֹף לְוָלֵי אֲמִירָתָךְ שׁוּבוּ וְאֲשׁוּבָה. הִיָּרָה
 כָּרַב חוּבֶל. נִכְנַע בְּמַצְבוֹ: שׁוֹף מְשַׁעוֹל תִּשׁוּבְתְךָ. תִּפְתַּח לְעַבְד
 קָם טָרָם לְהַתְּפִיל לְךָ וְעָרֹף גִּיבוֹ: שׁוֹף הָהָ לִי בְּעַת רוּאֵי שִׁבָּה
 זְרָקָה בִּי לְפִי בְּיָם חֲטָאוֹ יִשְׁחָה בְּמִי עֲצָבוֹ: שׁוֹף נִשְׁמַת מִתְּחִלָּה
 תָּעִיר עָלַי לְבוֹ לֹא יַעֲשֶׂה עוֹל מֵאַחֲרֵי שׁוּבוֹ:

סימן שלמה חוק:

שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד. נֹא חַיִּים
 וְחֶסֶד. עַל עַם עֲנִי תַצְמִיד. וְאַתְּ תַפְּלַת הַשְּׁחַר
 בְּמָקוֹם עוֹלָה תַעֲמִיד. עוֹלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת
 הַתְּמִיד: לֹזֶבֶשׁ צָרְקָה וּמַעֲטָה לְךָ לְבַד הַתְּרוּן. אִם אֵין
 בְּנֹו מַעֲשִׂים וְזָרָה יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן. וְהֵם יַעֲלוּ לְזָבֵחוֹן לְפָנַי
 יְהוָה תְּמִיד: עוֹלַת מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד לְהַטּוֹת אִישׁ לַתְּחִיָּה.
 עֲמִיד הַטָּה לְחֶסֶד גְּמוּל גָּא עָלָיו וְתִיָּה. בְּתוֹב תִּיּוֹ חַיִּים וְתִיָּה

שופט כל הארץ.

מוטן די רבי שלמה בן גיבירול זלה"ה.

בְּיוֹאִים דִּי מַחֲסֵה לֵה טִיִּרָה, אִי חַם אִילִיִּים קוֹן גְּלוֹסִיִּיו לֵה אִזִּי אִיסְטָר, רוּאִישׁ
 צִדָּקָה אִי עִירָקִיד סוֹצִי עוֹלִילֵו סוֹצִי אִזְוֵטִרָאָס, אִי (סו) אִזְרָאִסִּיק
 דִּלֵּה טִאִיִּיִּנֵה, אִין לְנִאָר דִּי אִלְסִאִסִּיִּון אִלְסִאִסִּר: אִלְסִאִסִּיִּון דִּי לֵה
 טִאִיִּיִּנֵה קִי אִה אִלְסִאִסִּיִּון דִּיל דִּיקוֹנִטִּינוֹ:

לְשׁוֹפֵט לְסִיסְטִילֵד קִיִּו עִאֲנֵה, אִה כִּי אִסְוִלָּס אִיל אִלְסִאִסִּיִּין, כִּי טו אִין טִם אִזְרָאִס
 (טִאִיִּיִּנֵה) מִיעֲנֵה אִם טִם אִזְוִרָאִסִּיִּדוֹס דִּי חֶבְרוֹן, אִי אִילִיִּים סוֹצִיִּלָּס
 פִּר מִיעֲנֵה אִסִּיִּין דִּילִאֲנִרִי יִי דִּיקוֹנִטִּים (אִלְסִאִסִּיִּון)

זמירות של ראש השנה
 ברית תמים. ושמע והקשב קולם. העת יאמרו בלם. זה
 היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם:
 צדקת איתן יום זה. ויהוד נעקד בשה. תזכור לדל
 נבזה. אל רם ומתנשא. על דל ורזה. הופע
 והנשא. אל ישוב דף נבלם: היום הרת עולם. היום
 המול בגים לב שופכים. המשלתם לעפר. בנסא היום
 ממליכים. בזכרונות ובשופר. ברכות תשע
 עורכים. תקיעות בן על מספר. ותיטב לך משור פר.
 תהלתם ומהללם: היום הרת עולם. היום

קול שופר בהשמיעי. יעלה במעונך. בהביעי בהרועי.
 הטה נא אזנך. משמטי צור ישעי. יצא מלפניך.
 מלבי עיניך. אל נא תתעלם: היום הרת עולם. היום

סיתן שלמה ליום שני

שפל רוח. שפל ברה וקומה. אקדמך ברב פחד ואימה:
 לפניך אני נחשב בעיני. בתולעת קטנה באדמה.

אינקייטרו, אפרופייאסטיס פור גוזגור לוס פואיז'לוס, פור סיקוטאר מודלס
 קום אוז'ראס, רוגו ויננדרס חס ישראל פירנאונניטו די מואיסטו פארדי פריניזו,
 אוליי אי איסק ג'ס קום בזיס, אין אורס קי טודום דיראן היום הרת עולם:

ג'וסטידאר די איתן אין דיאס איל איסטי, אי סו איזו אוניקו קי לו אטו קונו
 קארנירו, ויננדרס אויי אל פרוזי ויננוספריסיאדו, דיוו אלטו אי
 אינשאלטאדו, סוברי פואיז'לו פלאקו אי נאגרו, סייאס אקלרלדו אי אינשאלטאדו,
 גן טורנין קונו פרוזיס אריאקטאדוס, אין דיאס קי דיראן היום הרת עולם:

אפיאדה איווס סו קוראסן צירטייניטיס, לוס אינשוינפלאסטיס אל פולצו, אין
 פלאזו אויי אטי אינרינאלטיס קון ויננכאסיוויס אי שופר' קונו אולינאקסיין די
 טורו, סיאס אטי אגראדיסידו, אורס קי דיראן היום הרת עולם:

ברו דיל שופר אין ניי אזיר אזירי, סיצ'ס אטוס סיילוס, אין ניי אלזאר, אין וינ
 אל אלזאר אקוסטס טו אויזירס, ניי גוזגו קרייאדור די ניי סאלנצאסיין, סאלנצ
 דיאלאנטי טי, ניי כיי טו פיאלדור כון די ניי אינקיז'ראס, אורס קי דיראן היום
 הרת עולם:

שדרית של ראש השנה

מלא עולם אשר אין קץ לגדלו. הכמני יהללה וכמה
הדרה לא יכילו מלאכי רום ועל אחת אני כמה וכמה.
השיבות והגדלת חסדים. לה תגדיל להודות כל נשמה:

בקשה לר' יהודה הלוי ול ליום שני

יוד

יהוה יום לה אערוד תחנה.	שעה קולי ושוועתי יהוה:
יהוה ירד הראה וגלה.	גבורתך ותנני יהוה:
יהוה יהמה לפי בקרבי.	ואתעשף בצורתי יהוה:
יהוה יעלה זכרי לטובה.	וזכרני ופקדני יהוה:
יהוה ישעך תמיד איתל.	יהי חסדך לנחמני יהוה:
יהוה יוצרי אתה וצויי.	ימי זה בלתך עזרי יהוה:
יהוה יהמו לי רחמי.	ואל תפן לתשאתי יהוה:
יהוה יחרוך רעיוני.	ונפשי אמרה חלקי יהוה:
יהוה יעטף לפי בחילי.	ואשפך נגדך נפשי יהוה:
יהוה יה שמע בגלל שמך.	וקח היום תפילתי יהוה:

הא

יהוה הן בידך מחשבותי.	וסוד לפי לה נגלה יהוה:
יהוה העלה מרפא לצירי.	ועיניך פקח וראה יהוה:
יהוה העמד רגלי במישור.	במקהלים שמך אודה יהוה:
יהוה הנני אוחיל לישעך.	עדי תביט וגם תפנה יהוה:
יהוה הט לישועי אונך.	חמול עלי ותקשיבה יהוה:

שפל רוח

באשו די סקפירטו, באשו די רודיאס אי אלטורס, אדילאנטארטיאזי (טוס טאסקים)
קון עולו פלזר אי עיירו, דילאנטרי סי יו קונטאדו אין מים אזוס,
קוט גואטו סיקיניו אין לה טיירס: אינצייניטו דיל מונדו, קי נון פץ פארס עו
גראנדוס, סי פיסללי מוצטו קוטו מי פור אלאלארטי? אי קונקי?: פור לוארטי
נן באקטיסין אליליס דילום סילום, אי סוצרי אונס יו קואנטס מאס אי קואנטס
מאס?, אונציוואסזים אי אינגראנדיוסקטיס מייסקידיס, אס סי אינגראנדיוסידס פור
לוארטי עוקו איל קי טייני אלמס:

שחרית של ראש השנה

כה

ואו

יהוה נאלתי לך אקנה. ולבי ישעך ותאו יהוה :
 יהוה וערוב עבדך לטובה. ואל תפן לחטאתי יהוה :
 יהוה ועדי מתי אסירך. יהי נאסר בבור פשעו יהוה :
 יהוה וערו לבי סעיפיו. ליתד לך בצרותי יהוה :
 יהוה ואני בך אעלוזה. פדה רל ממגורותיו יהוה :
 יהוה נארוז עוקם אבו לך. למען טוב לקול קויו יהוה :

הא

יהוה הארץ אפך לטובה. אשר אל חסדך פונה יהוה :
 יהוה הנני מפיל תחנה. וטרם אקראה תענה יהוה :
 יהוה החלמני בחסדך. ומרפא צו ללב דוה יהוה :
 יהוה החלתי מגוני. ונפשי יום וליל תהמה יהוה :
 יהוה העלני מתהומות. ושיבת עבדך שובה יהוה :

הנה גדול שנה זה של נשמת יצחקו אדם על נוקומו בזו"ה שהוה מונה צומסר כל הסיבות על השנה
 הזה לכולם בשמות יקרא כנגד חסר השמו' הקדושים והנוראים של עולמות עליונים והנה ענינים
 דואות ח"ך כיוונו אכשי כה"ל בשנה הגדל הזה אל רוס המעלות בעולמות עליונים וחסקו לנו עם
 קדוש לשנה שנה זה לבוראיו ורוקח בשנה קדוש ולא ביוצא החול למי עליית העולמות עמה ביום הקדוש
 הזה ובדואי ראו להלביב לב האדם כאל אוכלה לדבר הסיבות ככה גדול ועלום ולהכניס ש"ע מאלו
 צאלהומו י"ח"ע עד הביעו קרוב להסתעפות הגשמיות ובתחלה נשמת יכוין אליו ונקבל עלי סוססת
 הנפש של יום השנה) וגמר קבולה יכוין בצרכו דיוצר (האלו"ה):

השנה הזה דשמת קאי על הפקוקים הקדומים ועלו נושעים בו' ביום הסוף בו' ושנו אחד) ולא
 (נשמת בו' סתך בו') ובחיותו (ומצלעדיך אין לו בו') ישנת ש"ע על שיש לו חלק גדול חס
 וחסוך להיות חסם ומלכותו עגולה השוקה יקבל ע"ע ו"ל ויאמר כל השנה בש"ע:

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח כל
 בשר תפאר ותרומם וזכרך מלגנו תמיד. מן
 העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו מלך
 ואל ומושיע. פודה ומציל. ועונה ומרחם בכל עת צרה
 וצניקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. אלהי
 הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון כל תולדות
 המהלל בכל התשפחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
 ברחמים ויהוה ער לא ינום ולא יישן. המעורר ישנים והמקיץ

שחרית של ראש השנה

נְרַדְמִים. מַחִיָּה מַתִּים וְרוּפָא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף
כְּפוֹפִים. הַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְפַעֵנֵחַ גְּעֻלָּמִים. וְלֵךְ לַבְּרֵךְ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאֵלֹהֵינוּ מְלֵא שִׁירָה בְּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלוֹי
וּשְׁתוּתֵינוּ שְׂבַח בְּמִדְחָבֵי רִקְעַ וְעִינֵינוּ מְאִירוֹת
בְּשִׁמְשׁ וּבְיָרֵחַ וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵנוּ קְלוֹת
בְּאֵילוֹת אֵין אֲנוּ מְסַפְּקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּלְבָרֵךְ
אֶת שְׁמֶךָ מְלַבְּנוּ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרוֹב רַבֵּי
רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וּנְפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם
אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים. מִמִּצְרַיִם וְאַלְתֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית
עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ. בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ. וּבְשִׁבְעַת בְּלִלְתֵּנוּ. מִחֶרֶב
הִצַּלְתֵּנוּ. מִדְּבַר מִלְּטָתֵנוּ. וּמִחֲלוֹם רָעִים וּרְפִים דִּלִּיתֵנוּ.
עַד הַנְּחָה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזַבְנוּ חֶסְדֶיךָ. עַל בֶּן אֲבִרִים
שֶׁפִּלְגָתָ בְּנוֹ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ. וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ. וַיִּשׁוֹרְרוּ
אֶת שְׁמֶךָ מְלַבְּנוּ תְּמִיד. כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ
תִּשְׁבַּח. וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה
לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּבְלִיּוֹת
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאמְרָנָה יְהוָה
מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עַנִּי מִחֶזֶק מִמָּנוּ וְעַנִּי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:

שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ.
וּבְתוֹב רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּהַ תְּהַלֵּל:

בְּפִי	י	שָׁרִים	תַּת	ר	וּמָם :
וּבְשִׁבְתִּי	צ	דִּיקִים	תַּת	ב	רָךְ :
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	תַּת	ק	דָּשׁ :
וּבְקֶרֶב	ק	דוֹשִׁים	תַּת	ה	לָל :

שחרית של ראש השנה
 כט
 בַּמִּקְהֵלוֹת רַבּוּבוֹת עָמְדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁבַן חֹבֶת כָּל
 הַיְצוּרִים לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר. לְרוֹמֵם וּלְהַדְרֵה
 וּלְנַצַּח. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי
 עֲבָדְךָ מְשִׁיחֶךָ:

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּבָנוּ הָאֵל הַמִּלְכָּה הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֹךְ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. לֵיל בְּנֵינֵנוּ ח' שִׁיר וּשְׁבַחָה. הַלֵּל
 וְזַמְרָה. עוֹ וּמְשַׁלְּה נַצַּח. גְּדֻלָּה. וּגְבוּרָה. תְּהִלָּה. וְתַפְאֵרֶת
 קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת ע"כ בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ.
 וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִלְכָּה גְדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתַּשְׁבְּחוֹת אֵל
 הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָל הַנְּשֻׁמוֹת רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה מִלְכָּה חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן:

עוז לומר מומדר ממעמקים קלחתיך סהוא על סדר הכ"ז ז"ל ואפי' אינו יודע סודו ילמננו -
 ואם יודע יכוין :

יום א' ר"ה עונק כלשים. יום ב' עונק כלשים. יום ג' עונק כלשים. יום ד' עונק טוב ועונק
 רע. יום ה' עונק דרום. יום ו' עונק לפון. יום ז' עונק נזכר. יום ח' עונק כוס ועונק
 תחת. יום ט' עונק נערכ. וכן יום עשירי עונק נערכ:

אופן לר' יהודה הלוי ז"ל עוז לאוננו אחר התפלה:

יְדֵי רְשִׁים. גְּחֻלְשִׁים. מַהֲשִׁיג יְדֵי כְּפָרִם. אֲבָל בְּרוּחִם.
 וּמַר שִׁיחִם. יִקְדְּמוּ אֶת פְּנֵי יוֹצֵרִם. עִם נְבִדָּל. הוֹלֵךְ
 וְדָל. וְשִׁיחוּ הוֹלֵךְ וָרֶם. בְּהוֹעֵדֶם. בְּבֵית מוֹעֵדֶם. וּבְגִרְוֹנֵם

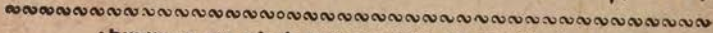
אופן די רבי יהודה הלוי ז"ל

ידי רשים:

מאנום די פרצ'ים אינעלאקסידאס די אלקאנסאר אונגו די סו ריגניסיין, סולו קון
 סו איספיריטו אי אונארגורא די סו קירלייט, אדילאנטא אס פאסיס די סו
 קרייאדור, פואיבלו אפארטאדו אנדאנדו אי אינופרצ'יסיינדו, אי סו אוראסיין אנדאנדו
 אי אינאלטיסיינדו, איז סו קונגריגאדסיין איז קאזה סאנטא אפלאזאדה, קון סיס
 באראנטאס אינאלטיסיינטיג אל דיין:

שחרית של ראש השנה

רוֹמְמוֹת אֵל. לְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוּשׁ יַעֲלֹב וְאֶת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא אִם סָפָה דְבִיר וְסָפָה וְאִין אַפּוּד
 וְתַרְפִּים. וּפְרֻכָת. וּמַעֲרָכָת. וְתַמִּידִים וּמוֹסָפִים. וְאִין קְטָרָת.
 וּכְפָרָת. לְכַפֵּר עַל נַגְפִים. קְדוּשַׁת אֵל. בְּיִשְׂרָאֵל. לְהַדְמוּת
 לְשָׂרְפִים. וּמַעֲנִים. בְּבֵית שְׁבָים. לְהוֹדוֹת אֵל נְאֻסָפִים.
 וּמַחִיל. אֵל חִיל. וְלִכְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לְהַקְדִּישׁ וְאֵל נוֹשֵׂא. וְצוּר
 מַחֲסֶה. אִז הָיִית לְהֵם. עַל פְּרוּבִים. וְכוֹכְבִים. הַקִּימוֹת
 הַגְּלִיחִים. וּבִשְׁמָדָה. מִמְרוֹמֵד. גּוֹנְנָת יְהוָה עֲלֵיהֶם. וּמְקַאֲכִים.
 גְּעַרְכֵיבֵי. שְׂמַת נוֹשֵׂא פְלִיחֵם. רְאֵה עֲתָה. כִּי חֲתָה.
 יָד מִלְּגַם וְחִלִּיחֵם. וְזָר וְרָשָׁם. וְהוֹרִישֶׁם. הַבְּנִים אִין
 לְיִשְׂרָאֵל: לְהַקְדִּישׁ דְּרוּשׁ יְקוּשָׁה. דְּרוּר דּוֹרְשָׁה. מְזוֹרְגִים.
 וּמְאֹדוּגִים אֵילוּתָהּ. מְשָׁה אוֹתָהּ. מִמִּים זְרוּגִים. וְאֵל יִקַּל.
 בְּעַת מְשַׁקֵּל. זְכוּר אָבוֹת רֵאשׁוּנִים. וְיִפְקֶדֶה. דֵּל שׁוֹקֶדֶה.
 לְדַבֵּר לָךְ מַחְנוּגִים. דוּר אָבוֹתֵינוּ. וְכָל מַתְיוֹ. הִיחַ בְּקָרְבַּ

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

סי אלוון קי דיסטרוויו פאלאסיו אי אומנראל, אי נון איםפאלדאר אי תרפים ני
 אנטופארט ני אורדינאנסה, ני אלינגאסיין די קאדס דיאה, ני די מוספים' אי טו
 סאאוניריו, ני קוֹרֵטִירו סור פידרוגאר סוֹרֵי לִיִּאגדוּס, קון טודו סאנטיפדל דיל
 דייו זוטטו אין ישראל פִינֵה סיאיר סינז'אדוּס קומו אלזיליס, אי די סו אלזיאסיין
 אין קאזס די סו קאטיִריו פארט לואר אה איל דייו סון אפאנזיאדוּס. אי די פִּונסאדו
 אה פִּונסאדו אנדאן אִיז'וס די ישראל:

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

דייו סומפוטאן אי קרייאדור אנריגאן איםטונסיס פִּואיססיס אה איליוּס. סוֹרֵי
 כרוּבִים אי איםטריליאס אלזיאנטאססיס סום פינדוּס. אי פור טו נוננני די
 טו אלטורה זאנפארטאססיס יי סוֹרֵי איליוּס אי אלזיליס אורדינאדוּס פִּונססיס סור
 קי לִיִּצִין סום ארמאס, צילי אגורט סו דולור' — קומו סי קיִזְרֵאנטו פודיר די סו ריי
 אי סו פִּונסאדו, אי איםטראניו לום אירידו, אי לום דיסטרו, קומו סי טו פִּונסאדו
 אִיז'וס די ישראל:

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

סאלב'ה פאלונגה אילאסאדה קי אלפִּוריה קיקירי, די סוֹרֵיִיוּס אי די סיניוּס
 אלפִּוראדה: טירט אה אילייה די אגואס סוֹרֵיִיוּס: אי נון סי לִיִּצִיאני
 אין אורט קי פיזאראס סום אִיז'אס. מידיסייניטו די פִּארדיס פִּרמיטרוּס. אי סיִז'אס

שחרית של ראש השנה

שנים. להשקתם. ולהחיותם. היה כפל לישראל: להקיש
המבורך. בכל מערך. בין במשה בין במעלה. אש ומים.
ושמים: ודארץ אשר תלה. יעידון על אשר פעל. כי
מה רם ומה נפלא. ועבדיו. וצאן ידיו. לר' עימדים
סלה: ביום פקדו. בני חלדו. תקפוץ פיה עולה. ו
יצדקו. ויתהללו. כל זרע ישראל: להקיש

ליום שני אופן לר' יהודה הלוי ז"ל:

יה שמך. ארוממה. וצדקתך לא אכסה. האונתי.
והאמנתי. לא אשאל ולא אנסה. ואיך יאמר יציר
חומר. אלי יוצרו מה תעשה. דרשתיהו. פגשתיהו.
למגדל עוז וצור מחסה. הבהיר ואור מזוהר. באין מסך
ואין מכסה. ישתבח ויתפאר ויתרום
ויתנשא: הדר כבודך ועוז ידך. מספרים השמים.

סיקוטאדו פרצי קונטינאן, פור אללור אה טי רונאטיצאס, צירינאנסייו די סוס פאלדיס
אי טודוס סוס מואירטוס אביציוואס סירקס אין אנייס, פור קונפוטראלנוס אי
רינצירלוס, סיאי קומו רוסיוו אה ישראל:

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דיו די ישראל:

איל צינדיצו אין טודס אורדינאנסס, טאנטו די אצאצו קומו די ארצה, פואינו אי
אנואס, אי סיינוס' אי לה טיירס קי דיקולנו. אטיסטיוואן סוצרי טודו קי אוצרו
קי קואנטו אלטו אי קואנטו מארצאצילייזו, אי סוס סיינצום אי אוצראס די סוס
פאסטוס אה סו זואיסיוו פרונטוס סיינפלי: אין דיאה די סו סיקוטאר אה קייאלדוס
קי אין סו מונו, סירארס נוקס די לה טודטורס, אי איניל סי ציסטיפיקאקאן אי
פלאצארקן טודו סיינן די ישראל:

יה שמך ארוממך

יד טו נוננדי אינאלמיסידי אי טו צוטידוד נון אינקוצריי' לו איסקוצי. סי
קייטיי, נון דימאנדרי אי טון פרוצארי, אי קומו דירס פורמאלדו די צאנו, לה
קריאלודו, קי אויס? ריקירילו, אינקונטרילו פור טורי די פורטאלים, אי פינייס די
אצריגו, איל קלארו קומו לוז ריפלינידידס: סין אנטיפארס, אי סין קוצירטורס,
(ס'אה אלאב' אדו, אי ס'אה אפ' ורמיוואדו אי ס'אה אינאלמיסידו אי ס'אה
אינש'אלש'אדו):

אירמיוודה די פו אונס, אי פורטאלים די טו פודיר, ריקונטאן פונסאדו די טס

בַּעַת עֲלוֹתָם. וְעַת פְּנוּתָם. וְעַת שְׁחוּתָם אַפִּים. וּמִלְאָכִים:
 נְהַלְכִים. בְּתוֹךְ אֲבְנֵי אֵשׁ וּמִים. יַעֲדוּךָ. וְיִרְדּוּךָ בּוֹרָא גִב
 שְׁפָתַיִם. כִּי תִסְבּוֹל. וְלֹא תִפּוֹל. בְּלִי זְרוּעַ וְיָדַיִם. תַּחֲתִיּוֹת.
 וְעֲלִיּוֹת. וְהַחַיּוֹת וְהַבְּסָא: יִשְׁתַּבַּח וּמִי יִמְלֵל. כְּבוֹד מְחֻלָּל.
 שְׂחָקִים בְּאַמְיֵנָתוֹ. הִי עוֹלָם. אֲשֶׁר נֶעְלַם. בְּנִבְהֵי רוּם
 מְעוֹנָתוֹ. וּבְרָצוֹתָיו בֶּבֶן בֵּיתוֹ. בְּאֶהְלוֹ שֵׁם שְׂבִינָתוֹ. וְשֵׁם
 מְדָאוֹת. לְנִבְוֹאוֹת. לְהַבִּיט אֶל תְּמוּנָתוֹ. בְּאֵין תְּכִנִּית. וְאֵין
 תְּכִנִּית. וְאֵין קֶץ לְתִבְוֵנָתוֹ. רַק מְדָאוֹי. בְּעֵין גְּבִיאֵיו.
 כְּמִלְךָ רֵם וּמִתְנַשֵּׂא: יִשְׁתַּבַּח דְּבַר גְּבוּרוֹת. בְּלִי סְפֹרוֹת
 וּמִי יִסְפֵּר תְּהִלּוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי אִישׁ. אֲשֶׁר יַחִישׁ לְהַגְבִּיר עֲזוֹ
 גְּבוּרוֹתָיו. וְיִסְמְךָ. בְּאֵל תּוֹמֵךְ. עוֹלָם עַל גְּבוּלוֹתָיו.
 וְיַעֲרִיצוּ. שׁוֹב רְצוּאֵי. וְיַצְדִּיק דִּין פְּעוּלוֹתָיו. וְיוֹדֵה עַל
 אֲשֶׁר פָּעַל. כִּי לְמַעַנּוֹ עֲלִילוֹתָיו. וְכִי יֵשׁ יוֹם. לְאֵל אֵיוֹם.
 וְדִין עַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה: יִשְׁתַּבַּח הַשְּׁתוּנָן. וְהַבְּנוּן. וְהַתְּבוּנָן

סגולות, אין אורח די סו קוצר, אי אורח די סו דיקינגער, אי אורח די סו
 אינקורצאדנסין אה פאסיק. אי אנליים אנדאנטיס אינטרי פיידראס די פואיגו אי אורח,
 טי אטיסטיוגאן טי לואן קרייאן אצלה די לאציוס, קי סוונורטאס, אי טי קאנסאס,
 סין זראס, אי אנונס, נאטוראס אי אלטוראס, אי לאס חיות אי לה סילייס סאנטס:
 סיאה אלאב'אדו אי אפ'רמוזיוגאדו:

אי קין אצלארה אונדע דיל קרייאן סגולות קין צירדער, ניצו די סיינפרי קי סי
 אינקוצרייו, אין אלטורדע די אלטוראס סו נוראדה, אי אין סו אינצילונטאר אין
 משה איו די סו קאזה, אין סו טיינדע סחו סו שכינה אי אילי ציזיוניס, פארה
 פרוציאס, פור קאטאר אה סו ציזיון, טון סינז'אנסה, טון פ'גורס, א. טון אין אה
 סו אינטינדימייטיו — עאס קי סוס ציזיוניס אין ארום די סוס פרוציאס, קומו די
 אלוטו אי אינצ'אלט'אדו: סיאה אלאב'אדו אי אפ'רמוזיוגאדו:

היסטוריה די סוס צארגאנזיאס סין נומיאסייון, אי קין ריקונטארס סוס
 לואריס, ניין אצ'ינעוראדו איל צ'ארון קי אפרקוסה, פור אינצינאטאר
 פורטאליס די סוס צארגאנזיאס, אי סי אפ'רי אין איל דיאו סוסטינין איל נונלו
 סוצי סוס טינעיונס: אי אינפ'ורטיסיידי אין סו אולגאר אי קירי, אי סיינפ'רי
 צווינפ'יקאר צוויסייו די סוס אוראס: אי אטורגארס סוצי לוקי אורצו, קי פ'ר
 איל סוס אורצאס, אי קי אי דיאה אה דיו טיינרחו, אי צוויסייו סוצי טודו לו
 אורצ'אדו: סיאה אלאב'אדו אי סיאה אפ'רמוזיוגאדו:

שחרית של ראש השנה

לא
בסודך . והבטת . מה אתה . ומאין יסודך . ומי הכינך .
ומי הכינך . וכח מי יגידך . והבט אל גבורות אל . והעידה
בבורך . תקור פעליו . רק אליו . אל תשדח ידך . כי
תרוש בסוף ובראש . במופלא ובמכוסה : ישבח

ולוונר סמון סקלים :

וכשעונה הים אמן יכיון אידהנויה ניסטריא אמן :
יתגדל ויתקדש שמה רבא (כאן יעס אמן וימין אידהנויה) לי אמן 6
בעלמא די ברא ברעותה . וימליך מלכותה . ויץמח
פירקניה . ויקרב משיחה . (אמן 3' וימין כלעיל) בתיכונ וביומיכון
ובתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמר אמן (אמן 1'
וימין כלעיל וישמר גם כן עד ועלמא) יהא שמה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמיא ותברך . וישתבח ויתפאר . ויתרומם . ויתגשא .
ויתקדר . ויתעלה . ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא . (אמן
ד וימין כ"ג) לעלא מן כל ברבא . שירתא . תשבחתא . ונחמתא
דאמירן בעלמא ואמר (אמן 5' וימין כלעיל) אמן

ולוונר סמון ברכו את יהוה המברך : ולוונרים סקל כלס :

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים יהי שם
יהוה מברך מעתה ועד עולם : וקרום על כל ברכה ויתהלה :

ועיני נקול רס ברוך יהוה המברך לעולם ועד : ואסי' לוונרים

ימין כלן לקנל חוספה קדושה נכה סנפס נרוך נפס ה' רוח המנודך נטמה לעולם מיס
ועד יסידם ועמאן נכנס נסוד עולם הנריאס על שדי . הי' דלסונס דמריס וסס מ"ג

דינים השייכים ליצר קריאת שמע ועמידה :

א זמן ק"ם פתכיד האדם אם מצרו נדחוק ד' אמות עד רביע סיום ואם פצר
זמן ולא קרא חוסס נצרכותים עד שלים סיום אזל אין לנו סכר כמו

אזחאסי אי קונפוני אי פאלאמיינטיס אין סו סיקריו . אי קאטס קין סו . אי די
אודי סו סיינינפו . אי קין סי קונפיו . אי קין סי איזו אינטינריל אי ס'ואירסס די
קין סי איסנוראכי . אי קאטס אם נארכאנאניאס דיל דייו או דיספירסס סו אלמא :
איספיקולה כוס אוד'ראס . אינפירו אם איל נון סיינדאס סו מנאנו . פורקי נון נ'ננאס
סוד דיקיני . אין לס ס'ין אי איניל פריסיפיי . אין פאלרטאדו אי אין אינקוייטור .
סיאח אלאב'ארו אי סיאר אפ'ורמוניואדו :

שחרית של ראש השנה

פקודת אלהים חננה ואם עבר זמן זה ולא קרא יקרא בלא ברכה: ב שנת סיכוד
 הליצום קודם ק"ס בלזכר יד שחללו וימים אולם על לנו וכשיגיע לראשית אולם
 ימים בניגוד הכרוכים בלזכרו: ג לרד סיכוין לנו סדנה נק"ס ובפרס נ"א ואל
 לל כין לנו לרד לחזור ולקדו אולם פסוק וכשקוראו יכסו עיניו בידו שימנית כדי
 שלא יסיה דעתו מקריאתו: ד יכוין בתלת אש"ד שחק"ס ימיד הוא בעולמו ועשיל
 נשמים ובאין וכד' רוחות העולם: ה יקרא קריאת שבע נדקדוקים ובסעמים ויסיק
 עשט בין לעולם ועד לזכרה וימן רוח בין סדנקים דסיינו בין סמינות סקוטן
 כחילת סמינות סמכות לטן וכן יסיק בין סיום ללסנה ובין וחרס ללף ויחז' ז'
 אל פוכרו שלא יסח נראה כאומר סכרו: ו לא יתפלל י"ח נמקיס נבות ג' ספסס
 אל סיני נרות לעלמו והוא ד' אמות על ד' אמות ועוקף עסילות: ז כשתפלל האדם
 דלוי סיכרע ראשו למסס ולנו יסנה למעלה אל ס' יתנך ויכוין נפלו זו אלל ז'
 ויטף ידו זו על זו סימנית על סמאלית ולא יקח בידו אלל סדור סתפסס:
 ח כשיחמיל ברכה א' אל י"ח כרע בנרד חוקף נסס וכן יעשה נסוסס ובחורלס
 סחילת וסוף: ט כשומר סתלמו יספג ג' ססיעוס לאחוריו וראשו כסוף וילער עושס
 סלום וכי' ויעמוד סס עד סיגיע סין לקדוסס או לפחות עד סיתחיל סחורס ואל
 עתפלל בסידי יעמוד סס עד זמן סיוכל לילך ד' אמות קודס סיחזור למקומו:
 י סכור לעטר לפניו יי סיתפלל ס"י אל לל בריחוק ד' אמות ואל יס אחד סתפלל
 סחרו לא יאמר עוסה סלום עד סיגמור סחחד סת סתלמו: יא אל כשתפלל י"ח
 עושס קדים או קודסס לו יסיק לענות אלל יסמוק ויכוין אל עס סאומר ססליס
 4 נטר דשונע כקורל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום ובורא את הצל: הצל
יודך והצל ישבחך. והצל יאמרו אין קדוש ביהוה:
הצל ירוממוך סלה יוצר הצל. האל הפותח בכל יום
דלתות שערי מזורח. ובוקע חלוני רקיע. מוציא חמה
ממקומה. ולבנה ממכון שבתה. ומאיר לעולם כלו
וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדלים
עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנייך. המלך המרום לבדו מאז המשבח
והמפאר והמתנשא מיםות עולם. אלהי עולם ברחמיך הרבים
רחם עלינו. ארין עזנו. צור מצלנו. מגן ישענו משגיב
בעדנו: אין צורך לך. ואין וולתך. אעס בלתך ומי דוסה

שחרית שר ראש השנה
 לך אין ערוף לך יהנה אלהינו בעולם הזה ואין זולתך
 מלגנו לחיי העולם הבא: אפם בלתיך גאלנו לימות
 המשיח. ומי דומה לך מושיענו לתחיית המתים:

כס גדול ועלה השנה הגדול הוצא בזוה"ק דף קל"ב ע"ג ח"ל שנסח דשנה דלכין אהון
 דשנמו אל אהון כו' אלין אהון דשנש חמש חזין כו' סכין אהון אהכנין די כסופא (סח) אינן
 שיה סים חזין כו' יי הכיניו סס אל שיעור השינוח ודבכ שנענין סוח שטנין חקטנין של השינוח
 ועעמס ברנח אשר סומע ונענין ומזס יכול אלס להסנין נשכלו ערך גדול ועלם השנח סוס ולהוסכ
 כסס לומר הכיניו כסחון גדול ולכין כסס היעיב עכ"פ מ' עמלוס וסיס נכלו להכין גדול השנח
 של כורלנו י"פ ועוסס סקוניס גדוליס בעולמוס העליוניס באחיכת השנח סוס כמנזכר בזוה"ק ס'
 וקסל דף ק"ס ע"ג ח"ל אל אהון כו' ע"ס:

עם איב אל אהון על כל המעשים: ברוך ומברך בפי
 כל גשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת
 ותבונה סובבים הודו: המתנאה על חיות הקדש:
 ונהדר בכבוד על המרקה: זכות ומישור לפני כסאו:
 חסד ורחמים מלא כבודו: מוברים מאורות שבראם אלהינו:
 יצרים ברעת בנינה ובהשגל: כח וגבורה נתן בהם:
 להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נונה:
 נאה זיום בכל העולם: שמהים בצאתם ששים
 בבואם: עושים באמה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים
 לשמו: צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש וינרח אור:

פירוש מלוקט

אל סלל שיה סוק: סוח (אהון על כל העעמס) עליוניס וססמניס שנכלו: (בכך ס' הסעמס)
 כי כל העעמס סהכל יס: (גדלו ועוזו) כדור סלרן וינשיס (מלא עולם. דעס) סיים סנח'
 מליס דעמו ססונוס נכקו (וסנול) סעניס כו' סל' עליון כון ספיס כסנוס (קוניס סוח) סס
 דרו סלרן ולס די סעניס על ספליס. סוח גלס וכס על כל כעיס. כי סול) סענחגלס על סיס סקדס
 ססס סכליס סססדס ולס עוד אלס (ונסדר) כו' : ועכ" (זכור ונקודל) סלססיס כעלי זכוס חיסור
 סס (למי כסלו) סססור סרוס לעקוס ססנכס ססול לסרי כסלו. וכל זס סול סענע (סכד ס' סוניס
 מלרוס כו') ונכרז סקרו כרס מלרוס סוניס לעולם. (כס כו' לכיס) מלליס כו' כי סענע סול
 מולד סעניס קור וסוס כו'. וסססוס וסלמניס וכל ספיס סלויס. כו. וסכס סועלס מלספסי
 ססוכניס. וסלכנס על נס מלסלס על כל דער לס. כגורס ססס כזס (סלר כו') על ידי ססלרוס סל
 סכריס (סלר וככד ספסיס לסשו סלסל כו') כי כריסס סענע לסנע מדיס לו על ססלר לס.
 וכליס לסנע מדיס לנורס סררן על נס מלסלס. קלל לסנע כו' לסל) וסלסלס ספירול כול לססס

רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שְׂבַח נוֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא
מְרוֹם: תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה שְׁרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ:

כַּסְחַל כַּסְחַל חוּמָר:

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִבֵּל הַמַּעֲשִׂים. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי גִתְעֵלָה
וַיֵּשֶׁב עַל כַּסָּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה.
עַנְג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיט: זֶה שִׁיר שְׂבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי.
שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מִבֵּל מְלֹאכֶתוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִשְׁבַּח
וְאוֹמֵר. מוֹמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיט: לְפִיכָּךְ יִפְאָרוּ לְאֵל כָּל
יְצוּרָיו. שְׂבַח וַיְקַר וְגִדְלָה וְכְבוֹד. יִתְּנוּ לְמִלְךָ יוֹצֵר כָּל.
הַמְנוּחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּיוֹם שְׁבִיט קִדְשׁ:

שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרֶךָ יִתְפָּאֵר מְלַבְּנוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שְׂבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ
וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שִׁיְצִירֶת הַמָּדָה יִפְאָרוּךָ סְלָה: תִּתְבָּרַךְ
לְעַד צוּרֵנוּ מְלַבְּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בְּנוֹרָא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לְעַד מְלַבְּנוּ. וַיֵּצֵר רִים מְרוֹם וְעַס עִיז מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִיו
בָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשֻׁמִיעִים בְּיָרְאָה יַחַד בְּקוֹל
דְּבָרֵי אֱלֹהִים תִּיִם וּמִלְךָ עוֹלָם: בָּלֶם אֲהוּבִים בָּלֶם בְּרוּרִים
בָּלֶם גְּבוּרִים רִים עַס אֲבִיז בָּלֶם קְדוֹשִׁים: בָּלֶם עוֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבְיָרְאָה רְצוּן קוֹנֵם. וּבָלֶם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה

סְרוּשׁ מְלוֹקָם

לְסָרוּ לַעֲבָדוֹ. אוֹ (וְהִתְקִין לְרַם הַלְבָנָה) כִּי הִינְנֵנוּ מְלַטְעוֹת אֲחֵרֵי כִי יִרְאוּ עַסִּים (רַמַּס
וְהִתְקִין). כִּי לְמַחֲלָה סִיו צ' מְאֹרֹת הַגְּדוּלִים וְה' הַקְנִי'ס יוֹדַע בְּקוֹסוֹ סַקְטֵרֵב וְהַתְמַעֵט הַלְבָנָס עֲכָ'
עַסִּים הַלְבָנָה כֹּלָּ עֵשׂוּ הַעוֹלָם לַעֲבָדוֹ אוֹ הִתְקִין לְרַם הַלְבָנָה כִּי הִינְנֵנוּ מְלַטְעוֹת אֲחֵרֵי כִי יִרְאוּ
עַסִּים כְּדֹאִיִּסָּא בִּירְשִׁלְמוֹ: וְלֹא אֲחַסְנוּ לְבַד מְשַׁבְּחִים אֲחֵרֵי. אֲלֵל (עַסִּים סַסְסִים כו'): וְסִינּוֹ
הַקּוֹדֵשׁ וְלִמֵּי טוֹחִים סַסְסָה (לֵאל אֲשֶׁר כו'): זֶה סִיר עַסִּים עַל יַם סַסְסִי (עַסִּים מְשַׁבְּחִין וְהִתְקִין אֲחֵרֵי
אֲחֵרֵי עַסִּים לְכַךְ סַסְסָה צוֹ הַלֵּל: (וְיוֹם סַסְסִי) עֲלָמוֹ (עַסִּים וְאוֹמֵר) לְפָנֵי ית' (מְצוּר כו'): מְצוּר
עַסִּים מְצוּר וְאוֹמֵר (עוֹב לְהוֹדוֹת לֵה'. לְפִיכָּךְ כו'): כֹּל יִצְרִי) לְפִיכָּךְ מִן עַסִּים יִלְמְדוּ כֹל יִצְרִי שֶׁלֵּאל
וְכֹךְ כֹּל לַסִּס לוֹ עַסִּים צַעַד מְנוּחָה עַסִּים (הַמְנוּחִיל מְנוּחָה וְכו') אֲמִי אֲמִי סוֹס סוֹסֵל מְנוּחָה עַל סַסְסִי
סְרוּשׁ מְלוֹקָם לְנוֹ יַם עַסִּים סוֹדָם:

ובטהרה. בשירה ובזמרה. ומברכין ומשבחין ומפאריין.
 ומקדישין. ומעריצין. וממליבין: את שם האל המלך
 הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם
 עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
 ליוצאם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
 כלם באחד עונים באימה. ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו.
 והאופנים ודעות הקדש ברעש גדול מתנשאים (יש לעמת
 השרפים) לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות נתנו למלך אל חי וקיים זמירות
 יאמרו ותשבהות ישמיעו כי הוא לבדו מרום

וקדוש. פועל גבורות. עשה חדשות. בעל מלקמות.
 זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא
 תהלות. ארון הנפלאות. המחדש טובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית. באמור לעשה אורים גדולים כי לעולם
 תסודו. (אז י"ג והתקין מאורות משמש עולמו אשר ברא):
 ברוך אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו המלך גדול
 ויתירה המלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך
 הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדנו חק
 חיים לעשות (תקי) רצונך בלבב שלם. בן תהננו אבינו
 אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה

פירוש מלוקם

אהבת עולם. מים רבים לא יוכלו לכבות האשכנז שנין יסאל לאניסם שמשים: סמלם גדולם
 ויחסם. ולא צלוקטנו ובישר לכבו: שמשו כך. שמשו נבכיות רבוס ונלחמם מל כ
 סמל סן צניקן ולמדסם חוקי חיים נלמיס: כן ספסנו. סמסו פנס אבי"ס סלון אט כדליס.
 רבוס לכוסיס יעמוד לנו. סכרי מוכס אנו צליס. ככסוב ועסמנו אס כספסעס וכו' סמק ס'
 סכס: אכ סכמון' יאזו סכמוס סכס. כסן. סס כסוד וכוס אליסס עכססס וספ"ו סכססס.

שחרית של ראש השנה

להבין. להשביל. לשמוע. ללמוד. וללמד. לשמור.
 ולעשות. ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:
 והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותך. ויתח
 לבבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא
 נזלם ולא נבשל לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול
 הגבור והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך:
 ונתמך יהוה אלהינו וחסדיך הרבים. אל יעזבונו נצח
 סלה ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום כן יאמרו נר' לניח
 וסיו מקובלים נדו הסמלית על לנו עד סמניע לודנרו סיים וכו' מהרה
 מארבע בנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו
 והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות
 אתה וקנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלבנו (יסיו
 מיע לחוד מעמד הר סיני) לשמך הגדול (יחוד לעשות זכר פועל סעעטורו
 אין סעס גדול וסלם) באהבה להודות לך (יחוד מעשס מרים סעסס
 כנראס לסודות לסיים ולא לדבר לסון סרע) וליהרה. ליראה ולאהבה
 את שמך: ברוך אתה יהוה הבורח בעמו ישראל
 באהבה:

פירוש מלוקט

מל דס"ח בלובין בעלמס סניורין: כחס. סקר לכרכס כמ"טל צמינס כרכס ז. נס סול ד"ט
 סריס עס פשוטיהן: אס. לרבות סקינה סו"ל. (סלמוד. סיו דנוסס ענ"ל: סורקך. צש"ל ע"ס):
 דברי סלמוד. דברים סללמודים צ"ג מודס ומדרס סכמים: צלכס. לל ע"ט לקבל סקס או לסכלס
 ככוד וקנין מודוס: וסלר עיניו. כלוד נסמס סורסס כמ"סס גל עיני וסניס סללסס ונר: וסוד
 לבנו. סמ"ס ככל לבנך צ"ל ילרדך: לבנו סקר: ולא כנוס או לא כנוס: לעולם. ככסוד ולא יכוס
 עמי לעולם: כי כסס כ"י גילס. ע"ס"ס כי כ"י סמס לבנו כי כסס קדשו כססו (ועמ"ס סס)
 או כקסר לעלס סל ולא כנוס ומסר והכס עלינו כרכס סלוס. כ"ס סקסס סכוסס. כקוד
 לא מלל קכ"ס כלי ממוק כרכס ליסרלל סלל סלוס (כמ"ס מרענץ כקסל"ד צמ"י כל כ"ס
 סלון יין סקסר כחיס אין כ"י כ"ס) וסנן: ליסרלל. סיס כ"י וסיני סלרן: קוממיות. כקוסס
 וקוסס: פועל ישועות (עמ"ס"ל) כקרב סלרן: וכו כחסס. יסיון לוכוד כלל מעמד סר סיני.
 וקרבנו מלכנו כ"ה סוקסס סללסס. וסודו עכוסר ע"ד כמלי כרל סליסל קעך: לעקך סנודל.
 יסיון לקיים נ"ס וכו' סל סכר עסס לך מולק. סכסיססס זכרונו יסיס ססס סנודל סלס: לסודות
 לך. יכוד סס סכר עסס ס' למרים על סדרכס לה"ר. כי לל כנרל ססס ללסס. כי סס לסודות
 לס"ס: וליסדך כככסס. ז ק"ס פוככ כס יסודו סלסק"ס. וככוס כס וסכנס סס ס':

(וקדם כעשרה וז' יחשוב כעשרה)

אני מכין לקיים בזה מ"ע של אהבת השם. ואני מכין לכלול א"ע עם אותם המוסרים א"ע על קידוש השם ית"ש. מע"ס :

חייב אדם לקבל עליו מנהג יסוד השם נרוך הוא בזהנה שלימה ויזהר לקדשו בכוונה גדולה ויארץ נאחז כדי להמליכו בשמים ובארץ וזר רוחות העולם. ויפטר נפשו ונשמתו על קדושת שמו. ויסיו הד' של אחד שלא יסא נשנו כר"ס ח"ו. ור"ס של שמו "שאו" "מרום" "עייניכם" ולהיטך "עול" "מלכות" "שמים". ויסים על לבי אם עבר ליזהר מ' הדברות הרמזי' זו כמבואר למטה יתחמס ויקבל שלא לעבור עוד. ויפטר עינו נד ימין. ויכוון עם ע"ג הכל הים סוס ויהיס :

כיון ארון הבג. יוד. הי. ויו. הי. היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה אחד :

לא יהיה לך אלהים אחרים :

אזורים בלשם ברך לשם כבוד מלכותו לעולם ועד :

נריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלכות :

ואהבת' לא תשא את יהוה אלהיך בקל לבבך ובקל נפשך
ובקל מארץ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום
על לבבך : ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך
ובלבבתך בדרךך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על
ידך והיו למטות בין עיניך : לא תחמוד וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך :

פירוש רש"י

ה' אלהינו ה' אחד . : מהו אלהינו עשה ולא אלהי האומות ע"ס. הוא עמד לסיס
ה' אחד שנאמר כי אז אהפוך אל עמיס עשה ברוכס לקדוש
כולם בשם ס'. ונאמר ביום ההוא יהיה ס' אחד ושמו אחד : וזה ס. עשה דבריו מלפניה לינו דומם
עשה מלפניה לעושה ומיחה : וכל לבבך. שלא יסא לבך חלוק על המקום ; וכל לבבך .
אסילו סוס נועל אס נפשו ; וכל מלודך . בכל ממוק ; וסיו הדברים . ומהו אהבה וסיו
הדברים אלה שמחך כך אהה עכ"ל בהק"ם ומדבק בדרכיו : אשר אכני מלוק סוס . לא יסא
בעיניך פסקים המלך יסנה שאלך אדם חושבה אלא כחדשה שהכל רנין לקראתה ; וסנכס . לפון
ח יוד סוס סיוו ומחודדים בסיך שסס ישאלך אדם דבר לא סהא לריך לננוס אלא סמור לו סיד
לבניך . סלמיים נ"כ קרוים נכיס . ודברם נס. שלא יסא עיקר דינוך אלא נס. עשס עיקר
ולל העשס סל : נס נסך וכל סך . בכל דרכך דעסו : וקשרתם לאות על ידך . אלו ספלין
סבזרוע ; וסיו לעטפת . אלו ספלין סבלס . ועל סס מנין סכסוסיס נקראו עוטפס . עט כססו ססו
סס סלסיקי ססס : (בין עיניך) . ננוס סלסס סהול מכון בין העיניס :

שהרית של ראש השנה

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר יצו מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבודו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש לא תנוג ואספת דגה ותירשד ויצהרד:
ונתתי עשב בשדך לבדמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פני יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם: וחרה יפקי נעט אפי יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יבולה
לא תרצח ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהיה
עין לכם: ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: כד את אבך למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

פירוש רש"י

והיה אם שמעו תשמעו. אם שמעו ציטן שמעו צדקת: (מזהו אהבס היוס). שהיו
עליכם חדשים כאלו שמעסו צו ציוס: (לאהבה אה ס'). עשו מאהבה: (ולעבדו בכל לבבכם).
עבודה שהיא כלב. וזו החספה: (יורה). היא רביע' הנופלה לאחז הוריעה: (ונולקס). רביעס היודתס
תוך לקיר לוחלס ההבואה בקטיס. דבר המואחס נקרא נולקס: (ואכלת ושבעת השמרו לכם). כיון
שהיו אוכלים ושבעים השמרו לכם שלא תבעטו. שאין אדם מורד בהקב"ה אלא מתוך שבעה. שאלו
מן האכל ושבעת ונקרך ולאך ירציון מה הוא אוור אחיו ורס לבדן ושכחת: ושעתס. אף לאחז
שגבלו היו מלווין בנזוס: ועשו להס זינח לשון פחילים. כמו ויקחי זיליות ראשי. לו נקראו זינח
ע"ש וראיסם אוחו כמו מליץ עין ההכרים: חלה. לבט ירוק כרקיע לבוט צדס חלוון: ולא תחורו אחי
לבבכם. כמו מחור הארץ. הלז והעינים הס מנבלים לגוף ומקרקיס לו אה העבירות. העין רואה
אלהס. על קנח כן מדיתי אהכס שתקבלו עליכס גזירותי: (אזי ה' אלהיכס). עוד למה נאמר. כדי שלא
יאורו יקראל מפני מה אור הנקוס, לא תעשה ועוול סכר. לא תשין ולא תועלין סכר. על כנכסס
אני מליכס. וכן הוא אוור אה לא ביד חקס אולוך עליסם:

פירוש מריעב"ן

למען ירבו ימיכם. שהחורה היא קס חייס ומכלל הן אהס שווע לאו: נשבע. לריך להחיו העין:
לחם לחס. כאל מנזכר ס'ה מ"ס: כיווי השמים לנודך שאין הפקס לנחתם הארץ לנצח
ובניכס:

לה
 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-גפיהם
 בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הגנף פתיל תכלת:
 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-גלגל-
 מצות יהוה ועשיתם אתם לא תנאף ולא-תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: וזכור את
 עם השבת למען תזכרו ועשיתם את-גלגל-מצותי והייתם
 קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם

פירוש מרעב"ג

יאמר. לאמר. האלף נחה. לרוב השמות בה. כי היה ראוי ליקדק בהם כמו ללבוש. והוא עוקר
 זכורו על הרוב לך אמור. אונס כשא"ל למרשו כך כגון בלאן. אז יאמרו הפסטים
 שבה לנדה הענין ולחוקו. הולם לדעתו בה לרעה על אסורו הוספה דחויני ליתא כדל' בהנחיקן שחס
 אעשה. ולא עשה אלא"ב הזכיר: דבר לשון עז. כי קשה עונם המצטל מלות ליתא שעליו הכתוב אמר
 ללחם בכנסות הארץ ויעשו שמים מונס. מפני שחיה מלוה קלה. וסקולה כנגד התורה כולה: ואמרת
 להזכיר גדולים על הקטנים ליל. ומלאן קודק לנ"ש קטן היודע להשתקף אצלו עושה לו ליתא: ואמרת.
 כי רכס. נגד שכה הגדול' שב"א חז"ל כל הזכיר צנ"ל זוכה ומתמשך לו כ"ח מלות עבדים. שח"ל
 והמזיקו' אשמים מכל לשונות הגוים בבקף איש יהודי. ומתן שכה צנוה"ל שמוענו מועשה דחלודי עם
 הזונה שבכרבי הים היודע: ועשו. ולא מן השווי ומדלא כתיב ויעשו דרשו שכפרה בגוי. איברא לא
 קיי"ל הכי: להם. שמהלם: ליתא. לשון פחילים השלויים ויולאים. כמו בלידת דלשו: על כנפי. לריכה
 שמהל ונכה בבקף: כנפי. יכול אמילו בעלה ב' וס' צנשאע. ח"ל על ד' כנפוס. ונה ח"ל כנפי ולמוד
 שמו. יל לבעלה ה' ווסר ד' כנפיה הנרוחקין. כך ל"ל: בגדיהם. שלא יביא אפי' אונה על אונס
 מעוקם אחר ובה תכלת ותולה בה: לדומה. שיהיה בכל זמן וזבל עוקם: ונחמו. שלא יארכוס עם
 הגבר: על. עם. וכמוהו רבים: ליתא הכקף. שאר מיינין צמיקן פוערין. גם למוד שמהחיל כלכן מין כקף:
 כקף פחיל. לדרך להפריד בין הדבקים: פחיל. עווי וסוזר: הכלת. גוון כענין הכחול וכרקיע
 צהרטהו. ולזעונין אוהו דרס חלון צריה שבים דוונה לדב וחונט ייני. ילוד וקולנא דלור עד מיס: פרט
 והיה. סויה חסם לכוין שארצבעקן מלוה א' ונעכבות זא"ל: בין ורליהם ואוהו ל"ל: ורליהם. פרט
 לכקוף לילה. ורליהם חוסם ומלכות שעליכם: ונכרסה. רלייה ונייאה לדי זכירה. כ"ל כוונה הכליה
 גס עמד' ועין ב' ה' הויח למחוק ה"ג. ל"ל הויין. בין חכרתם וחס ל"ל: כל מלות. ליתא (יא"ל)
 גי' ס"ד וס' מוטיין וס' קשרים הכי סר"ג: ועשיהם. זכירה ונייאה לדי עשייה: ולכל תסורו. כמו
 מסור הארץ: הלב והעיניים הם ונבלים לבוק שני סרקורי צירה. העין רואה והלב חוזה. והבוק
 עושה העצירה. וכמוהו תכה בני לבך לי ועיניך. אין יבנה לי לבך ועיניך אלא ידע דלא דיל. ל"ל בין
 ועשיהם אוהם: אחרי לבבכם. זו מיוחס כו"ש אמר כל לבנו: ואחרי עיניכם. זו זמון כענין שנאלח כי
 פיל יפרס כעניני: זכירה אחריהם. זו ע"א. כענין שח"ל וזמון אחרי העבל: לזמן חסורו ועשיהם. לעשות
 זכרון כעשיה. למדך שהחשב לעשות מלוה ונאנס ולא עשהו מעלה עליו כאלו עשהו. וכן קודק אונס.
 ולחפזי שמו: לדין להסין מין דמזכרו. ולהפריד בין ועשיהם וחס: כל מלוסי. לרבות ששמרת ליה אשמה
 קייבוס ותקנת הכהים ונכה צדאים: והיחס קדושים. המלות ככלל מקדשין חסדס מיוח דבונא
 שליכנס. וזיכוד צמול' ליתא מחדנה לטרמי מועלה. וכ"ש על רצי"א כשהיה משתקף בקדינין המזויזק
 דוהים לנאלף ה' לצלות. ובה"א בקדושת של ישראל לצושים כחלב מיוח ושער' לשו כעונר נקי. יי'
 הליתא שם של למר. כביכול דומין לצוראן. אח"ל שסקב"ם כעשקן

שחרית של ראש השנה

מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּם בְּקִרְיַת טוֹנֵעַ עִם פֶּסוּק בְּרוּךְ שֵׁם רַעִ"ח תִּיבוֹת חֶסֶד ג' וְחֶסֶד ט"ז
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן:

וּנְשָׁלִים רַעִ"ח תִּיבוֹת כּוֹנֵינן אֲבִירֵי שֵׁל אֲדָם וְנִשְׁוֹעַנְדִים כֹּלֵם לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִהְיֶה
שׁוֹנו. וַיִּשְׁנַעֵם נִפְסֵי ט"ל וַיִּשְׁחַק:

אָמֵן. וְיִצִיב. וְנִכְוֵן. וְקִיֵּם. וְיִשָּׁר. וְנִאֲמֵן. וְאֶהוּב. וְחֶבִיב.
וְנִחְמַד. וְנִעִים. וְנִרְאָא. וְנִדְרֵי: וְנִתְקַן. וְנִמְקַבֵּל.
וְטוֹב. פֶּה. הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵן אֱלֹהֵי
עוֹלָם. מִלְּבָנוּ. צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדֹר וָדֹר הוּא קִיֵּם
וַיִּשְׁמוּ קִיֵּם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וַיִּמְלְכוּתוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִיֵּמַת.
יְדַבְּרוּ חַיִּים וְקִיָּמִים נְאֻמָּיִם וְנִחְמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. (כֹּחַן יִשְׁלַל הַלֵּלִית וַיִּחַסֵּם עֵידִיו) עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ
וְעַל בְּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל בְּלִדְרוֹת דְרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ. עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְבָר טוֹב וְקִיֵּם.
בְּאָמֵן וּבְאֲמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אָמֵן שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּבָנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ

פירוש מרי"עבץ

בְּחֶסֶד בֵּין טַפָּה שֶׁל צְבוּר לְשִׂיחָה צְבוּר. אֲנִי וְנִחְוֵן וְעִידֵי לִיפְרַע וְנִי שְׁחוֹלָה קִלָּא חִילָן צְבוּרו.
וְאוֹרֵךְ חֶלְכָה הוּא. וְקוֹד הַחֶלְכָה יִדוּעַ כִּי הִיא חֶלְכָה חוֹר עִם חוֹשֶׁן הַנִּי. וְקוֹד אֲחֵר אֶל חֶבֶל. הוּא קִלָּא
חִילָן כּוֹרֵף בְּפִי אֲדָם. לִכְךָ הוֹלֵךְ לְהוֹסִיף וְלֹא חֲתוּרו. וְהוּא שְׂקִיִּים: לְהוֹסִיף לְכֶם לְאֱלֹהִים. הוּא חִדְוִין
הוּא הַשְּׁמֵלֵם שֶׁכֶר טוֹב. וְעִם שׁוֹיֵם אֶל חֲתַעֲרָב. וְהוּא שְׁחֹר וְקִיֵּים צַעֲוֹ צִיטוֹד שֶׁלֵם: אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.
בְּעַל הַנְּמוּל לְעוֹבִים וְלַחֲיִיבִים. אֲנִי הוּא ה' הַשְּׁעוֹת כֹּל אֲלֵם. אֲנִי ה' וְלֹא אֲחֵר. אִין רַשָּׁי לְהַפְסִיק בֵּין
אֱלֹהֵיכֶם לְאֵתָם. מַשׁוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְה' אֱלֹהֵיכֶם אֵתָם. אֲכִן לְרִיךְ לִיתֵן דְּיוֹם. קִלָּת בֵּין צ' הַסִּיבוֹת שֶׁלֵם יַעֲלִיעַ
סֵל' אֲסִיכ חֲחֵר ט"ץ וְאוֹרֵךְ ה' אֱלֹהֵיכֶם (כֹּל יִמִּיד יוֹכֵל לְאֲחֵרוֹ עֵמוּ. או יִכוּיֵן לְלֵאָה עַל יְדו) כִּדִּי
לְשָׁלִים רַעִ"ח תִּיבוֹת כּוֹנֵינן אֲבִירֵי שֵׁל אֲדָם, (עַמּוּשׁ'ל בְּחַתִּימָה) וְאוֹרֵךְ פַּעַם צ' אֲשֵׁם. הוּא
הַחֶלְכָה הַבְּרָכָה. וְאִינוּ מַלְּטָךְ לַמִּיֵן חִיבוֹת שֶׁל ק"ש:

כוונות ישרות

ד' פַּעֲמִים אֲנִי קוֹרֵם עֲזַרְתָּ וְד' פַּעֲמִים וַעֲזַרְתָּ וְלִהְיוֹן הוֹצֵא מִלְּפָנֶיךָ צוֹרֵךְ וְקַלָּה דָף כִּי"ז: (פִּרְשֵׁי
וְעִילָנו) רַחֵם ג' אֱלֹהִים. (וַעֲבוֹלָה הוּא שְׁנֵךְ) כִּיֵם וְהִ"ם שֵׁם ה' וְעִ"ב שְׁמוֹת:

פירוש מלוקט

(אֲלֹהֵיכֶם) בְּאֵתָן לִיפְרַע: (הַדְּבָר הַזֶּה) עוֹל וְנִלְכוֹת שְׁמוֹים וְעוֹל וְנִלְכוֹת שְׁמֵיךְ בְּק"ש: (וְדַבְּרוּ) הַחֲכוּה: (סִיִּים) שְׂמֵלֵךְ כִּי הִיא סִיִּיךְ: (וְקִיֵּיִים) שְׁאִין הַעוֹלָם וְנִחְמָדִים לְעַד (וְנִחְמָדִים לְעַד)
בְּכֹחַן פִּתְּחֵם סִלְיִים וְשִׁיִּים צְעִינְךָ וְחֶסֶד חֲסִידִים וְחִיָּשֵׁם וַיִּדְךָ. כַּחֲנִים: (אֲלֵהִינוּ) אֲנִי וְנִקְבֵל עָלֵי

שחרית של ראש השנה
 לו
 גואל אבותינו. צורנו צור ישועתנו. פורנו ומצילנו
 מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים וזאתה סלה:
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע להם
 ולבניהם אחריהם. בכל דור ודור: ברום עולם
 מושביך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי
 איש שישמע למצותיך. ותורתך ודברך ישים על לבו:
 אמת שאתה הוא ארון לעמך. ומלך גבור לריב ריבם
 לאבות ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון.
 ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים
 גאלתנו יהוה אלהינו. מבית עבדים פדיתנו: כל
 בכוריהם הרגת. ובכורך ישראל גאלת. ויסוסף להם
 בקעת. וזדים טבעת. וירידים עברו ים. ויבסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו
 לאל. ונתנו ירידים זמירות שירות ותשבחות ברכות
 והודאות למלך אל חי ונקים: רם וגשא גדול גבור ונורא.
 משפיל גאים עדי ארץ. ומגביה שפלים עד מרום.
 מוציא אסירים. פודה עניים. עוזר דלים. העונה לעמו
 ישראל בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון גואלם
 ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לה ענו שירה
 בשמחה רבה. ואמרו כלם: מירכמכה באלים יהוה מי
 כמכה גאדר בקדש. גורא תהלות עשה פלא: שירה

פירוש מלוקט

אלסותך: (אלכנו) אני מקבל עלי מלכותך: (פורנו ומצילנו) אני נוסך נך סודאס עולומ על סלסס
 סרס ומליל סוסנו ססמיוס עדי סקוים עולונו: (עזרם סכוסינו סלסס) ל"ס ע"ג. סוים סעמיס סוים עס
 סכולל עולה סורס. סכרמיל: (כרוס עולם מוסנך) ססס יוסכ כנרוס (נוססטיך ודקסך) מנעיון (עס
 סלסי סרן) עדי מקוס סליון סס סלן כי סס ססו וסיונו: (לססמע לכלוסך כו"ל) ס"נו עלי לסעור סוכסך
 וסלוסך סקדוסס: וסכ"ס סססוק סס לכי לוס (יוס"ס: ככורך) יסכל סקכסס סוסס כ"י ככורי.
 (גלסל): (ככרו סכוסים) סככו יסכל סססיל ססס: (ועזר דלים) יסכ"ס סססעור לסכניס סס"ס
 (ומנצים סלסס) יסכל ססו סכסלס סססנו סכסו סוסס: (וסכר דלים) יסכ"ס סססעור לסכניס סס"ס
 סססל סססנוס סססל לך לכסס כוס וסני מקבל עלי מ"ס כזס סכיוססס:

שחרית שר ראש השנה

תְּדַשָּׁה שִׁבְחוֹ גְאוּלַיִם לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם יַחַד
כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר
גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

דינים לחזרת שליח צבור התפלה

א וְהַסֹּדֵר לְדַבֵּר בְּזִמְנֵי שֶׁהֵם חוֹרֵר הַסֵּלֶחֶו אֵלָּא יַעֲוֹד וְיִשְׁחֹק וְיִכְוִין אֵל צְבָאוֹתָיו לַעֲנוֹת אַחַר כֹּל
בְּרַכָּה וּבְרַכָּה: ב לֹא יַעֲנֶה אֲמִין עַד שִׁסְיִים הֵם' אֵם בְּרַכְתּוֹ וּכְעֹשֶׂה אֲמִין יִשְׁחֹק
יִסֵּם הַנּוֹ"ן אֲך' לֹא יוֹתֵר וְנֹדָא: ג לֹא יַעֲנֶה אֲמִין אִם אִינוּ יוֹדֵעַ אִיִּם בְּרַכָּה אַחֲרָיו אֲבָל אִם לֹא שָׁוַע
הַבְּרַכָּה אֵלָּא שָׁוַע הַלְּבוֹר עֹוִים יוֹדֵעַ אִיִּזוּ בְּרַכָּה בְּכַךְ יַעֲנֶה: ד הַעֲנִיָּה אֲמִין לֹא יִבְצִיֵּם קוֹלוֹ יוֹתֵר
וְהַעֲבֹר: ה כְּשִׁאֲמֹר הֵם' הַקְּדוּשָׁה לֹא יִאֲמַרְנָה עֲנוּ אֵלָּא יִשְׁחֹק וְיִכְוִין עַד שִׁבְעֵי לִקְק'ק:
ו כְּשִׁאֲמֹר שֵׁם' לְמוֹדִים יִשׁוּם עֲנוּ וְיִאֲמַר עוֹרִים דְּרַבְּנֵין וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּסוּטוֹ וְיִאֲמַר בְּרוּךְ אַתָּה הַיְהוָה הַיְהוָה
ז כְּשִׁאֲמֹר שֵׁם' בְּרַכָּשׁ כְּהִיִּם יַעֲנֶה כֵּן יִהְיֶה רְלוּן אַחַר כֹּל פְּסוּק וּפ' וְלֹא יַעֲנֶה אֲמִין לְפִי אֲמִין עֹוִים
אֲמִין אֵלָּא כְּשֶׁהַכְּהֵנִים נוֹשָׁאִים אֵם סְפִיָּהִם:

וְעוֹדֵד וְיִיטֵב שְׂמִי רַבְּלִיו כְּאִסְתָּה. וְשׁוֹמֵה רֹאשׁוֹ בְּבִרְוֹן וְחֹקֵף בְּמִלְתָּה ה'. וְחֹה ה' זֹקֵף כְּסוּפִים:
צְרִיךְ לְקוּיֵךְ גְּאוּלַי לְחַפְּלָה בְּלִי הַפֶּסֶק כֻּלָּ. וְיִפְסַע שֵׁם סְפִיָּוֹת לְפָנָיו. וְיִכְוִין רַבְּלִיו זֶה אֲבָל זֶה
כְּאִילוֹ אִיִּם אֵלָּא רַבֵּל אֶחָד לְהַדְמוּת לְעוֹלָמִים. וְכְאִילוֹ רַבְּלִיו אֲסוּרוֹת וְכֵן יִדּוּ זוֹ עַל גַּב זוֹ עַל
לְבוֹ. יַעֲנִינּוּ עַל שְׂמֹאלוֹ כְּאִילוֹ הִם קְדוּסִים. כְּעַד לְפָנָיו רַבּוֹ. בְּהַכְנֵעַ בְּאִינֵם בְּיָרֵאֵה וּפְסֵד. וְאוֹמֵר בְּחֹךְ
הַקֶּסֶר אִו צַעֲיִים קְדוּסוֹת. וְיִזְכֵּר שֵׁם לְהַשְׁמִיעַ קוֹלוֹ בְּחַפְּלָתוֹ כְּכַתוּב בְּזוֹרֵחַ בֵּם' וַיִּשַׁע. וְלֹא יִשְׁחַחֵהוּ
צַעֲוֹס בְּרַכָּה אֵלָּא בְּחִמִּילָה וְסוּף בְּצִבּוֹת וּבַהֲדוּלָה וּבְמִזְרָח הַעֲמִידָה יִזְכֵּר שֵׁם לְהַשִּׁיעַ כֻּלָּ אֵלָּא יִשְׁחֹק
וְיַעֲנֵם אֲמִין בְּרַכָּה שֵׁם'. וְיִכְוִין בְּצַד שֵׁם זֶה בְּכֹל הַבְּרַכּוֹת וּב' אֲוִטִיּוֹת מֵהַשֵּׁם עֲלָמוֹ בְּכֹל פֶּסֶם שֶׁהוּא
כּוֹרֵעַ כְּאִשֶּׁר תִּפְלָה:

וקוּיֵךְ גְּאוּלַי לְחַפְּלָה בְּלִי הַפֶּסֶק כֻּלָּ:

כֵּן כִּכְסֵי בְּקוֹד עוֹלָם הַאֲלִילוֹת וְיִכְוִין יְד'ה י'ה וְשֵׁם ע"ב וְיִכְוִין לְקַבֵּל חֹסֶפֶת קְדוּשָׁה בְּקוֹד הַנוֹם
וְיִשְׁפּוֹעַ כֹּל הַמַּשְׁפּוֹת וְיִכְוִין בְּרֹוּמֹת סִק'ה בְּפִרְעַת בְּרַכָּה רֹאשׁוֹנָה דְּעִידָה אִם לֹא כִיוֹן לְכִיךְ לְמִזְרָח.
וְסָגַל בְּקוֹד ה' יִכְוִין כֻּלָּוֹת כּוֹנֵם הַחֵפְלָה כִּי הוּא הַעוֹלָה בְּבִצּוֹרָה דִּשְׁשׁ קְלוּוֹת דַּח"ס יִשְׂרָאֵל. וּבְחִזּוֹת
עוֹלָם בְּבִצּוֹרָה שְׂדַעֲתָם ח"ס יִשְׂרָאֵל:

אלה הא יוד הא

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם.
אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קִנְיָה הַפֵּל. וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּגִיהֵם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
עוֹסֵם זֶה יֵשׁ זֶה י"א תִּצִּית וּבְכֹל יוֹם וַיִּתְּ יֵשׁ לוֹ לְכוּיֵן בְּחִיָּה א' וְכִיִּים יִכְוִין אֱלֹהִים
חַיִּים. וְהֵם י"א תִּצִּית כְּסוּמֵי הַקְּטוֹרוֹת:
וְכִרְנוּ לְחַיִּים. (אֵל) מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. בְּתַבְּנוּ בְּסִפְד
חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. (אֵל חַי). מְלֹךְ

שחרית של ראש השנה

עוֹרֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (גם יְהוָה אל שדי) מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה: רַב לְהוֹשִׁיעַ. וּמוֹרִיד הַטַּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוֹרֵא אֲסוּרִים. וּמְקִים אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 מִי כְמוֹךָ (אב) הֲרַחֵם זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים. וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחַיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחִיָּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה שליוח צבור אומר:

כַּסִּיגֵעַ שׁ"ל לְכַאֵן יַחֲזוּר לְנוֹקְוֹנוֹ וְיַעֲלִים עֵינָיו וְיִקְדֵּשׁ וְנַחֲשָׁנָה וְיִכְוֵן לְקִיִּים עֲיַעַל שַׁל וְנִקְדַּשְׁתִּי בַחֲוֹךְ כִּנִּי יִסְרָאֵל כְּדֵי שִׁכּוֹל עַלְיוֹ וְנִלְוֹתָם קְדוּשָׁה ו
 גְּקִדְיִשְׁךָ וְנִעְרִיץְךָ. בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ (אֲוֹנֵי כִּיבוֹן) הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה. וְכֵן בְּתוֹב עַל יַד גְּבִיאֶיךָ. וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ בְּכַבוֹד: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה בְּתוֹב לְאָמַר: יְמַלּוּךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: ע"ב

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלּוּךָ סְלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ: וּבְכֵן (בִּיעֲנַרְיֵא ע"ב כִּגַּד לֹחֲמִיּוֹת שֶׁנִּפְסָק וְיַסַּע וְהוּא כִּגַּד אַבְרָהָם שֶׁקִּידֵם שֶׁנּוֹ יִתְכַדֵּךְ עֲבֹלֵם) יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ:

וּבְכֵן (ע"ב לֹחֲמִיּוֹת שֶׁנִּפְסָק וְיִצָּא הוּא כִּגַּד פֶּחַד יִצְחָק) תֵּן פְּתִיחָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַדָּה שֶׁבְרָאת. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל

שחרית של ראש השנה

הברואים. ויעשו כלם אנדה אחת. לעשות רצונך בלבב
שלם. שירענו יהוה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון)
לפניך. עוז בידך וגבורה בימינך ושםך נורא על כל
מה שבראת:

וּבְבִין (ע"ב אותיות שנפסקו ויט כנגד יעקב שאמר נשכחתי) תן כבוד
לעמך תהלה ליריבך ותקנה טובה לדורשיך.
ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך.
וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריבת נר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו:

וּבְבִין (ע"ב אותיות הכוללים נג' פסוקים סג' והוא כנגד המעשים סוד לדיק
ולק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים
ברנה וגילו ועולתה תקפויז פיה. ותושעה בלה (לילית
סדסס) בעשן (סגל) תכלה. כי תעביר ממשלת זרון מן
הארץ: יס גורסין נעסן.

ותמלוד אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך
בהר ציון משגן כבודך. ובירושלים עיר
מקדשך. בכתוב בדברי קדשך. ימלוד יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך בכתוב
ויגבה יהוה צבאות במשפט. והאל הקדוש
נקדש בצדקה: ברוד אתה יהוה (יהוה כ"ו) המלך
הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושםך הגדול והקדוש עלינו
קראת:

לח
וְתַתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. יוֹם
תְּרוּעָה (בשבת זְכוּרֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ וְזָכַר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד. וְיִזְכֹּר וְזָכוּנוּ וְזָכוּרֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזָכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזָכוּרֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכוּרֹן
כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵיךָ. לַפְּלִטָּה לַטּוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
וּדְרָחִמִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה.

וּבְיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ.
זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לַטּוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ
לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
וְדְרָחִמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֲיִנֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
בְּכַבּוּדְךָ. וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ
בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ. וְיַדַּע כָּל
סְעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יַצַּרְתָּנוּ
וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. מִן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ.
שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ
בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים וְאַמֶּת וְדַבָּרְךָ מְלַבֵּנוּ אֶמֶת
וְקִיָּם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדֵּשׁ
(השבת) וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרֹן:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּרָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל

שחרית של ראש השנה

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפזין בנו ותרצנו. ותחנינה
עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה
המחזיר שבינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדר ודר. נודה לך
ונספר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל
גשמותינו הפקודות לך.
ועל גפילת יום שבכל יום עמנו.
ועל גפלאותיך וטובותיך.
שבכל עת ערב ובקר וצהרים.

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו
יוצר בראשית. ברכות והודאות
לשמך הגדול ותקדוש על
שהחייתנו וקיימתנו. בן חיינו.
ותקננו. ותאסוף גליותינו
לתצרות קדשך לשמור חקיך.
ולעשות רצונך ולעבדך בכל
שלום על שאנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

הטוב בי לא כלו רחמיך. המרחם בי לא תמו חסדיך. בי
מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך וליך נאה להודות:

ואם אין סם כתיבס אונר הס"ך:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתורה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן

והדרית ש ראש השנה ל

ובגידת רבנים עם קדושיך באמור: וברכה יהוה וישמרה: ואי יהוה
פניו אליך ויחפך: ושא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה. היום הן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו באחד
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
ותים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלו. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז
ושלום:

בסודות ש"ס חנוך

ואתם הדברים ביהוה אלהיכם היום כלכם היום: היום
תאמצנו. היום תברכנו. היום תגדלנו. היום
תגדלנו. היום תהדרנו. היום תעזרנו ועד טוב. היום
תזכנו. היום תחינו. היום תהננו. היום תטהרנו מעונינו.
היום תישר ארחותינו. היום תכתרנו בכתר שם טוב.
היום תלבבנו. היום תמלטנו. היום תגשאונו. היום
תסעדנו. היום תעטרנו. היום תפקדנו לחיים. היום
תצדקנו. היום תקרבנו לעבודתך. היום תרחמנו. היום
תשמע תפלתנו. (אנו נסגנו לסוסוף כחן היום תתננו לחן ולחסד
ולרחמים סאס לא כן חסר אות התי"ו ודו"ק) (היום) ותכתבנו לחיים:

טובים: סרז ט"כ"ט נחק מינת סים):

ובכם פה היום ברכה ושלו. ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה. וגזרות טובות גזבר ונפתח לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלו:
ברוך אתה יהוה והוודה המברך את עמו ישראל בשלו אמן:
יהיו לרצון אמרי פי וחגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
אלהי געור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי

בתורתך. ואחרי מצותיך תרהוף נפשי. וכל חקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם. וקלהל מחשבותם. עשה למען
שמך. עשה למען ימך. עשה למען תורתך. עשה למען
קדשך. למען יחלצין ידיך. היש עה ימך ועניי: יהו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צדרי וגואלי:

עשה השלום (גי ספרי"אל סופה של מעלה) במחמיו. הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ויאמר אם שמוע חשמע בקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי
אני יהוה רופאך: יהו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות רצונך כלבב שלם:

לבו' זנגע חלמים כלבו יכוין צוטר למזרח הש"ץ ויסיו עיניו סגורות או יכלה כפוך
הס"י ירשעוכם ב"ם וב"ס יכוין כרוך סוף יד. וצרוך שנו ורה.

ישעוכם חנ"ץ יכוין יאהרונהו שעולם גיל חנ"ץ:

יש נוסבים לוונר קודם חזרת שלים לצור הענידים רשות זס:

יהוה שמעתי שמעך וראתי יהוה:

יהוה שמעתי וגרנותי. יום בו תפקדני. וחלתי וחלתי יום
בו תדנני. השפלתי וגבהלתי. פן באפך תמעיטני.
כי גדול יום יהוה:

יהוה מי לא יירא מיום דין הנורא. כי לך יאתה גדלה
וגבורה. באתר די זקוקין הנורא. מי יעמוד
בסוד יהוה:

יהוה מלך יושב על פסא דין. סביביו שרפים עומדים
על מדין. כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת
ודין. להגיד כי ישר יהוה:

שחרית של ראש השנה

מ

יהוה מלך אדיר משפיל ומרים. במימר קדישין.

ובגזירת עירין מפוצץ סלעים ומשבר הרים.

כל מוצא פי יהוה:

יהוה לפני חילו קרי בחיל. מאן בעי פס חיי והוא בן

חיד. יקום בטרם יתענתו אנשי החיל. וישב

אל יהוה:

יהוה לפי מדתבי אש רשף בורח. נורא בעם רם במר

צורת. איך יעלה ויבא ברת. אל מקום

שדקהבת יה יהוה:

יהוה ענה עני העומד לפניך. גדל שואל מבקש

סליחתך. תכין לבם תקשיב אזנך. נסה ערינו

אור פניך יהוה:

יהוה נחלי רמעותי מעי הרתיחני. נחלי חטאתי טווחותי

הקדיחני. דינא יתיב וספרין פתיחני. לפני

המלך יהוה:

יהוה ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים. בחסדי אבות

ראשונים אנו בטוחים. תכון תפדתינו בריח

ניחוחים. יהוה פעלך בקרב שנים תניחו

יהוה:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך. נא

אל תבישנו. נא אל תשיבנו ריקם מדפניך.

סלח לנו. ושלח לנו ישועה ורחמים

ממעונך:

שחרית של ראש השנה

**אָתָּאנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְּפָרְהָ. אִיוֹם וְנוֹרָא. מִשְׁבֵּב לְעִתּוֹת
 בְּצָרָה. תְּתַנְּנוּ. תְּתַנְּנוּ. וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא סֶלַח
 לָנוּ. וְשַׁלַּח לָנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמַּעֲוֹנֶךָ:
 וְאח"כ אונגר הש"ל אחי שפתי וכו':**

נשיאת כפים

אין נשיאת כפים בפחות מעשרה והכהנים מן העניים. אשילו ומשליין צנים שאין שם ק"ח נושאין כפיהם. נחשטע המנהג בצלו המדווה שאין הכהנים נושאין כפיהם אלא צינים עוזבים שהם יעי שמה ועיב לב הוא יבדך כי לריך שיהיה המבדך בשמחה ונועם זה האבל כל י"ב חודש על אביו ועל אמו וה"ה כל שלשים על אחר קרוביו אינו נושא את כפיו. ולריך האבל לילא מצ"הכ כשהכנים רוחלין ידיהם לעלות לדוכן שלא יהא בצ"הכ כשהש"ץ קורא כהנים שלא יעבור בעשה: כהן שעמד בשמחה עשרה והחזן גביע לרלה פוסק ועולה. ואם יש שם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן בצמנעלים. ואף על פי שנעט ידיו שחיות חזק ונועל ידיו. והלוי ילוק מים על ידיו. אם אין לוי בצ"הכ ישמכו הכבדים המים על ידיהם. ואם אין בכור בצ"הכ ולא לוי ישמך הכהן עלונו על ידיו ולא ישאל. כשמוסיל הש"ץ רלש יעקרו הכהנים שצ"הכ רגליהם לעלות לדוכן:

כשעלו לדוכן יאמרו הכהנים:

**יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהַר הַבְּרָכָה
 הַזֹּאת שְׂצִוִיתָנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא
 יְהִיָה בָּהּ מִבְּשׂוּל וְעֶזְרֹן מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:**

ומארכיבן כחמה זו עד שיכלה מפי הכבד אמן שלאחר העוב שערך וכולי כדי שיענו הכבד אמן על חרווייהו. ועומדים הכהנים עם פיהם כלפי היכל עד שיחמיל הש"ץ כהנים קבול רס וזא ומחזיקין פניהם כלפי העם ולא יחזירו לא בחמילה ולא בקוף אלא דרך יעין ומבדכין:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּקִדְשׁוֹתָ
 שֶׁל אֲהָרֹן. וְצִוֵּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:**

אין לכהנים נגנן אלא מיון אחד ומחילה ועד סוף. כדי שלא יצואו לידי טיחוף דעת. בשעה שהכהנים מוצרים את העם לה יביעו ולא יסחו דעתם אלא יהא פניהם כלפי מעה כיוו שמועדים בשמחה עשה. אלו תקויות הכהנים הוקמים פניהם לדרום וללפון. וישמרך. אליך. לך. שלום. ולריך הכהן לבוין צמלה (יבדך) שהאל יח"ש ישמע הכמה על ישראל. ובמלה (וישמך) יכוין שהאל יח"ש יתן צנים לישראל. ובמלה (ואר) יכוין שהאל יח"ש יוסף מים לישראל. ובמלה ויחנך יכוין שהאל יח"ש יבדך את ישראל בשמחה סין. ובמלה (ישא יהוס פניו אליך) יכוין שהאל יח"ש יבדך את ישראל בעושר ובמועלה. ובמלה (ויסס לך שלום) יכוין שהאל יח"ש יבדך את ישראל בשלום כשמוענו: ע"כ עלאשי המוועה אלו כחוצים בשם ק' ילירה. ונראה שעל כן נהבו קדמונינו להאריך קלח במבוינים לבוין כל אלה והם כוונת משועות שכל כהן יגול לבוין צנה. ומי שצא בקוד יהוס יעלל כוונת גדולה ע"פ הקוד בכחצי הארי ז"ל:

ובל אדם יכוין לצרכה כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם: אחרים הספוקים בשעה שהש"ץ מנגן ולא שכהנים מנגנים והש"ץ מקרא את הכהנים מלה צמלה עד דקיימו סקוק רלשון וזא הקהל עונין אמן וכן אחר סקוק שני ואחר סקוק שלישי:

**יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יי מציון עושה שמים וארץ:
 יי אודנגנו מה אדיר שמך בבל הארץ:**

שחרית של ראש השנה

שְׁמַרְגֵי אֵל כִּי חִסִּיתִי בָךְ: כְּעוֹ וכו'

אֱלֹהִים יִחַנְנֵנו וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֲמַנְנו סֵלָה:

יְיָ אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרָךְ אַפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִּי יַחֲדִיד וְעַנֵּי אֲנִי:

אֵלֶיךָ יְיָ גִבְשֵׁי אִשָּׁא:

וְיִשְׁמְרֶךָ.

יָאֵר.

יְיָ.

פְּנִי.

אֵלֶיךָ.

וְיִחַנְּנֶךָ.

יִשָּׂא:

יְיָ.

פְּנִי.

אֵלֶיךָ.

וְיִשָּׂא.

לְךָ.

שְׁלוֹם.

הִנֵּה בְעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם בְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל

יָד גְּבוּרָתָהּ בְּעֵינֵינוּ אֵל יְיָ לְחַיְנו עַד שְׁיִחַנְּנֵנו: כְּעוֹ וכו'

יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְאֲדַקָּה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמִצֵּא חַן

וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ חַנּוּן לֵךְ קָרִינֵנו הִנֵּה זְרוּעַם לְבָקָרִים אַף יִשְׁוַעַמְנוּ

בְּעַת צָרָה:

יְהוָה אֵל מִסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי בָיוֹם צַד לִי הִטַּח אֵלַי

זָנָה בָיוֹם אֶקְרָא מִהַר עֲגִבִי:

אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינֵי חֵיטְבֵי בְּשָׂמִים:

וְשָׂמוּ אֵת שָׂמִי עַל גְּבִי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרַכֶּם:

לְךָ יְיָ הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּקַאֲרָה וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי כָל

בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ לְךָ יְיָ חַמְּלָנָה וְהַפְתֵּנִי שָׂא לְכָל לְדָאֵשׁ:

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקְרוֹב אָמֵר יְיָ וּרְפֹאֲתֵינוּ. יִשָּׂא

אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹבֵן בְּגְבוּרָה אֲתָה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. וְחַי רַצוֹן

שִׁתְּשִׂים עֲלֵינוּ וְעַל כָּד עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרַכָּה

לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם: וְאוֹמְרִים הִכְהִנֵּם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה שֶׁנִּזְרַת עֲלֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ

כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן

הַשָּׁמַיִם. וּבְךָ אֵת עֲמָךְ אֵת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר

נָתַתָּ לָנוּ כִּי יִשְׂרָאֵל גִּשְׁבַּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

כַּמְּדִידִים חַיִּים עַן הַחֹךְ לֹא יִנְעֹו כַּמְּעַלְיָהִים וְלֹא יִנְעֹו יִסְלוּ יִיָּסֵם לְמַעַלְסִ:

וְהַזָּהָה חָלוּ וְנִשְׂעוּ עֲנִיָּה עֲלֵינוּ יִאֲמַר בַּעַת נְשִׂיאַת כַּמִּים כְּשֶׁעָה שְׁמַנְגִים

חֹסְעִים וְמוֹרִיכִין כְּכִף שֶׁל וְיִשְׁמָרְךָ וּבְכִיף שֶׁל וְיַחְנֹךְ וְשְׁלוֹם זֶה הַרְבֵּן:

וְנִזְנוּ עַל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְךָ וְנִחְלֹמְתִי שֶׁלְךָ. חֲלוֹם חֲלֵמְתִי וְאֲנִי

זִדְעָה מִה הַיָּמִים. בֵּין שֶׁחֲלֵמְתִי אֲנִי לְעֲצָמֵי וּבֵין שֶׁחֲלֵמְתִי לִי

שחרית של ראש השנה

אחרים. אם טובים הם תזקם ואמצם בתלומותיו של יוסף
הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו
עליו השלום וכמי ירחו על ידי אלישע ובגעמן מצרעתו ובחזקיהו
מחליו. ובשם שהפכת קללת בלעם בן בעור מרעה לטובה בן
תהפוך לי כל תלומותי לטובה ולברכה. ותצני ברחמיך הרבים
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

הפלה נחה לחומרה קודם שוסיימין שהכניס טלום והיא מתוקנת על סס כ"ז חילול
ומטטה פסוקים של זרחה כהנים. אבל אין לחומרה זשעה שהכניס חומרים.
וגם לא יאמר טוס פסק אלא ישחוק ויכוין למס שחומרים ויענה אמן אחר כל
פסוק ופסוק:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שתעשה למען
קדשת רחמיך וגדל חסדיך הפשוטים. ולמען מתרת שמך
הגדול. הנבזר. והנורא. בן עשרים ושתים אותיות היוצא
מפסוקים של ברכת פתנים. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. טקס"ט. האמורה
כפי אחרון ובניו קדושיך. שתהיה קרוב לי בקראי לך. ותשמע
תפילתי. באק"תי. ואנק"תי תמיד. בשם ששמעת אנק"ת יעקב
תמימה הנקרא איש תם. ותמן לי מזונותי ופרנסתי בריח ולא
בצמצום. מתחת ידך הרחקה. בשם שנתת פס"ת לחם לאכול
ובקד לבוש יעקב אבינו הנקרא איש ת"ם. ותתנני לאהבה
ולחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי. יהיו דברי
גשמיים לעבודתך. בשם שנתת אר"ת יוסף צדיקה בשער
שהלבישו אביו בתוגת פס"ם. ותעשה עמי נפלאות ונס"ם
ולטובה אות. ותצליחני בדרבי. ותן בלבי בינה. להבין ולהשכל
ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך. ותצילני משגיאות
ותטהר בעיני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי ושנתמי במו
ובנעימים קרוב עז ושלום אמן סלה:

אין חומרים זכאס הסנה אבינו מלכנו מלכנו ולא תמל ותלם קרב מחוק פסס:
אבינו (יכוין יהודה) מלכנו (יכוין יהודה) אין לנו סלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה

שחרית של ראש השנה

מב

אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בִטְל מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בִטְל מִחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּדָה בַל צַר וּמִשְׁטִיץ מֵעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ כִּלְה דְּבַר וְחָרֵב וְרַעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבְזָה :
 וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִמָּה לְחוֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתֶּיךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ זְכוּר כִּי עִפְר אֲנָחֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר הַיָּיִם טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר צַדִּיקִים :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה :

בעת שש"ג אושר ח"מ כחבנו בספר מזונות ובכנסה יאושר הכלל סכנסה זו צקינו:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתֵּן לִי לִבְנֵי
 בֵּיתִי וְכָל הַסּוֹמְכִים עַל שׂוֹלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזוֹנוֹתַי
 וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם בְּכַבוֹד בְּזִכּוֹת שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. (דִּיקְרוֹסָא)
 הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה :

אָבִינוּ מִלְבְּנוּ בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר אֱלֹהֵי וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ הִרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ וְהִרַם קָרְן מִשִּׁיחָךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ הִחַיֵּרְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְבְּנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ :

שחרית של ראש השנה

ולומר כמון :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די בר-א ברעותה. וימליך
מלכותיה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיבון וביזמיון
תבחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון: יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. ויתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא. שירתא תשבחתא ונחמתא.
דאמרו בעלמא. ואמרו אמון:

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
ויפתח יהוה אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
שהם. שערי אורה. שערי ברכה. שערי גילה. שערי דיצה.
שערי חוד והדר. שערי ועד טוב. שערי זמרה. שערי
חיים טובים. שערי טובה. שערי ישועה. שערי בלילה.
שערי למונה תורה לשמה. שערי מזון. שערי נחמה. שערי
סודות תורתו. שערי עזרה. שערי פדות. שערי צדקה.
שערי קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי שלום.
שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשועה. שערי תשובה.
ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות וימים בכם מקרא
לשבתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם נכם אלה
פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם. ויכתבכם בספר
חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמון:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אביהון דבשמיא
(וארעא) ואמרו אמון:

יהא שלמא תבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמא ושיזכר
ורפואה ונאליה וסליחה וברכה ורנח ונצלה. לנו ולכל
עמו בית ישראל ואמרו אמון: עושה שלום במרומי הוא ברחמי
ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמון:

שחרית של ראש השנה

מן

ולא"כ עוליתין ב' ס"ס ולוונר הסליח לצור עם הקהל:

אמה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים. אין עוד מלבדו:
אין כבוד באלהים יהוה ואין כמעשיהו:

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל ועובנו ואל
ימשנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם: ויהי בגסע הארץ ויאמר משו קומה יהוה ויפצו אויביך
ויגרסו משנאיך מפניך: קומה יהוה למנוחתך אמה וארון עזך:
בהנהיך ילבושי צדק וחסידה ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשוב
פני משיחה:

ולוונר הסליח לצור:

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא:

רבי שמעון פתח כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרי ביה מתפתחין תרעו
דרחמי ומעוררין את האהבה לעילא ובעי לבר נש למישר הבי:

ברוך שמה דמארי עלמא ברוך בתרין ואתרין. והא
רעותך עם עמך ישראל לעולם. ופירקין יטיבך
אחוי לעמך בבית מקדשך. לאמטוי לגא משוב נהורך.
ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא דדמך דתורין לן
חיין בטיבו. וליחוי אנא עבדך פקיו בך צדיקיא למרחם
עלי ולמנטר יתי ות כל די לי די לעמך ישראל. אנת
הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא
אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא
עבדא דקדשא ברוך הוא דסנידנא קמה מן קמה דיכר
אורייתא בכל עידן ועידן. לא על אנש רהיצנא ולא על
בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא
קשוט ואורייתא קשוט ונביאותי קשוט ומסני למעבר
טבון וקשוט. בה אנא רחיין ולשמה יקרא קדישא.
אנא אמר תשבחן. יהא רעוא קדמך דתפתח לבי

שחרית של ראש השנה

באזניותך ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך
ישאל לטב ולחיים ולשלום אמן:

מסלס זו יאמר סימך כסונס כעם פתיסם סמיכ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו נא להי אבותינו אלהי הפשט
אדון צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו שתמחול
ותרחם עלינו ויקבשו רחמיך ארבע בעסקה ויגולו רחמיך על
מדותיך ותתנהג עמנו יהוה אלהינו כמדת החסד וכמדת
רחמים ותבגם לנו לפנים משורת הדין ובטיבך הנדול ישוב
סרון אפס מעמך ומעריך ומארץ ומגלתיך. ובחתיכך תורה
שכתב עם תורה שבעל פה שמאלו פתח לראשה ומשך
גבורותיו אליה: עורכה את גבורתך ולכה לישועתה לנו מכל
הפסקים והמקטרגים בני האלהים הסובבים את פסא כבודך
היום ובקש יקפו עלינו להשטין עלינו חתום פיהם ואל ישטינו
עלינו. יהוה כגבור יצא באיש מלחמות יעיר קנאה ויע אף
יצריח על איביו ותגבר:

ובשם שעמד לפניך לדין אבינו הראשון היום ויצא בדימוס
בדינו והארבת אפך עמו. בן גרמיך הרבים חסד וחסד
יקדמו פניך להוציא לאור משפטינו. שפטנו בצדקתך יהוה
ותברנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים
ובזכות ספר התורה גזבר גבתב בספר החיים השלום ואורך
מים ועושר וכבוד לעבדך באמת תמיד כל הימים. ואל תקחנו
מהעולם הזה קודם זמנינו עד מלאות ימי שנותינו בהם שבעים
שנה באופן שנוכל לתקן ולהשלים שלמות בשנותינו ברוב
הימים ואל גזל גמות ונסקה בלא משפט לבלתי ידח מפני
גדח איש מאת רעהו ויגזור עלינו גזרות טובות וישועות
ותחמות. ובשל מעלינו כל גזרות קשות ורעות ודיננו בצדק
יצא גזל לישע עמך לישע את משיחך ובגבורות ישע מינך
נדול כבודו בישועתך הוד והדר תשורה עליו ונחה עליו רוח
יהוה רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת יהוה ומלאות הארץ
דעה את יהוה להבין ולהשכיל עמקי סודות תורתך. וליראך

מד

שחרית של ראש השנה

את יהוה יראת הרוממות אמן. יהי לרצון אמרי פי ותקוין לפי
לפניך יהוה צורי ונאלי: ונאני תבלתי לך יהוה עת רצון אלהיך
ברוב חסדך עגני באמת ישועה:

ולפיכך יאמר הפסל זו מלדנוי סדנ הנחל כמוס חיד"א ז"ל:

יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ועשה למען
אבותינו הקדושים אברהם איש החסד יצחק נאור בנבוח
יעקב כליל המארת והבטל מעלינו כל נזירות קשות ורעות ובצל כנסף חסדירע
ונהיה בריאים בכל אברינו ונידינו ותשמרנו מכל צרה ומכל חולי
ותצילנו מכל מיני כישוף ומבלבול הדעת ואל ידוה לבנו ואל יחשנו עינינו
ונהיה מיושבים בדעתינו ותן בנו כח ובריאות לעבודתך וליואחך ותאריך ימינו
בטוב ושנותינו בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה מצליח
אמיה"ר:

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

ה'ראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי נמל עלי:

דנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

קבלמי פסדנ הסקיד סתקנול סנופלח מסר"ס סרעני ז"ל לומר פסלס פ גרס ורס"ס
בשעם סוללס ס"ס:

יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמך ולמען שמך
הגדול הגכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולנשותינו
ולבנינו ולבנותינו ולכל הגלויים אלינו מכל רע וממשחית ומגפה. ומכל צרה
וצוקה ויגון ואנחה ומכל חולי ומחלה. ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור
המרכבה התחתונה **אלך** וכשהוא כלול עם מקורו **איהיה אאהלידה**
שתבטל ברחמים המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו
כל נזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקטרינים והמסטינים עלינו:

אנא בכח השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה **קרע** וכשהוא
כלול במקורה **יהוה יקהרועה** שתבטל ברחמך הרבים ובחסדך
הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרינים והמסטינים וכל נזירות
קשות ורעות ושנאת הנם. והדש עלינו שנה טובה ומבורכת ותמרנסנו בשפע
גדול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו
אנ"ו:

**אשרי העם ששבה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: גדלו
ליהוה אתי וגרוממה שמו יתרו:**

**רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להרם רגליו קדוש הוא: חממו
יהוה אלהינו והשתחוו לתר קדשו פי קדוש יהוה אלהינו:**

שחרית של ראש השנה

אין קדוש ביהודה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: פי מי אלת
מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: תורה צוה לנו משה מרשה
קהלת יעקב: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר:
ורקיה דרכי געם וכל גתיבתיה שלום: שלום רב לאוהבי תורתך
ואין למו מקשול: יהוה עז לעמו ותן יהוה ברכך את עמו בשלום:

ויש נוהגין לומר:

יסקחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בנוים יי מלך: יסקח הו
ציון תגלגלה בנות יהודה למען משפטיה יי:

על הכל ותגדל ותקדש ותברך ויתרום ויתגשא: שמו של
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא
העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל עמו
בית ישראל: הגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה. ויחון ויחוס
וירחם על פליטתנו ועל פליטת עמו בית ישראל בחן בחסד
ברחמים וברצון ואמרו כל העם אמן: דרחמן הוא יחזיר שביתנו
ושבית עמו בית ישראל במהרה בימינו ויוציאנו מכל צרותינו
לרועה ומאפלה לאורה בקרוב ואמרו כל העם אמן:
פי שם יהוה אקרא חבו נרל לאלהינו: הכל תנו עז לאלהים
תקנו כבוד לתורה:

ומנניה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צוה
לנו משה מרשה קהלת יעקב:

ויש נוהגים לומר:

נחנו קרב וכהן. תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה
נאמנה מחקימת פתי: פקודי יהוה ישרים משפחי לב מצות
יהוה ברה מאירת עינים: יהוה עז לעמו ותן יהוה ברכך אר
עמו בשלום:

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

סעלה נספר לוח נסתי ידע נסית דסיינו צעמוד כל זמן סענך ולמר סעכס
סר יו סעסלית ולחז נירו סיענתי כלנד ונעסס סעכס יחזיל סני סן סל סל
יסל נלס סענך עמוך סספר סורס ולוער:

מה

שחרית של ראש השנה

בְּרַבְרָא יְהוֹה:

והחזן עונה

יְהוֹה עִמָּכֶם

וסחך ולזכך סעולס בְּרַכּוּ אֶת יְהוֹה הַמְּבֹרָךְ:

ועונס המזן והסעולס בְּרַבְרָא יְהוֹה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וסעולס סחך ולזכך בְּרַבְרָא יְהוֹה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרַבְרָא אַמְתָּה יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתֵר בְּנֵי מִקְלָ

הַעַמִּים וְנָתַן לָנו אֶת תּוֹרַתוֹ בְּרַבְרָא אַמְתָּה יְהוֹה נֹתֵן תּוֹמֵן הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת התורה מכרך העולה

בְּרַבְרָא אַמְתָּה יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנו תּוֹרַת אַמְתָּה

וְנִתְּנֵי עוֹלָם גַּמְעָ בְּתוֹכֵנוּ בְּרַבְרָא אַמְתָּה יְהוֹה נֹתֵן תּוֹמֵן הַתּוֹרָה:

וקורין כס"ח ס' גנרי כס' וילא. ולס סל כסנמ קורין ז' וזו סקרילס:

וַיְהִי הַיּוֹם בַּקֶּדֶת אֶת-זֶרְהָ בְּאֶשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשֵׁרָה

בְּאֶשֶׁר דָּבָר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן

לְזָקְנוֹ לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם

אֶת-שֵׁם-בְנֵי הַנוֹלָד-לוֹ אֲשֶׁר-יִלְדָהּ-לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל

אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנֵי בֵּין-שְׁמֹנֶת יָמִים בְּאֶשֶׁר צִוָּה אֵתוֹ

אֱלֹהִים: לֵי וְאַבְרָהָם בֵּין-מֵאֵת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק

בְּנֵי: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל-הַשְּׂמֵעַ

יִצְחָק-לִי: וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה

כִּי-יִלְדָתִי בֶן לְזָקְנוֹ: וַיִּגְבַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם

מִשְׁתֵּה גִדּוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת-יִצְחָק: כַּסֵּנֶם סְלִישִׁי וַתִּרְאֵה שָׂרָה אֶת-

בֶּן-הַגֵּנֹן הַמִּצְרִית אִישׁ יִלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר

לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּךָ

הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק: וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי

אַבְרָהָם עַל-אֵדֶת בְּנֵי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֱלֹהֵי

יִרְעָ בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנְּעֹר וְעַל-אַמְתָּךְ כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ

שָׂרָה שְׂמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִי-יִצְחָק יִרְאָה לָהּ זָרַע: שְׁלִישִׁי כַּסֵּנֶם

יִבְעֵי וְגַם אֶת-בְּתוּלַת הָאִמָּה לְנוֹי אֲשִׁמְנֶנּוּ כִּי זָרַעָהּ הוּא:

קריאה ליום ראשון של ראש השנה

וישכם אברהם | בפקר ויפקח להם וחמת מים ויתן אל-
 הגר שם על-שכמה ואת-הילד וישלחה ותלך ותתע
 במדבר באר שבע: ויכלו המים מן-החמת ותשלך את-
 הילד תחת אתר השיחם: ותלך ותשב לה מנגד הרחק
 במסחני קשת כי אמרה אל-אראה במות הילד ותשב
 מנגד ותשא את-קלה ותבך: וישמע אלהים את-קול
 הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הגר מן-השמים ויאמר
 לה מה-לך הגר אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול
 הנער באשוחווא-שם: ^{כסג} וישי קומי שאי את-הנער והחזיקי
 את-ידיך בו כי-לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את-
 עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את-החמת מים
 ותשק את-הנער: ויהי אלהים את-הנער ויגדל וישב
 במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח-לו
 אמו אשה מארץ מצרים: ^{פ רביעי כסג} ויהי בעת ההיא
 ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר
 אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה: ועתה השבעה לי
 באלהים הנה אסדת-שקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר-
 עשיתי עמך תעשה עמדי ועסד-ארץ אשר-גרתה בה:
 ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוקח אברהם את-אבימלך
 על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
 אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה
 לא-הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויפקח
 אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויגרתו שניהם ברית:
 ה' ^{כסג} ויצב אברהם את-שבע כבשת הצאן לבד-הן:
 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 אשר הצבת לבד-הן: ויאמר כי את-שבע כבשת תקח
 מזדי בעבור תהיה-לי לעדה כי הפרתי את-הבאר הזאת:

קריאה ליום ראשון של ראש השנה
מז
עלין קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שרי צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: ויפיע אשל בבאר
שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים: פ ואומר החון קריש לעילא.

פרשה ליום שני

בראשית כ"ב ויהי אתר הדברים האלה ותאלהים נסה
את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר קח-נא את-בנדך את-יחידך אשר-אהבת
את-יצחק ולד-לך אל-ארץ המדינה ותעלהו שם לעלה
על אתר ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם
בבקר ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נעריו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-
אמר-לו האלהים: ביום השלישי וישב אברהם את-
עניו ויקרא את-המקום מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו
שבד-לכם פה עס-החמור ואני והנער נלכה ערבה
ונשתחוו ונשובה אליכם: ויקח אברהם את-עצי העלה
וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת
וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנח האש והעצים ואתה תשח
לעלה: ויאמר אברהם אלהים וראה-לך תשח לעלה בני
וילכו שניהם יחדו: סליסי ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו
האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים
ויעקר את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח ממעל לעצים:
וישח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-
בני: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער

קריאה ליום ראשון של ראש השנה

וְאֶל־תַּעַשׂ לֹא מְאוּמָה בְּיַדְעֶתָהּ יָדַעְתִּי בְּיַדְרָא אֱלֹהִים
 אִתָּהּ וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא
 אֹבְדָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִגִּיד אֵיל אַחַר גִּאֲחוֹ בִּסְבָרָה
 בְּקִרְנָיו וַיִּלֶךְ אֹבְדָהֶם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת
 בְּנֵיו: וַיִּקְרָא אֹבְדָהֶם שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה וַיֵּרָא אֲשֶׁר
 יֹאמֵר הַיּוֹם בְּתַר יְהוָה יֵרָאֵה: וַיִּשָּׂא וַיִּקְרָא מִלֶּאךָ יְהוָה אֶל־
 אֹבְדָהֶם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי גִשְׁבַּעְתִּי גֹאֲם יְהוָה
 בִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵיךָ
 אֶת־יְחִידֶךָ: בִּי־בָרַךְ אֹבְדָהֶם וְהַרְבֵּה אַרְבֵּה אֶת־זֶרְעֶךָ
 בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שַׁעַר אֵיבָיו: וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עַקְבֵּי
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב אֹבְדָהֶם אֶל־גְּעֵרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ
 יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֹבְדָהֶם בְּבְאֵר שֶׁבַע: חֲמִישִׁי

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאֹבְדָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה
 יִלְדָה מַלְכָּה גַם־הוּא בְּנִים לְגַחֲזוֹר אַחִיד: אֶת־
 עוֹמֵן בְּכָרוֹ וְאֶת־בְּנוֹ אַחִיו וְאֶת־קִמּוּאֵל אָבִי אָרָם: וְאֶת־
 כְּשָׁד וְאֶת־חִזּוֹ וְאֶת־פְּלִדָּשׁ וְאֶת־יִרְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל:
 וּבְתוּאֵל יִלְד אֶת־רַבְּבָקָה שְׁמֵנָה אֱלֹה יִלְדָה מַלְכָּה לְגַחֲזוֹר
 אַחִי אֹבְדָהֶם: וּפִילְגֶשֶׁשׁ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה וְתַלְדָּה גַם־הוּא אֶת־
 מִבְּנֵי וְאֶת־גַּחְמֵם וְאֶת־תַּחֲשׁ וְאֶת־מַעֲבָה:

והוא נחזן קדים לעילא:

והוא נחזן קודם כולל כספר טני כפרת עולם:

וּכְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
 כָּל־מַלְאֲכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי
 לָכֶם: וְעֵשִׂיתֶם עֲלֵה לְרִיחַ גִּיחַח לַיהוָה פֶּר בֶּן־בְּקָר אֶחָד
 אֵיל אַחַד דְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם: וּמִנְחַתֶּם סֶלֶת

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפְרֵי שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל:
 וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וְשְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד הַטָּאֵת לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֵלֶת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ וְעֵלֶת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וּנְסִיחָהּ בְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ
 גִּיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: ם

ולומר סעף קריט לפיל. ונולין ס"ח. וקודם סיחמיל סספטרס לומר ספספר
 זככס ז:

הַפְּטֵרָה לְיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה
**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר בְּנִבְיָאִים
 טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֵּת:**
**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁעָה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל
 עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֵת וְצִדִּיק:**

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִים צוֹפִים מִתּוֹר אֶפְרַיִם וְשֵׁמוֹ
 אֶלְקָנָה בֶן־יִרְמֵה בֶן־אֶלְיָהוּ בֶן־תָּחוּ בֶן־צִוִּי
 אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּגַנָּה
 וַיְהִי לַפְּגַנָּה יְלָדִים וְלַחַנָּה אֵין יְלָדִים: וְעַלֶּה הָאִישׁ הַהוּא
 מֵעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת
 בְּשִׁלְחַה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עָלֵי חַפְנֵי וּפְנֹתָם בְּהַגִּים לַיהוָה: וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לַפְּגַנָּה אִשְׁתּוֹ וְלִכְל־בְּנֵיהָ וּבְנֹתֶיהָ
 מְנוּחַת: וְלַחַנָּה יָתַן מְנָה אַחַת אֶפְרַיִם בִּי אֶת־חַנָּה אֶהֱבֶה
 וַיְהוֶה סָגֵר רַחֲמָהּ: וּבְעֶסְתָּהּ צִוְתָהּ גַם־זַעַם בְּעִבּוֹר
 הָרַעְמָה כִּי־סָגֵר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָהּ: וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה
 מִדֵּי עֵלֶתָהּ בְּבֵית יְהוָה בֶּן תִּכְעֶסְנָה וּתִכְבְּהָ וְלֹא תֵאָכֵל:
 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לְמָה תִּכְבְּי וְלְמָה לֹא תֵאָכְלִי
 וְלְמָה יָרַע לִבְבְּךָ הַלּוֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשׂוֹרָה בָּנִים:
 וְתִקַּם חַנָּה אַחֲרַי אֶכְלֶה בְּשִׁלְחַה וְאַחֲרַי שְׁתָּה וְעָלֵי הַכֹּהֵן

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

ישוב על-הנפס על-מונות היכל יהוה: והיא מדת גפס
 ותתפלל על-יהוה ובקה תבכה: ותרו נדר ותאמר
 יהוה צבאות אסדאה תראה | בעני אמת וזכרתי
 ולא-תשנה את-אמתך ונתתה לאמתך ורע אנשים
 ונתתיו ליהוה כל-ימי תיו ומורה לא-יעלה על-ראשו:
 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועל שמר את-
 פיה: וחנה היא מדברת על-לבה רק שפיה נעות
 וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשירה: ויאמר אליה
 עלי עד-מתי תשתברין הסרי את-יגד מעליך: ותען
 חנה ותאמר לא אדגי אשה קשטרום אנכי וכן ושקר
 לא שתיתי ואשף את-נפשי לפני יהוה: אל-תמן
 את-אמתך לפני בת-בלעל כי מרב שחי וכעסי דברתי
 עד-חנה: ויען עלי ויאמר לפני לשלום ואלהי ישראל
 ימן את-שלתך אשר שאלת מעמי: ותאמר תמצא
 שפתך חן בעיניך ותלך האשה לרובה ותאכל ופיה
 לא-הייתה עוד: וישגיטו בבקר וישתחוו לפני יהוה
 וישבו ויקאו אל-ביתם הרמה ורע אלקנה את-חנה
 אשתו ויזרה יהוה: ויהי לתקופת הימים ופטר חנה ותלד
 בן ותקרא את-שמו שמיאל כי מיהוה שאלתיו: ויעל
 האיש אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים
 ואת-נדרו: וחנה לא עלתה בראמה לאשה עד-יגמל
 הנער והביאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם:
 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הפיב בעיניך שבי עד-
 יגמל אתו אך יקם יהוה את-דברי ותשב האשה ותינק
 את-בנה עד-גמלה אתו: ותעלה עמה באשר גמלתו
 בשנים שלשה ואיפה אחת קמח ונגבל ין ותבאהו בית-
 יהוה שילו והנער גער: וישחמו את-הנדר וקאו את-הנער

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה מח
אל-עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אליהוה: אל-הנער הזה
התפללתי וימן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמי:
וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל-הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: ותתפלל חנה ותאמר
עלמי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי כי
שמחתי בישועתך: אין-קרנש ביהוה כי-אין בלתך ואין צור
באלהינו: אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם
כי אל דעות יהוה ולו נתבנו עללות: קשת גבורים
חטים ונכשלים אורו חיל: שבעים בלחם נשברו
ודעבים חדלו ער-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: יהוה
מוריש ומעשיר משפיל אפי-מרומים: מקום מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיב עם-גדיבים וכסא כבוד
ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי
חסידו ישמר ורשעים בתשד ידמו כירלא בכת ויברר-
איש: יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין
אפסיר-ארץ ויתן-עז למלכו וירם קרן משיחו: נוכלנו וסנכרוס וכו'

הפטרה ליום שני של ראש השנה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלך
להגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתך על-כן משכתך חסד: עוד אבגד ונגבית
בתולת ישראל עוד תעדי תפיד וצאת במחול משחקים:
עוד תפעי קרמים ברהי שמחן נמעו נמעים ותללו: כי
יש-יום קראו נגדים בדר אפרים קומו ונעלה ציון אל-
יהוה אלהינו: כי-כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה

וְתָחֵלוּ בְּרֵאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּן הִלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה
 אֶת־עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מִבִּיא אֶתֶם מֵאֶרֶץ
 צִפּוֹן וְקִבְצַתִּים מִדְּרָתִי־אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסַח הָרָה וְיִוְלְדָתָהּ
 יַחֲדוּ קָהָל גָּדוֹל יִשׁוּבוּ הַנְּהָה: בְּכִבִּי יָבֹאוּ וּבִתְחִנּוּנִים אוֹבִילֶם
 אוֹלֵיכֶם אֶל־נַחְלֵי מַיִם בְּדַרְדַּר יִשָּׁר לֹא יִשְׁלַח בָּהּ כִּי־תִיתִי
 לְיִשְׂרָאֵל לָאֵב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה גּוֹיִם
 וְהִיָּדוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֵק וְאָמְרוּ מוֹרָה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְח
 בְּרַעַה עֲדָרוֹ: כִּי־מָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ
 וּבָאוּ וְרָגְנוּ בְּמַרוֹס־צִיּוֹן וְנָהְרוּ אֶדְ־טוֹב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־
 תִּירֵשׁ וְעַל־יֶצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבְקָר וְהִיתָה נַפְשָׁם בְּגַן רוּחַ
 וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְהֵאָבֶה עוֹד: אֲנִי תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחַרִּים
 וּזְקָנִים יַחֲדוּ וְהִפְכֵתִי אֲבֵלִם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים
 מִיָּגוֹנָם: וְרוּחִי גַפְשׁ הַכְּהֻנִּים דִּשָּׁן וְעַמִּי אֶת־טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל
 נֹאס־יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה נִשְׁמַע גְּדִי כִבִּי
 תִמְרוּרִים רָחַל מִבְּנֵה עַל־בְּנֵיהָ מֵאֵנָה לְהַנְחֵם עַל־בְּנֵיהָ
 כִּי אֵינָנּוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינַיֶךָ מִדִּמְעָה
 כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלְתֶּךָ נֹאס־יְהוָה וְשׁוּבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיִשְׁ־
 תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתֶךָ נֹאס־יְהוָה וְשׁוּבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם: שְׁמוֹעַ
 שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹנָד יִסְתַּגִּי וְאֹנָסָר בְּעַגְלָה לֹא לְמַד
 הַשִּׁבְנִי וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמַתִּי
 וְאַחֲרֵי הַדְּעִי סִפְקַתִּי עַל־יַרְדֵּךְ בְּשֵׁתִי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי
 גִשְׁאֲתִי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: הֲבֵן וְקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
 שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מָדִי דָּבָרִי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֵנוּ עוֹד עַל־בֶּן הַמָּוֶה
 מֵעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נֹאס־יְהוָה:

וְחָזַר קְרִיאָתָם לוֹוֶר סַפְסִיר:

נֶאֱלָנוּ יְהוָה צַדִּיק וְתִשְׁמַע קוֹלֵנוּ יִשְׂרָאֵל:

שחרית של ראש השנה

מס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה.
מדבר וממלא. כי כל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא
יהוה אלנו ונאמנים דברך. ודבר אחד מדברך אהור
לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית תינו ולעלובת נפש תושביע
במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה משמח ציון
בבניה:

שמחנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך. ובמלכות
בית דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו
(על כסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את
דבורו). כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תקבה גרו
לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מגן הדוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הח
ועל יום הזקרון הזה. ועל יום טוב מקרא קדש הזה.
שנתת לנו יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת:
על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך.
יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ודברך מלכנו
אמת וקיים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ
מקדש השבת וישראל ויום הזקרון:

ברכה לשררה ירה:

הנותן תשועה למלכים וממשלה לגסיכים מלכותו מלכות כל
עולמים. הפוצה את דוד עבדו מתרב רעה. הנותן ביום
דקד ובמים עזים גתיכה. הוא יברך. וישמור. וינצור. ויעזור.
וירומם. ויגדל. וינשא למעלה (לאדוננו הדוכוס מלוי או המלך
מלוי) ולכל אנשי השררה מלך מלכי המלכים ברחמי. ושמרם

שחרית של ראש השנה

ויחיים. ומכל צרה וגזק וצילם: מלך מלכי המלכים ברחמי
ידיים ונבזיה פוכב מערכתם. ויאריכו ימים על מקלבתם: מלך
מלכי המלכים ברחמי ותן בלבם ובלב כל יעציתם ושירתם
בדמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו. בימיהם
ובימינו תושע יהודה. וישראל ישכון לבטח. ובא לציון גואל
ובן יהי רצון ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך את
כל הקהל הקודש הזה. גדולים וקטנים. הם. ובניהם. ובשיתם.
ומלמדיהם וכל אשר להם. מלפא דעלמא הוא יברך ותכון.
ויצקה ותכון. וישמע בקול צלותכון. תתפרקון ותשתובון מכל
צרה ועקתא. ויהי מקרא דיהיה בסעודכם. ויגן בעדכם ויפרוש
סבת שלומי עליכם. וישע ביעיכם אהבה ואהבה שלום ורעות.
ויסלק שגאת הנס מפניכם. וישבור עול הגוים מעל צואריכם.
ויקים בכם מקרא שבתוב יהודה אלתי אבותיכם ויסת עליכם
בכם אלה פעמים ויברך אתכם באשר דבר לבם. ובן יהי רצון
ונאמר אמן:

וקוליס למקט ואוערים חזון זה לתקיעת טופר. רם טנגים לאוערו סף סס סל
נצנת סלין טופר:
חזון זה יסודו טלטס אחיס עבאש. יהודה. שמואל. וסנס סמוס נרפמי
סמרחיס.

עת שערי רצון להפתח. יום אהיה כפי לאל שוטח.
אנא זכור נא לי ביום הובח. עוקד והגעקד והמוזבת:
באתרית גסה בסוף העשרה. הבן אשר נולד לה משורה:
אם גמשה בו עד מאד גקשרה. קום העלהו לי לעולה
בקה. על הר אשר כבוד לה זורת: עק אמר לשורה כי

עת פוליסט די צינוטסלד לורס קי מי אצריס. דיחס קי מי מורסמייין אל די
סוליס. רונז מיננרלמי סין דיחס קי מי נזגלרס: ארס ריל אטאן אי
אטארז קירינסייארס:

באתרית דיחס פריצס קי אברהם לואי פריצלדו. מיל סלו קי די שרה סמי
לואי נאסידו. סלוון קי סין טו סלננס סיל קיססו סמאוו. סלסלנו סס
מי לואור סיקסלסריס. ארה ריל אטאן אי אטארז סיסימארס:

שחרית של ראש השנה

ג

המוֹדֵד יִצְחָק. גְּדֹל וְלֹא לִמַּד עֲבוֹדַת שַׁחֲק. אֵלֶיךָ וְאוֹרְהוֹ
 אֲשֶׁר לֹו אֵל חֶק. אִמְרָה לְכֹה אֲדוֹן אָבֵל אֵל תִּרְחַק. עֲנֵה
 יְהִי לְבָדָּךְ בְּאֵל בּוֹשֵׁחַ: עֵקֶד שַׁחַר וְהַשְּׂמִים לְהִלְךְ בְּבִקְרָה.
 וְשֵׁנִי נִעְרִיו מִמֹּתֵי הַשְּׂקָר. יוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִגְעוּ אֵל חֶקֶר.
 וְיָרָא דְמוֹת כְּבוֹד וְהוֹד וְיִקְר. עֲמֵד וְהִתְבּוֹנֵן לְהַמְשִׁיחַ: עֵקֶד
 יִדְעוּ נִעְרִיו בִּי קְרָאִים לְאִמֵּר. אֹרֶךְ הַיָּמִים צִיָּן בְּרֹאשׁ הַר
 הַמּוֹר. וַיֹּאמְרוּ לֹא נִחְזָה רַק מִהַמּוֹר. עֲנֵה שְׂבוּ פֹה עִם
 מְשׁוּלִים לְחִמּוֹר. וַאֲנִי וְהַנְּעַר לְהַשְׁתַּמֵּחַ: עֵקֶד הִלְכוּ שְׁנֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּמִלְאָכָה. וַיַּעֲנֵה יִצְחָק לְאָבִיו בְּכֹה. אָבִי רֵאָה אֵשׁ
 וַעֲצֵי מַעֲרָכָה. אֵיךְ אֲדַלֵּי שֶׁהָ אֲשֶׁר בְּהִלְכָה. הַאֵת בְּיוֹם
 זֶה דִּתֵּךְ שׁוֹכַח: עֵקֶד וַיַּעֲנֵה אָבִיו בְּאֵל חִי מִחֶסֶה. בִּי הוּא
 אֲשֶׁר יִרְאֶה לְעוֹלָה הַשָּׁה. דַּע כֹּל אֲשֶׁר יִחְפוֹץ אֱלֹהִים
 יַעֲשֶׂה. נִבְּקָה בְּנֵי הַיּוֹם לִפְנֵי בָּסֵא. אִזּוּ יֹאמִיר זְבַח וְהוֹזְבַח:

אמר דיעו זה שרה טו אילו קודם ייאלדו. קייסיו סין סאזיר קומו קרבן אים
 אלסאדו. סנדארי טור סנדאזרלי לו סוללגאדו. דיעו סנדס סנייור עס טק
 סייסס סלסלדו. דיססודניו סניל דייו סילסלסזייסטי שרה. ארה דיל אסאן אי
 אסאדו קאסארה :

שחר סנדוכוס סלרסיוו אי דוס עוסוס קוניל יינו. סדיסיר דייסס סליל לונסר
 סרעיו. די ציר לה לוח אי גלורייס סיי סטודיו. קונסידירו קי אים לס סליסססס
 די סו סונסס: אסאן אי איל אסאדו אי לח ארה:

ידע (כא סאסר ונלססס צפ"י) קונסניסיריון סוס עוסוס סורס ליס סריגונטו. סיי
 ציסטיס לה לוח קי סודרי סמור איםסונטו. דיסיריון נון סללצו לוקי. איל סנד
 סונטו. זכוכס קומו איל סזנו לוס קונסרלסו. דיססלד קונילסקי קי עיי סילו קון ע
 סנדלרס. אל אסאן אי אסאדו סקוסארה:

הלכו סנדודציריון לוס דוס קלדס סונו קלדגלדו. אי סריגונטו יצחק ססו סלדרי
 סנדלדו. איג איל סוסיגו אי לה ליניס ססלרזלדו. סדו מי סלדרי איל סלרניכו
 דיססלדו. צוסמי סויי לו ניציסלריו סוללדלרס. אסאן אי איל אסאדו סיקוסארה:
ויענה דיססו די סו סלדרי איל דייו עוס סלרניגלרס. סלסניין סס איל סלרניד
 עוס רלססרלרס. צילונטלד דיל דייו סין עוס סיי ריערעלרס. קון סיי סוי
 סילייס די סו סונסס רילוסטרלרס. סלרניסיוו אי סלרניסיקון סיי סילסלללרס
 אסאן אי איל אסאדו סיי אינמיסארה:

עַד דַּמְקוּ בְשַׁעְרֵי רַחֲמִים לַפְתּוֹחַ . הַבֵּן לְהַזְבַּח וְאֵב לְזִבּוֹת .
 קוֹזִים לְאֵל וּבְרַחֲמָיו לְבִמּוֹחַ . קוֹי יִהְיֶה יַחְלִיפוּ לַח . דְּרָשׁוּ
 בְּנַחֲלַת אֵל לְהַסְתַּפַּח : עֵקֶד הַכִּיֵּן עֲצֵי עוֹלָה בְּאוֹן וְחִיל .
 וַיַּעֲקוֹד יַעֲחֹק בְּעַקְרוֹ אֵיל . וַיְהִי מְאוֹר יוֹמָם בְּעֵינָם לַיִל .
 נִהְמוֹן דְּמַעְיוֹ נוֹזְלִים בְּחִיל . עֵיץ בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שֹׁמֵחַ :
 עֵקֶד שׁוֹחַז לְאִמִּי בִּי שְׁשׁוֹנָה פְּנֵה . הַבֵּן אֲשֶׁר יִלְדָה לְתַשְׁעִים
 שָׁנָה . הִיָּה לְאִשׁ וּלְמֵאֲכֶלֶת מְנָה . אָנָּה אֲבַקֵּשׁ לָהּ מִנְחָם
 אָנָּה : צַר לִי לֵאמֹם תִּבְכְּהָ וְתִתְיַפַּח : עֵקֶד מִמֵּאֲכֶלֶת יִהְיֶה
 מִדְּבָרֵי . נָא חֲדָדָה אָבִי וְאֵת מְאֹסְרֵי . תּוֹק וְעַת יִקְדּוּ יִקְדּוּ
 בְּבִשְׂרֵי . קַח עִמָּךְ הַנְּשֹׂאֵר מֵאֲפֵרִי . וְאִמּוֹר לְשָׂרָה זֶה
 לִי צַחֵק רֵיחַ : עֵקֶד וַיְהִימוּ כָּל מַלְאָכֵי מִרְבֵּבָה . אוֹפֵן וְשָׂרָף
 שׁוֹאֲלִים בְּגִדְבָה . מִתְחַנְּנִים לְאֵל בְּעַד שׁוֹר צְבֹא . אָנָּה
 תִּגְהַן סְדוּיִם וְכוּפֵר הֶבֶה . אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי יָרַח : עֵקֶד

דפוקו חין פואירטאס די פייאלדז אנצליקס זאטיירון. סאדרי סאקריפסיי סי חילו
 אינקאנטארון. אל דיוו חי סוס פייאלדזיס אספירארון. קי אספיראנטים אל
 דיוו שאינסס דיטזארון. חיל ריקיריין חין סו ליי סי אינגדאנריסינס. איל אמאן
 אי איל אמאדו סיקוטארה :

הכין חודדנו לנייה חי לס חרה קון גראן פאסיין. חמו חס יחק קונו זארצח
 די אלסאסיין. לח דיל סול חין סוס חוזום איסקוריסיין. זאדון די לאגרינאס
 לאצאס סו איסיין. סו קוראסון קונטיניטי סו ליוורו די אמאגורס : אמאן אי
 אמאדו אי לה ארה :

שיחון אלגואילד חס מי מאדרי קי סו גוזו פירדיו. חיל חילו קי די נוציטס חניום
 סאריין. חיל קוצלייו לו דיגוליו חי חיל פואיגו לו חרדיו. פארה חילייה קונטרסלור
 קון חאסיין. גואי חני סור מי מאדרי קי סי חולוניקסיילס : אמאן אי איל אמאדו
 ריקורדארה :

ממאכלת חיל קוצלייו קימי גארנאטס סטרימיסינס . סיחס אגחאלדו חי חני
 זיין אטארה. חורס קימי קואירפו קי חרדינה. רוגו סאדרי סוקו די קינזס טומארה.
 חני מאדרי דירס איסטן די יצחק חנצרה : אמאן אי איל אמאדו אי לה ארה :
 ויהמו חנצוטס די מרכבה סי סונדורון. אופן חי שרף צילונטלד
 איסקאלאמארון. פור מאייראל דיל צונסארו אל דיוו רוגארון. סור דאס
 פריסיין חי ריחמיסיין פרוניטיירון. דיוו קון חלנטי דיל חנדי איסטס לוחס חללרס.
 אמאן אי איל אמאדו אי לה ארה :

שחרית של ראש השנה
נא
אמר לאברהם אדון שמים. אל תשלחה יד אל שלישי
אורים. שובו לשלום מלאכי מהגים. יום זה זכות לבני
ירושלם. בו חטא בני יעקב אני סולח: עוק

כסחל כסכת יש נוהגים סלח לומר לזריחך:

לבריתך שוכן זבול ושבועה. זכרה לעדה סוערה
ונגועה: בשבת אין אומרים ושמע תקיעה תוקעה
ותרועה (ואומרים ושמע תפלה זוכרה לתרועה). ואמור
לציון בא זמן הישועה. ינון ואלהי אני שלח: ינו

כסכת אומר עיד יחי חסדך וכולי:

פזמון סטרוגים בקלח קהלות לאוונרו בזמן חקיעת סופר.

המלך יהוה. רום ותחת קננה. הגדילו אמוני. בנועם שיר
ומענה. בהצצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה. שונעתי הקשיבה. וכימי קדם ביתך השיבה. והיכל
קדשך מהרה יבנה:

המלך יהוה. פותח ספרים. לצדיקים ובינוגים. ורשעים גמורים.
ועם ישראלים ויבנים. עם זו ימנה:
בהצצרות

המלך יהוה. רעה עם לא אלמן. וקום להם דברה הנאמן. והיה
טובם יקראו ואני אענה:
בהצצרות

המלך יהוה. יושב בפרום הביטה וראיה. עם גשאר ערום
ונבאח. ובזון ושסוי תחת יד מענה:
בהצצרות

המלך יהוה. הוש נא כלי גדול. והיה ביום ההוא יתקע בשופר
גדול. לקבץ עמך מקל עיר ומגדול. ועוד תעבורנה
הצאן על ידי מונה:
בהצצרות

אמר די סיניור די לוס סיניוס אברהם פוי לייאנאדו. סן לחירו טיכסיאדו סן
סינאס דהייאדו. טורנאל סין פאס צום אלזליס די מי פונקאלדו. זכות איכסי
פירס ינומליס גוארדאלדו. סינפרי סין דיאס קי צאנארי אס מי עונדו. קאטארי
ארה דיל אטאן אי איל אטאדו:

לבריתך קייאדור סאנאו קי סין זבול סו סייניטו. אס פויצלו אטאנאלדו
מיננדה סיינאטיניטו. ריכילי כח דיל שופר קי פוי אלוכלארי.
לכניסיאס אס ציון סני יי צום סאלצארי. אל משיח אי אליה סין סליינס
סינטיארי: קון וסאס אי אליס צום סלינרוארי: תושלב'ע:

שחרית של ראש השנה

הַמְלִיךְ יְהוָה. דְּבִשְׁנוֹף בְּיָוֵם צָרָה. בְּמַרְיָרוֹת לִבְנוֹ בְּאִשָּׁה מְצִיָּרָה,
יָדָה מְהוֹשִׁיעַ הֵן לֹא קִצְרָה. מִתֵּר לְנַאֲלָנוּ. וּבְקִרְבָנוּ
תִּחְנַק:

הַמְלִיךְ יְהוָה. הוֹד וְהוֹדָר פָּעֵלוּ. סִלַּח לְחַטָּאת עִמָּךְ וּפָעֵלוּ.
וְהַקֵּל מֵעָלֵינוּ אֵת כּוֹבְדֵנוּ עָלֵינוּ. וְאֲשֶׁר הִכְבִּיד אֲנִי
וְשׁוֹנֵא:

הַמְלִיךְ יְהוָה. הִסְבַּת שׁוֹעֵת עִמָּךְ. דּוֹפְקִים הַיּוֹם כְּדָלִים דְּלִתִּיךְ.
וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה:

הַמְלִיךְ יְהוָה. כְּתַבְנוּ לְחַיִּים. כְּבֵרֵת הַצְּדִיקִים הַפְּתוּבִים לְחַיִּים.
וְנָה וְכַתּוּב יְדוּ לַיהוָה. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה. כַּחֲצִצְרוֹת

דינים לשופר

אִיִּסקָאדָה אֲנוּ אוֹצְלִיגְאָדוּ אוֹחִיר טַחֲנִייר אִיל טוֹפֵר טוֹדֵס טַחֲנִיירוֹדֵס קִיב
טַחֲנִיין אִין צִית הַכִּסֵּס אִילֵרִישׁ. טוֹדוֹאִילִקִיטוֹטִים אוֹצְלִיגְאָדוּ אִילֵלֵקוֹסוּ
נוֹסֵאָס אִיסֵאוֹטְרוֹס דִּי חוֹבֵס: נִיאֹצְלֵאָרֵס נִיאִילִקִיטוֹטִי נִיאִילֵקֵסל אִיעֵרִי לֵאס
תְּקִיעוֹת נִי אִסִּיטְאָדוּ אֵלֵס תְּקִיעוֹת דִּי עוֹסֵף. אִינוֹקֵאִי דִיזִיר קִילו אִצְלִין אִיעֵרִי
לֵס כִּרְכֵס דִּיל טוֹפֵר אֵלֵס תְּקִיעוֹת סִינוּ אִוִּירִי אִינוֹקוֹס דִּילֵס תְּקִיעוֹת:

ואת התפלה נוהגין לאומרה בירושלם. הברון. וצפת
תוב"ב קודם תקיעת שופר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יַאֲהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הַמְּשַׁפֵּס
שְׁתַּקְרַע כָּל הַמְּסָכִים הַמְּכַבְּדִים בִּינְךָ וּבֵין עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַשּׁוֹפָר וּמִן
הַתְּקִיעָה וּמִן הַשְּׂבָרִים וּמִן הַתְּרוּעָה וּמִן הַתְּקִיעָה. וּמַתְּשׁוֹת.
וּמַתְּשׁוֹת. וּמַתְּרִית. וְהַמְּלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְתַכְנֵס לָנוּ וְלָהֶם לִכְנִי וְלַפְּגִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין. וְתַתְּנֵהֵם עִמָּנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּמִדְרַת הַחֶסֶד וּבְמִדְרַת
רַחֲמִים. וְנַעֲלוּ הַמְּלָאכִים הַמְּמוּנִים עַל הַתְּקִיעוֹת לְהַעֲלוֹתָם
לַפְּנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ וּמְלִיצוֹ טוֹב בְּעֵדֵינוּ וּזְכוֹר לָנוּ עֲקִדְתּוֹ מִלֵּל
יִצְחָק אֲבִינוּ הַתּוֹם פֶּה שָׁמֶן וְאֵל יִשְׁמִין עָלֵינוּ (יִמִּין עִס קרע טמון)
וְהַצִּילֵנוּ לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ מִדְּבַר וּמִמְּנַפָּה וּמִגְזֵרָה וּמִשְׁנֵי
וּמִבְּזָה וּמִחֶרֶב וּמִכָּל מִינֵי רָעַב וּמִכַּחַת בְּצוּרָת וּיִוָּקֵר הַשְּׂעָרִים
וּכְשָׁל מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת

שהרית של ראש השנה

תדעות. ויזור עלינו ועל כל עמך בית ישראל גזירות טובות
בר"ב רחמיה ועמוד מכפא הדין ושב על כפא החסד והרחמים
למען ברית אברהם יצחק ויעקב אבותינו ולמען רחמיה וחסדיה
כי רחום אמה ברכתיב כי אל רחום יאהדונהי אלהיה לא ירפה
ולא ישחיתה ולא ישפח את ברית אבותיה אשר נשבע להם:
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יאהדונהי צורי וגאלי:

- : "קולי שמעתי אל תעלם אזנה לרחתי לשועתי
- : "ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה
- : "ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זרים
- : "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
- : "טוב טעם ודעת למדני כי במצותיה האמנתי
- : "גדבות פי רצה נא יאהדונהי ומשפטיה למדני
- : "קבל רפת עמך שגבנו מהרנו נורא
- : "מן המצר קראתי יה ענגי במרחב יה

ואם הרינו כבוד ה' יכון לפנות כללות כונת התקיעה כי השופר ה"ט הניח דבש
חירו דכלל וסיל תוקעת ומוליאס ה"ז עתקני' צנוחין וסדנדים עמקים וסודס
רס ונסגנ כידוע לייח:

ואם אינו יכול לתקוע ויהי נועם ג"פ צפי השופר כלל סדנכ:

ואומר התוקע

רבונו של עולם בניה בני רחמיה שמו עיניהם לפניך ובטחו
על רוב חסדיה ושמוני שליח לתקוע שופר לפניך כדי
שתזכור להם זכות אברהם אבינו עליו השלום ותכלתו בהר
המריה וזכות יעקב אבינו עליו השלום ותמימותו אשר התהלך
לפניה באמת ובלבב שלם וזכות יצחק אבינו עליו השלום
ועקדתו שנעקר על גבי המזבח ותעמוד מכפא דין ותשב על
כפא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלהים בתרועה יהודה
בקול שופר:

ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש על עצמי וכל שכן על
אחרים וכל שכן כי אין לי דעת ולא תבונה לבחין
בגנת התקיעות וצרוף שמותי וקדושים וזווגי
מדות העליונות ומתוק הדין קשין ורפין הראויים לבא על

שחרית של ראש השנה

ויעמוד התקוע על הרוכז ואומר :

יהוה בקול שופר. ישמיע ישועה. לקבץ שיה פזורה.
בבא תזיון תשועה. עלה אלהים בתרועה. יהוה
בקול שופר: יהוה בקול שופר. קול משמים. על הר
הקדש ועל ירושלים. ואז בנת ימנה תהי במראש
נטועה: עלה אלהים בתרועה. יהוה בקול שופר: יהוה
בקול שופר. יגלה קץ וזמן. עת יתקע והלך בסערות
תימן. ומלכות הרשעה. אזי תהיה פרועה. עלה אלהים
בתרועה. יהוה בקול שופר: יהוה בקול שופר. בחר
קדש תתקע. גנה ציון תרקע. והר שעיר יבקע. ותנתק
ותמוש היתר התקועה. עלה אלהים בתרועה. יהוה
בקול שופר:

וקודם סמקיעם יש מקועות סכסכנים לומר המעור וז' כל סעמים תקעו כף ססה
סעמים. ופסוקים אחרים כמו שהוצא בס' אולר נחמד.

ואומר התוקע

יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי אלהי העשפט סזכוכת אלו סעמות סיואלים
מרת אל נא קרב סעועה מלפיד. (ויכין אנקת"ס). פסדך סר תוניא
סעאלר. (ויכין פסת"ס). פדה שועים פחס סוניס ישעך מלפס. (ויכין
סשפט"ס). דלה יוקסיס וקנן גפוניס סעוך יס מופלגיס. (יכין דיוגסי"ס).
סחקרע כל סונסקיס סהנקטרניס אשר סס מנדיליס צינך וצין ענד ישראל ארוענד
אלהי סעלך סעשפט סעוע קול סעועה ענד ישראל צרעמיס:

וקודם סתקע אונניס אלו ספסוקיס:

עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: בהצרות
וקול שופר. הריעו לפני המלך יהוה: תקעו בחדש
שופר. בנסה ליום תגנו כי חק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב: כל העמים תקעו כף. הריעו לאלהים
בקול רגה: מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: שירו
לו שיר חדש. המיבוי נגן בתרועה: הריעו ליהוה כל
הארץ. פצתו ורגנו וזמרו: ויהוה עליהם יראה ויצא

שחרית של ראש השנה

בבֶּרֶק חָצוּ. וְאֵדְנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
 תִּימָן: וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶּׁה יִדְבֹר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
 גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל
 וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשׁוּא גַם הַרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוּעַ שׁוֹפָר
 תִּשְׁמְעוּ:

אמר כך יאמר לנו הסוקים ס"ח סלחם יולא מהם סס ק"ע ש"ן משולב נסס
 סו"ס חסו סידוך:

יָקוּם אֱלֹהִים יַפְרֹצוּ אוֹזְבִּיּוֹ וַיְגַדְּסוּ מִשְׁנֵאֵיו מִפְּנֵי: קוּמָה יְהוָה
 בְּאֶפְסֵי הַנְּשָׂא בְּעֶבְרוֹת צוּרֵי וְעוֹרֵרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִדִּיק:
 זוֹשִׁיעָה מִמַּסְגֵּר נִפְשֵׁי לַהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ צְדִיקִים
 בִּי תִגְמֹל עָלַי: רַצָּה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה: וְאֲנִי
 עָנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה לִּי עֲזָרִי וּמִפְּלֹטֵי אִתָּה אֱלֹהֵי אֵל
 תִּפְאַחֵ: עֲנִי תָמִיד אֵל יְהוָה בִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי:
 הַשְׁמִיעֵנִי בְּבִקְרַת חֶסֶדְךָ בִּי כִּי בְּתַחֲתֵי הוֹדִיעֵנִי בְּדַרְךָ זוֹ אֵלֶיךָ בִּי
 אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נִפְשִׁי:

סכה זס הוא ר"ם יקרוע"ה כדי לנחמו:

יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּגִיעַ וְגִשְׁעָה: שְׁמַרְנֵי בְּאִישׁוֹן
 בַּת עֵין בְּצַל בְּנִפְיָה מִסְתִּירָנִי: הַפְּלֵא חֶסֶדְךָ מִיֹּשֵׁעַ חוֹסִים
 מִמַּתְקוּמָמִים בִּימִינְךָ: מְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָע לְמָה תִּבְטֵחַ
 בּוֹנֵדִים תַּחְרִישׁ בְּבִלְע רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ: טוֹב יְהוָה לְמַעַז בַּיּוֹם
 צָרָה וַיִּזְדַּע חוֹסֵי כּוֹ: וּבְחֶסֶדְךָ מְצִיט אוֹזְבִּי וְהָאֲבָדִים כָּל צוּרֵי
 נִפְשֵׁי בִּי אֲנִי עֶבְדְּךָ: נִפְשֵׁנוּ חֶפְתָּה לַיהוָה עֲרַנְנוּ וּמִגְּבֹנֵי הוּא:
 נִרְאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲגֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִכְּבֹשׁ כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ וְגַם
 רְחוֹקִים: הֲלֹא אִתָּה תָּשׁוּב תַּחֲנִינוּ וְעֲמָךְ יִשְׁמְחוּ בְּךָ:

חס ס"ח ר"ם ישמונ"ה כדי לנחמו ויכוין מעיד נאלו טעני טעות:

ישוב סימחה ויפרוץ מטאיו כל אחד בין חס"ח לחס"ח וכן חס"ח לחס"ח ויפרוץ
 כך כלל חס"ח חס עזרתי על לא חס"ח. וכן יחנעל מעלני סיניסר
 חסענוס לסעניר על לא חס"ח וסיניסר חסענוס לסעניר על מלות חס"ח ונס

נד

שחרית של ראש השנה

בחקיעות דמיושב יתודע על עון ע"ז כמו גאון וכעס וסניגור כלים צחוחו וקף לח
אשר הסמיח את זרעו אלמלא ובכן יצטל ונעליו י"הר של ע"ז והסחמת זרע ככח סם
קר"ע ש"ן:

ובתקיעות טעמוסף יהרר פרטי עונותיו ג"כ צעת החקיעות וזפרט צעון ג"פ
לח אשר חר אחרי לבנו ואחרי עיניו חרי קרקורי דענייה ובכן יצטל
נעליו י"הר דב"ע ככח הסם הז'. וכן בחקיעות טעמוסף יהרר פרטי עונותיו
וזפרט צעון ט"ד ונה ואלד יתאונן חרם חי על כנה דם נפשות אנוניס אשר נלכדו
צעונותיו ולף אשר הניח את בני כנודע ובכן יצטל ונעליו י"הר דש"ד ככח הסם הז':

קודם הנכנס יכוין **יְקַהֲרֶנּוּהָ יֵשְׁהַמֹּנְהָ** ומנךד החוקע

ברשות מורי ורבותי:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל
שׁוֹפֵר:**

זיום טני אינו ומנךד סחמינו חלל חס חל יום ראשון טענת:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יוד הא ואו הא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנָה
הַזֶּה:**

זצעת סימקע י"ח ד' אלצעות על השופר כדי לכפות סדין. ותקע אלו סקיענים.
וזין סימן לסימן טוב שיתודה בלסם דוקא זין ספתיו כי הוא עם לטון להקטל ויכנס
על עונותיו. וכל הגמטורה צכ"ה ספרט צעת הז'ח היא הורחא עלונם טענתם
טובה ומחוקנת כך קבלנו מהאור הטופלא האר"י ז"ל. ויכן תקיעה לנרסם. שברים
לחק. תרועה יעקב ודוד. תקיעה יעקב. ונעלטים קולות אלו דמיושב יכוין טים נסן
ר"ע טרונותיו. לצטל י"ג הרע דענדוד זרס והסחמת זרע לצטלה:

יכוין כי תקיעה הוא חסד מדת אברהם ובשברים אל הגבורה מדת יצחק ובתרועה
אל העטרה ר"ל במלכות מדת הוד ובתקיעה אחרונה אל תפארת מדת יעקב
שהם רחמים פשוטים ומצא הדין בין ב' מדות רחמים.

תִּשְׂרֵת	תִּשְׂרֵת	תִּשְׂרֵת
תִּשְׁתִּי	תִּשְׁתִּי	תִּשְׁתִּי
תִּרְתִּי	תִּרְתִּי	תִּרְתִּי

שחרית של ראש השנה

ואמר החקיעות אוננים סקל (דמי חיל קהל):

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניו יתלכין:
בשמה יגילון כל היום ובצדקתה ירומו: כי
תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו: כי ליהוד
מגננו ולקדוש ישראל מלבנו: כל בלי יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת גחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי גאם יהוה:

יהוה יתנו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי
ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:

וכפלו ג"פ ואמר כך אוננים:

יהי חסדך יהוה עלינו באשר יתלנו לך:

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה פלח: אשרי העם
ששבה לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה
שמה לעולם ועד: בכל יום אברכה

ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יהוה חכמה ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר: הור לדור ישבה מעשיך וגבורתיך

יגידו: הדר בבור הודך ודברי גפלאתיך אשיחה: ועוזו
נוראותיך יאמרו ונגלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו

וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה כינה ארך אפים ונהדר
חסד: טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו: וודך

יהוה גבורה כל מעשיך נחסידיך יברוכה: כבוד מלכותך
אמתי בגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו

וכבוד ודד מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה תפארת לכל הנפלים

שחרית של ראש השנה

נזה
וזקק לבל הזכופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו: פותח את ידך (ויכין מאד בפסוק זה
כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונהי ס"ת התך) ומשביע
לבל חי רצון: צדיק יתוודו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יהנה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהנה נצח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יהנה חוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד: נאנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

חס כל בשנת חוננים:

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר
דבר ביד משה עבדו:

ואס כל כחול מתחילים נכחן:

יהי יהוה אליהנו עמנו באשר הויה עם אבותינו אל ועזבנו
ואל ישננו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ויהיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אליהנו יומם ולילה:
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו:
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: לא
ימוש ספר התורה הזה מפיה והבית בו יומם ולילה למען
תשמר לעשות בכל הפתוב בו פי אז תצליח את דרכיך ואז
שפיל: הלא צויתוך חזק ואמץ אל תעריך ואל תחת כי עמך
יהוה אליהך בכל אשר תלך:

ואונק סחן בקול רס עני פענים:

ימלך יהוה לעולם אליהך ציון לדר ודר הללויה:

מתחילין ספר תורה ואוננים נזמור לדוד סנו ליי כמו סמכות קודם ערבית:

שחרית של ראש השנה

ויש אומרים אחר זה :

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד :
מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה :
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד :
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלח :
וידעת כי יהוה אלהיה הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלה דור : כי אל רחום יהוה
אלהיה לא ירפה ולא ישתיתך ולא ישבח את ברית אבותיה
אשר נשבע להם : כי כה אמר יהוה רבו לעקב נאמחה וצאלו
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את
שארית ישראל :

ואומר נפתח הסיכל :

תקלו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו חודו על ארץ ושמים :
גורם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הלויה : יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים בשמים
מפעל געל הארץ מתחת אין עוד : אין פמוה באלהים יהוה
ואין במעשיה :

וכמעכניס ספר תורם לסיכל אומר ססין :

שובה למעונך . ושכונ בבית מאונך . כי כל פה וכל לשון ותנו
הוד והדר למלכותך : ובגדה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל :

וקורא עליה לזכר למתפלל תפלת מוסף ומתחיל :

השיבנו יהוה אליה ונשובה חדש ימינו בקדום :

תפלת מוסף

מעשה גדול ונורא מרבנו אמנו הקדוש .

אמר ראובן ס"ט איסור אצולדו קי איסטי פיוט עווי סאנטו לו דיזין אין לס
קדוטה דיל מוסה אין עונגאס קסלות אין לס טורקיאס — סינדו
איס עי אופניין טורקי גון עאלקי נאדס אין איסטי מהזור לו איסטענפי מונה כפי

מוסר לראש השנה

א חיילי חין חיל מחזור אשכנזי צונטה מינטי קון חיל מעשה — טאמנין לו פרוואלדי טורקי לו אינטיינדאן טודום אי קיצראכטיין פום קוראכטיין אין אקטום אורם טאנטם:

טאמנין צידי קי גראן פרוצ'ו סאלי טור אקונטאטור טאמנין חיל מעשה די אקטי פאנטו סינייר זל'ס קומו צינו אה אזיר אקטי פיוט — טורקי צייאטום קון אקסדמיטיין אינס אונדי אלקאנסס לה קדושה די ישראל: דיטו מעטסה כפי אידיאס דיל רב זאב היידינהיים פואי אלקאצו דיל מיל חיל קינטיו ל'צ'ע:

אינטי לאם כתיבות די און גראן סינייר אונד דילום בעלי חוספות אי קו טוננדי בינו אפרים זל'ס די בונא חין לס צירמאטיס פי טוטו אקטי מעטסה אקקריטו:

מעשה אקונטיטיין חין לה ביצ'דד גראדי מאניציא אטאמאס חין סינייראטי ריקום. אי סינטיאס. לס קאפיטאלס דיל פרינטי די מאנינטיס — חין

און סאנטו רב קי מוראצ'ה חליי אי קו טוננדי רבי אמנון קי אירס און סינייר טויי אטאמאדו אי טויי איסטימאדו חין חכמה אי קדושה טאמנין אירס דילום ריקום ד' לה ביצ'דד אי אירס טויי קיטיי אי סונראדו חין ארוז די לה קורטי אי די אטי פרינטי טורקי אירס קו צאנקירו: סינטיי אירס אהאנסס דילום קארדינאלים דוקיס

אי קורדיס טור אטאקארלו אה רבי אמנון חין פרט די לה אמונס אי פריקוראצ'ון קון טחאס פום פואיקאס טור קוננאירלו טורקי טוויי לה ליי די אינטיין — אי חיל

סינטיי קומו ליאון לום אצ'אצ'ה קון ריפודיו אטראס — אינס קי פאזירון קאדיר פרי טוננאירלו אל פרינטי פרוטיי טורקי לו אטולטי אל דיטו סינייר קומו פואדי קון טאיקאס או קומו ט קון אינטייטיס. סינטיי דיצ'ירון קי אירס פיקאדו חכמי און אוננדי

גראדי אי קונפלידו ריטיי צידיי — חיל פרינטי ציטטייטי קון קילו אי צינאנסס סינטיי לאם פואיקטיס ריפואיקטאס קי רבי אמנון לים דאצ'ה סינטיי אה סינייריטיס

די טו קורטי — אי חכמי קי קון גראן פוליטיקה אי איסטימס לו קוננדי אה רבי אמנון אל אונדו דיל אה טאצ'ולה קי איזו אה טו סינייריטיס אינטיי אה חיל

לום קאצ'ייס אי קארדינאלים כפי אים פום אהאנסס איסכאר סינטיי אל קאפא אסינאטום — חליי טוצ'ירון לה אוקאטיין טור קואיטו קילה פום קונדיאס אינטייטיס

טורנס אטאטיקאר קון רבי אמנון צונטה מינטי קון חיל פרינטיי אי חכמי קי אפרונטייטו אזילדו גראן קונדי קי טאל לו איסקולארא — אי קואנדו צידו קי טון פי פאסס אינטייטו קון אירס אי כאנייט טאמנין אמינזארלו קון פורטאליאס — אטאמא

קי חיל חקדי יי'ס כפי אצ'אה אטאטיאדו די קי צידו די ציילום קומו ליאונטיס טודום פאראדום טורטיי חיל — סאלקו לי דיטו אל ריי — פי דוגו דאמי טיינפו טריס דיאס

אי פי טורנאדי ריפואיקטס — חכמי סאליו די ציטטה די אינטיי אינטיין — חין סאליננדו אקורדטי חין אריסינאטאדוטי קו דעמ אי צידו לה אהלס דינאנדס קי

דינאנדו טיינפו טריס דייאס קומו סי ח'ו אוצ'יירי אגנון דוננו אי צ'ה אטינאטור סי ח'י טון — קוצ'יי אקטו רונטייטיי אי דמלייטיי קו קוראסון אי סי איזו פינדי — צ'ינו

אקאזס אטארגו אי אצ'יטו קון ליטורו אי ליטוניו טון קיזו קוויי ני צידי לום רבניס דינס ביצ'דד אינארארן פוד צ'יט'ארלו אי טון קיזו ריטיי — ריפונדו אי דיטו

גראיי קי פוד לה מי לוקורס דיסינדיי אה פואיקס: חכמי אגוייטו אי ליטורו טודו לום טריס דייאס — אל טריקיר דייאס לו אינטיי אה יאטאר חיל פרינטיי — פט

מוסף של ראש השנה

נו קלו ייר — סודנה אינניו קון פולטיקה סו פרופיא קארוסה אי נון קלו סוצי
 איסטו דיוו איז קונאנדו פורקי לו טראייגלן פור פולירס — איין אפאריסיינדיוס
 דילאטרי לי דינאנדו איז פרינליפי — אדו מי קירידו אמנון לה סו פרוניסס קי
 אפרומיטיסטיס קי איין טריס דיאס אראס מי צילונטאל . פורקי ראזון נון קואיסטיס
 ציניר קואנדו טי ייאני — סוצרי איסטו ריספונדייו רבי אמנון אי דיטו — סניידר
 יי פרופייו קורסארי מי צוגו — מי לואינגה קי טאל אצלו סייאס קורטאלס.
 ריספונדייו איז ריי אי דיטו נון — סו לואינגה נון סייאס קורטאלס כפי סו דיטיסטיס
 סינו סוס פייס קי אונדי מי די נואין גאלדו נון קיזירון פייניר סייאן קורטאלוס — אי
 דיספואיס אינוס קאסטיגארי סו קואירפו אינטיירו: די ציטס דיוו קונאנדו אי לי
 קורטאלון פולגאריס די סוס פייס אי סוס גאלוס — אנסי לו מיטיירון איין און ארון
 קון סוס קורטאלוס פולגאריס אי לו לייצארון אסו קאזס — אנסי רייאציו איז אסיד
 יסוריס פולירטיס אי אמארגוס פור איז טיינפו די טריס דייאס קי דינאנדו — איסטי
 נעטסס אקונטיסייו אנטים די ראש השנה איין סיידו ר"ה קונאנדו איז אסיד קי לו
 לייצין אלה טזילס ריטיציו סו טהרה . אי רוגו קי לו טראייגלן אל קהל צונטס מיני
 קון סוס דידוס סאלאדוס קי פחיירון אלאלדו די איז — אנסי לו פחיירון אלאלדו דיל
 חון איין אריצאלדו איז שליח צבור אלה קרושה די מוסף לי דיטו קי אסטיי —
 סיידו איז קיי סי מקדש השם אי אינפיסו קון סו די יורו איסקלאמו אי דיטו
 זבבן ולך תעלה קרושה וכו' ונתנה תקף אסטס איז ציירצו ושמנו קראת בשמך
 איין איסקאפאלדו איסטי ציירצו סי אקאייו סופיטו לס סו סו קי איסטריימיסייו איז
 קהל אינטיירו — אטאנטו קי טודו איז קהל אלסארון סוס אצום אל לוגאר דיל אסיד
 אי גאלן קונטורצ'ה ליס אצירו איין ציר קי איין אקיל נומינטו סופיטו סי דיספאריסייו
 אלואום די טודוס — אי נון איז עאס קי איז דיוו לו סונו — דיספואיס די פריס
 דיאס קי לי אפאריסייו אל רב הגדול רבינו קלוניימוס בר רבינו משולם אי לי
 אנניו איסטי סאנטו פיוט די קאצ'יסה אי קונאנדולי פורקילו אינניאלי פור סודו
 ישראל ריסטי פור מימוריסיס פורקי ריקונסקלן פלאותיו יתברד חטונו יגן
 מליט אכירי:

ובבן וילך תעלה קדשה בי אמתה אלהינו מרד:

אי אנסי סוצ'רה אס מי סאנטידאלד: פורקי סוס נואיסטרו סאנטו דיוו .

אי ריי:

ונתנה תוקף קדשת היום. כי הוא נורא
 ואיום. ובו תנשא מלכותך. ויבן
 בחסד בסאך. ותשב עליו באמת. אמת

אי ריקונסאריונוס פורטאליזס די סאנטידאלד דיל דיאס: פורקי איז סיניידו אי
 סאצורו אזיון נארצ'לייאס איניל סי אינאלט'ארס סו ריינאלדו אי קון ליכסי
 סי קונסורנס סו סינייא: אי קון לה צייראלד סי אפינארלס אינילייא: צייראלד קי

כי אתה הוא דין ומוכיח ויודע ועד. וכותב
 וחותם וסופר ומונה ותזכור כל הנשכחות.
 ותפתח את ספר הזכרונות ומאליו יקרא
 וחותם יד כל אדם בו. ובשופר גדול יתקע
 וקול דממה דקה ישמע. ומלאכים יתפוזר
 וחיל ורעה יהיו. ויאמרו הנה יום הדין.
 לפקוד על צבא מרום בדין. כי לא יוכר
 בעיניו בדין. וכל באי עולם יעברו לפניה
 כבני מרון: יז כבקרת רועה עדרו. מעביר
 צאנו תחת שכשו. כן תעביר ותספור
 ותמנה. ותפקוד נפש כל חי. ותחתוך
 קצבה לכל בריה. ותכתוב את גור דינם:
 בראש השנה יכתובו. וביום צום כפור
 יחתמו כמה יעברו. וכמה יבראו. מי

סולו קום איל צוגאדור צירדאדור: קאסטעגאדור אסיגון לאס אלצאס אי סאלצין לו
 סיגורו: אי אסקריצין אין ליצרו אי סיליטון אי קונטשן אלסאס סיסינסיאלס אי
 מינצברלן טודו לו אולצידאדו: אצרים אל ליצרו דילאס מינצברלסיגוינס אי די סויץ
 אים מינצדור: אירנס די מאטו דיל פרוטיין פיקאדור איניל אים אידאו — איניל
 אולטימו דיאס קון גראן שופר סירס עאנידור: — אי צינידור די סילעסייס דילגאדס
 סירס אוינידור: אי לוס גלאכים סי אטורצאלקן. סינצלס אי פאצור לים אליראר:
 דירקן איג אליגו דיאט די איל צוגו פאצורו. טור סיקוטאל אי צוגאטר סאנצין
 אפונסאדור די אריצס קון טודו איל אולצידור — פודקי ני אילייוס נון סאלקן
 איזויניאלדוס דילגאטרי טי אין צוגאלרום קון טו פיו: — קומו פאסטור קי ריצידיאס
 סו ריציניו: דיאטור די סו צארס לום פאקס אי לום קונסט — אנסי לום אים
 פאקלר אטודוס טור קואינטס: אי סיקוטאל אלמס די טודו ניצו טור טוטס: אי
 קודטס אין אי פאקס אקאדס קריאנטס: אי אסקריציס אס סיסינסייס די
 סום צוגוס:

אין ראש השנה סו אסקריטוס אי אין יום הנפורים סון סיליאלוס:

מוסף של ראש השנה

וְהָיָה וּמִי יָמוּת. מִי בִקְצוֹ. וּמִי לֹא בִקְצוֹ.
 מִי בַמִּיָּם. וּמִי בְאֵשׁ. מִי בְדָרֶב. וּמִי בַחֵיָה.
 מִי בְרָעֵב. וּמִי בְצָמָא. מִי בְרַעֲשׁ. וּמִי בַמַּגְפָּה.
 מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי
 יָנוּעַ. מִי יִשְׁקָט. וּמִי יִטְרַף. מִי יִשְׁלוּ. וּמִי
 יִתְיַסֵּר. מִי יַעֲנֶנּוּ. וּמִי יַעֲשֶׂה. מִי יִשְׁעַל. וּמִי
 יָרוּם:

צום קול ממו
 וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְעֲדָתָה

מעבירין את רוע הגזרה:

כִּי כְשֶׁמָד בֶּן תַּהֲלֶתֶד. קָשָׁה לְכַעֵס וְנוֹחַ לְרַצוֹת: כִּי לֹא
 תִחַפְּזֵן בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְהוּיָה.
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִתְּקֶה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד הַתְּקַבְּלוֹ: חוֹן אַמֶּת

סאלדראן די איכטי וונדו קון לה וואירטי — אי קואנטוס נאסידוס אינטראקן
 אינפרינטי: קין ציירה אלון קי קוס אטייוס סי איסקאפארון: אי קין מוריס אנטים
 די לוקי לי טאקסארון: קין איניל פואינו. קין אין לאס אגוס: קין קון לה איסקאפאר.
 אי קין קין דיינטי דילה אלימאנייה: קין קון וואירטי סופיטאנייה: קין אין לה
 אמברי קין אין לה סיד: קין אין איל עיריטימנזלו קין אין לה מורטאלדאד: קין סיה
 אהוגאדו: — קין סירה אפיירדיגאדו: קין אריפוזארס אי קין סי איסמוצירס — קין
 אולגארס אי קין סי אטורדיס: קין סי אינפוזצירס: אי קין סי אינדיקיסירס: קין
 סירס ארינאטארו: אי קין סירס אינאלטיקירו.

קין טודו אי לה אוראסיין: אי לימחינאר:

תשובה תפלה צדקה

אין פאקאר אה פוריים דילה סיטינסייה: קי אסיגון סו כונברי פיידורו אנסי איס
 סו לואור: פואירטי פור אינסאניאר. אי ליזירו פור אטאלאגאר: טן איגיילונטאלס
 פור מנאטאר אל מאלו קי אלצו אין טורנאר די סו קארירה לה מאלה אי ציפה: אי
 אקסה דואס די סו וואירטי לו אספיראס. סי טאל טורנו אין טעזנס טורנה ל
 אריציס: — צירדאד מינטי קי קוס מואיסטרו סאנטו קריאלדור אי כון אטואירסלס

כי אתה הוא יוצרם ויודע יצרם. כי הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופו לעפר. בנפשו יביא לחמו. משול בתרם הנשבר. בחציר יבש. וכציון נוכל. בצל עובר וקצנן קלה. וקרוח נושבת. וקאבק פורת. וכחלום יעוף:

ואתה הוא מלך אל חי וקיים:

אין קצבה לשנותיה ואין קץ לאוריה ימיה. ואין לשער מרובות כבודיה. ואין לפרש עילום שמיה. שמיה נאה לה. ואתה נאה לשמיה. ושמונו קראת בשמיה:

עשה למען שמיה. וקדש את שמיה. על מקדישי שמיה. בעבור כבוד שמיה הנערץ והגקדש. בסוד שית שרפי קדש. המקדישים שמיה בקדש. דרי מעלה עם דרי מטה (וקראים ומשלישים בשלוש קדשה בקדש):

אמ"כ יאמר כתר וכו':

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברה ברעיותה. ומליך מלכותיה. ויצמח פודקגה. ויקרב משיחה. בתיכון ובקומיכון

די סי: — פור טאנטו קוטסיס סאנצין סאנציו די גואיסטרו ואל אפיטיטי: קי סרחה די לו ניגרו די לה קארני אי סאנצני — סאנצני קי סו סיימיטרו דיל סולצ אי סיייה אי סין סין טורנאר אלה טיייה: קון ריזיו די סו אלנה סרלי סו סאן: אינטיפלארו אל סייסטו קירחורו: אלה יידיה סיקאדה: אה לה פלור אמוראדה: אה סונונצני פאסאדה: אה נוזי דחאזיה: אל איידי פאסארו — אל פולצו אסופלאדה אה און סואניו פאסארו: סייסי די גואיסטרה צאלור אי גואיסטרו גאלדו: אינצירו סו גואיסטרו. סאנטו קריאדור סיס ריי אי דייו טודיחו: ניצו אי אידיה פארה סיינפרי אי פיאדורו: טון סאקסא אי מורה פארה סוס אנווס: טון סוס צלנו פור דאר מיולה אה קיאטריגואה די סו אונדה: טון איי קרייאנסה קידקלארי סיקריסה די סו טונצני סאנטו: סו טונצני סאנטו אה טי טי קונציייה אי סו פארה דיסי טונצני: אנוס חלום די סו קיסטו ישראל הקריינטיאטיס: פור סאנטו קון סו טונצני גווס סיוולאסטיס:

סאלצאנוס פור סו טונצני איל סאנטו — סאנטיאקס אהו טונצני סוצרי סאנטיאקאנטס סו טונצני: פארה גודרי סו טונצני איל סיינורו איל סאנטיאקארו אץ סיקריטה רצלה די שרפים לוס סאנצוס: לוס אטידיקייאטיס אה טי סאנטיאדל אטידיקייאטיס די גואדוריס די לוס סילוס אי גואדוריס די לה טיייה:

מוסף של ראש השנה

וּבְחַיֵּי דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא
שְׂמֵחָא רַבָּא מְבַרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא. וְיִתְבַרַךְ וְיִשְׁמַבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׂמֵחָא דְקוּדְשָׁא
קָרִיב הוּא לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא
בְּאַמְרֵינוּ בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

שְׂדֵם עוֹסַף אִם יֵם טו דַעֵם יִכּוּן יִף הָף וְף הָף טַסוּף נִיסוּף עִקוּס סַמּוּסַף וְכּוּן
כְּנַלְלוּת כּוּל סַעֲלִים סַעֲלוּס כְּצַרִי דַלִימַל וְכַחֲרַס עוּלַס כְּנִינַס דַלִימַל:

רשות קודם חזרת מוסף של יח צבור

ס טַסְגִים לוּנַד לַטוּס זַס. סְמִינַר כְּסוּרִיךְ חַיִים מוּדַעִי זְנוּקִיל:

יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּ וַיִּרְאֵנִי יְהוָה:

יְהוָה חָסֵד וְאֱמֶת יִקְדָּמוּ כְּנִידָּ. בְּקוּם לְמַשְׁפַּט אֱלֹהִים

יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֵיךָ. וַיִּבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֵךָ:
כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הוֹרֵשֶׁיךָ יְהוָה:

יְהוָה יוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא בַשָּׁמַיִם מַעְלוֹתָיו. לְתַת לְאִישׁ

כְּדַרְכָּיו עַל פִּי מִדּוֹתָיו. עַל בֶּן יַעֲזֹב רַשָּׁע תִּרְבּוּ
וְאִישׁ אֲזַן מִחֲשַׁבְתָּיו. וַיִּשָּׁב אֶל יְהוָה:

יְהוָה יִדִין אַפְסֵי אֶרֶץ וּלְפָנָיו אֵין מַסְפָּר. קְצוֹת הָאָרֶץ

יִתְרַדּוּ בַתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר. וּבָאוּ בַמַּעְרוֹת צוּרִים
וּבְמַחֲלוֹת עָפָר. מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה:

יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִי אֲשַׁפּוּךְ לְפָנָיו שִׁיתִי. רָאָה יְהוָה בִּי צַר

לִי כִשְׁל בְּעוֹנֵי כַחִי. בְּיַדְךָ אֲפָקִיד רוּחִי.
פְּרִית אֹתִי יְהוָה:

יְהוָה מִלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה. וְנִחַיָה וְלֹא

נָמוּת וּמַחָה יְהוָה אֱלֹהִים דַּמְעָה. וְאֲזַבְחָה בְּאֵהָלוֹ
וּבְחֵי תְרוּעָה. אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לִיהוָה:

יהוה וכל קרבי את שם קדשו כל מעיני. בך חסיה
 נפשי אליך נשאתי את עיני. לך אמר לבי בקשו
 פני. את פניך יהוה:

יהוה דרך הקוף הדריכני בנתיב מצותיך. ויבאני חסדך
 יהוה תשועתך באמרתך. בחסדך בטחתי וגל
 לבי בישועתך. אשירה יהוה:

יהוה עיניך הלא לאמונה על אנשים ישור. לשמוע אל
 הרגה ואל התפלה ותיטב ליהוה משור. רגלי
 עמדה במישור. במקהלים אברך יהוה:

יהוה ישמע אל תפלת הערער דל ואביון. יפדה נפשי
 מיד שאול ויברך פדיון. יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון. לבי לפניך יהוה:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך.
 נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו. ריקם
 מלפניך:

אוחילה לאל אחלה פניו. אשאלה ממנו מענה לשון.
 אשר בקהל עם אשיר עזו. אביעה רננות
 בעד מפעליו. לאדם מערבי לב ומיהוה מענה
 לשון:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והגורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

יהוה וכל קרבי את שם קדשו כל מעיני. בך חסיה
 נפשי אליך נשאתי את עיני. לך אמר לבי בקשו
 פני. את פניך יהוה:
 יהוה דרך הקוף הדריכני בנתיב מצותיך. ויבאני חסדך
 יהוה תשועתך באמרתך. בחסדך בטחתי וגל
 לבי בישועתך. אשירה יהוה:
 יהוה עיניך הלא לאמונה על אנשים ישור. לשמוע אל
 הרגה ואל התפלה ותיטב ליהוה משור. רגלי
 עמדה במישור. במקהלים אברך יהוה:
 יהוה ישמע אל תפלת הערער דל ואביון. יפדה נפשי
 מיד שאול ויברך פדיון. יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון. לבי לפניך יהוה:
 אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך.
 נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו. ריקם
 מלפניך:
 אוחילה לאל אחלה פניו. אשאלה ממנו מענה לשון.
 אשר בקהל עם אשיר עזו. אביעה רננות
 בעד מפעליו. לאדם מערבי לב ומיהוה מענה
 לשון:
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והגורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מוסף של ראש השנה

בנספח זה יש צו י"א חיצות ובכל יום מ"ת יש לו לכוין בחיצות א' וצ"ח יכיון אלפים חיים. והם י"א חיצות כסודונוי הקטורת:

וְכַרְנוּ לַחַיִּים. (אל) מֶלֶךְ הַפֶּיַן בְּתַיִם. כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים תַּיִם. (אל ח.) מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (גם יְהוָה אל שדי) מִגֹּן אֲבִרְהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מִתְחִיָּה מֵתַיִם אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ וּמוֹרִיד הַטַּל. מְכַלְכֵּל תַּיִם בַּחֶסֶד. מִתְחִיָּה מֵתַיִם בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לַיִשְׁגִּי עֵפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה: מִי כְמוֹךָ (אב) הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לַחַיִּים. וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתַיִם: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִתְחִיָּה הַמֵּתַיִם:

לפי דברי מנן האר"י ז"ל בנוספים לריך לומר אב הרחמים: בחזרת העמידה שליוח צבור אומ:

כְּתַר יִתְּנוּ לָךְ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִשָּׁה. יַחַד בָּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ. בְּדָבָר הָאֲמוּר עַל יַד גְּבִיאָךְ. וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים אֵיךְ (כַּסְנִיעַ ט"ל לחיצת איה יאמר כל אדם):

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו אבינו שבשמים שתמלא שאלתי ובקשתי בשם יי: וישאל אחד ושלשה דברים אלו או עושר ונפלא לעבודתך. או ננים חכמים. או לשפיע רוח הקדש:

ואחר טאלתו יאמר אנה נכח וכו' ואח"כ יאמר:

בְּשֵׁמֶךָ שְׂבִי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתַּעֲשֶׂה שְׁאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי: וְהִירָא יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ יֶחֱד:

מיספ של ראש השנה

מקום כבודו להעריצו. לעמתם משגזים ואימים.
 ברוך כבוד יהוה ממקומו: ממקומו הוא יפן
 ברחמיו לעמו. המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד
 אוימים פעמים באהבה. שמע ישראל יהוה אלהינו
 יהוה אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא
 מושענו. הוא יושענו ויגאלנו שנית וישמענו ברחמיו
 לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית בראשית
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: ובדברי קדשך
 כתוב לאמר: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
 תללוה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה:

לדור ודור המליכו לאל פי הוא לבדו מרום וקדוש:
רבין (גימטריא ע"ב כנגד אותיות טפסוק ויסע וסוא כנגד סקידש סונו
 יתכד בעולם) יתקדש שמך יהוה אלהינו על
 ישראל עמך:

רבין (ע"ב אותיות טפסוק ויבא וסוא כנגד סחד יחסק) תן פתחה יהוה
 אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
 שבראת. וייראה כל המעשים. וישתחו לפניה כל
 הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת. לעשות רצונה בלבב
 שלם. שירענו יהוה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון)
 לפניה. עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
 מה שבראת:

רבין (ע"ב אותיות טפסוק ויט כנגד יעקב סאנר כסכנלו) תן כבוד
 לעמך תהלה ליריאתך ותקנה טובה לדורשך.
 ופתחון פה למתחלים לך. שמחה לאדריך. ששון לעורך.

תבנו בסני
 ח. מר
 אל שר
 ב רחמי
 תנה מתים
 יור אסורים.
 כבודות ומי
 אענה:
 ס לתים.
 תה ותה
 מענה עם
 קדשה לה
 ה אל יד
 א כל האר
 איה (כסו)
 יגו שבשמים
 חכמים. לו לפי
 שתי: חדר
 תה ידנה אר

מוסף של ראש השנה

וְצִמְתִּית קָרַן לְדוֹר עֲבֹדָה. וְעֵרִיבֶת גַּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָה
בְּמִדְבָּרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְבֶן (ע"כ סמות הילולאים עג' פסוקים סמ' וסוף כנגד דהעע"ס סוד לדיק
ולדק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפוץ ביה. והרשעה בלה (ללים
סכסעס) בעשן (סמל) תכלה. כי תעביר ממשלת זרון מן
הארץ: יש גורסין בעסן.

וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַם עִיר
מִקְדְּשֶׁךָ. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

קְרוֹשׁ אֶתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלְעֵדֶיךָ בְּכַתוּב
וַיִּנְבְּה יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יהוה כיו) הַמְלִיךְ
הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִבְּרָתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ וְשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קְרֵאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכוּר הַזֶּה. אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קְדֹשׁ הַזֶּה. יוֹם
תְּרוּעָה (בשבת זכרון תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קְדֹשׁ זָכָר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

כסיניע סליח לזכור לכאן טוב לאמר יס"כ ועס"ק:

רַב־שֵׁעַ בּוֹשְׁתִי מֵאֵד בַּחֲרַפָּה וּכְלִימָה עַל כָּל חַטָּאתַי עוֹנֹתַי וּפְשָׁעַי וּבִפְרַט
עַל אֲשֶׁר פָּנַמְתִּי כְּאוֹת בְּרִית קְדֹשׁ בְּהַרְהוּרִים רַעִים עַד אֲשֶׁר הָן
בְּעוֹן הוֹלֵלִיתִי וּבַחֲטָא יִהְיֶה חַטָּא נִקְ"א נִקְ"א נִקְ"א כַּמָּה פְּעָמִים אוֹי לִי אַהֲ
עָלִי. וּבְרוּב רַחֲמֶיךָ הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ לְחַנּוּן נַפְשָׁנוּ עַל צָרֵם מַה בְּמַסְפָּ

ומפקד שמות הקדושים אשר פנמנו בהם להתענות מ' יום בזמן הזה כמספר ארבעה יודין דשם ע"ב. וגלוי וידוע לפניך כי הפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כהי להתענות העניות מ' יום רצופים ולכן אני מפריש היום ארבעה פרוטות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפרות בכסף כל הענית ובכך יר"מ ה' אר"א שתעלה עלי כאלו התענית היום ותהיה חשובה הצדקה שאני נותן בעבור התענית כאלו התענית ומיעוט ממוני יהיה במקום מיעוט הלבי ואחה כטובך המלא כל השמות שבנמתי בהם בז"ל או בקרי ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפורו על ידי בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו (חבר) מבטנו יורישנו אל ותחזיר כל ניצוצות הקדושה למקום קדוש למען רחמך. עשה למען שמך עשה למען ימנך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והניון לבי לפניך ה' צווי ונואלי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גְּלוּנוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אָנוּ יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת קַרְבָּנוֹת הַזְּבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ רַחֲמָן. שֶׁתְּשׁוּב וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִכְנְהוּ מִהֲרָה. וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ. אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ. אֱלֹהֵינוּ גְּלוּהָ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִרְכַּתֵי אֶרֶץ. וְנַחֲבִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרַנְהָ. וְלִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת הַזְּבוֹתֵינוּ. תִּמְיִדִין בְּסִדְרָן. וּמִסְפִּין בְּהִלְבָּתָן אֶת מוֹסְפֵי (ויכין לכולל גם מוסף של ר"ס) יוֹם הַשַּׁבָּת הוּהּ וְאֵת יוֹם הַזְּכוּרִין הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה. גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ. בְּמוֹ שֶׁשִּׁבְתָּבָה עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדֶיךָ:

עָלֵינוּ לְשַׂבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ בְּנֵינֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ בָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמּוֹגֵם. וְאֲנַחְנוּ (כורעים ו) מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמֵים וְיוֹסֵד אֲרָזִים וְשׁוֹב יָקָרוּ בְּשִׁמְיָם מִמֶּעַל. וְשִׁכִּינַת עֲוֹ בְּבִבְתֵי מְרוֹמִים.

מוסף של ראש השנה

הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפנו ואפס זולתו. בפתוב
בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוה האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

צעוד ט"ז אומר עלינו כשנא לונור הוא חלטינו וכי טוב לונור כוסח זס :

מגדל צוז טס ה' זו ירון לדיק וכסגס. רכזנו של עולם נניס סנכרס צית סנקדס
חין לנו צנס לכפר. לא קרנן ולא צנדי כהנס ולא ננחס ולא נוצס. רק סנד
סגדול עונד לנו. ויסי רנון ססהיס סעה זו סעת רנון ליכנס ספסתי לנרוס צסזכיס
י"ג עדותיך ה' ה' אל רמוס וסנון וכי :

ואחר כך יאמר חנא צכס גדולת יעניך :

על בן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך.
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לחמן
עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך
כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד
שמך יקר יתנו. ויקבלו בלם את עול מלכותך. ותמלוד עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד
בכבוד. בפתוב בתורתך יהוה ימלך לעולם ועד:
ונאמר לא הביט און בעיניך ולא ראה עמל בישראל. יהוה
אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם. יחד שבמי ישראל:

ובדברי קדשך בתוב לאמר. כי ליהוה המלוכה ומושל
בגוים: ונאמר יהוה מלך גאות לבש לבש
יהוה עז התאזר אף תבון תבל כל תמוט: ונאמר שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלהמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
ועל ידי עבדיך הנביאים בתוב לאמר. כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני

מוסף של ראש השנה סב
אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים בהר
ויזון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: ונאמר
והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד: ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר שמע
ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם בלוי
בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע
בהר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל
פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו.
ויאמר כל אשר נשמה באפו. יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה:

קדישנו במצותיך. תן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.
שמה נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת כי אתה יהוה אלהים. ודברך מלבנו אמת
וקים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש
(השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

ויקע סל תשרת ג' פעמים. ויש נוסגים למקוע תשרת תשיח תר"ח ססס
בכל זככם וכן עיקר. ולומרים חס"כ לחן סופט כל סלק:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולם.
אם גבנים אם בעבדים. אם גבנים רחמנו ברחם
אב על גנים. אם בעבדים עינינו לה תלויות. עד שתחננו
ותוציא לאור משפטנו. קדוש:

אתה זוכר מעשה עולם. ופוקד כל יצורי קדם. לפניה גגלו כל
פעלומות והמון נסתרות שמבראשית כי אין שכחה לפני
כפא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל המפעל
וגם כל היצור לא נקחד ממך: הכל גלוי וצפוי לפניך יהוה
אלהינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזכרון
להפקד כל ריח ונפש. להזכר מעשים רבים. והמון נסתרות

מ. בכתוב
ההאלום
וכח ז:
ב יום סופט
זכר. יק טו
למרות נסמך
ארת עז
תני. למן
בנות אלה
קבע כל
ולכבוד
לוי עליהם
עד למלך
ד:
ל. יהוה
בהתאסף
כה ומושל
בש לבש
אמר שא
ההכבוד
מלהמנו
ההכבוד
בבוד סלה
אמר יהוה
אשון ואני

לאין תכלית. מראשית בואת הודעתם ומלפנים אותה נלית היום היום תהלת מעשיך וזרון ליום ראשון כי חק לישראל הוה משפט לאלהי יעקב:

ועל המדינות בו יאמר. אי זו לחרב. אי זו לשלום. אי זו לרעב. אי זו לשובע. ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמות. מי לא נפקד קהיום הזה. כי זכר כל המעשים לפניך בא. מעשה איש ופקודתו ועלילות מצעדי נכר. מחשבות אדם ותחבולותיה. ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחך וכן אדם ותאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא יקשלו ולא תכלים לנצח כל החוסים בך. כי זכר כל הציור לפניך בא. ואתה דורש מעשה כלם. ונס את נח באהבה וזכר. ותפקדהו בדרך ישועה ורחמים. בהביאך את מי התבול. לשחרת כל בשר מפני רוע מעלליהם. (על פן) וזרוננו בא לפניך יהוה אלהינו להרבות זרעו בעפרות מברך ויאצאיו כחל הים. בפתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח. ואת כל הסיה ואת כל תבונה אשר אתו בתבה. ויעבר אלהים רוח על הארץ וישפוי המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם. ויזכר אלהים את בריתו. את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר ונס אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצננים מעבדים אתם ויזכר את בריתי:

יבדברי קדשך פתוב לאמר זכר עשה לנפלאותי חנון ורחוב יהוה: ונאמר מרפ נתן ליכאוי וזכר לעולם בריתי: ונאמר ויזכר להם בריתו ויפתם פרב חסדיו:

ועל ידי עבדיך חנביאים פתוב לאמר. הלוד וקראת באוני ירושלים לאמר פה אמר יהוה וזכרתי לך חסד נעורייך אהבת בלולותיך לבתך אחרי פמדבר בארץ לא זרעהו ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך והקיימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי פו זכר אונקנו עוד על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע וראה וירצה ישמע ויפקד. ויזכר וזרוננו וזרון אבותינו

וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן ולחסד ורחמים ביום השבת הזה וביום הזכרון הזה.

וביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדברי ישועה ורחמים. חוס וחנונה וחמול ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופרדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי קדם. וזכור לנו יהוה אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבעה שנשבעת לאבותינו אבינו בחר המציה ואת העקבה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונה בלבב שלם. בן יכבש רחמיו את פעם ויגלו רחמיו על מדותיה. ובטובה הגדול ושוב חרון אפיך. מעטף ומעורף ומארצף. ומנחלתך. וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך פאמור וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה:

כי זוכר כל הנשפחות אתה. ואין שכחה לפני כס. כבודך בעקבת יצחק ביום לזרעו תזפור: ברוך אתה יהוה זוכר הברית: ומוקע מינו חש"ת שלטה פעניים. ויש נוסגים לפקיע חש"ת תש"ת תר"ת ואומר חסר כך לחן סי' בקול סופר:

היום תבת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצירי עולם אם קבנים אם בעבדים. אם בקבנים רחמנו ברחם אם על פנים אם בעבדים עינינו לה תלויור עד שתחננו ותצייא לאור משפטנו. קדוש:

אתה נגלים בעגן כבודך. על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך. ונגלית עליהם בערפלי סוחר. ונם כל העולם כלו חל מלפניך. ובריות בראשית חרדו מפך. בהגלותך מלפני על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצות. ותשמיעם את

מוסף של ראש השנה

הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם
 נגלית. ובקול שופר עליהם הופעת. ככתוב בתורתך ויהי ביום
 השלישי בהיות הבקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר וקול
 שופר הזק כאד ויברד כל העם אשר במחנה: ונאמר יהי קול
 השופר הולך וזק כאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
 ונאמר וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
 השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

וברברי קדשך כתוב לאמר. עלה אלהים בתרועה יהיה בקול
 שופר: ונאמר בהצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהוה: ונאמר תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עז: הללוהו בגבורתו
 הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל
 וכבוד: הללוהו בתהו וכוהול הללוהו במינים וענב: הללוהו בצלצלי
 שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל ידי עבדך הנביאים כתוב לאמר. והיה ביום ההוא יתקע
 בשופר גדול ובאז האבדים בארץ אשור. ונתדחים בארץ
 מצרים. והשתחו ליהודה בנר הקדש בירושלים: ונאמר כל
 יסבי חבל ושוכני ארץ כנשא גם הרים תראו וכתקע שופר
 משמעו: ונאמר ויהוה עליכם יראה ויצא כפרק הצו. ויהוה
 אלהים בשופר יתקע. והלך בסערות מיסון: יהוה צבאות יגן
 עליהם. יהוה צבאות יגן עליכם. יהוה צבאות יגן עלינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם
 לקבץ גלותינו. וקום לנו יהוה אלהינו את הדבר
 שהבטתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמר:
 וביום שמתחכם וקמועניכם ובראשי חדשיכם. ותקעםם בהצרות
 על עליכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזרון לפני אלהיכם
 אגן יהוה אלהיכם:

כי שומע קול שופר אמה וקאזון תרועה ואין דוסה לה: ביה
 אמה יהוה (ביום פרי יסיון גם כי יהוה) שומע קול תרועה
 ויקראל (בשנת פינו לומר היום) היום ברחמים:

מוסף של ראש השנה

ויחקק סימן תר"ת ג' פעמים. ויש נוהגים להקוע תשר"ת תש"ת תר"ת ויכוין בר"ע טרומוטין סגלי קולות סגלם לנטל יס"ד של גילוי ערוה. וכל קולות של הסודם לנטל י"ד הרע של שפכות דמים:

ואומר לחן סחר להודות:

חיים הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצירי עולם. אם פגנים. אם פגעים. אם פגעים רחמני. פרחם אב על פגים. אם פגעים. ענינו לה תלויות. עד שתחננו ותציי לאור משפטנו. קדוש:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפזין בנו ותרגנו. ותחזינה ענינו בשוקך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המהזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. ויצרנו ויצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול ומקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו. בן תחננו. ותחננו. ותאסוף בליזתינו לתצרות קדשך לשמור הקיף. ולעשות רצונך ולעבדך בקרב שלום על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו. אתה הוא לדר נדר. נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך. שבכל עת ערב ובקר וצהרים.

הפזוב בי לא כלו רחמיך. הפרחם בי לא תמו חסדיך. בי מעולם קיינו לך:

מוסף של ראש השנה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל התיים יודוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב.

האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך

אתה יהוה (יהנה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

ואם אין עם כסמים לווי ססך:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשה בתורה

הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן

בניו כהנים עם קדושיה באמור: יברכה יהוה וישמרה: יאר יהנה

פניו אליה ויחנה: וישא יהנה פניו אליה וישם לה שלום: ושמו

את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

והסך קורא לכסמים:

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

וישמרה: שמרגי אל פי חסיתי בך: ינו וכו'

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

יי אל רחום וחנן ארף אפים ורכ חסד ואמת:

פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:

אליה יי נפשי אשא:

ויחנה: הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד

בברכה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: וכו' וכו'

ישא. וישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו. ומצא חן

ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

יי חננו לה קנינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו

בעת צרה:

פניו. יהנה אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנה

ביום אקרא מהר עגני:

אליה. אליה נשאתי את עיני הישכי בשמים:

וישם את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

לך יי תגדלה ותגבורה ותתקארת ותגצח ותהוד כי כל
 בשמים ובארץ לך יי הממלכה ותמתנשא לכל לראש:
 שלום: שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורבאתיו: ^{דבש"ע וכו'}
 אדיר במרום שוכן בגבורה אפה שלום ושמה שלום. יהי רצון
 שתשים עלינו ועל כל עמך בירא ישראל תיים ובברכה
 למשמרת שלום:

שיום שלום טובה וברכה. תיים הן וחסד צדקה ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו באחד
 באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
 ותיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב
 בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז
 ושלום:

ובמזרח ט"ז אונק

ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם תיים כלכם היום: היום
 תאמיצנו. היום תברכנו. היום תגדלנו. היום
 תגלנו. היום תהדרנו. היום תועדנו ועד טוב. היום
 תזכנו. היום תחינו. היום תחננו. היום תטהרנו מעונינו.
 היום תישר ארחותינו. היום תכתרנו בכתר שם טוב.
 היום תלכנו. היום תמלטנו. היום תנשאנו. היום
 תסעדנו. היום תעטרנו. היום תפקדנו לחיים. היום
 תצדקנו. היום תקרבנו לעבודתך. היום תרחמנו. היום
 תשמע תפלתנו. (אנו נסגנו להסיף כאן היום תתננו לחן ולחסד
 ולרחמים טאס לא כן חסר אות סמ"ו ודו"ק) (היום) ותכתבנו לחיים
 טובים: (סדנ ט"כ"ט: נחק תיבת היום):

ובספר תיים ברכה ושלום. ופרנסה טובה. וישועה
 ונחמה. וגזרות טובות גזכר וגכתב לפניך
 אהנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

מוסף של ראש השנה

ברוך אתה יהוה והווינו המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
 יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
 אלהי גבור לשוני מדע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
 בתורתך. ואחרי מצותיה תרהוק נפשי. וכל תקמים עלי
 לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מהשבותם. עשה למען
 שמך. עשה למען ימנך. עשה למען תורתך. עשה למען
 קדשך. למען יתלצו ידריך. הושיעה ימנך וענני: יהוה
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
 עשה השלום (גו' ספרי' אל סופר של מעלה) במרומו. הוא
 ברכתו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:

אחר סחרם חונך סחן :

יתנבל ותקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעיתא וימליך
 מלכותא. ויצמח פורקניה. ויקרב משחה. בחיכוך וביומיו
 ובחיי וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
 שמה רבא מברך לעלם וילעלמי עלמא. ותברך וישתבח
 ותפאר ויתרומם ויתגשא ויתתדר ויתעלה ויתהלל שמה דקידשא
 קדיך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונתחמתא
 דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

כאן יש נוספים לחקוע שלשים קולות. ויש נוספים לחקוע י' קולות וכן עיקר. ויטן
 בקולות אלו לנטל הינך דלשון הרע. עוד יטון כי טעויותין של עשר תשרים כענין
 ססין עם הטולל לנטל כח הסטן וטעויותין של עשר תשרים גי' ר"ע לנטל סלע
 סרע טעוונס על הלאוין דיין תקיפין ושל עשר תשרים לנטל הינך הרע טעוונס
 על ביטול עונת עשה:

ואחר כך חונך הסליח לצור :

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
 תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
 ויפתח יהוה אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
 שהם. (יטון סלע לסוסיק על י' כנגד כי טערי צינס ונעוסק חונך חותם סלע חונך

מוסף של ראש השנה

סו

שְׁעָרֵי אֲוֶרָה. שְׁעָרֵי בְרָכָה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי דִיצָה.
 שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר. שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב. שְׁעָרֵי זְמֶרָה. שְׁעָרֵי
 חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי טוֹבָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי בְלָלָה.
 שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה. שְׁעָרֵי מוֹזֵן שְׁעָרֵי נַחֲמָה. שְׁעָרֵי
 סוֹדוֹת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי צְדָקָה.
 שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלִימָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי
 תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תַפְלָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה.
 וַיְסִיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וּשְׂנְאָה וְתַחֲרוּת וַיְקִים בְּכֶם מִקְרָא
 שְׁבַת־טוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף
 פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם: וַיְכַתְּבֶכֶם בְּסֵפֶר
 חַיִּים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמַיָא (וְאַרְעָא) וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׂכַע. וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשׂוֹבָא
 וְרְפוּאָה. וְהַגְּלָה. וְסִלְיָחָה. וּכְפָרָה. וְרַחֵם וְהַגְּלָה לְנוּ
 וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

וּכְתוּב יֵשׁ נוֹשָׁגִים לַמָּקוֹעַ תִּשְׂרֹת תִּשְׂרֹת תִּשְׂרֹת פַּעַם אֶחָד כְּדֵי שִׁסִּיּוּ צִין סַכַּל וְנֹאחַ
 קוֹלוֹת. וְאִחִ"כּ סוּגְרִים:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ. אֵין בְּאַדוֹנֵנוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 בְּאַלְהֵינוּ. מִי בְּאַדוֹנֵנוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאַלְהֵינוּ. נוֹדָה לְאַדוֹנֵנוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֵתָהּ הוּא
 אֱלֹהֵינוּ. אֵתָהּ הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אֵתָהּ הוּא מַלְכֵנוּ. אֵתָהּ הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: אֵתָהּ תּוֹשִׁיעֵנוּ. אֵתָהּ תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ
 כִּי בָּא מוֹעֵד:

וְאוֹנֵגִים פַּסוּס סְטוֹרַת וְאִחִ"כּ כֹּל יִשְׂרָאֵל וְכוּ':

כָּל יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ לָהֶם הַלֵּק לְעוֹלָם הַבָּא. שְׂנֵאמֶר. וְעַמּוּךְ בָּלָם
 צְדִיקִים לְעוֹלָם יְרֵשוּ אֶרֶץ גְּצָר מַטְעֵי מַעֲשֵׂי יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

מוסף של ראש השנה

אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה. ועשה גחלת רוח
ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם. ועליו
אמר שלמה בהקמתו טוב שם משמן טוב ויום המורה מיום
הולדו: למוד תורה הרבה. ויתנו לך שכר הרבה. ונדע מתן שכרן
של צדיקים לעתיד לבא:

ואמר יאמרו וזמור לה' סלחן ונלסוכו ויסי רכון כע"ס לעיל בערכים ר"ס:

רבי חנניא בן עקשיא אמר רצה הקדוש ברוך הוא לזכור את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהוה הפץ
למען צדקו וגדיל תורה וצדיר:

ואמר כך טלים לצור אושר:

יתגדל ויתקדש שמו רבא. בעלמא די ברא ברעותה. וימליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתיבון
וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
זהא שמה רבא מקבר לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שרתא תשבחתא
ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
דעסקין באורייתא קדשתא די בארתרא דדון ודי בכל אר
נאמר. יהא לנא ולהון חנא וחסדא ורחמי מן קדם מרה שמאי
וארעא ואמרו אמן:

הא שלמא רבא מן שמאי חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא
ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורנח ונאולה לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומוי הוי ברחמי ועשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המברך:

ועזק נקול רס ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה לו צר בראשית. שלא
עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האמה שלא
שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו (כורעים ו)

מוסף של ראש השנה

משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שרוי
נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת
עזו בנבכי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפנינו
ואפס זולתו. בפתוב בתורה וידעת היום והשבת אל לבבך פי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

יש נוסגים לוונר אחר כך על כן נקוס לך :

וכן טוב ל קוע תרועה גדולה בלא טוס תקיעס. ואס"כא :

יגדל אלהים חי וישתבח :

רע חוננים יסוד תורת משה ונבואתו :

כסילא ונכסיל יאונר זס :

הוה נתני בצדקתך למען שוררי הישר לפני ברךך: ויעקב הלך
לדרבנו ויפגענו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

תפלת מנחה

פיו למנצח על הגתית לבני קרה מזמור: מה ידירות
משגנותיך יהוה צבאות: נכספה וגם
קלתה נפשי לחצרות יהוה וברי ירננו אל אל חי:
גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה
את מזבחותיך יהוה צבאות מלבי ואלהי: אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בך מסילות
בלבכם: עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
יעשה מורה: ילכו מתיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:
יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב
סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום
בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מהור
באהלי רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים הן וכבוד ית
יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: יהוה צבאות אלהי
אדם בטה בך:

מנחה של ראש השנה

(כסדר כ"א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צִו אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קַרְבְּנֵי
 לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים
 בְּנֵי-שָׁנָה תְּמוּמִים שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ
 אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת-הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:
 וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתוֹר
 רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחָח
 אִשָּׁה לַיהוָה: וְגִסְפוֹ רְבִיעֵת הַהֵזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ
 הַקֹּדֶשׁ גִּסְף שֶׁבֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְגִסְפוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחָח
 לַיהוָה:

ע"י שטוחים לומר כלן פסוק הקטורת:

וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
 קַדְמוֹנִיּוֹת:

(ואח"כ) אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סֹלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם
 שָׂדָבָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁהוּא כְּחֹ אֱלֹהֵיוֹ:

(קמח) תַּהֲלֶקָה לְדוֹר אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
 שְׁמֶךָ דְעוֹלָם וְעַד: בְּכָר יוֹם אַבְרָכָה

וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
 וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ

וְצִדוֹ: הַדָּר בְּבוֹד הוֹרָךְ וְדַבְרֵי גְּפֻלְאֲתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ
 גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלְתְּךָ אֲסַפְּרָנָה: וְכֹר רַב טוֹבָה יִבְיַעוּ

וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה בֵּינָה אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדוּלָה
 חֶסֶד: מִיֹּב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ

מנחה של ראש השנה

סח

יהוה נמורה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
וגבורת הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה חסדו לכל הנפלים
וזנקה לכל הגפופים: עיני כל אליך ייברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו: פותח את ידך יוכין מאד כפסוק זה
כי בו עיקר הפרנסה ר"ח פאי גימטריא יאהרונהי ס"ח חתך ומשביע
לכל מי רצון: צדיק ויהוונהו יסוד בכל הרביו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהוה נעם את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יהוה יוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד: ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: ואני
זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתו בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרע ומפי זרע
זרע אמר יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש. קדוש.
קדוש. יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין
דין מדין ואמרין בלחש קדיש בשמי מרומא עלאה
בית שכנתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו
יקרה: בקיל ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו: ונטלתני רוחא בלחש ושמעית
בתראי קל זיע סינא ומשבחין ואמרין בריך וקרא דיהנה

מאזר בית שכנתה יהודה ימלך לעולם ועד: יהוד
מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא: יהנה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
מהשבות לבב עמך והכז לבכם אליך: והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית ותרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
כי אתה יהנה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יהנה צבאור
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהנה צבאות אשרי
אדם בשם בך: יהנה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת. ותי עולם נטע בתוכנו. הוא
יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא
גלד לבקלה: יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור תקיף ומצותיך בעולם הזה. ונזכר
ונתיה ונירש טובה וברכה לתי העולם הבא. למען
יזמרה כבוד ולא ידום יהנה אלהי לעולם אודך: יהנה חפץ
למען צדקו וגדיל תורה ונאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת הורשך יהנה: יהנה אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ: הזקו ויאמיץ לבבכם כל הפיחלים ליהנה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיכון
ובזימכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרוב ואמרו אמין
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישמבח

ויתפאר יתרומם ויתנשאו ויתחדד ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירא מיידיהא
ונתתא. דאמירן בעלמא ואמרי אמן:

ואס חל נשנת יאמר :

**יְאֲנִי תַפְלִי לְךָ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ :** וכוּפלו פעם אחרת:

ונוליין ס"ת ווא' ס"ל זכוך סמוקס וגדלו וכו' וקורט צו ג' זכרי צפ' הסנוע
סנא עשרה פסוקים. ואחר קריחתם גוללים ס"ת ואוונרים :

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בפלורו: עלי
עשר ועלי גבל עלי הקיון בכבוד: כי שמחתני יהוה בפעלה
במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך:
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
עשב ויציעו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום
לעולם יהוה: כי הנה איבדו ויהוה כי הנה איבדו יאבדו ויתפרדו
כל פעלי און: ותרם פראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט
עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק בתמר
יפרח פארזו פלכנון ישנה: שתולים בבית יהוה בתצרות אליהנו
יפריחו: עוד ינובחו בשׁיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר
יהוה צורי ולא עולתה בו:

ועחזיקין ספר תורה לנקונו ואומר :

תהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
גרים קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לכני ישראל עם
קרובו הללויה: יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים בשמים
מפעל גל הארץ מתחת אין עוד: אין כבוד באלהים יהוה
ואין במעשיך:

וכסמננים ספר תורה להיכל אומר ספין:

השיבנו יהוה אליך וגשובה חדש ימינו פקדם: כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל פעזבו: תבון תפלתי קטרת לפניה
משאת כפי מנחת ערב:

מנחה של ראש השנה

ואומר סמן :

יתנדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך
 מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתיכון ובימיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
 שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
 בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונהמתא
 דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

ואמ"כ עונדים על רגליהם ואומרים :

אדני שפתו תפתח ופי' יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 ונסתק זה יש לו י"א תיבות וככל יום ע"ת יש לו לכוין בתיבה א' וביס"כ יכוין חלשים
 חיים. וחס י"א תיבות כסוונני הספורת:

זכרנו לחיים. (אל) מלך הפיץ בחיים. גתבנו בספר
 חיים. למענך אלהים חיים. (אל חי) מקד
 עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גם יהוה אל שדי) מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע
 ומוריד הפל. מכללל חיים בחסד. מחיה מתים
 ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים.
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
 מחיה המתים:

מנחה של ראש השנה

בחזרת העמידה שליח צבור אומר :

נְקִי־שֵׁף וְנִעְרִיצָה . כְּגֹזַע־שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קָדֶשׁ (אומר בנינו)
הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קְדֻשָּׁה . וּכְן בְּתוֹב עַל יַד גְּבוּיָהּ . וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ :
וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּתוֹב לֵאמֹר : יְמִלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ : ע"כ

אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה :

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכֵי לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ :
וּבְכֵן (גיועריא ע"כ כנגד אותיות ספסוק ויסע וסוא כנגד אברהם שקידש סנו
יתכד צעולס) יִתְקַדְּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עֲמֶךָ :

וּבְכֵן (ע"כ אותיות ספסוק וינא סוא כנגד פחד יצחק) תֵּן פְּחָדֶךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה
שֶׁבְּרָאת . וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים . וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֶיךָ כָּל
הַבְּרוּאִים . וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אַנְדָּה אַחַת . לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ בְּלִבְבֵי
שָׁלֵם . שִׂדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן (או שְׁהַשְׁלֵמוֹן)
לִפְנֶיךָ . עֵזוֹ בִּידֶךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ גּוֹרָא עַל כָּל מַה
שֶׁבְּרָאת :

וּבְכֵן (ע"כ אותיות ספסוק ויש כנגד יעקב סאנר בשכמל"ו) תֵּן כְּבוֹד
לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירֵאֵיךָ וְתִקְוֶה טוֹבָה לְדוֹרֶיךָ .
וּפְתַחֲזֵן פֶּה לַמַּעֲתִלִּים לָךְ . שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ . שְׁשׂוֹן לְעִירֶךָ
וְצַמִּיחַת קָרְן לְדוֹר עֲבָדֶךָ . וְעַרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשִׁי מִשִּׁיחָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְכֵן (ע"כ סנוות סיוולאס ונ" פסוקים סנ"ו וסוא כנגד דהע"ה סוד לדיק
ולדק) צַדִּיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וְחַסִּידִים

מנחה של ראש השנה

בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפוּץ פִּיָּהּ. וְהִרְשָׁעָה בְּלָהּ (נֵלִים סַטְמַס) בְּעֵשֶׂן (סַטְמַל) תִּבְלָהּ. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זָרוּן מִן הָאָרֶץ: ים גורסין בעסן.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִתְּרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדָּשְׁךָ. בְּגִתּוֹב בְּדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִרְאָ שְׁמֶךָ וְאִין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּגִתּוֹב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְהוָה נח) הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבֹדְתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה (בשבת זכרון תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ זָכָר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא וַיַּיַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה יִשְׁמַע וַיִּפְקֵד. וַיִּזְכֵּר זְכוּרָנוּ וְזָכוּרֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ וְזָכוּרֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֶבְדְּךָ וְזָכוּרֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבִיוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה.

וּבְיוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ

לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס והגנו וחמול ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם כולו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע בר פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו. יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

קדשנו במצותיך. תן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה אלהים. ואת ודברך מלבנו אמו וקיים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדו (השבת) ישראל ויום הזברון:

דצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצו תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו. ותחנינו עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון:

סודים דרבנן

מורדים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו.	מורדים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו.
ואלהי אבותינו לעולם ועד.	ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צורנו צור חנינו ומגן ישענו.	צורנו צור חנינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדר ודר. נודה לך לשמך הגדול ותקדוש על	אתה הוא לדר ודר. נודה לך לשמך הגדול ותקדוש על

מנחה של ראש השנה

וְגַם פָּר תְּהַלֵּתָּךְ . עַל חַיֵּינוּ וְשִׁחַתְּחַיֵּינוּ וְקִנְיַתְנוּ . בֵּן תַּחֲנוּנוּ .
 הַמְסִירִים בְּיָדְךָ . וְעַל יִתְחַבְּנוּ . וְתִאֶסְפוּ בְּלִיַּתֵּינוּ
 גַּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ . לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשֹׁמֵר הַקִּיָּץ .
 וְעַל גַּסְיָךְ שֶׁבְּכֹל יוֹם עִמָּנוּ . וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַעֲבֹדָךְ בְּלִבְךָ
 וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ . שְׁלֹם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ .
 שֶׁבְּכָל עֵת עֲרַב וּבִקְרָ וְצִהָרִים .
 קְרוּךְ אֵל הַהוֹדְאוֹת :

הַטּוֹב בִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ . בִּי
 מַעֲוֹלִם קִיַּינוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבַרְךָ וְיִתְרַמַּם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה .

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :
 וְיִתְהַלְּלוּ וְיִבְרַכּוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם בִּי טוֹב .

הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה (יְהוָה בָּם) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה . חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ . וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלִבְנוּ בְּאֶחָד
 בְּאוֹר פְּנִיָּךְ . כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים . אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלֹם . וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹ
 וְשְׁלֹם :

ובמזכר ט"ז לזכר

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם : הַיּוֹם
 תִּאֶמְצְנוּ . הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ . הַיּוֹם תִּגְדְּלָנוּ . הַיּוֹם
 תִּתְגַּלְנוּ . הַיּוֹם תִּתְהַרְנוּ . הַיּוֹם תִּנְעַדְנוּ וְעַד טוֹב . הַיּוֹם
 תִּזְבְּנוּ . הַיּוֹם תַּחֲיֵינוּ . הַיּוֹם תִּחַנְנוּ . הַיּוֹם תִּמְהַרְנוּ מֵעוֹנֵינוּ .
 הַיּוֹם תִּנְשֵׁר אַרְחוֹתֵינוּ . הַיּוֹם תִּקְתְּרָנוּ בְּבִתְרָ שֵׁם טוֹב .

מנחה של ראש השנה

עב

היום תִּקְרְבֵנוּ. היום תִּמְלֶטְנוּ. היום תִּגְשָׁאנוּ. היום
תִּסְעֲדֵנוּ. היום תִּעְפְּרֵנוּ. היום תִּפְקְדֵנוּ לְחַיִּים. היום
תִּצְדֵקְנוּ. היום תִּקְרְבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. היום תִּרְחֶמְנוּ. היום
תִּשְׁמַע תִּפְלֹתֵנוּ. (אנו נסגנו לחסיף כלן היום תתגנו לחן ולחסד
ולרחמים עמם לא כן חסד לום סמי' חו"ק) (היום) ותקתבנו לחיים
וְיִזְכְּרֵם: (סגן ט"כניסג עמק מינח סיוס):

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפְרֻנְסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁוֹעַה
וְנַחֲמָה. וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת גִּזְרֵי וּנְפֹתָב לִפְנֵיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָוְהוֹוְהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:
יְהוּ לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
אֱלֹהֵי גִצּוֹר לִשְׁ. נִי מְרַע וּשְׁפֹתוֹתֵי מִדְּבַר מְרַמָּה. וְלִמְקַלְלִי
נִפְשֵׁי תִדּוּם. וְנִפְשֵׁי בְּעֶפֶר לִכָּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה מִחֲרָה הַפֶּר עֲצָתָם. וְנִקְלַקְלֵ מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמִיךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתֶךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן וְיִדְרִיךְ. הַיִּשְׁעָה יִמְיָךְ וְעַנֵּנִי: יְהוּ
לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם (ג' ספרי"אל סופר טל עעלה) בְּמַחְזְמֵי. הוּא
בְּרַחֲמֵי עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמֵן:

ולאמר סמגס אורחים:

- אָבִינוּ (יִמְיָ יְהוֹה) מִלְּבָנוּ (יִמְיָ יְהוֹה) אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
- : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךְ
- : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּשָׁל מַעֲלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּשָׁל מִחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִפְרַ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּלָה בָּל צָר וּמִשְׁמִינִן מֵעֲלֵינוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּלָה דְבַר וְחָרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבָזָה
 וּמִשְׁחִית וּמִנְפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מָנַע מִנְפָה מִנְחַלְתֶּיךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַיּוֹם טוֹבִים
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה

בעת שש"ל חומר ח"ו כהגנו בקפך מזונות ופרנסה יאמר ספלה פרכס 12 בקילור:

יְתֵי רִצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתֵּן לִי וּלְבָנָי
 בֵּיתִי וְכָל הַסּוֹמְכִים עָלַי שְׂוִלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזוֹנוֹתַי
 וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם בְּכַבוֹד בְּזָכוּת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. (דִּיקְרוֹסָא)
 הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ וְהִרַם קֶרֶן מִשִּׁיחָךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחַם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אַל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיךָ

סל חל נשנת חוורים :

צדקתך כתרתי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע
 יהיה: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולה
 אלהים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעיתה. וימליך
 מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיכון
 וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמה רבא מבדך לעלם ולעלמי עלמא. ותברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתגשש ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא תשבחתא
 ונחמתא. דאמרו בעלמא ואמרו אמן:

ס טכנים לומר :

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
 תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
 ויסתח יהוה אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
 שהם. שערי אורה. שערי ברכה. שערי גילה. שערי דיצה.
 שערי הוד והדר. שערי נעו טוב. שערי זמרה. שערי
 חיים טובים. שערי טובה. שערי ישועה. שערי בלילה.
 שערי למוד תורה לשמה. שערי מזון. שערי נחמה. שערי
 סודות תורתו. שערי עזרה. שערי פרות. שערי צדקה.
 שערי קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי שלום.
 שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשועה. שערי תשובה.
 ויסוד מתוכנו קנאה ושנאה ותחרות וינים בכם מקרא
 שבתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם נכם אלה
 פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם. ויקתבכם בספר
 חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן:
 תקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אבותהון דכשמיא
 (וארעא) ואמרו אמן:

מנחה של ראש השנה

והוא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונתמא ושוקב
ורפואה ונאלה וקליחה וקפחה ורנח ויהצלה . לנו ולכל
עמו בית ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי הוא ברקמי
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ואמ"כ אוננים :

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריעו
לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים
עם נבל: תקעו בהדש שופר בכסה ליום חגנו: פי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי
מסבל שכמו בפיו מהוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם אבהך על מי מריבה סלה: שמע עמי
ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר
ולא תשתתהו לאל גבר: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: ואשלתהו בשרירות לבם ולכו
במועצותיהן: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי והלכו:
במעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי
יהוה יבקשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חסה
ומצור דבש אשביעך:

ואמ"כ כך סלים כנור אונני :

יתגדל ויתקדש שמו: רבא . בעלמא די ברא כרעותה . וימליך
מלכותה . ויצמח פורקניה . ויקרב משיחה . בתיכון
ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
הא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא . יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתגשם ויתקדר ויתעלה ויתהלל . שמה
דקדשא בריה הוא לעלא מן כל ברקתא שירתא השבתתא
ונחמתא . באמרון בעלמא ואמרו אמן:

עד

מנחה של ראש השנה

תא שלכא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונהמה ושיבא
רפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורנן והצללה לנו ולכל עמו
ישראל ואמן: עשה שלום במרומוי הוה ברחמי עשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ולמר כך אומרים :

עלינו לשבח אדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
עשנו פנויי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה שלא
שם חלקנו בהם, נורלנו בכל המונם. ואנחנו (כורעים ו) משתהוים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
ויוסד ארץ ומשב יקרו בשמים מפעל. ושכינת עזו בנבחי מרומים.
הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלבנו ואפס זולתו. בכתוב
בתורה. וידעת היום והשבת אל לבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ים טהנים לומר על כן נקום לך:

צום שני מתפללין כמו צום ראשון :

סדר תשליך של ראש השנה

אחר הפלג מנחה צום ראשון של ראש השנה קודם שקיעת חמה ים ללכת אל
סיס אל צל עים או מעיין אשר נתון לעיר לומר ה"ג מרות עלינות של
מי אל כבוד וסטעס נודע לנאים כבוד ה' כי יום ראשון הוא סוד דינא קשיא לריכין
אנו לסמתיק השך ופ"ר דינין דינא קשיא ולכן סולכים אל סמים סעורים אל
הספדים וגם נמקס שים זו דגים סרומזים על עינא פקחא לסמתיק הדין הקסס
לדין סרפס :

וצריך לומר עם פקוקים מי אל כבוד. ומי סנא כבוד ה' יאוחס להס לכין אל
תיקוני דיקנא סרומזים זו ונקום מוטס. וננקל ינלאס מנזורים צלדרא נסא :
ססא רני סמעון ווי נתן דאשטי ידו. צדיקנא יקירא עילאס וכו' עד צ"ג תיקוני
אלין אחרשים דיקנא יקירא סמינאס דכולא דעתיקא דעתיקין :
ומוב ויסר לקרותן עם על סמעין או על הים ולכוין ולהזכיר צפירות ככל תיקון
ומיקון סמס סלו צמ"י אל כבוד. וצ"ג מרות האל רחום והנון טון כסלומד
תיקונא קדמאס יפרס מ"י אל כבוד צמס אל א"ל תיקונא מנינא נש"א ערין צמס
ז' רח"ס תיקונא סלימאס ועוצר על פס"ע צמס סלימאס וסנון וכן כלס :

פתח רבי שמעון ואמר ווי מאן דאשטי ידו בדיקנא יקירא
עילאס דסבא קדישא ממירא סתימא דכולא דיקנא
דמתיא תושבחה. דיקנא דסתיים ויקיר מכל תיקוניו. דיקנא

דלא דעין עילאין ותמאין. דיקנא דהיא תושבכתה דכל
 תושבכתין. דיקנא דלא הנה בר נש נביאה וקדישא דיקרב למחמי
 ליה. דיקנא דהיא תליא בשערותי עד טבורא דלפא חוורא בתלמא
 יקרא דיקרין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכולא.
 מאנא בצניעותא דסקרא דחאי דיקנא מהימנותא דכולא גפיק
 מאדנאי ונחירי סחרגיה דפומא קדישא ונחירי וסליק וחס
 בתקרוכתא סני דבוסקא חוורא דיקרא (ס"א דקדקני) ונחירי
 בשקולא ודפי עד טבורא הוא דיקנא יקרא מהימנא שלימא
 דנגדין ביה יג נביעין מבורעין דמשה רבות טבא בתלת עשר
 תיקונין מתקנן. תיקנא קדמא מי אל כמוך במידא א אל
 מתתקן שערא מלעילא ושאר מיהוא תיקנא דשער רישא
 דסליק בתיקוניו לעילא מאדנאי ונחירי מקמי פתחא דאודנין
 בחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא:

תקונא תגנינא נושא עון במדה כ רחום מתתקן שערא מרישא
 דפומא וסליק עד רישא אורתא דפומא בתיקונא שקיל.
 תקונא תליתאה ועובר על פשע במדה נ וחונן מאמצעיתא
 דתחות (ס"א דחאי חוטמא מתחות) תרין נוקבין גפיק חד אורתא
 ושערא אתפסק בתהוא אורתא ומלי מהאי גיקא ומהאי גיקא
 שער. בתיקונא שלים סחרגיה דהוא אורתא. תקונא רביעאה
 לשארית נחלתו במדה ד ארד מתתקן שערא ונחית תחות פומא
 מרישא חדא לבישא חדא בתיקונא שלים. תקונא חמישא לא
 החזיק לעד אפו במדה ה אפים תחות פומא גפיק אורתא אורתא
 בשקולא דאורתא דקעיקא ואלין תרין אורתין רשימין על פומא
 מבאן ומבאן. תקונא שתיתאה כי הפץ חסד הוא במדה ו רב
 חסד מתתקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא ודפי
 בתקרוכתא דבוסקא טבא עד רישא דפומא דלעילא ונחית שערא
 דרישא דפתחא דאורתא תמאה דפומא. תקונא שביעאה ישוב
 ירחמנו במדה ז ואמת פסיק שער. ואתחנן תרין פסוחין
 בתקרוכתא דבוסקא טבא שפירן ויאן למיהוי בניגיהון אתקנים
 עלמא דדא הוא דכתיב באור פני מלך חיים. תקונא תמינאה
 יכבש עונותינו במדה ח נצר חסד גפיק חד חוטא שער סחרגי

סדר תשליך

ופסלה

ונקס

ס סדק

נשבעת לאבתינו. * מימי קדם: * מן הפצר קראתי ונא

לפיס

כז חסד

* ענני במרחב יח: * יהודה לי לא איראת. * מרה עשור

נושא עון

ופשע

לי אדם. * יהודה לי בעזרי ונאני אראה בשנאי: * טוב

ונקס

לא ינקס

סוקד עון אבות על בניס על שלטיס ועל

לתחסות ביהנה. * מבטח באדם: * טוב לתסורת ביהנה. מבטח

כנעיס

בגדיבים:

ואח"כ יאמר זכ נכוחה וכמו גדול להכפות ולסחוס כל סנקסרניס :

לא ידעו ולא יסחמו ככל סר קדמי כי מלאה סארץ דעה סח ס' כמיס ליס נכסיס :

יהי רצון מלפניך יהודה אלהי ואלהי אבותי אל עליון מבטח

בשלוש עשרה מכילן דרחמי שתהא שעה זו עת רצון לפניך

ויחא עולה לפניך קריאת שלש עשרה מכילן דרחמי שבפסוקי

מי אל כמות המכוננים אל שלש עשרה מדורת אל רחום ותנוח

אשר קרינו לפניך כאלו השנגו כל הפודורת וצרופי שמורת

הקדושים היוצאים מהם וזווגי מדומיהן אשר אחת באחת נשוי

להמתיק ארת הדינין מקיפין ובכז ותשליך במצולות ים כל

חטאתינו ומשפיע עלינו שפע ישועה ורחמים מהן:

וכרנו לחיים מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים למענה אלהים

חיים. וגובה לתשובה עילאה פי מינה פשוטה לקבל

שבים קרע רוע גזר דינגו ויקראו לפניך זכיותנו ותאריך אפה

עלינו לטובה אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך :

צורי ונזאלי:

ואח"כ יאמר חפלה זו נוספר הנסיר לפרין סמיך להכז ססמיד וסגלון סנסוסס

סיד"א זיע"ס :

רבונו של עולם. בהעלותנו על לבבנו רוב קצורנו בעבודתך

ובעסק תורתך הקדושה וקיום מצותיה כל-עצמותינו

סדר תשליך

עו

יאחזמו רעד. ונמס לבנו ויהיה למים. מה נענה ומה נאמר כי
הצר הצורר בכתבת החומר העכור היו בעוכרנו גם אסור גלות
עמם אסורים ולמושים בגלות קשים גלות הנפש והנפש. האמנם
גלוי וידוע לפניך. שרצוננו לעשות רצונה ולשקוד על דלתותיה.
כי טוב יום בחצירה מאלה בחרנו. ויראים וחרדים אנחנו
מאימת דינך הקדוש. על כן באנו לפניך בכפיפת ראש ונמיכת
קומה וחלישות חיל לחזקיר ולעורר בחמיה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אל עליון מוכתר
בתליסר מכליל ורחמי שמה שעה זו ער רצון לפניך
ויהיה עולה לפניך קריאת שלש עשרה מדות של בחמים
שבפסוקי מי אל כמוך תמכונגים אל שלש עשרה מדות אל
רחום וחנון וגו' אשר קרינו לפניך באלו השגנו כל הסודות
וצרופי שמות הקדושים היוצאים מהם ויווני מדותיהם אשר
אחד באחד יגשו להמתיק דינים תקיפים. ובכן ותשליך במצולות
ים כל חטאתינו. ואתה מעורר בחמיה ונהיה נקיים מכל חטאתנו
והחלוא הזוהמא. ויעלו כל בנינו ונצוי הקדושה שנתפזרו ויתפררו
ויתלבנו במדת טובה אמה אל ישועתנו נוצר חסד לאלפים.
בכרב בחמיה תמן לנו חיים ארוכים. חיים של טובה. חיים של
ברכה. חיים של פרנסה טובה. חיים של חלון עצמות חיים
שיש בהם יראת חמא חיים שאין בהם בושה וכלימה: חיים של
עושר וכבוד לעבודתך. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
חמא. חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה. וקרנו לחיים
מלך חפץ בחיים. בתבנו בספר חיים למענה אלהים חיים. וקרע
גזר דיננו וקראו לפניך זכיותינו:

אל מלא רחמים. יהמו גא רחמיה לקבל ברצון בתנעתנו ותרדתי
תשובה המתנוצצים בנו בשגם לבנו אטום סתום וחתום.
ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שיבה. מה אנחנו ומה באנו
למקן רב להושיע האר עינינו באשר בגודל רחמיה. הבטתנו
פתחו לי פתח פהודו של מחט ואני אפתח לכם פתח בפתחו
של אולם: וראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב. ואין חונן ואין
מרחם זולתך. כי תנוניך הם חנונים. ומרוחמיה הם מרחמים.

סדר תשליך

בדקתיב ותנתי את אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחם. ובכן
 לב מהור ברה לנו אלהינו ורחם נכון חדש בקרבנו ורשמי
 התעוררות לבנו באהבה ובחורחה ותמידו ותרבו בלי הספק.
 עזרנו אלתי ישענו על דבר כבוד שמה תחל שנה וברכותיה
 ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בדינו. ולא נקעום ולא נכעיסה.
 ומספיק בדינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות
 ובפרט זכנו להתרחק מהנאורה והפעם וההקפדה וכל
 נבה לב ונהיה מיושבים בדעתנו ונפיר ערבנו. ונפשנו בעפר
 לכל תהיה ולא נתפעם ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים
 שלום. ובצל נפשיה נחסה. ותזכנו להתרחק מליצנות. ושקר
 תנופה ולשון הרע. ודבור חזל בשבת וכל דבור אסור. ויהיה
 חב דברנו בתורה ובסדר ואופן עבודתה עבודת ה' וחסדו ותאזרנו
 חיל לשמור לפינו מחסום מחמוא בלשוננו:

אב הרחמן מן בני פח ובריאות. ותזכנו להתרחק מתאוות תענוגי
 והכלי העולם הזה. ונאכל לשובע נפשנו: וכן בכל צרכנו
 יהיו בל מעשינו לשם שמים ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתה
 ומצותיה. ולהיות בטחוננו בך מדין. ויהיה לנו לב שמח לעבודתה:
 אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והנפוש פעלה חוסה על עמלה.
 ויבן יחמו רחמיה עלינו. ותזכנו להשלים מקוין נפש רוח
 נשמה בגלגול זה. ולא נאכד חס ושלום. ותשפיע שפע קדוש
 על נפש רוח נשמה להתמיד בעבודתה ולעשות רצונה כרצוננו
 בלימי חיינו. אנחנו ורענו ורע ורענו: ותזכנו לעשות בתורתה
 הקדושה לשמה. ולבנין לאמתה של תורה. ותצילנו מכל טעות
 בהלכה ובחורחה. ואל מצל מפניו דבר אמת לעולם. ונהיה
 אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו בלנו יודעי שמה. ולא נזנח
 תורתה לשמה ומקמי מצותיה. ולא ימצא בנו. ולא כזרענו
 ולא גזרע ורענו שום פנים ושום פסול. ולא יתחלל שמה על
 דינו חס ושלום:

וראה פי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהייה. אברהם יצחק
 ויעקב עבדיך בגי בני בחייה ובגלותם ודלותם ושפלותם
 ולחצם ודחקם זה בפה מאות שנים. קראים בשמה ומאמינים
 בך ובחורחה ובטה אלפים ורבבות מסרו עצמם להריגה

סדר תשליך

עו

וְשִׁיבָה עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. גַּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה כְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם.
 וְתַתְּמֵלֵא רַחֲמִים עַל כָּל־אֲחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים בְּאַרְבַּע
 כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וּבְפֶרֶט עַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר
 הַזֹּאת וְעַל כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְיִתְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל־יָהּ: וְתַצִּילֵם
 מִרַעָה וּמִרַעֵב. וּמִשְׁבֵּי וּמִבִּזְיָה וּמִכָּל־חַטָּא וְתַשְׁלַח רַמְפֹּאֵה שְׁלֵמַח
 לְכָל־חֹלֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. אֵל גָּא רַבָּא גָא לְהֵם. וְהַתְּקִיִּים בְּכָל־אֲחֵד
 מֵהֶם מִקְרָא שְׁפָתוֹב יי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוֵי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַסְּכָתָה
 בְּחַלּוֹ. וְהַבְּרִיאִים מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל תַּתְּמִיד בְּרִיאוּתָם שְׁלֵא יִחַלוּ חַס
 וְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיל לְכָל־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־נֶזֶק. וּמִכָּל צָר וּמִשְׁטָן
 וּמִקְטָרָג וּמִרוּחַ רַעָה וּמִדְּקֻרוּקֵי עֲנִיוּת. וּמִכָּל־מִיגֵי פוּרְעָנִיּוֹת
 הַמְּתַרְגְּשׁוֹת לְבֵא בְּעוֹלָם וְתַקְּוֹד בְּזַרְע שֶׁל קִיּוּמָא זַרַע קֹדֶשׁ לְכָל
 חֲשׁוּבֵי בְּנִים וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר תּוֹצִיא אוֹתָן מֵאֶפְלָה לְאוֹרַת
 וְיֵצֵא תְּוֹלָד בְּשַׁעָה טוֹבָה וְלֹא יֵאָרַע שׁוּם צָעַר וְשׁוּם גְּזֵק. לֹא
 יִזְלָדוֹת וְלֹא יִלְלֵיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוֹל אֶסְפְּרָה וְשׁוֹדֵן וְרוֹחֵן וְלִילֵן
 לְכָל יְלָדֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַגְּדֵלֵם לְתוֹרַתְךָ וּלְמִצְוֹתֶיךָ בְּחַיֵּי אֲבֵיהֶם
 וְאִמָּם:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ יוֹדֵי הַיָּם פְּצִים וְהַצִּילֵם מִפְּנֵים רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
 גֹכָר הַצִּילֵם מִפִּישׁ וְאֵל יִטְבְּעוּ יִצְּלוּ מִשׁוֹנָאִים וּמִפְּעַמְקֵי
 מַיִם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בַּיַּבֶּשֶׁה הַדְּרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֵל
 עִיר מוֹשָׁב. וְהַצִּילֵם מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ. וְכָל הָאֲסוּרִים
 בְּכָל־אֵל מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַמֵּר מֵאֲסָרֵיהֶם וְתוֹצִיאֵם לְרוּחָה וְתַשִּׁיב
 לְיִרְאָתְךָ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד גְּאִים וְתַחֲזֵן זְכוּת אֲבוֹת לְהוֹצִיא לְאוֹר
 מִשְׁפָּטָנוּ. קַתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים וְהָאֵר פְּנֵיךָ
 עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדַבְּרֵי:

אֲדַבְּרֵנוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֵן רַחֵם עֲלֵינוּ. טוֹב וּמִטִּיב
 הַדְּרֹשׁ לָנוּ שׁוֹבָה עֲלֵינוּ בְּחַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁעִשׂוּ רַצוֹנְךָ. בְּגַה בֵּיתְךָ בְּבַתְּחִלָּה כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ.
 הִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ שְׁמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ וְהַשֵּׁב
 פְּתָנִים לְעַבְדֹתֶם וְלוֹיִם לְדוֹכְנֵם. לְשִׁירִים וּלְזִמְרֹם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגוֹיֹתָם. וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֵת יְהוָה לְיִרְאָה וְלֵאחֲבָבָה אֵת שְׁמֶךָ
 הַגְּדוֹל הַנְּפוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן:

סדר תשליך

קל-קלי יוצר עליך לא יצליח וכל-לשון הקום אהך למשפט
 תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי ל"ם מלח סנס
 סנס יסה) נאם יי: לא ירעו ולא ישחיתו בכל-הר קדשי כי מלאה
 הארץ דעה את יהוה בפנים לים מבכים:

שיר המעלות מפעמקים קראתיה יי: אדני שמעה בקולי תהינה
 אזניך קשבות לקול תחנוני: אם עונות השמר יה אדני
 מי יעמד: כי עמך הפליחה למען תנרא: קוייתי יי קוהה גפשי
 ולקברו החלתי: גפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר:
 יתל ישקאל אל יהוה כי עם אדני החסד והרחמה עמו פדות:
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

ואם יש מנין חומר קיים:

וענולי יום טוב חומרים חסח חוננתו. ומנדילין ב' זרכום על סין. ומנדיל עמו
 זמאר המועדים:

צריך כל חס לפסח זמנתי זינ"ח ולסוב זסח נחטונה שלימה. וקנלס נדינו
 מפי נזורס חור המופלא מרן סר"י הקדוש ז"ל כי מי שמחר נחטונס
 ומחננס זינ"ח התכפרים לו כל עוונותיו. וכל יום שנחטונה זסח יקרא ס' סירחס
 סנפ' עקב ופסח סחטונה סנפ' נזכיס. ואחר ספלס מנחס קודס טיעקור נגלי
 יחפלל כנוכח זס:

רבנו של עולם מלך רחמן סלח לכל עונות עמך בני ישראל
 השבים אליך בכל לב ובכל גפש ואתה ידע שרצוננו
 לתקן את אשר עוינו דבר דבור עד אפניו רק כי בשר אנחנו
 ולא בינת אדם לנו לדעת עד היכן הדברים מגיעים. ונם אין
 אמתנו ידע עד מה. ואין לנו לא מנהל ולא מחזק בדינו רק
 באוננו שמענו ואבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי
 קדם ושלחת אליהם רועה נאמן אשר ידע דעת עליון ולמחה
 שלחתו אצלם להיות לבני דורו למשיב גפש ובירר את הקוצים
 מן הפרם בגודל ססדה ובגודל השנת ריח קדשה ורפא החולים
 חולי הנפש והמרוקאים במרוכה של גפש: והעלה הנפשות
 מעמקי הקלפות לרפא לכל איש ואיש נגעו ומכאובו והרחמה
 דברים נדרש לאשר שאלהו ובמצא לאשר בקשוחו ואולי אינו
 שוין לכל גפש ולכל זמן לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלתינו ואלתי
 אבותינו שתקבלנו בתשובה שלמה לפניך ומה שפגמנו בשמותיך

סדר תשליך

עח

הקדושים ובמדות העליונות יתקן במעוטי חלבינו ודמנו שנתמעט
היום על ידי תעניתנו ויעלה לפניך כאלו פגננו כל הפגנונו
הזוגעות לתקון השאתינו ונעונותינו ופושעינו ותן לנו כח לשמור
פקודיך ולעשות תשובה ראויה ומקובלת וקרובה לפני כסא
כבודך ושמרנו גא מיד שוטגי נפשנו לבל גבשל בשום פשע
ועון וחטא מעתה ועד עולם. אלתרה פושעים דרכיך וחטאים
אלהך ישונו כי אתה שומע תפלת כל פה: יהי לרצון אקרי פי
והגיזן לפי לפניך יהיה צווי ונאלי:

וככל יום ויום ונעטרת ימי תשובה יאמר זאת הסתלה חו סיל נוסחתם חו מולכם :

יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו באתי להלוא
וילהתחנן לפני מרכבתיה וכל מחנותיה הקדושות והטהורות:
אם הלילה גגור עלי ועל גפשי ורחמי וגשמתי להתגלגל בעונותי
נחטאי ופשעי באיזה תיה מהורה וכל שבן בתיה ממארה
באתי להלות פני אריה די"ו אותיות שמה הגדול והקדוש שהוא
מלך החיות שיימחול חטאי ועונותי ופשעי ויוציא לאור החסד
גשמתי שמשם מתגלגלות ובאות נפש כל מיני תיה:

ואם הלילה גגור עלי ועל גפשי ורחמי וגשמתי להתגלגל בחטאי
ועונותי ופשעי באיזה בתמה מהורה וכל שבן בתמה
ממארה באתי להלות פני אבנית"ן שהוא פני שור שבמרכבה
שהוא מלך הבמות שיימחול לי חטאתי ועונותי ופשעי ויוציא
לאור נשמתי ויגברני על יצרי שמשם מתגלגלות ובאות נפש
כל מיני בתמה:

ואם הלילה גגור עלי ועל גפשי ועל רחמי ועל גשמתי להתגלגל
בעונותי וחטאתי ופשעי במין אדם מאומות העולם באתי
להלות פני מה אדם שבמרכבה י"ב צירופי הוי"ה שירחמני
ושימחול לי כל חטאתי ועונותי ופשעי ויוציא לאור החסד
גשמתי שמשם מתגלגלות ובאות נפש כל מין אדם:

ואם הלילה גגור עלי ועל רחמי וגשמתי ונשמת גשמתי להתגלגל
בעונותי וחטאתי ופשעי באיזה עוף. באתי להלות פני
בשר נשריאל עמריאל מלכיאל שיהיה נעם יהיה עלי ויוציא לאור

תפלות לעשרת ימי תשובה

הַחֶסֶד גִּשְׁמָתִי שִׁמְשֵׁם מִתְּהַלְּלֹת וּבָאוֹת גִּפְשׁ בְּל מִיְּנֵי עוֹפוֹת .
יְהִי לְרַצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֻלֵּי :

וראו לאומרה בכל יום פעמים כזכרם עליהם צדק וצדק הערבים ולישא כפיו למינים
ודמעתו על לחייו יהיה שבעתים ומי שאי אפשר לו לאומרה בכל יום כסוף
סדר שיהפיל אותה בעשרת ימי תשובה וציוס הכפורים כי הנה יניי רגון ומינס
וצ"כ שמועיל לעורר הלצנות לחשוב ומחטות על חטאיו ויסנו לז לשוב :

סדר צום גדליה

סעודת ארצ'גלדוקס די אזיר העניים חין סרים די תשרי פור גדליה .

ואומרים הזעירות כשאר הימים עד ישתנה ואחכ"א :

ויכון כללעיל צ"ס מתחלת הזעירות עד צדק שאמר בעולם העשים . ומסס מד
יורר הוא ועלם עולם היצירה :

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְבְּנוּ הַאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ . כִּי לֵךְ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . לֵיל נַשְׁמִיט א' שִׁיר וּשְׁבַחָה . הַלֵּל
זִמְרָה . עֲזוּ וּמְשַׁלְּה נְצַח . גְּדֻלָּה . וּגְבוּרָה . תְּהַלְּלָה . וּתְפַאֲרַת
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת ע"כ בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ .
וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אֵתָה אֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְלִיךְ גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא בְּל הַנְּשֻׁמוֹת רְבוּן בְּל
הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מְלִיךְ חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן :

ואומר סיד סעודות מונענקים ויכון כללעיל כלאס סנסס ואומר ססון :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (כסו ינסס אמן ויכון אידהגויה) לֵיל אָמֵן כ'
בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא בְרַעֲוִיתָהּ . וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ . וְיַצְמַח
פּוֹרְקָנָהּ . וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ . (אמן ל' ויכון כללעיל) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְבֵית וְשָׂרְאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנוֹ קְרִיב וְאֲמַרוֹ אָמֵן (אמן ל'
ויכון כללעיל וסאר גס בן מד ועלעס) יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא יִתְבָּרַךְ . וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוֹמַם . וְיִתְנַשֵּׂא .
וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלֵּל . שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . (אמן
די יסס כ"ס) לְעֻלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא . תְּשַׁבַּחְתָּא . וְנִחְסַתָּא
בְּאֲמַרֵּיךְ בְּעֻלְמָא וְאֲמַרוֹ (אמן ס' ויכון כללעיל) אָמֵן :

שהרית צום גדליה

עמ

ואומר סחזן ברכו את יהוה המברך: ואומרים סהכל נלחם:

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעניו אין אלהים והי שם
יהוה מברך מעתה ועד עולם: ומרומם על כל ברכה ותהלה:
ועוכן נקול כס ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

עכאן נכנס צעולם סכסא היא עולם סגריאס להעלותו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל: המאיר
לארץ ולקדושים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית: מהרבו מעשיך יהוה כלם בחבמה עשית
מלאה הארץ קניניך: המלך המרום לבדו מאז המשובח
והמפארו והמתנשא מימות עולם. יהי עולם ברחמיך הרבים
רחם עלינו. ארון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו משגב
בעדנו. יאמר אב זו נכסיעם אסא אל ברוך גדול העה הבין
ופעל זקני חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן
סביבות עזו פנות צבאות קדושים רוממי שדי תמיד
מספרים כבוד אל רים עכאל וקדשותו: תתברך יהוה אלהינו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשה ידך
יעל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה: תתברך
לנצח צדני מלבנו ונואלנו בורא קדושים ישתבח שמך
לעד מלבנו. ויצר רי עים עס עיני משרתים ואשר משרתיו
כלם עומדים ברום עולך וישמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים תיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוכים
כלם גבורים רים עס אבי כלם גדושים: כלם עושים באימה
ויגראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה
ובטהרה. בשירה ובנמרה. ומברכין ומשבחים. ומפאריין.
ומקדישין. ומעריצין. וממליבין: את שם כאל המלך

הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וְכֹלֶם מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם
 עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנֹתְנִים רְשׁוֹת (בְּאַהֲבָה) זֶה לָזֶה
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִתְתַּת רוּחַ בְּשֵׁפָה בְּרוּחָה וּבְגַעֲמָה.
 קְדוּשָׁה בָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאַיְמָה. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
 וְהַאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים (כִּי לַעֲמַת
 הַשָּׁרָפִים) לַעֲמַתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יַתְנּוּ לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם וּמִירוֹת
 יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחֹת יִשְׁמְיעוּ בִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם
 וְקְדוּשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֵׂה תְּרֻשׁוֹת. בּוֹעַל מְלַחְמוֹת.
 זוֹרַע צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא
 תְּהַלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים בִּי לְעוֹלָם
 תְּסַדּוּ. (פז י"ב וְהַתְּקִין מְאוּרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלְמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא):
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָה גְּדוֹלָה
 וַיִּתִּירָה חֲמֻלָתְךָ עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי בְּעֵבֹר שְׁמֶךָ
 הַגְּדוֹל וּבְעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְּךָ. וְתִלְמַדְמוּ תְּקוּ
 חַיִּים לַעֲשׂוֹת (תְּקוּ) רְצוּנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. בְּן תְּהַנְּנוּ אֲבִינוּ
 אֲבֵי הַרְחֻמָּן. הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינְיָה
 לְהַבִּין. לְהַשְׁבִּיל. לְשִׁמּוֹעַ. לְלַמֵּד. וּלְלַמֵּד. לְשִׁמּוֹר.
 וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֵת כֹּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:
 וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיִחַד
 לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֵת שְׁמֶךָ. לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא
 נִגְלָם וְלֹא נִקְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד. בִּי בִשְׁם קְדוּשַׁתְּךָ הַגְּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעַתְךָ:

שחרית לצום גדליה

וּרְחַמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים. אֵל יַעֲזֹבֵנו נִצְחָה
 שָׁלָה וְעָד. מִהָרָ וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם כִּסּוּ יִשְׂרָאֵל ד' יִלְצֵם
 וְיִסִּי עֲקוֹבָנִים צִדּוֹ הַסְּמָאִלִּים עַל לִבּוֹ מִדַּ עֲנִיעַ לְדַרְכֵי חַיִּים וְכו' מְהֵרָה
 מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת כָּל הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ
 וְהוֹלִיבֵנו מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 אֲתָהּ וּבְנוּ בְחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוּ (יִטוּ
 מ"ע לזכור וּמַעֲמֵד הַר סִינַי) לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל (יִזְכּוֹר לַעֲמֹת זָכַר עוֹלָם שֶׁנִּצְטַו
 לִפְנֵי הַסֵּם גְּדוֹל וְסֵלֶם) בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ (יִזְכּוֹר מַעֲסֵם מַעֲסֵם מַעֲסֵם
 כִּנְרָחַם לַסְּדוּחֹת לְשֵׁמִים וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן סֵרֵעַ) וְלִיְהִיָּךָ. לְיִרְאָה וְלִאֲהַבָּה
 אֵת שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹתֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה:

יטוין עלנו ונחמנו לקיים מצע על ק"ס ולקבל עלינו עול מלכות שמים צפ"י .
 וכשיאריך בלמד יטוין להמליכו בשמים ובארץ ובד' רוחות העולם . גם יטוין בד'
 לקבל עלינו ד' מימות צית דין על קדושת שמו יתצדק . וישום על לבו אם ענר אדם
 ע"י הדברות הקדושים צ"ו . ואומר ככונס דבס :

יטוין אדון הכל . יוד . הי . ויו . הי . היה הוה ויהיה
 שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה אלהי:

לא יהיה לך אלהים אחרים:

ולומים כלם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: פי

כריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מנות:

וְאַהֲבָתָ לֹא תִשָּׂא אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ
 וּבְכָל-מְאֹדֶךָ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
 עַל-לְבָבְךָ: וְשִׁנְגַתֶם לְבַנְיָד וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִבְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וּקְשַׁרְתָם לְאוֹת עַל-
 יָדֶיךָ וְהָיוּ לְמִטְפָּת בֵּין עֵינֶיךָ: לֹא תַחֲמוֹד וּכְתַבְתָּם עַל-מַזְוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ

בְּכֹל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסַּפְתָּ דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׂמִיחַ
 לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהֵי אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּמּוּיֹתֶם לָהֶם: וְהָרָה יִסְסֵךְ עֵשֶׂ אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 לֹא תִרְצַח וְאֶבְרַתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַפְּסֻכָה אֲשֶׁר יְהוָה
 נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
 גַּפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם וְדַבַּר בְּכֶם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מוֹזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֹיךָ: כַּכֹּד אֵת אֲבִיךָ לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִגְאָף וְלֹא־תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי
 לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: וְזָכַר אִם
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קָדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּשׁ נִקְרִיאֵם עֹנֵעַ עַם פְּסוּק כִּרְוֹךְ עַם רַעִי' מִצִּוּם סָסֵר נ' וְסָסֵר עַל

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן:

אָמֵן. וְנִצִּיב. וְנִכְוֹן. וְקוֹיִם. וְיִשָּׁר. וְנִאֲמֵן. וְאֶהוּב. וְחִבִּיב.
 וְנִחְמַד. וְנַעֲמִים. וְנִזְרָא. וְאֶדִיר: וּמִתְקֵן. וּמִקְבָּל.

ומוֹב. ויִפֶּה. הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד: אָמֵת אֱלֹהֵי
 עוֹלָם. מְלַבְּנוּ. צוֹר יַעֲקֹב מִגֹּן יִשְׁעֵנוּ לְדָר וְדָר הוּא כִּסֵּי
 וּשְׂמוֹ קִים וּבְסֵאוֹ נִבּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְעַד קִימָת.
 וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִימִים גְּאֻמִּים וְגַחְמִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים. (כֹּחַן שְׁלֹשׁ סִלְמִים וְיִיחָס עִידֵי) עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ
 וְעַל בְּנֵינוּ. וְעַל הַדּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל-הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ. עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִים.
 בְּאֵמֶת וּבְאַמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אָמֵת שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלַבְּנוּ מִלְּךָ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ
 גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. צוֹרֵנוּ צוֹר יִשְׁוֹעֵתָנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ
 מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ. וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלְתָּ:

עֲנִיָּת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֹּן וּמוֹשִׁיעַ לְהֵם
 וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. בְּכָל הַדּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשִׁבֶיךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסֵי אָרֶץ: אָמֵת אֲשֶׁרֵי
 אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ:
 אָמֵת שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמִלְּךָ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבֵם
 לְאֲבוֹת וּבָנִים: אָמֵת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן.
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אָמֵת מִמְּצִרִים
 גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל
 בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ. וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלָתָ. וְיִסְדָּסְתָּ לְהֵם
 בְּקַעֲתָ. וְזָרִים טִבַּעֲתָ. וְיָדִידִים עֲבָרוּ יָם. וְיִכְפּוּ מֵיִם צָרִיהֶם
 אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת שִׁבַּחְו אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
 לְאֵל. וְנִתְּנוּ יָדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרֻכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְמִלְּךָ אֵל חַי וְקִים: רָם וְנִשְׂא גְּדוֹל גִּבּוֹר וְנוֹרָא.
 מִשְׁפִּיל גְּאִים עֲדֵי אָרֶץ. וּמִגְּבִיָּה שְׁפִלִים עַד מְרוֹם.
 מוֹצִיא אֲסִירִים. פּוֹדֵה עֲגוּיִם. עוֹזֵר דָּלִים. הַעֲנֶה לְעַמּוֹ

ישראל בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון נואלם
 ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה. ואמרו כלם: מי כמכה באלים יהוה מי
 כמכה גאדר בקדש. נורא תהלות עשה פלא: שירה
 חדשה שבתו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר
 נואלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה
 יהוה גאל ישראל:

ויערך גאולה לתפלה שלי הפסק כלל וכאן עתה ילין נעולם סגולות:
 ועומדים על רגליים ואומרים:

אדני שפתו תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הפל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בגיהם למען שמו באהבה:

נוסח זה יש בו י"א מינות ונכל יום עי"ח יש לו לכוין בחיבה א' וניסיכ יכוין אלהים
 חיים. וחס י"א מינות כסוגי הקטורים:

זכרנו לחיים. (אל) מלך חפץ בתיים. כתבנו בספר
 חיים. למענך אלהים חיים. (אל חי). מלך
 עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גם יתנה אל שדי) מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מתיה מתים אתה רב להושיע
 ומוריד הפל. מכללל תיום בקסד. מתיה מתים
 בקחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמית ישועה:

מי כמוד (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתמים.
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוד אתה יהודה
מתיה המתים:

בחורת העמידה שליח צבור אומר:

נקדישך ונעריצך. בנועם שיח סוד שרפי קדש (אומך בנינו)
המשלשים לך קדשה. וכן פתיב על יד נביאך. וקרר
זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
כבודו: לעממם משפחים ואומרים ברוד כבוד יהוה ממקומו:
ויברכי קדשך פתוב לאמר: ומלך יהוה לעלם אלתיך ציון לדר
ודר הללויה: ^{ע"כ}

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללך
סלה: (בי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוד
אתה יהוה המלך הקדוש:

אתה הונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

נמולכי טבת תפוזת לוורים:

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשגל. אתה אמרת
להבדיל בין קדש לחול. ובין אור לחשך ובין
ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה.
בשם שהבדלתנו יהוה אלהינו מעמי הארצות וממשפחות
הארמה. כך פדנו והצילנו משמן רע. ומפגע רע. ומגל
גזירות קשות ורעות: המתרגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך דעה ובינה והשגל: ברוד אתה יהוה חונן
הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניה:

היי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחזור חזרה מתחת נסא
כבודך לתחור בתשובה שלימה לכל מושעי ישראל ובכללם תחזירנו לי פנים
כי ימיך יהוה פשוטה לקבל שבים:

ברוד אתה יהוה הרוצה בתשובה:

שחרית צום גדליה

סֵלַח לְנו אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוּל לְנוּ מִלְכְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ
כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אֲתָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִנּוּן
הַמִּרְבָּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאָה נָא בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ וּמַהֲרָה לְגַאֲלֵנוּ גְּאֹלָה שְׁלֵמָה
לְמַעַן שְׂמֵךְ. כִּי אֵל גּוֹאֵל תִּזְק אֲתָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

במזמרה התפילה שזוהר כהן ס"ז עננו:

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וּנְרַפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וּנְוִשְׁעָה כִּי תַחֲלֹתְנוּ אֲתָהּ.
וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכֹל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכֹל
מַכְאוּבֵינוּ וּלְכֹל מַבּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אֲתָהּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַבְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּגְדֻבָּה וּתְהִי אַחֲרֵיתָהּ
תִּיִם וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשֵׁיִם הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב
וּמְטִיב אֲתָהּ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחַרוֹתְנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ
וּקְבֹצֵנוּ מִהַרְרָה יַחַד מֵאַרְבַּע בְּגִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְחֵהבּוּוּהָ) מְקַבֵּץ גְּדֵחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשׁוֹיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוּגָה. וְיוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְחֻלָּה. וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ מִהַרְרָה אֲתָהּ
יְהוָה לְבָרֵךְ בְּרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
(יְוַהוּוּהוּ) מְלֵךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לְמַלְשִׁינִים וּלְמִינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל הַזְּרִים כְּרִנַּע
יִאֲבְדוּ. וְכֹל אֵיבֵיךָ וְכֹל שְׂנְאֵיךָ מִהַרְרָה
יִכְרְתוּ. וּמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מִהַרְרָה תַעֲקֹר. וְתִשְׁפֹּר וְתִבְלַס

ותכניעם במהרה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יהוה) שׁוֹבֵר
אֵיבִים וּמְכַנְּעֵ מִנִּים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
(וְעַל זְקֵנֵיהֶם) וְעַל פְּלִטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּרָק

וְעַלֵינוּ יְהוָה נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שִׁבְרֵךְ טוֹב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשֵׁם תְּלַכְנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא
נִבּוֹשׁ בִּי בַךְ בְּמַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת גִּשְׁעֵנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יהוה) מְשַׁעֵן וּמְבַטֵחַ לַצְדִּיקִים:

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִפֹּא דָוִד
עַבְדְּךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן. וּבְנֵה אֹתָהּ בְּנֵן

עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:
אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ. וּקְרַנּוּ תְרוּם בִּישׁוּעַתְךָ.

כִּי לִישׁוּעַתְךָ קָרַנּוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְצַמֵּחַ קָרָן
יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲב רַחֲמֵן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ

תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

וּמְלַפְּנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקִם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. תַּנּוּ וְעַנּוּ וְשָׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:

סיקיד לוונר כסן עננו :

עַנּוּ אֲבִינוּ עַנּוּ בַיּוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אָנָּחְנוּ. אֵל תַּפֵּן לְרִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם

מִלִּבֵּנוּ מִבְּקִשְׁתֵּינוּ. הֲיֵה נָא קְרוֹב לְשׁוּעַתֵנוּ. מֵרַם נִקְרָא
אֱלֹהִים אַתָּה תַעֲנֵה נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כִּדְבַר שְׁנֵאמַר

וְהֵיךְ מֵרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים אֲנִי אֲשַׁמַּע.
כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֵה וּמִצִּיל וְעוֹנֵה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה

וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יהוה יאהויה) שְׁמַע תְּפִלָּה:

שחרית צום גדליה

(וי"ל סוסס ברוך אתה יהוה וימי יאהבההה) העונה לעמו
ישראל בעת צרה):

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפז בננו ותרצנו. ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה
המחזיר שבינתו לציון:

סודים ורבנן

מודים אנחנו לך. שאתה

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו נאלחי
אבותינו. אלהי כל בשר. ויצרנו
וצר בראשית. ברכות והודאות
לשמך הגדול ותקדוש על
שהחיינו וקיימתנו. בן תחנונו.
ותחננו. ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור תמיד.
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנו מודים לך.
ברוך אל תהודאות:

הוא יהוה אלהינו לעולם ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדה ודה. נודה לך
וגספר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל
ישמותינו הפקודות לך.
ועל גסיך שבכל יום עמנו.
ועל גפלותך וטובותך.
שבכל עת ערבובך וציהרים.

השוב כי לא בלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך. כי
מעולם קיינו לך:

ועל גלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלבנו
לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

שחרית צום גדליה
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך
אמנה יהוה (יהנה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

ולס לין סס כסנים אומר ססין:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתורה על ידי משה עבדך האמורא מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באומר: וברכה יהוה וישמך: יאר יהוה
פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שיום שלום טובה וברכה. תיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו באחד
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
ותיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עו
ושלום:

ובספר תיים ברכה ושלום. ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה. וגזרות טובות גובר ונבתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יהוה והווי המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
אלהי גצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
בתורתך. ואחרי מצותיה תרדוף נפשי. וכל תקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמך. עשה למען ימנך. עשה למען תורתך. עשה למען
קדשתך. למען יחלצו ידיך. הישעה ימנך וענני: יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

שחרית צום גדליה

עשה השלום גי' ספרי"אל סופר טל מעלה) במרומוי. הוא
ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ויאמר אם שמוע השמע וכי' כמ"ם לעיל כחפס ר"ס .

אבינו יימי יהודה) מלכנו יימי יהודה) אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך :

אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה :

אבינו מלכנו בפול מעלינו כל גזירות קשות ורעות :

אבינו מלכנו בפול מחשבות שגאינו :

אבינו מלכנו דפר עצת אויבינו :

אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטיין מעלינו :

אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובזה

ומשחית ומגפה מבני בריתך :

אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך :

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך :

אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :

אבינו מלכנו כתבנו בספר הים טובים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר צדיקים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר ישירים ותמימים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

צנה ט"ז אומר ח"ו כחצנו בספר וזונוס וסנכס יאמר ספסל סנכס וז בקילור:

יהי רצון מלפניך יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני
ביתי וכל הפוזקים על שולחני היום ובכל יום ויום משונתי
ומזונותיהם בקבוד בזכות שמך הגדול והקדוש. (דיקרנסא)
הממונה על הפרנסה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר גאלה וישועה :

אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך :

אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה במרוב :

פה

שהרית צום גדליה

אָבִינוּ מִלְּפָנֵי הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עֲמִידָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי וְהָרַם קָרָן מִשִּׁיחָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי הַחֲזִירָנוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתָנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי אֵל תְּשִׁיבָנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ. כִּי בְרוּב אֲוִלְתָּנוּ שָׁנִינוּ.
 מְחֹל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ אֵל אֲפָךְ אֲפִים אֲתָה. וְהִרְדֵּךְ
 תְּשׁוּבָה לָנוּ הַזֹּרֵת: גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם לְזִרְעֵךְ
 וְדִידֶיךָ: תִּפְּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אֲתָה בֶּעַל הַרְחָמִים בְּתַחֲנוּן
 וּבַתְּפִלָּה גָּדָם. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנִי מִקֶּדֶם: וּמִחֲרוֹן אֲפָךְ תְּשׁוּבָה
 כְּמוֹ בַּתּוֹרָתְךָ בְּתוֹב: וּכְצֵל כְּנִפְיֶךָ גְּחִסָּה וְנִתְלוֹנָן. כִּיּוֹם הַיָּד
 יִהְיֶה בְּעֵינַי: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחֹל אֲשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְצַב עִמּוֹ
 שֵׁם: תִּפְּזוֹן שְׁנַע וְתִקְשִׁיב בְּרָצוֹן מֵאֲמַר: כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
 וְשֵׁם גִּיאֲמַר:

וּסְגִימִים לוֹמַד קוֹדֶם סֵאנְנוּ וַיַּעֲבֹר נִיט חֲסֵם מִזֹּאת סְכִלִּיחִים:

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת גְּמַר הָעֲנִי
 אֱלֹהִים בְּתַמְלָה וְחִנִּינָה תְּדִינְנוּ
 כִּי חֲכָמָה אֲדָם תֵּאִיר פְּנֵי
 מוֹחֵל שְׂגִיאוֹת עִמּוֹ וַיַּעֲנֵי
 מַעֲמַד הַר סִינַי תִּזְכּוֹר לְחַמּוֹנֵי
 כְּמֵאָז בְּעַת רָצוֹן לְאַמּוֹנֵי
 שׁוֹפְכִים שִׁיחַ תִּקַּבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ
 מִיָּד עֲרִיצִים תִּצִּיל עַמֶּךָ:
 רַחֵם וְחַנּוּן הָרַם פְּעֻמֶיךָ לְהַשִּׁיב שְׂכִינָה
 וְהָרוּם לְמַכּוֹנֵי וַיַּעֲבֹר עַל פְּנֵי:

הצור תמים נוצר לאלמים

חסד ונושא עון לעם צופים:

ישע פי מזדים נדדפים

בועבור יי על פניו:

שואל יושר וזכות קדמוני

קבץ עמך האל והושיעה

ותקשיב שועתם הואל ותרגיעה:

לעמך תבנה אריאל ותושיע

בועבור יי על פניו:

לנוסר לשם האל להפיק רצוני

בשר לעמך האל בישועה

ותקשיב שועתם והואל להושיעה:

לעמך בנה הר אל ותרגיע

ישיר בשיר גאה וישמיע:

קמו שאמר הנביא בפניו

בועבור יי על פניו:

נעור סלח לצור חונן ויעצור נוסגים לוור :

אל רחום עמך . אל חנון עמך . אל ארך אפים עמך . מלא רחמים עמך . צנו נקרא עמך . בעצור עמך . נקרא ענני אלסי לזקי צלל הכחשת לי חנני ושמע תפילתי . ואני תפילתי לך יסוס עם לטון אלהים ברוב חסדך פנני בלחמ יסעך . ענני בעת ובעונס הזאם :

ויעבר יהנה על פניו ויקרא . יהנה יהנה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת . לצר חסד לאלמים נושא עון ופושע ורשעה ונקמה וסלקת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אבלה נפשי וחסדך תארי . בית תפארתך נשרך ביד הארי . גם פלמים אשר עזבו שארי . דעכו היום בשלשה בתשרי: הפים הנדונים שטפנונו בךלקם . ובוססו צרים מקדשי ובזו חלקם . זקני שארית אשר נמלטו ביום גמם . חבלו היום עם גדליה בן אחיקם : טורפו ענני עם הארץ . יתר הגזם אכל הארבה במרץ . פורמים ויוגבים אשר הפקיד גגיד הארץ . לקטו היום ולא היה בהם גורד גור ועומד בפריץ : מה אספר ואנחותי עצומות . גקטה נפשי ומקלהותי עגומות . שריתי אשר נשארו מתרב וחמות . עוד הם לא בתקמו ונותצו בחומות : פניך עד אנה ממני תסתיר . צנתתנו תשמע וכבלנו תתיר . קדוש הדישה בעגנינו כי אין לנו

שחרית צום גדליה

פו

ונכתיר. ראה דלותנו ושבת לפניה בעתיר: שידנו מדור לדור
 למקן לקן. שדש צפע אתנו עקן. תקיף (מי סקי) למשפטיה
 העירה והקן. ותבפר הטאתינו ותאמר לקרב קן: יהמו רחמיך
 על מעוטי עמים. ושנבם בהסדה לעיני כל לאמים. פלאיה
 תראם שובן מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:
 אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בהסידות מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה
 לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח. לא ברעתם להם נומל.
 אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש
 עשרה. כמו שהודעת לעיני מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויך
 יהוה בעניו ויתנצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה אל רחום וחנון ארף אפים
 ורכ חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע
 ותשא נקה: וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונתלתנו:
 יקם דם עבדיך אלהים יקם. והצועקים נגדה אל ושובו יקם.
 ואל תשבת יום הריגת גדליה בן אחיקם. והשב לשבנינו
 שבועתים אל חיקם: אתה אמרת אני משים חרש ואלם. ואת
 דם יונת אלם אדרוש ולא אתעלם. אשיב גקם לצרי ולמשנאי
 אשלים: שונאי עמי וביתי הטה יקחו חלקם: ואתה אמרת
 אני אדרוש חמם עניה. אשפיר חצי מדם על עצרת נכרתי.
 וחרפי תאכל בשר מדם חלל ושכיה. והצועקים נגדה אל ושובו
 יקם: ואתה אמרת אני אמרתי יקומון קום. ואת אויבתי
 אכלה העוקמת עקום. תרנינו נויים עמו פי דם עבדיו יקם.
 ומהרה ציר נורא לצרי ושיב גקם: ואתה אמרת אני פי
 גשבועתי אל עליון. השופכים דם נקיים גם אעשה כליון. ונקיתי
 דמם לא נקתי ניתיה שובן בציון. ואל תשבת יום הריגת גדליה
 בן אחיקם: ושב לשבנינו שבועתים אל חיקם תרפתם
 אשר תרפוד אדני. ואנחנו עמך וצאן מרעינה נדה לך לעולם
 לדור ודור נספר תהלתך:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בהסידות. מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים. וסליחה

לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח. לא ברעתם להם
 גומל. אך הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
 שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך.
 נרד יהוה בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 ניעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחסאה ונקח. וסלחת לעוננו ולחסאתנו ונחלתנו:

**אנשי אמונה אבדו. באים בלח מעשיהם. גבורים
 לעמוד בפריץ. דוחים את הגזירות. היו לנו
 לחומה. ולמחסה ביום זעם. זועבים פי וטכנים אף בלחשם.
 חמה עצרו בשועם. טרם קראוה עניתם. יודעים לעתור
 ולרצות. באב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם.
 מרוב עוננו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו. סעו חמה
 למגחות: עזבו אותנו לאגחות. פסו גודרי גדר. צימתו
 משיבי חמה. קמים בפריץ אין. ראויים לרצותך אפסו.
 שוטטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שבנו אלה
 בבשת פנינו. לשחתך אל בעת צרותינו:**

אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה
 לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח לא ברעתם להם גומל.
 אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
 עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ונרד
 בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 ניעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחסאה ונקח. וסלחת לעוננו ולחסאתנו ונחלתנו:

**תמקחנו מזעות תישש פחנו מצרות. שחנו עד לכאד.
 שזלנו עד עפר. רחום בך היא מדתנו. קשי
 עורף וממרים אנחנו. צעקנו בפינו חטאנו פתלתול ועקש**

לבנו. עליון רחמיה מעולם. סליחה עמך היא. נחם על
 על הרעה. משה בלפי חסד. לא תתעלם בעתות באל.
 כי בצרה גדולה אנהנו. יודע לעיני הכל. טובך ומסדך
 עמנו. תתום פה שמן ואל ישמין עלינו. זעום בו וידום.
 נעמוד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישננו. דרכך רחום
 וחנון. גלית לנאמן בות: בבקשו אז מלפניך. אמונתך
 הודעת לו:

אל מלך יושב ויר :

נעבר יהוה על פני ויקרא: יהוה. יהוה אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשוא עון
 ופשע וחטאה ונקח: וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונתחלתנו:
 וקשחטאו וישאל במדבר. עמד משה בתפלה לפניך ובקש
 רחמים על עמך ישראל. וברך אמר בתפלתו. סלה
 נא לעון העם הזה כנגד חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים
 ועד הנה: אף אמת השיבות לו כדרכי טובך. בשרתו ונתנתו
 ואמרת לו סלחתי כדברך:

הניאל איש חמודות אמר לפניך הטה אלהי אנך
 ושמע פקח עיניך וראה שוקמותינו והעיר אשר
 נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה.
 אדני סלחה. אדני תקשיבה ועשה. אל תאחר למענהך
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ולירושלם עירך
 אמרת לה: הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
 אנו בושנו במעשינו ונבלמנו בעונותינו. אין לנו סרה
 להשיב ולא מצח להרים ראש:

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו בלה. תאחו
 יך במשפט: בבוא תוכחה נדך. שמנו
 מספרך אל תמח. נשתך לחקור מוסר. רחמיה יקדמו

רגוק: דלות מעשים בשוק. סי' בראותך קרב צדה מאליך:
 הורנו סי' אינו בועקנו לה. צו ישועתנו במפגיע. ותשיב
 שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו. וכוזר נאמת.
 עדות לא תשכח מפי זרעו: חותם תעודה תתיר. סודך
 שים בלמודך: טבור אגן הסהר. (סנסדרי גדולה שנלמכת סנסר)
 נסדורו של עולם ויוסדים נעגול כדונם חזי לנכה) נא אל יחסר המוג
 (סנסדרי קנסט של כ"ג סהס עליס של כ"ד סנדול כמו עזוב סיינ סהור סלסא סהרה)
 יה דע את אשר ידעוך. מנר את אשר לא ידעוך: כי
 תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:

סוז לסכוס נידו סימנים על הסוס כסנסדוס נלונרו אשמנו וכו' ויס נדכר סוד גדול:
 אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מתהנתנו שאין אנו עזי פנים. וקשי
 עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
 אנהנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנהנו ואבותינו. אשמנו.
 בנדנו. גולנו. דברנו הופי. ולשון הרע. העונו. והרשענו
 ודנו. חמסנו: טפלנו שקר. יעצנו עצות רעות. פובנו.
 לצנו. מרדנו. נאצנו. נאפנו. נשבענו לשיא ולשקר.
 סרדנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף. רשענו:
 שחרתנו. תעבנו תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותך
 ומשפטך הטובים. ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל
 הבא עלינו כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

אשמנו מזל עם. בושנו מזל גוי. גלה ממנו משוש.
 דנה לפניך בחטאנו. החבל אונו. ונפיע פארנו.
 עבול מקדשנו חרב בעוננו. טירתנו היתה לשמה. יופי
 אדמתנו לזרים. פחנו לגברים:
 לעינינו עשקי עמלנו. ממישך ומודט ממנו. נתנו עלם
 עלינו סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.

שחרית צום גדליה

פח

פּוֹרַק אֵין מַיִם. צְרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָדָאנוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֵי מַמְנוּ בְּעוֹיְנוּ. שְׁבֵנו מֵאֲחֲרֵיךְ. תַּעֲשֵׂנוּ
בְּצִאן וְאִבְדָנוּ. נַעֲדִין לֹא שְׁבֵנו מִתְעִיתָנוּ. וְהִיאֲךְ גַּעֲזוּ
פְּנֵינוּ. וּנְקַשֶׁה עַרְפָנוּ. לֹאמֵר לַפְּנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא תִטְאוּנוּ. אָבֵל תִּטְאוּנוּ אָנְחָנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. גִּזְלוּנוּ. דִּבְרָנוּ רוּפִי. הַעֲוִינוּ. וְהַרְשַׁעְנוּ.
וְדָנוּ. תִּמְסְנוּ. מִפְּלֵנוּ שְׁקֵר. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רַעוֹת.
בְּזַבְנוּ. לְצֵנוּ. מִרְדָנוּ. נֹאצָנוּ. נֹאפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹאֵל
וְלִשְׁקֵר. סָרְדָנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדָנוּ. קִשְׁיָנוּ עוֹרְךָ.
רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הַרְשַׁעְנוּ:

נַעֲדִין לֹא שְׁבֵנו מִתְעִיתָנוּ. וְהִיאֲךְ גַּעֲזוּ פְּנֵינוּ וּנְקַשֶׁה עַרְפָנוּ.
לֹאמֵר לַפְּנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אָנְחָנוּ
וְלֹא תִטְאוּנוּ. אָבֵל תִּטְאוּנוּ אָנְחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:

עוֹרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לַפְּנֵיךְ. אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וּנְבַלְמַתֵּי לְהַרִים
אֱלֹהֵי פְּנֵי אֱלֹהֵיךְ. בִּי עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעֲלָה רֹאשׁ
וְאֲשַׁמְתָנוּ גְּדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן
וְרַחוּם אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עוֹבְרָתָם:

אֵל תַּעֲזֹבנוּ אֲבִינוּ. אֵל תִּפְשָׁנוּ מִלְּפָנוּ. וְאַל תִּשְׁבַּחְנוּ
יּוֹצְרָנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָנוּ בְּלֶה בְּגִלוֹתָנוּ. וְקִים לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָנוּ עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חֲזָן
בְּאֲמוֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבַעַת הַהִיא נֹאם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֵת עוֹן
יִשְׂרָאֵל וְאֵנָנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאָנָה בִּי אִסְלַח
לְאִשֵּׁר אִשְׁאִיר. וְאַל יַעֲבֹב לַפְּנֵיךְ כָּל חַטָּא וְעוֹן אֵת תִּפְלַתְנוּ
וּמְחֹל וְסִלַּח לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ בִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אֲתָהּ:

אל ארך אפים אתה ובעל רחמים: גדלת רחמיך
 נחסידיך הודעת לעניו מקדם וכן בתוב בתורתך וירד
 יהיה בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 יעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה. יהוה. אל רחום וחנו ארך
 אפים ורכ חסד ונאמר: נצר חסד לאלפים נש- ען
 נקשע ותשא ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלקנו:

כרך לאומנו ככוננו עמוד עמוד כחלום :

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיך
 מפני חסדך ונאמתך תמיד יצוני. הושיענו יהוה אלהינו
 ונקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 אם עונות תשמך יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה
 למען תרא: לא בחטאינו עשה ולא בעונותינו גמל
 עלינו: אם עוננו ענו בנו יהוה עשה למען שמך: זכר
 רחמיך יהוה ורחמיך כי מעולם הטה: יענה יהוה ביום
 צרה ישגבך שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה תפלך יענו
 ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו וענו כי אין בנו מעשים
 עשה עמנו צדקה ברוב רחמיך והושיענו למען שמך:
 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה ומעש לך שם ביום הנה חטאנו רשענו: אדני
 ככל צדקותיך ישב גא אפך וחמתך מעדך ירושלם הר
 קדשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך
 לקרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת
 עבדך ואל תחננוי והאר פניך על מקדשך השמם למען
 אדני: הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו
 והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתנו אנחנו
 מפילים תחננוי לפיך כי על רחמיך הרבים: אדני

שְׁמֵעָה. אֲדַגֵּי סִלְחָה. אֲדַגֵּי תְקִיבָה וְעִשָּׂה אֵל תִּתְחַד
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל עֵרֶךְ וְעַל עֲמֹךְ: אָבִינוּ
 אָב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבְּצֵן נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִבְרֹו וְיִדְעוּ כֹל הַגּוֹיִם בִּי אֵתָה יְהוָה אָבִינוּ
 אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ בָּלָנוּ: אָבִינוּ
 מִלְּבָנוּ צִוְּרָנוּ וּגְאָלָנוּ הוֹסֵסָה יְהוָה עַל עַמְּךָ. וְאֵל תִּתֵּן
 גִּחְלִתְךָ לְחֲרָפָה. לְמִשְׁלַב בְּסֵם גּוֹיִם: לְמָה יֵאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךָ
 נָא אֱלֹהִיָּהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה בִּי חֲטָאנוּ. וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ.
 אֵלָּא שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה: וְכִרְחֵם אָב עַל
 בְּנֵים רַחֵם עָלֵינוּ חֲמוּל עַל עַמְּךָ. וְרַחֵם עַל גִּחְלִתְךָ. הוֹסֵסָה
 נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן מִלְּבָנוּ וְעֲנֵנוּ. לֵךְ יְהוָה הַצְּדִיקָה
 עוֹשֵׂה גַפְלָאוֹת בְּכֹל עֵת וְעַתָּה: הִבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן
 מִרְעִיתְךָ. אֵל יִמְשׁוּל בְּנוּ קִצָּף. בִּי לֵךְ יְהוָה הַיְשׁוּעָה. בְּךָ
 תוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. אֲנֵּא סִלַּח נָא. בִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח
 אֵתָה. אֲנֵּא מִלֶּךְ רַחוּם וְחַנּוּן. זְכוּר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין
 הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקִידַת יְחִיד. וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל
 אָבִינוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל תִּפְשֹׁשׁנוּ מִלְּבָנוּ וְאֵל תִּשְׁבַּחְנוּ
 יוֹצֵרֵנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלוּתֵינוּ. בִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אֵתָה: אִין כְּמוֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ. אִין כְּמוֹךְ אֵל
 אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרַעַשׁ
 וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ: זְכוּר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב אֵל
 תִּתֵּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאָתוֹ: שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִבַּת
 הַמּוֹת בִּי רַחוּם אֵתָה: בִּי בֶן בְּרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד תָּנֵם בְּכֹל
 דוֹר וָדוֹר. אֲנֵּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנֵּא יְהוָה הַצִּלְיָחָה נָא:
 אֲנֵּא יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ. לֵךְ יְהוָה קִיְּנוּ. לֵךְ יְהוָה
 חֲזִינוּ לֵךְ יְהוָה גִּיחַל אֵל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ. בִּי נְאֻמוֹ גּוֹיִם

אָבְדָה תַקְנֶתֶם כֹּל בְּרַךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכֹל קוֹמָה לִפְנֵיךְ
תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלַּח
נַפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ נִצְחָה. קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חַרֹּן־ךָ עָלֵינוּ. כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי
בְרִיתֶךָ אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטִמְאַת
הַנֶּהְדָּה. עוֹרְרָה גְבוּרַתֶךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אֵל יַמְעִטוּ
לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. מַהֲרָה יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צְרוּתֵנוּ.
לֹא לְמַעַנְנוּ. אֵלֹא לְמַעַנְךָ פְּעוּל: וְאֵל תִּשְׁהִיֵּת אֶת זִכְרֵ
שְׂאֲרֵיתֵנוּ. כִּי לָךְ מִיִּחְלוֹת עֵינֵינוּ: כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְזָכַר עֲדוּתֵנוּ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

י"ט ט"סג"ס לומר:

עֵינֵינוּ נֹדֵד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה גָּא בְּיָד יְהוָה כִּי נִפְסַם
בְּרַחֲמֵי וּבְיָד אֱדָם אֵל אֶפְוֹלָה:

נפילת אפים

רחום וחנון הטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נַפְשִׁי אֶשְׂא: אֱלֹהֵי בָּךְ בְּטַחַחְתִּי אֵל
אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי. גַּם כֹּל קִיּוֹף לֹא יִבְשׁוּ
יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקִם: דְּרַבִּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְרֵנִי:
הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְרֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי
כֹּל הַיּוֹם. זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲלָם הַמַּהֲרָה:
חַטָּאת גְּעוּרִי וּפְשָׁעִי אֵל תִּזְכּוֹר כְּחֶסֶדְךָ זָכַר לִי אַתָּה
לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: טוֹב וְיִשָּׁר יְהוָה עַל בֶּן יוֹרֵה חַטָּאִים
בְּדַרְדָּךְ: יִדְרָךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָבוּ: כֹּל
אֲרַחֲוֵת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתָּיו: לְמַעַן

שחרית צום גדליה

צ

שִׁמְךָ יְהוָה וּסְלַחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא׃ מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה
 יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְדָּר יִבְחָר׃ נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין וְתַרְעוּ יִרְשׁ
 אֶרֶץ׃ סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִים׃ עֵינֵי תִמִּיד אֵל
 יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי׃ פִּנָּה אֵלֵי וְחַנּוּנֵי כִּי יַחֲד
 וְעֵנִי אָנִי׃ צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה
 עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתַי׃ רְאֵה אֵיבֵי כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאַת
 הַמָּס שִׁנְאוֹנֵי׃ שִׁמְרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי
 בְּךָ׃ תָּם וְיֹשֶׁר יִצְרוּנֵי כִּי קוֹיִתִּיךָ׃ פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צָרוֹתָיו׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו׃
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ׃ וְהִנְחֵם הַרְעָה לְעַמְּךָ׃

יהוה עד מתי תעשן המטה. בצאן מרעיתך. לתעלות חמך
 ולנקום נקם. שדדונו באף וחמה. ויאמרו גדינו רמיה.
 הפוגדים ריקם: מוני באריות שאגו ביום זה נותרנו. את גדליה
 בן אחיקם: ותפלטים ברוב מהימה. צפונה וקדמה. פני יהודה
 חלקם: אלי מתי תשוב להם. נמול במעשה ידיהם. ואכלו את
 חקם: לזבים וכושים נעצו להחרימם. גם אשור גלוח עמם.
 הם יקחו חלקם: תראה ישעה לעינינו. והשב לשבנינו. שבעמים
 אל חיקם:

שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך: אל תקצוף יהוה
 עד מאד ואל לעד תזכור עון. הן הבט גא עמך כלנו:
 אם עוננו ענו בנו יהוה עשה למען שמך. כי רבו משוכותינו
 לך חטאנו אדון סלח לנו:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
 מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ונאחזנו לא
 גרע מה נעשה. כי עליך עינינו: וזכר רחמך יהוה וחסדיך
 כי מעולם רמח: יהי חסדיך יהוה עלינו באשר יחלנו לך.

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי
 דלוננו מאד: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. חננו
 יהוה חננו כי רב שבענו ביו. ברגז רחם תזכור ברגז
 עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכור:
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע
 יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר
 קבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

ולומר קדים לעילא. ולסר כך לומר הסלים לנור:

אל ארץ אפים. ורב חסד ואמת. אל בארץ תוכיחנו. חוסה
 יהוה על ישראל עמך והושיענו מקל רע. חטאנו לה אדון
 קלח גא. קרוב רחמיך אל:

אל ארץ אפים. ומלא רחמים אל חסדך פניך מפני. חוסה
 יהוה על שארית ישראל עמך והצילנו מקל רע. חטאנו לה
 אדון קלח גא. קרוב רחמיך אל:

ועולתין ספר טורס ולומר חסון גדלו וכו' כמו שכמות ניסם לטען של כלם טענס
 וקורין זו טענס נכרי כפרטם זלם:

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
 אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בלכת גדול
 וביד תזקה: למה ואמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
 להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
 אפך והגתם על-הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותזכר אלהם
 ארבה את-זרעכם בכוכבי השמים וכל-הארץ היאת אשר
 אמרתי אתן לזרעכם וגחלו לעלם: ויגתם יהוה על-הרעה
 אשר דבר לעשות לעמו: ל"פ

יאמר יהוה אל-משה פסל-לך שגיי-לחור אבנים
 בראשנים וכתבתי על-הלחת את-הקברים אשר היו על
 הלחת הראשנים אשר שברתי: נהיה נכון לבקר ועלת

בַּבֶּקֶר אֶל־הַהָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר׃ וְאִישׁ
 לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן
 וְהַבֶּקֶר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הַהָר הַהוּא׃ יִשְׂרָאֵל וַיַּפְסֵל שְׁנֵי־
 לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁים וַיִּשְׁבֵּם מֹשֶׁה בַּבֶּקֶר וַיַּעַל אֶל־הָר
 סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים׃
 וַיַּרְדַּ יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
 אַרְבֵּ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֱמֶת׃ נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָי
 וַפִּשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְה לֹא יִנְקַה פֶּקֶד עֵינָי אֶת־עַל־בְּנֵים
 וְעַל־בְּנֵי בְנֵים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רַבְעִים׃ וַיִּמְהַר מֹשֶׁה
 וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶ׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצְּאֹתַי חַן בְּעֵינֶיךָ
 אֲדַנִּי יִלְדֵנָא אֲדַנִּי בְּקַרְבְּנִי כִי עַם־קָשָׁה עֲרַף הוּא וְסָלַחְתָּ
 לַעֲוֹנָיו וּלְחַטָּאתָיו וְנִחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר ה' הִנֵּה אֲנִכִי פָרַת בְּרִית
 נִגְדַת כָּל־עַמָּךְ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקַרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
 יְהוָה כִּי־נִרְאָה הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃

וּלְעוֹנֵר סִחָן חַיִּי קָדִים. וְגוֹלְלֵינן סֵפֶר תּוֹרָה וְאוֹנוֹכִים׃

אֲשֶׁרֵי (וּאֲחֵרֵי) יוֹשְׁבֵי בֵיתךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סִלְחָה׃ אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁבְחָה לּוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהוֹוֶה מַלְכוּת אֱלֹהֵינוּ׃

תְּהַלְלָה (קַמְתָּ) לְדוֹר אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמִּלְחָמָה וְאַבְרָהָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד׃ בְּכָר יוֹם אֲבָרְכֶךָ
 וְאַהֲלִלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד׃ בְּדוֹל יְהוָה כְּתוּ וּמְהֵלֵל מְאֹד
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵינן חֶקֶר׃ הַיּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ
 נִגְדוּ׃ הַיּוֹר בְּכּוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶה׃ וַעֲזוּבֵי
 מִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלּוֹתֶיךָ אִם־פָּרְנָה׃ וְכִר רַב טוֹבֶךָ יִבְעִינוּ
 וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה חֲכָמָה אַרְבֵּ אַפִּים וְגִדּוֹר

שחרית צום גדליה

צב

אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִי לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּי וּמִפִּי זָרַע וּמִפִּי זָרַע
 זָרַע אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ.
 קְדוֹשׁ. יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי
 דִין מִדִּין וְאֶמְרֵי בְּלֶחַשׁ קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה
 בֵּית שְׁכֵנֹתָהּ. קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ. קְדִישׁ
 לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל אֲרַעָא זִיו
 יְקָרָהּ: כִּי לֹא נִתְשַׁאֲנִי רִוּחַ וְאִשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִמְלַתְנִי רִוּחָא בְּלֶחַשׁ וּשְׁמַעִית
 בְּתַרְאֵי קָל זִיעַ סַיָּא דְּמִשְׁבַּחֵי וְאֶמְרֵי בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה
 מֵאַתְרַּ בֵּית שְׁכֵנֹתָהּ יְהוָה יְמִלְךָ לְעוֹלָם וְעַד: יְהוָה
 מְלִכּוּתָהּ קָאִים לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם
 יַצְחַק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמְדָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַעַר
 מִחֲשָׁבוֹת לִבְבַּעַם עַמֵּךְ וְדָבַר לִבְבָבְךָ אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר בָּל חֲמַתּוֹ:
 כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֹלֵחַ וְרַב חַסֵּד לְכֹל קוֹרְאֵיךָ: צַדִּיקְתָּךְ
 צַדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חַסֵּד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
 אֱדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יִשְׁוַעְתְּנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ מִשּׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
 אָדָם בָּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קְרָאֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שִׁבְרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנִתַּן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת. וְחַי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ. הוּא
 יַפְתָּח לִבְנוֹ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבְנוֹ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם לְמַעַן לֹא יִגִּיעַ לְרִיק וְלֹא
 גִּלְדַּ לְבָהֳלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֲקִיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַחַיָּה. וְגוֹבֵה

שחרית צום גדליה

וּנְחִיזָה וְיִירָשׁ שׁוֹבָה וּבִרְכָה לַחַי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן
תִּזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יְדוּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדֹרָךְ: יְהוָה הַמֵּן
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הוֹרְשֵׁיךָ יְהוָה: יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ
כָּל הָאָרֶץ. חֲזָקוּ וַיֵּאמֵן לְבַבְכֶם כָּל הַמַּיְחֵלִים לַיהוָה:

ולומר סמון:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מִלְּכוּתָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ כְּחַיִּיכוֹן
וּכְיִסְיִכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: וְהֵיא שְׁמֵה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי־אֵי. יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁמַח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל
שְׁמֵה דְקוֹדֶשׁא קְרִיָּה הוּא לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא
וְנַחְמָתָא. דְאִמְרוּ בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אביהון
דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן:

הוא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיקא
ודפיאה ונאילה וסליחה וכפרה. גרנח ותיצלה לנו ולכל עמו
בית ישראל ואמרו אמן: עושה שלים במומיו הוא ברחמי עושה
שלום עלינו בעל כל ישראל ואמרו אמן:

ועשרין ספר סודס למקושו ולומר:

תְּהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוּ עַל אָרֶץ וְשָׁמַיִם:
גְּדִים קָרְנוּ לְעַמּוֹ תְּהַלְלוּ לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ
תְּהַלְלוּ: יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל
וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד: אֵין בְּמוֹדָה בְּאֵלִים יְהוָה וְאֵין בְּמַעֲשֵׂיךָ
הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִנְדָם:

ולמר כך לומר:

שיר מזמור לאסף: אלהים אל דמי לך אל תחרע
ואל תשקט אל כי הגה אויביך יחמיו ומשנאיו

שחרית צום גדליה

צג

גשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך:
אמרו לכו ונכהידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי
נועצו לב יחדו עליך ברית יברתו: אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור:
גם אשור גלגה עמם היו זרוע לבני לזט סלה עשה להם
במדן בסיסרא בגיזן בגחל קישון: גשמדו בעין דאר היו
דמן לאדמה: שיתמו גדיבמו בערב וכזאב וכזבח
וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו גירשה לנו את גאות
אלהים: אלהי שיתמו בגלגל בקש לפגירות: באש תבער
יער וכלהבה ותלהט הרים: בן תרדפם בסערך ובסופתך
תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה יבשו
ויבהלו צדי עד ויחפרו יאבדו: וידעו כי אתה שמך יהוה
לבדך עליון על כל הארץ:

ולומר קדים יחל סלמל וחס"כ לווערים:

קנה אך יהנה חזק ויאמין לךך וקנה אל יהוה: אין קדוש ביהנה
כי אין בלמה ואין צור באלהינו: כי מי אלהי מבלעדי
יהוה. ומי צור זולתי אלהינו:

אין באלהינו. אין באדוננו. אין במלכנו. אין כמושיענו: מי
באלהינו: מי באדוננו. מי במלכנו. מי כמושיענו: נודה
לאלהינו. נודה לאדוננו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך
אלהינו. ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אמתה הוא
אלהינו. אמתה הוא אדוננו. אמתה הוא מלכנו. אמתה הוא
מושיענו: אמתה תושיענו. אמתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד:

תנא דבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מובטח לו שהוא
בן העולם הבא: שנאמר הליכות עולם לו. אל תקרא
הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמיד
חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר. וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוגיד: יהי שלום בביתך

שהרית ציון גדליה

שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך: למען
 בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: וראו בנים לבניך שלום
 על ישראל: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מבשול: יהוה
 עז לעמו: והן יהוה יברך את עמו בשלום:

ולומר קדים דבנן עם נכבו וחסר כך לומר:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בגוי הארצות ולא שקנו במשפחות האדמה שלא
 שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המזגם. ואנחנו (כורעים ו) משתחוים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמם
 ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים מפעל. ושכינת עוז בנבחי מרומים.
 הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. בפתח
 פתורה. ונדעת היום והשבת אל לבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ע טסגים לומר על כן נקום לך:

מנחה לציון גדליה

ענה עני שפל כל השפלים. ושא הטאו מקבל התפלות: ותארך
 נא ברחמיך שנותיו. וצנה כל שאלותיו למלאות: ותחשוב
 כל תפלותיו קטרת לפניך. בקרבנות ועולות: והאל המקבל
 התפלות. שמע קולי אשר ישמע בקולות:

(סד) למנצח על הגתית לבני קרח מזמור: מה ידידות
 משקנותיך יהוה צבאות: נכספת וגם
 בלתה גפשי לחצרות יהוה לפי ובשרי ירגנו אל אל חי:
 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה
 את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי
 ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בך מסילות
 בלבבם: עברי בעמק הפכא מעין ישיתוהו גם ברכות
 יעטה מזרה: ילכו מתיל אל תיל יראה אל אלהים בציון:
 יהוה אלהים צבאות שמעה תפדתי האזינה אלהי יעקב

מנחה צום גדליה
סלה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: כִּי טוֹב יוֹם
בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלֶף בַּחֲרָתִי הַסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר
בְּאֶהְלֵי רֹשַׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכִבוֹד יִתֵּן
יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלֻכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בִּטַח בְּךָ:

(במדבר כ"א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קְרָבְךָ
לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים
בְּגִי־שָׂנֵה תְמוֹמִים שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ תִמִּיד: אֶת־הַקֶּבֶשׁ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת־הַקֶּבֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָהּ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב
רְבִיעֵת הַחֵיץ: עֲלֵת תִּמִּיד הַעֲשֶׂיָה בְּתֵר סִיעֵי לְרֵיחַ גִּיחָח
אִשָּׁה לַיהוָה: וְגַסְפוֹ רְבִיעֵת הַחֵיץ לְקֶבֶשׁ הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּדֶק
גַּסְדֵּךָ לַיהוָה: וְאֶת־הַקֶּבֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם
בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְגַסְפוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחָח לַיהוָה:

ויש יי טווסנים לוור כחן פטוס סקטורס:

וְעַרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קֶדְמוֹנִיּוֹת:

(מאחכ"א) אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֻךְ סֶלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם
שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיחָח מַלְכוּת אֱלֹהֵיו:
קמט) תִּהְלֶךְה לְדוֹר אַרְוִמָּה אֱלֹהֵי הַמִּלְכָּה וְאַבְרָבָת
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָר יוֹם אֲבָרְכֶךָ
בְּאֶהְלֶלְהָ שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה כְּחַר וּמַהֲלֵל מְאֹד
וְלִגְדָלְתוֹ אֵין תִּקְרַ: הַדוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ

גידו: הדר כבוד הדרך ודברי גפלאתיך אשיחה: ועוז
 נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וקר רב טובך יבישו
 וצדקתך ירגנו: חפון ורחום יהוה חכמה ארך אפים וגדול
 חסד: טוב יהוה כינה לכל ורחמיו על כל מעשיו: וודך
 יהוה חסד כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל הור ודר: סומך יהוה נבונה לכל הנפלים
 וזקק לכל הנפוסים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ויוכין סוד בסוסו
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהדונהי ס"ת חתך) ומשביע
 לכל מי רצון: צדיקיו והוודהו חסרות בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו: קרוב יהוה יסוד לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 דאמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 תהלת יהוה יוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: ואמנהו גברך יה מעתה ועד עולם תללוהו:

ואומר קדים לעילא . ואמר כך ואומר הסלים נכור :

אל ארך אפים . ורב חסד ואמת . אל באפה תזכיהנו . חוסה
 יהוה על ישראל עפה והושיענו מפל רע . חטאנו לה אדון
 סלח נא . קרוב רחמיה אל :

אל ארך אפים . וקל רחמים אל תסתר פניך ממנו . חוסה
 יהוה על שארית ישראל עפה והצילנו מפל רע . חטאנו לה
 אדון סלח נא . קרוב רחמיה אל :

והולין סכ סוכ . וקוין בו כנו בשמים . ואמר סקריאם אומרים זס המזוכ :

יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב: ישלח
 עזרה מקדש ומציון יסעדך וזכר כל מנחותיך

ועולתך ידשנה פלה: יתן לך בלבבך ובר עצתך ומלא
 נרננה בישועתך ובשם אלהינו גדגל ומלא יהוה כל
 משאלותיך: עתה נדעתיה הושיע יהוה משיחו יענה ומשמי
 קדשו בגבורות ישע מינו: אלה ברכב ואלה בפוסים ואנחנו
 בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו
 ונתעורר: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ואומרים יסללו וחסדים ס"ם לנקושו. ואחכ"א קדים למילא:

אדני שפתו תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו בארבה:**

מקום זה יש בו י"ח מינות וכלל יום מ"ים יש לו לכוין בחינה א' וניסב יצחק כלמים
 חיים. והם י"ח מינות כסענני סקמורם:

**זכרנו לחיים. (אל) מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר
 חיים. למענך אלהים חיים. (אל חי). מלך
 עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (נס יהוה אל שדי) מגן
 אברהם:**

**אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע
 ומוריד הטל. מכלכל חיים בתוך. מחיה מתים
 ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי במוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:
 מי במוך (אב) הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים.
 ונאמן אתה לתחיות מתים: ברוך אתה יהוה
 מתנה המתים:**

מנחה צום גדליה

בחזרת העמידה שליה צבור אומר :

בְּקִישׁוֹךְ וּבְעִרְיָצוֹךְ . בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קִדְשׁ (אחרי צינור)
הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קִדְשָׁה . וְכֵן בְּתוֹב עַל יַד גְּבִיאָךְ . וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ :
וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב לְאֹמַר : יִמְלֹךְ יְהוָה לְעַלְמֵי עָלְמֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּיָהּ : ^{כ"ג}

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֵלָה : (בִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה הוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה .

צמולאי סנת תסוכס סונריים :

אַתָּה הוֹנֵנְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁגָּל . אַתָּה אִמְרַתָּ
לְהַבְדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל . וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה .
בְּשֵׁם שֶׁהַבְּדִלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת
הָאָרֶמָה . בְּךָ פָּרְנוּ וְהַצִּילָנוּ מִשַּׁטָּן רָע . וּמִפְּנֵעַ רָע . וּמִקָּדַל
וְגִירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת : הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבָא בְּעוֹלָם :

וְהַנְּנוּ מֵאַתָּךְ דַּעַה וּבִינָה וְהַשְׁגָּל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הוֹנֵן
הַדַּעַת :

הַשִּׁיבָנוּ אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקַרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ
וְהַחְזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

יח רצון מלסיך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה סתת כסא
נבחד להתויר בתשובה שלימה לכל פושעי ישראל ובכללם תחזירנו לי פנים
כי ימינך יהנה משושה לקבל שבים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה :

סֵלָה לָנוּ אֲבֵינוּ בִּי חֲטָאוּנו . מַחֲוֹל לָנוּ מִלְּבָנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ
בִּי אֵל טוֹב וְסֹלַח אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַנּוּן
הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹת :

מנחה צום גדליה

צד

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו ומחר לגאלנו גאלה שלמה
למען שמך. כי אל גואל חזק אתה: ברוך אתה
יהוה גואל ישראל:

בזמרת הספלה לומר כסן ט"ז ענני:

רפאנו יהוה וגרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.
והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל
מקאובינו ולכל מכותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן אתה:
ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל:
ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידיו. וברך
שנתנו בטללי רצון ברכה וגדבה ותחי אחריתה
מים ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה יהוה מברך
השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו:
ברוך אתה יהוה (יהוה) מקבץ גדתי עמו ישראל:
השיבה שופטינו בקראשונה. ויועצנו בבתחלה. והסר
ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו מהרה אתה
יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט: ברוך אתה יהוה
(יהוה) מלך אהב צדקה ומשפט:

למלשינים ולמינים אל תהי תקנה וכל הזדים כרגע
יאבדו. וכל איביך וכל שנאיך מהרה
יכרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר. ותשבר ותכלם
ותקניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה (יהוה) שובר
איבים ומקניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל
(ועל זקניהם) ועל פלטת בית סופריהם ועל גרי הצדק

ועלינו יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת ושם חלקנו עמהם ולעולם לא
נבוש כי כך ברכתנו. ועל חסדך הגדול באמת גשעננו;
ברוך אתה יהוה (יהוהוהו) משען ומבטח לצדיקים:
תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכפא דוד
עבדך מהרה בתוכה תבין. ובנה אותה בגן
עולם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה בונה ירושלים:
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך.
כי לישועתך קנינו כל היום: ברוך אתה יהוה מצמיח קרן
ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה.
ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע
תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה:

סייד טוער כסן ענו:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו. ואל תתעלם
מלבנו מבקשתינו. הנה נא קרוב לישועתנו. מרם נקרא
אליו אתה תענה נדבר ואתה תשמע. בדבר שנאמר
ותיה מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים אני אשמע.
כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה
וצנקה: ברוך אתה יהוה (יהוה יאההויה) שמע תפלה:
(ויס' טוסס ברוך אתה יהוה (ויסיו יאההההה) העונה לעמו
ישראל בעת צרה):

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון
תמיד עבדת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפין בנו ותרצנו. ותחזיק
עינינו בשוקד לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה
המחזיר שכנתו לציון:

מדים רבנן

מודים אנחנו לך. שאתה

הוא יהוה אלהינו

ואלחי אבותינו לעולם ועד.

היה אלהינו נאלחי

צורנו צור תינו ומגן ישענו.

אבותינו. אלהי כל בשר. ויצרנו

אתה הוא לדר ודר. נודה לך

ברכות והודאות

וגם שר תהלתך. על חיינו

לשמך הגדול והקדוש על

המסורים בידך. ועל

החיינו וקיימנו. בן חיינו.

גשמותינו הפקודות לך.

ותחננו. ותאסוף גלוי חיינו

ועל גפך שבכל יום עמנו.

לחצרות קדשך לשמור חקך.

ועל גפלאותיך וטובותיך.

ולעשות רצונך ולעבדך בקרב

שכלם על שאנו מודים לך.

ברוך אל ההודאות:

ששבת עת ערב ובקר וצהרים.

הטוב כי לא בלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך. כי

מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד שמך סלפנו

לעולם ועד. וכל החיים יורוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב.

האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך

אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

ואם אין סם כננים אומר סמך:

אלהינו נאלחי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
תקיימך על גי משה עבדך האמרי מפי אהרן

וּבְקִיּוֹ פְתָנִים עִם קְדוֹשֵׁיךָ בְּאֵמֹר: וּבְרַבָּה יְהוּדָה וְיִשְׁמַרְךָ: יֵאָר יְהוָה
פָּנָיו אֵלַי וְיִחַנְךָ: יֵשֶׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלַי וְיִשַּׁם לִי שְׁלוֹם: וְשִׁמּוֹ
אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאֵחָד
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹ
וְשְׁלוֹם:

וּבְכֶסֶף חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וּפְרֻנְסָה טוֹבָה. וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה. וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת גּוֹבֵר וְנִגְתָּב לַפְּנֵיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוִיָּהוּ הַמְּבָרֵךְ אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֱמִן:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לַפְּנֵיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתֶךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְדִיךָ. הִישִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי
לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לַפְּנֵיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם (גִּי סַפְרֵי־אֵל סוּסֵר טַל עַלְטָס). בְּמִרוֹמָיו. הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמִן:

ומחר סס"ז סענידס ולחכ"ס:

אֲבִינוּ (יִמֵּי יְהוָה) מְלַכְנוּ (יִמֵּי יְהוָה) אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה:
אֲבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אֲבִינוּ מְלַכְנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה

צח

מנחה צום גדליה

אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות :
 אבינו מלכנו בטל מחשבות שנאינו :
 אבינו מלכנו הפך עצת אויבינו :
 אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטין מעלינו :
 אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובזה
 ומשחית ומגפה מבני בריתך :
 אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך :
 אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך :
 אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :
 אבינו מלכנו כתבנו בספר תיים טובים :
 אבינו מלכנו כתבנו בספר צדיקים :
 אבינו מלכנו כתבנו בספר ישירים ותמימים :
 אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

בגם ט"ז לומר ל"ע כסדר חומים וספרים ילמד סמל סכסם וז' כילוד :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני
 ביתי וכל הסופרים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונותי
 ומזונותיהם בכבוד בנכות שמך הגדול ותקדוש. (דיקרנוסא)
 הממונה על הפרנסה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה :
 אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך :
 אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה במרוב :
 אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך :
 אבינו מלכנו והרם קרן משיחך :
 אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך :
 אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו :
 אבינו מלכנו עשה למצודך אם לא למצננו :

מנחה צום גדליה

אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

אל ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו שגיגנו.
מחול לנו מלכנו. כי רבו עוונינו אל ארך אפים אתה. ודרך
תשובה לנו הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום לזכר
ידיך: חסן אלינו ברחמים. כי אתה בעל הרחמים בתחנת
יכתפלה נקדם. כמו שהודעת לענו מקדם: ומחרון אפה תשוב
כמו בתורתך בתוב: וכצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום בך
יהיה כענו: מעבור על פשע ותמחול אשם. כיום ניתמצב עמ
שם: סאזון שוע ומקשיב ברצון מאמר: כיום נקרא בשם יהוה
ושם נאמר:

יעבר יהוה על פניו ויקרא. יהוה יהוה אל רחום וחסון ארך
אפים ורב חסד ואמת. לצר חסד לאלפים נושא עון
ופשע ונשא ונקה: וסלחת לעווננו ויחלאתנו ויחלאתנו:

ספור ספלים לצור חומר ויעבור חסנים לומר:

אל רחום סעך. אל חסון סעך. אל ארך אפים סעך. מלא רחמים סעך. בט נקל
סעך. נעטר סעך. נקרא ענני אלתי לדי צור סרחת לי חנני וסעתי חסלתי.
ואני ספלתי לך יסוס עם רטון אלתיס כרוב חסדך ענני כלמת יסעך. ענני כעס
ונעוים הזלח:

אנשי אמינה אברו. באים בלח מעשיהם. גבורים
לעמוד בפניך: הוחים את הגזירות. היו לנו
לחומה. ולמחסה כיום ועם. זועבים מי מסכים אף בלחשם.
חמה עצרו בשועם. טרם קראוך עניתם: יודעים לעתור
ולרצות. באב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם.
משוב עוננו אבדנום. נאספו מני בחטאינו. סעו המה
למנוחות: עזבו אותנו לאנחות. פשו גודרי גדר. צומתו
משיבי חמה. קמים בפניך אין. ראויים לרצותך אסנו.
שומטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שגנו אל
בבשת פנינו. לשחרך אל בעת צרותינו:

מנחה צום גדליה

צט

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בתפלות. מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה
לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח לא ברעם להם נזיל.
אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
עשרה. כמו שהודעת לעני מקדם. וכן בתיב בתורתך. ויגיד
בצניו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

נעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע
ותשאה ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

תמנהנו מדעות תשש פחנו מצרות. שחנו עד למאד.
ששלנו עד עפר. רחום כד היא מדתנו. קשי
עורף וממרים אנהנו. צעקנו בפניו הטאנו פתלתול ועקש
לבנו. עליון רחמיך מעולם. סליחה עמך היא. נחם על
על הרעה. משה בלפי חסד. לא תתעלם בעתות כאל.
כי בצרה גדולה אנהנו. יודע לעיני הכל. טובך וחסדך
עמנו. חתום פה שטן ואל ישטין עלינו. ועום בו ויהום.
נעמוד מלין טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו. דרכיך רחום
וחנון. גלית לנאמן בית: בבקשו אז מלפניך. אמנתך
הודעת לו:

אל מלך יושב ירי:

נעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה. יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופסע ותשאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

ורשחטאנו ישראל במדבר. עמד משה בתפלה לפניך ובקש
רחמים על עמך ישראל. וכה אמר בתפלתו. סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים
ועד הנה: אף אמת השיבות לו כדרכי טובך. בשרתו ונתנתו
ואמרת לו סלחתי כדברך:

מנחה צום גדליה

ק
 לָצֵנוּ. מִרְדְּנוּ. נֹאצֵנוּ. נֹאפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וּלְשֹׁקֵר.
 סָרְדְנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף. רִשְׁעֵנוּ:
 שַׁחְתָנוּ. תַּעֲבָנוּ תַעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל
 הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ מִגֵּל עִם. בּוֹשְׁנוּ מִגֵּל גּוֹי. גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ.
 דָּוָה לִבְנוֹ בַחֲטָאָנוּ. הִחֲבַל אֹיְנוּ. וּנְפָרַע פְּאַרְנוּ.
 זְבוּל מִקִּדְשֵׁנוּ תָרַב בְּעוֹנֵנוּ. סִירִתְנוּ הִיתָה לְשִׁמָּה. יוֹפִי
 אֲדַמְתְנוּ לְזָרִים. פָּחַנוּ לְנִכְרִים:

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂנוּ עֲמָלְנוּ. מִמִּשְׁדָּה וּמִזֶּרֶם מִמֶּנּוּ. נָתַנוּ עֵלָם
 עֲלֵינוּ סִבְלָנוּ עַל שִׁבְמֵנוּ. עֲבָדִים מִשְׁלֹו בְנוּ.
 פּוֹרַק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ. קָרָאנוּךָ יְהוָה
 אֲרַחֲנוּ. רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְעוֹנֵינוּ. שִׁבְנוּ מֵאֲחִירֶיךָ. תַעֲיֵנוּ
 בְצֹאן וְאֲבָדְנוּ. וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲיִתְנוּ. וְהִיאךָ גַעֲזוּ
 פְּנֵינוּ. וּנְקַשָּׁה עַרְפְּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חֲטָאָנוּ. אָבַל חֲטָאָנוּ אָנְחָנוּ
 וְאַבוֹתֵינוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפִי. הֵעוֹנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שֹׁקֵר. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוֹת.
 בּוֹזְנוּ. לָצֵנוּ. מִרְדְּנוּ. נֹאצֵנוּ. נֹאפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא
 וּלְשֹׁקֵר. סָרְדְנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף.
 רִשְׁעֵנוּ. שַׁחְתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל
 הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

עוֹרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וּנְגַלְמַתִּי לְהַרִים
 אֱלֹהֵי פְנֵי אֵלֶיךָ. כִּי עוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ

מנחה צום גדליה

וּאֲשַׁמְתֵנוּ נְדָלָה עַד לְשָׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת תַּנּוּן
וְרַחוּם אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזָבְתָם:

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ. אֵל תִּפְשֵׁנוּ מִלְּכֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁבַּחֵנוּ
יִצְרָנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ בְּלֶלֶה בְּגִלוּתֵנוּ. וְקִים לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חוֹזֵק
בְּאִמּוֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבַעַת הַהִיא כִּי אָם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת עֵז
יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנו וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה כִּי אִסְלַח
לְאִשֶׁר אֲשִׁאִיר. וְאֵל יַעֲבֹב לְפָנֶיךָ כָּל חַטָּא וְעֵז אֶת תַּפְלַתֵנוּ
וּמַחֹל וְסַלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי אֵל טוֹב וְסַלַח אַתָּה:

אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. נְדָלַת רַחֲמֶיךָ
בְּחֶסֶדֶיךָ הוֹדִיעַתָּ לְעֵינֵי מַקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּרְד
יְהוָה בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוָה. יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ

אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֵּר: גִּצֹר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׁחָ עֵז

וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה: וְסַלַחְתָּ לְעֹגְגֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּבְחַלְתָּ:
(וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גִּד צִיר לִי מֵאֵד נִפְלָה גַּא בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אִפְּוֹלָה):

רַחוּם וְחַנּוּן חַטָּאוֹנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נַפְשִׁי אֲשֵׁא: אֱלֹהֵי בְּדָ בְּמַחְתִּי אֵל
אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי. גַּם כָּל בְּנֵיךָ לֹא יִבְשׁוּ
יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקִם: דְּרַבִּיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוִתֶיךָ לְמַדְנִי:
הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה קִוִּיתִי
כָּל הַיּוֹם. זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלִים תַּמְדָּה:
חַטָּאת גִּעַרְתִּי וּפְשַׁעֵי אֵל תִּזְבֹּר בְּחֶסֶדֶיךָ וְזָכַר לִי אַתָּה

